ด้วยงานเขียนเล่มนี้
ฉันมอบหมายต่ออัลลอฮฺ

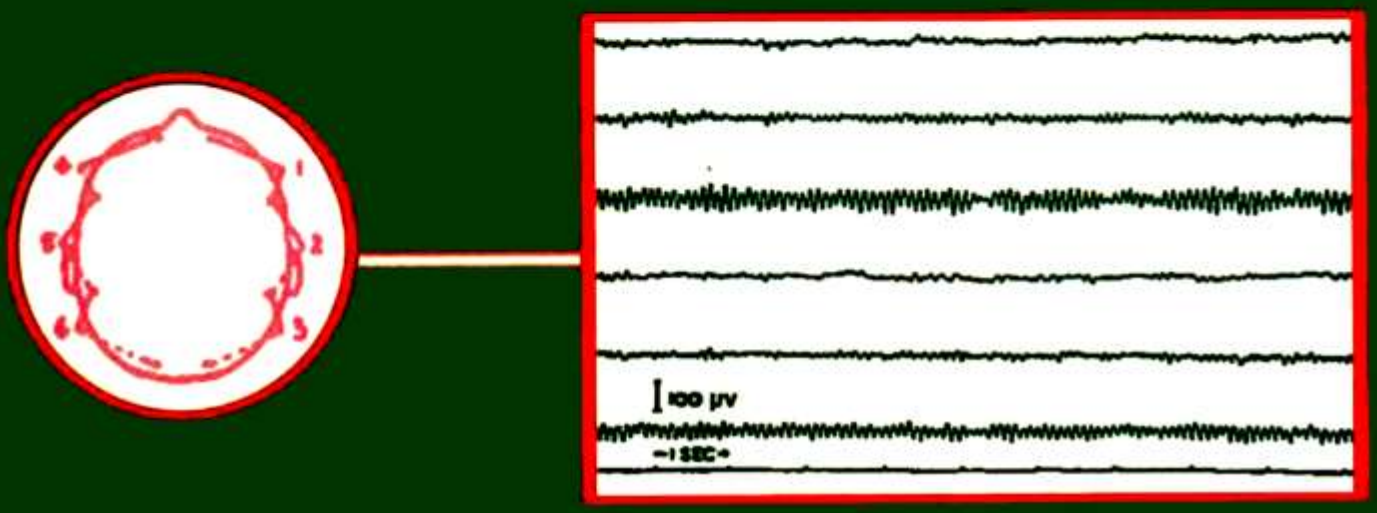

"ข้อความ
ถึงปัญญาชนมุสลิม"

DR. HASSAN HATHOUT

คำแนะนำโดย:

ดร.มุสตอฟา มะฮ์มูด

ด้วยงานเขียนเล่มนี้
ฉันมอบหมายต่ออัลลอฮฺ

“ข้อความถึงปัญญาชนมุสลิม”

DR. HASSAN HATHOUT

คำแนะนำโดย
ดร.มุสตอฟา มะฮ์มูด

บรรณานุกรม

คำนำ	3
คำแนะนำ	4
คำกล่าวโดยภาพรวม	7
พระองค์อัลลอฮฺผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง (อัล-คอลิก)	11
สติปัญญา	18
อิสลาม	26
ผู้ชาย ผู้หญิง และสถาบันครอบครัว	50
ระหว่างกฎหมายอิสลามกับทางการแพทย์	62
การบังเกิดใหม่	85
ศาสนา	100
ปาเลสไตน์	112
กฎเกณฑ์ของโลกใหม่	132
คำกล่าวปิด	143

คำนำ

โอ้ อัลลอฮฺ ได้โปรดประทานฮีดายะฮฺ (ทางนำที่เที่ยงตรง) แก่ข้าพเจ้า และคนที่เคียงข้างข้าพเจ้าด้วยเถิด
และขอให้ความพยายามของข้าพเจ้านั้นเต็มเปี่ยมไปด้วยความบริสุทธิ์ใจ
โอ้ อัลลอฮฺ ขอให้ความง่ายดายแก่ชีวิตของข้าพเจ้าในโลกนี้
และขอให้ความง่ายดายแก่ชีวิตของข้าพเจ้าในโลกหน้าด้วยเถิด
และจงทำให้วันที่ดีที่สุดคือ วันที่ข้าพเจ้าได้เจอกับพระองค์ด้วยเถิด โอ้อัลลอฮฺ

คำแนะนำ

โดย ดร.มุสตอฟา มะฮ์มูด

ดร.ฮาซัน ฮัตฮูต นักคิดแห่งอิสลามที่เก่ง และเฉลียวฉลาด ท่านเป็นแพทย์ นักวิชาการอิสลาม นักเดินทางและนักเผยแพร่ความรู้ด้านศาสนาแก่สังคม ท่านได้รับรู้ถึงรสชาติชีวิตที่แตกต่างกัน มีทั้งขมและหวานปะปนกันไปในทุกชนชั้นของสังคม งานเขียนของท่านเต็มไปด้วยวิทยปัญญา และประสบการณ์ที่มีประโยชน์อย่างมากแก่ผู้อ่าน

ดร.ฮาซัน กล่าวว่า "การดะวะห์ (เผยแพร่) อิสลามไม่ใช่เป็นเพียงแค่การคุฏบะฮฺ และต้องมีเสียงดังกึกก้อง กังวาน แต่ทุกการกระทำคุณธรรมจริยธรรม และตัวอย่างที่ดีที่สามารถลบล้างความชั่วของนัฟซู (อารมณ์ใฝ่ต่ำ) สิ่งเหล่านี้ก็ล้วนแล้วแต่เป็นการดะวะห์ เสมือนกับได้เห็นโลกใบนี้เป็นครั้งแรก

ดร.ฮาซัน กล่าวว่า "แท้จริงแล้วคนอิสลามเองที่ทำให้คำสอนของอิสลามดูแคบลง พวกเขาจำกัดอิสลามด้วยเคราและฮิญาบ พวกเขายังจำกัดกฎหมายอิสลาม และให้ความสำคัญเฉพาะนิติบัญญัติ ทั้งๆที่พวกเขายังไม่เข้าใจว่านิติบัญญัติอิสลามความจริงแล้วคือความเมตตาก่อนที่จะกลายเป็นการตัดสิน บทบัญญัติอิสลามสร้างจิตวิญญาณก่อนที่จะตัดสินลงโทษ ตระหนักถึงความตักวาต่ออัลลอฮฺไม่ใช่กลัวต่อบทลงโทษของศาลเท่านั้น

อิสลาม คือการรู้จักตัวตน มีสติในการควบคุมการกระทำของตัวเอง และยังเป็นเสมือนดวงตาของหัวใจที่คอยควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์

ดร.ฮาซัน ฮัตฮูต กล่าวว่า "ฉันเป็นคนที่สนับสนุนการคลุมฮิญาบ แต่ไม่ได้หมายความว่าจะจำกัดแค่ว่าเป็นอิสลามต้องคลุมฮิญาบเท่านั้น เพราะบางครั้งคนทั่วไป (คนที่อยู่ในประเทศที่ปกครองด้วยคนที่ไม่ใช่อิสลาม) จะคิดว่าคนที่สวมฮิญาบเท่านั้นที่นับถือศาสนาอิสลาม แต่ถ้าคนที่ไม่คลุมฮิญาบเขาผู้นั้นไม่ได้นับถือศาสนาอิสลาม แต่บางครั้งผู้หญิงที่คลุมฮิญาบ อาจจะเป็นคนที่ชอบเอาแต่นินทา ว่าร้าย และพูดโกหกต่อหน้าคนอื่นไปทั่ว แบบนี้ผู้หญิงที่ไม่คลุมฮิญาบแต่มีจิตใจที่อ่อนโยน และมีมารยาทที่ดียังดีกว่าผู้หญิงที่คลุมฮิญาบมากกว่า" ท่านยังได้เล่าเรื่องเหตุการณ์สังหารหมู่ที่เกิดขึ้นกับคนที่นับถือศาสนาอิสลามที่ บอสเนีย เฮอร์เซโกวีนา ในช่วงนั้นประชาชนชาวบอสเนียต้องเจอกับปัญหาความหิวโหย และการปล้นสะดม ต่อมากลุ่มผู้หญิงจากประเทศในแถบอาหรับก็ได้มีการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์เหล่านั้น รู้ไหมว่าผู้หญิงชาวอาหรับให้อะไรในการช่วยเหลือคนบอสเนียในเบื้องต้น? ส่วนใหญ่จะให้ฮิญาบ เพราะผู้หญิงชาวบอสเนียนไม่ควรที่จะไม่คลุมฮิญาบถึงแม้จะเกิดภัยอันตรายก็ตามแต่

ดร.ฮาซัน ฮัตฮูต ได้ตอบกลับแก่ผู้ชายชาวยุโรปที่บอกว่า อิสลามนั้นทำให้การดำเนินชีวิตของผู้หญิงลำบาก และมีข้อจำกัดมากมาย ท่านได้กล่าวว่า

“ทำไมท่านถึงได้คิดเช่นนั้น ทั้งๆที่อิสลามได้จัดสรรมรดกแก่ผู้หญิงไว้อย่างเรียบร้อยแล้ว และยังให้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมรดกเหล่านั้นด้วย? ทำไมท่านถึงได้กล่าวเช่นนั้น ทั้งๆที่ผู้หญิงอิสลามก็อพยพ ร่วมต่อสู้ และปกป้องอิสลามพร้อมๆกับผู้ชาย (นาซีบะห์ บินตี กาอัป ได้ร่วมต่อสู้ในสนามรบอูฮูด) ทำไมท่านถึงกล่าวเช่นนั้น ทั้งๆที่ผู้หญิงก็สามารถโต้แย้งและให้ความคิดเห็น เหมือนกับเหตุการณ์ที่ว่ามีผู้หญิงคนหนึ่งได้โต้แย้ง ท่านซอฮาบะฮฺนบี ท่านอุมัร เมื่อครั้นที่อุมัรกำลังอ่านคุตบะฮฺ จนอุมัรกล่าวว่าผู้หญิงที่โต้แย้งเมื่อสักครู่นี้ถูก ตัวเขานั้นผิด?” ทำไมท่านถึงได้กล่าวเช่นนั้น ทั้งๆที่นักกวี อัล-ค็อนซาอ์ เคยได้อ่านบทกวีต่อหน้าท่านศาสดา มุฮำหมัด ซ.ล. และท่านศาสดาไม่ได้บอกผู้หญิงคนนั้น ณ ตอนนั้นว่า เสียงของเขานั้น เอารัต สิ่งที่ต้องปกปิด แต่ท่านศาสดาบอกให้อ่านบทกวีนั้นให้จบ โดยท่านศาสดาได้กล่าวว่า “อ่านต่อเลย โอ้ ค็อนซาอ์” และนี่ก็คือผู้หญิงในอิสลาม และนี่คือการสอนแบบอิสลาม

ถ้าเราบีบบังคับให้ผู้หญิงคลุมฮิญาบ เราแค่สร้างความหายนะต่ออิสลาม

ในเรื่องของการคิตานเด็กทารกผู้หญิงนั้น ดร.ฮาซัน ได้กล่าวว่า “การปฏิบัติเช่นนี้เป็นประเพณีที่สืบทอดกันมายาวนานและมันไม่เกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลามเลย ฉันได้เห็นเคสนี้เมื่อครั้งที่ได้ทำหน้าที่เป็นหมอแผนกนรีเวช ฉันเห็นว่าผู้หญิงชาวคริสต์เตียนฮาบาชะห์หลายคนได้ทำการคิตานเหมือนกัน ถ้าการคิตานนั้นเป็นการปฏิบัติในศาสนาอิสลามแล้วนั้น ผู้หญิงในนัจด์ และฮิจาซก็ต้องทำการคิตานด้วยเช่นกัน”

ในทัศนะของดร.ฮาซัน บาปลำดับต้นๆที่เกิดขึ้นกับคนชาวมุสลิมคือความหยิ่งยโส เมื่อตอนที่อิบลิสได้บอกกับอัลลอฮฺเกี่ยวกับอาดัมที่ว่า ....ฉันมีดีกว่าอาดัมเป็นไหนๆ..... ท่านสร้างฉันมาด้วยไฟ แต่อาดัมนั้นถูกสร้างมาด้วยดิน บาปแรกๆของมนุษย์นั้นไม่ได้เกิดขึ้นเพราะได้กินผลไม้ที่ถูกห้าม นี่เป็นความเข้าใจที่สมบูรณ์ของศาสนาอิสลาม ความหยิ่งยโส คือต้นเหตุของบาปทั้งปวง คนที่มีความหยิ่งยโสแม้แต่เพียงน้อยนิดในตัวของเขา เขาผู้นั้นจะไม่สามารถเข้าสวรรค์ได้ ดังนั้นการที่ได้กินผลไม้ต้องห้ามนั้นเป็นเพียงการตอบสนองความหยิ่งยโสของอิบลิส

ในเรื่องของสมคบคิดระหว่างอิสราเอลกับตะวันตกที่ต้องการทำลายล้างอิสลามด้วยการทำให้เกิดความบ้าคลั่งและสุดโต่งในเรื่องของศาสนาในบรรดาคนที่นับถือศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์ที่เมืองอียิปต์ ดร.ฮาซันกล่าวว่า “ความขัดแย้งทางด้านศาสนาในอียิปต์เกิดขึ้นไม่เหมือนกับเหตุการณ์ในปารีส ในเหตุการณ์นั้นคนที่นับถือศาสนาคริสต์คาโทลิคได้สังหารคนที่นับถือศาสนาคริสต์โปรเตสแตนต์จำนวน 40,000 คน

ทำไมพวกท่านถึงได้กล่าวหาพวกเราด้วยลักษณะที่เป็นความบ้าคลั่ง ทั้งๆที่ในอัล-กุรอาน อัลลอฮฺก็ได้ตรัสไว้ซึ่งมีความหมายว่า "และพวกเจ้าจงอย่าตอบโต้กับอะห์ลุ้ลกีตาบ นอกเสียจากว่าด้วยวิธีที่ดีกว่า"

ในประวัติศาสตร์อิสลาม ท่านอุมัรสามารถเปิดประเทศปาเลสไตน์ได้สำเร็จนั้น เขาไม่ใช้โบสถ์ของคนคริสต์มาเป็นที่ละหมาด แต่เขาจะละหมาดด้านของมัน เพื่อให้เกียรติสถานที่และคนที่นับถือศาสนาคริสต์ด้วย และในโบสถ์แห่งนั้นท่านอุมัรยังให้คนคริสต์เข้ามาปฏิบัติศาสนกิจได้โดยไม่ปิดกั้นใดๆ และท่านอุมัรยังรับประกันถึงความปลอดภัยของรุฮบานที่กำลังปฏิบัติศาสนกิจอยู่ในโบสถ์เมื่อเกิดสงครามขึ้น

ในเรื่องที่ได้มีการเผยแพร่ในโลกตะวันตกว่าอิสลามนั้นคือศาสนาก่อการร้าย ดร.ฮาซันได้กล่าวว่า "แท้จริงแล้วอิสราเอลนั้นแหละที่เป็นผู้ก่อการร้าย ประวัติศาสตร์ได้บอกเอาไว้ว่า อิสราเอลเป็นคนเริ่มก่อเหตุความไม่สงบก่อนโดยเฉพาะกลุ่มของ องค์กรฮาฆอนาฮ์ (Haganah องค์กรป้องกันยิวใต้ดิน) สเติร์น (Stern องค์กรนักสู่เพื่ออิสรภาพอิสราเอล) และ เออร์ฆูน (Irgun องค์กรแห่งกองทัพอิสราเอล) มีชาวยิวคนหนึ่งชื่อว่า ยูรี ลับรานี (Yuri Labrani) ที่ปรึกษา เบน ฆูเรียน (Ben Gurion) นายกรัฐมนตรีแห่งอิสราเอลเคยกล่าวไว้ว่า "เราจะทำสงครามต่อไปจนกระทั่งคนอาหรับกลายเป็นแค่คนรับจ้าง และบริกรในร้านอาหาร"

ในความคิดเห็นของ ดร.ฮาซัน การแก้ไขปัญหาดังกล่าวควรเริ่มจากการเริ่มต้นใหม่ของตนเองก่อน อย่าไปยึดติดกับความพ่ายแพ้ของตนเองแม้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม อย่าไปผิดหวัง และจงเชื่อมั่นในความช่วยเหลือของอัลลอฮฺ อัลลอฮฺได้กล่าวไว้ซึ่งมีความหมายว่า "แท้จริงแล้ว อัลลอฮฺทรงปกป้องผู้ศรัทธา" และ "แท้จริงแล้วมันคือหน้าที่ของเราที่ต้องช่วยเหลือผู้ศรัทธา"

เพราะฉะนั้นแล้ว เราควรเป็นมุมินก่อนเป็นอันดับแรก เราอย่าไปแยกเรื่องใดเรื่องหนึ่งผ่านมุมมองของอิสลาม แต่จงแยกแยะโดยผ่านมุมมองของคนอาหรับ เหตุการณ์ที่ยังคงหลงเหลืออยู่คือเหตุการณ์ที่ปาเลสไตน์ เราพยายามจะจัดการทำเรื่องนี้ แม้ว่ามันจะสายเกินไปและได้เกิดความสูญเสียกับเราไปมากแล้วก็ตาม

ดร.ฮาซันได้แสดงความคิดเห็นว่าการมีอิสระและเสรีภาพของคนอาหรับเหมือนกับสารภูมิต้านทานในร่างกายของพวกเขา เมื่อร่างกายไม่มีสารภูมิต้านทานอาจจะตายในความขัดแย้งและความแตกต่างได้

ดร.ฮาซันได้ให้ความคิดเห็นอีกว่า อเมริกาคือประเทศที่คอยสนับสนุนอิสราเอลเพื่อต่อสู่กับพวกเรา ถึงจะเป็นเช่นนั้นแล้วอเมริกาก็ยังมีความสำคัญในตัวเขาอยู่แล้ว ท่านคงรู้สึกว่าเรื่องเหล่านี้กำลังคุกคามความสำคัญของอเมริกาอยู่

จะเกิดอะไรขึ้นถ้าหากว่าคนอิสลามในโลกนี้ไม่สูบบุหรี่ที่อเมริกาเป็นผู้ผลิตขึ้นมา ไม่ดื่มโคคา โคลา ไม่ใส่ยีนของอเมริกา ไม่กินแมกโดนัล และแฮมเบอร์เกอร์ ดร.ฮาซันได้กล่าวต่อว่า "คันดีเคยทำเรื่องราวแบบนี้ก่อนที่จะเป็นเหตุให้ชาวอังกฤษออกนอกประเทศอินเดีย"

ต่อไปเป็นเรื่องของเขตการค้าเสรีของอาหรับ (Arab Common Market…) เขตการค้าเสรีนั้นอยู่ตรงไหน และได้เริ่มเมื่อไหร่ นอกจากนั้นเรื่องดาวเทียมของอาหรับที่เผยแพร่รายการให้กับชาวอเมริกา เสียงของการเมืองอยู่ที่ไหน การวางแผนการเมืองที่มีไว้สำหรับประชาชนโดยใช้ภาษาของเขาเองอยู่ตรงไหน อเมริกาเป็นประเทศที่เปิดกว้างให้กับความขัดแย้งทุกเรื่อง

ดร.ฮาซันกล่าวว่า "แท้จริงแล้วประเทศที่มีการพัฒนาแล้วเขาได้มีการวางแผนเพื่อศตวรรษที่ 21 และสร้างระบบการค้าที่มั่นคง พวกเขาคือเจ้าของ และประเทศอื่นๆเสมือนเป็นสัตว์เลี้ยงที่เป็นที่ต้องการของชาวเกษตรกร และเป็นทาสให้กับคนชนชั้นสูงในสมัยสังคมศักดินา สิ่งเหล่านี้คืออุปสรรคทั้งสิ้น แล้วเราพอที่จะเข้าใจไหม? นี้คือ งานเขียนดร.ฮาซัน ความคิดเห็นในหนังสือเล่มที่มีคุณค่ามาก

จริงๆแล้ว ดร.ฮาซัน พยายามจะเอาความเป็นอิสลามออกจากกับดักความคิดที่สุดโต่งและหัวรุนแรง และเขายังพยายามเปิดโอกาสให้อิสลามได้แสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยเพื่อให้โลกได้รับรู้ถึงมรดกอันล้ำค่าของอิสลามอย่างเปิดกว้าง โลกของการลืมเลือนโลกวิกฤตระหว่างอาหรับกับอิสราเอล

ท่านและเราต่างก็หวังว่าสักวันหนึ่งชาวมุสลิมและชาวอาหรับจะมีความร่วมมือกันเพื่อแก้ปัญหาแบบลูกผู้ชายต่อสถานการณ์การต่อต้านอิสลามที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้

ขอให้มีความสุขกับอ่าน

โดย ดร.มุสตอฟา มะฮ์มูด

คำกล่าวโดยภาพรวม

ฉันหาผู้สืบทอด

มรดกของฉันไม่ใช่เงินทอง อาคารบ้านเรือน โรงงานและการค้าที่เปรียบเสมือนผงธุลีของโลกใบนี้ ทั้งนี้ทั้งนั้นฉันก็ไม่เคยเกลียดหรือโกรธคนที่มีสิ่งเหล่านี้เลย แท้จริงแล้วอัลลอฮฺเป็นผู้ให้สิ่งต่างๆเหล่านั้นแก่ผู้ใดก็ตามที่พระองค์ทรงปรารถนาโดยไม่มีข้อจำกัดใดๆ มรดกที่ดีที่สุดคือมรดกที่อยู่ในมือของคนซอลิฮฺ(คนดี)

มรดกที่ฉันห่วงแหนที่สุดคือ มรดกที่จะสูญหายไปกับฉันทันทีที่ฉันจากโลกใบนี้ไป และไม่เกิดประโยชน์อันใดแล้วหากมันไม่มีคนมาต่อยอด มรดกของฉันคือ แนวคิดและประสบการณ์ของฉันที่มีคุณค่า เพราะได้ผ่านกาลเวลาที่ยาวนาน

ฉันชูโกรและพอใจต่อความประสงค์ของอัลลอฮฺ เพราะอัลลอฮฺได้ให้ชีวิตที่ไม่เคยรู้สึกเบื่อและหลงลืมแก่ฉันเลย เมื่อมีคนมาขอมรดกจากฉัน ฉันจะให้ทันที โดยมีข้อแม้ว่าฉันจะสืบทอดมรดกของฉันก่อนที่ฉันจะจากโลกนี้ไป มีผู้ใดยอมทำตามที่ฉันบอกไหม?

ฉันเกิดที่ชีบิน เอล-กุม ใกล้กับแม่น้ำไนล์ ฉันเติบโตในสังคมชนบท กิ่งไม้ที่ทอดยาวสู่แม่น้ำชีบีน เสมือนเป็นเจ้าสาวที่สยายผมทอดยาวอย่างสวยงาม ในหมู่บ้านของฉัน มีบริเวณลานกว้างที่เขียวชอุ่ม มีคลองและเครื่องจักรเก็บเกี่ยว ในความคิดเห็นของฉันนั้นแม่น้ำชีบีนเป็นแม่น้ำที่ใหญ่ที่สุดแล้ว แต่ความเป็นจริงแล้วไม่ใช่เลย เมื่อฉันไปยังคาเฮร่า ฉันเห็นว่าแม่น้ำไนล์ใหญ่กว่าอีก และเมื่อฉันไปยังอิสกันดารียะห์ ฉันเห็นว่าทะเลใหญ่และกว้างกว่าอีก ขอบฟ้านั้นไม่มีวันสิ้นสุดตราบจนชั่วชีวิตของฉัน

พ่อของฉันเป็นนักกวี นักวรรณกรรมที่เป็นที่รู้จัก และเป็นนักปราชญ์ที่ดี ท่านเป็นคนที่ตลก เฮฮา เป็นกันเองทำให้เวลาท่านไปงานใดงานหนึ่งแล้วจะมีผู้คนมากมายมาสนใจท่าน

แม่ของฉันเป็นผู้หญิงที่มีจิตวิญญาณความรักชาติมาก ท่านให้ความช่วยเหลือเพื่อปกป้องประเทศด้วยการก่อตั้งกลุ่มผู้หญิงขึ้นมามีจุดประสงค์หลักคือต่อต้านอำนาจเผด็จการจากอังกฤษ กลุ่มของท่านเริ่มต้นการต่อต้านที่มัสยิด อับบาซีย์ และเดินต่อไปยังโบสถ์กอบติก เมื่อแม่ฉันได้แต่งงาน และเลี้ยงดูลูกสองคน ได้อบรมเลี้ยงดูลูกเพื่อให้ลูกได้รู้จักและรักอัลลอฮฺ และรักประเทศชาติด้วย

อัลลอฮฺได้ชี้ทางที่สว่างให้แก่ฉันในเรื่องการศึกษา จนฉันได้เป็นศาสตราจารย์ และเป็นหัวหน้าองค์กรที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ที่ฉันเรียนมา

จากนั้น ฉันก็ได้แต่งงานกับผู้หญิงที่ฉันได้เลือก เมื่อครั้งแรกที่ฉันได้เจอเขา ฉันก็มั่นใจว่าฉันจะต้องแต่งงานกับผู้หญิงคนนี้และมันก็เป็นจริง

ฉันได้สูญเสียลูกสาวคนโต เพราะเกิดอุบัติเหตุรถชนที่ถนนใหญ่ เมื่อฉันอ่านเทเลแกรม ฉันได้ขอดุอาจากอัลลอฮฺว่า "โอ้อัลลอฮฺ ฉันรู้ว่าพระองค์และเหล่ามลาอิกะฮฺกำลังมองมาที่ฉันอยู่ โอ้อัลลอฮฺ ฉันรู้ว่าพระองค์กำลังทดสอบฉันอยู่และพระองค์ก็หวังว่าฉันจะรับมือและผ่านมันไปได้ โอ้อัลลอฮฺ ฉันรู้ว่ามนุษย์ทุกคนสามารถรับความจริงที่เกิดจากการทดสอบนั้นได้ แต่บททดสอบที่แท้จริงนั้นเราสามารถรับรู้และรู้สึกถึงความสวยงามของมันได้เมื่อเรายอมรับในโชคชะตาของเรา โอ้อัลลอฮฺ ถ้าพระองค์พอใจกับฉันที่ยอมรับในบททดสอบนี้ ฉันก็น้อมรับกับบททดสอบนี้...ฉันน้อมรับ โอ้อัลลอฮฺ แท้จริงแล้วลูกสาวของฉันคือของขวัญอันล้ำค่าที่พระองค์ทรงมอบให้แก่ฉัน และตอนนี้ฉันก็ได้คืนของขวัญชิ้นนั้นให้แก่พระองค์แล้ว"

นอกจากนั้น ฉันก็ได้เห็นสงครามและได้เห็นความรุนแรงที่มนุษย์ทำกับมนุษย์ด้วยกันอย่างไร้ความเป็นคน ฉันเคยรู้สึกถึงความตายเข้ามาใกล้ตัวฉันมาก เมื่อฉันได้อยู่ในเหตุการณ์ที่เต็มไปด้วยกระสุนปืนที่โจมตีมาอย่างดุเดือด แต่ฉันเชื่อมั่นว่ากระสุนเหล่านั้นจะไม่โดนคน เว้นแต่คนที่อัลลอฮฺประสงค์อยากให้โดนเท่านั้น แล้วก็ฉันได้ดูแลเชลยจากสงครามเป็นอย่างดี

สงครามทำให้ฉันเป็นเชลย ฉันรู้สึกแปลกใจกับความอิสระในครั้งนี้ แต่ฉันได้เรียนรู้บางสิ่งบางอย่าง ความอำมหิต ความร้ายกาจของพี่น้องเราเองเป็นสิ่งที่น่าเจ็บใจ และเจ็บแค้นยิ่งกว่าโดนแทงด้วยดาบซะอีก แม่และคนที่ฉันรักร้องไห้เมื่อเห็นมือฉันถูกล็อคด้วยกุญแจมือ แม่ของฉันตะโกนออกมาว่า "กุญแจมืออันนี้เป็นเพียงแค่เครื่องประดับ โอ้ฮาซัน"

ฉันถูกทดสอบด้วยโรคมะเร็งลำไส้ ถึงอย่างไรฉันก็ไม่เคยตั้งคำถามว่า "ทำไมต้องเป็นฉัน" ฉันคิดว่าฉันเห็นแก่ตัวเป็นที่สุด เมื่อเรามองคนอื่นที่ป่วยเป็นโรคมะเร็ง แต่พอเกิดกับตัวเองก็จะกลัวขึ้นมาทันที เสมือนความตายได้ปรากฏตัวต่อหน้าฉัน ภาพของความตายได้ปรากฏต่อหน้าฉัน ฉันก็ได้กล่าวว่า "ใครบ้างที่ไม่ตาย? เว้นแต่พระองค์อัลลอฮฺผู้ทรงมีชีวิตตลอดกาลเท่านั้นที่ไม่มีวันตาย

ฉันพยายามรักษาโรคของฉัน และฉันก็รู้สึกกดดัน ฉันเลยหาวิธีลดความกดดันโดยการเขียนหนังสือเล่มหนึ่งเป็นภาษาอังกฤษที่มีชื่อว่า "Reading the Muslim Mind" หนังสือเล่มนี้สามารถเป็นงานที่เผยแพร่เรื่องศาสนาแก่คนมุสลิมและคนที่ไม่ใช่มุสลิม

ฉันยังรู้สึกเจ็บเสมอ แต่วิธีการรักษาแบบนั้นทำให้ฉันลืมความเจ็บปวดนั้นได้เลย อย่างไรก็ตามที่หัวใจยังคงเต้นอยู่ ชีวิตก็ต้องดำเนินไปข้างหน้าต่อไป ญิฮาดยังคงต้องรักษาต่อไป ฉันได้ตัดสินใจแล้วว่าฉันจะไม่ตายจนกว่าฉันจะตาย

ในชีวิตฉันได้เจอกับนักปราชญ์หลายคน คนอื่นอาจจะไม่มีโอกาสนั้น ฉันได้เจอกับครู มุรชีด และคนที่มีอีมาน คนที่เป็นแบบอย่างที่ดี และเสียสละเพื่อมนุษยชาติ ขอให้อัลลอฮฺทรงมอบแต่ความจำเริญแก่พวกเขาทั้งหลาย

ฉันอาศัยอยู่ในคูเวตมาเป็นเวลานานแล้ว คูเวตมีบุญคุณกับฉันมาก ไม่ใช่เพียงเพราะตำแหน่งและค่าตอบแทนที่เขาให้มา แต่มันคือความดี บุญคุณที่คนคูเวตเท่านั้นสามารถรับรู้ได้ ในบรรดาคนดูเวตที่มีบุญคุณกับฉันนั้นก็มีที่เสียชีวิตไปแล้ว และยังมีชีวิตอยู่ และอัลลอฮฺไม่มีวันเปลี่ยนแปลงเขา

อัลลอฮฺได้ตอบแทนฉันด้วยความดีตลอดเวลา แท้จริงแล้วความเมตตาของอัลลอฮฺนั้นดีที่สุดแล้ว

ความรู้สึกรักต่ออิสลามของฉันยิ่งเพิ่มขึ้นทุกวัน ฉันได้นำคำสอนของอิสลามไปทุกแห่งหนพร้อมทั้งปฏิบัติอย่างเคร่งครัด การไปเยือนที่อเมริกาของฉัน

ฉันได้เห็นถึงแสงสว่างของศาสนาอิสลามที่มีโอกาสสร้างประวัติศาสตร์ที่นั่นได้ ถ้าเราปล่อยโอกาสนี้ไปเราจะเสียโอกาสนั้นทันที มีหลายสิ่งหลายอย่างที่เราได้ละเลยไป ถ้าเราให้ความสำคัญกับโอกาสเหล่านั้น ก็อาจจะเกิดการจารึกประวัติศาสตร์แก่อเมริกา โลก และคนอิสลามพร้อมกับเรื่องราวที่เกี่ยวข้องด้วย

ฉันก็ได้ออกจากตำแหน่งในคูเวต และอาชีพแพทย์ที่ฉันรักมากก็ได้สิ้นสุดลง จากนั้น ฉันก็ได้อพยพไปยังอเมริกา ฉันได้บอกกับตัวเองว่า "ฉันจะใช้เวลาที่เหลือเพื่อรับใช้ศาสนาอิสลามอย่างเต็มที่ ฉันจะใช้โอกาสนี้ให้เป็นประโยชน์มากที่สุดเท่าที่ฉันจะสามารถ ตลอด 40 ปีที่ฉันได้ปฏิบัติหน้าที่แพทย์มาวันนี้ได้เสร็จสิ้นแล้ว ขอบคุณพระองค์อัลลอฮฺ

การเผยแพร่อิสลามที่ดีที่สุดในอเมริกา (และประเทศอื่นๆที่มีทั้งประเทศอิสลามและไม่ใช่อิสลาม) คือ ปลูกฝังความบริสุทธิ์ใจ และการใช้ชีวิตรวมไปถึงการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เพื่อนมนุษย์

ฉันชอบประเทศอเมริกามาก ถึงแม้ว่ามันจะมีความเสื่อมเสียอยู่เยอะพอสมควร ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องคุณธรรมจริยธรรมรวมถึงการเมือง อย่างไรก็ตาม อเมริกาได้ให้อิสระในการเผยแพร่ศาสนาอิสลามมากกว่าประเทศอิสลามบางประเทศเสียอีก แม้ว่าการเผยแพร่ศาสนาและการทำลายศาสนาทั้งสองจะได้รับอิสระเหมือนกัน แต่อิสลามก็ยังคงได้เปรียบในระยะเวลาที่ยาวนานพอสมควร เพราะถ้าไม่มีเสรีภาพในการเผยแพร่ศาสนา อิสลามก็จะเสียโอกาส

ฉันได้สังเกตอิสลามในแผนที่โลกฉันก็ดีใจและเสียใจไปพร้อมๆกัน ฉันเฝ้ามองนักกิจกรรมอิสลาม ฉันพบว่านักกิจกรรมบางคนได้เคลื่อนไหวเพื่อปกป้องอิสลามจริงๆและบางคนก็ทำลายอิสลามโดยไม่รู้ตัว

ในสมัยก่อน เราเคยฟังนิทานเรื่องหมีไล่แมลงวันที่อยู่บนหน้าเจ้าของของมันด้วยก้อนหินจนสุดท้ายเจ้าของมันตาย บางครั้งฉันเห็นคนที่ร้องไห้อย่างหนักเต็มไปด้วยจิตวิญญาณรักในศาสนา แต่การกระทำของพวกเขามีแต่ความความเกลียดชังและความโกรธ อาจเป็นไปได้ว่าการกระทำของพวกเขานั้นได้ทำร้ายคนที่ไม่มีความผิดใดๆในเวลานาน และยังฆ่าเด็กๆและผู้หญิงอีกด้วย...แต่พวกเขายังคิดว่าพวกเขากำลังต่อสู้เพื่อปกป้องศาสนา แต่แท้จริงแล้วพวกเขาไม่ได้ต่อสู้เพื่ออิสลามเลย อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ความว่า : "จงกล่าวเถิด (โอ้ มุฮัมหมัด) : "เจ้าต้องการไหมเราจะให้สารแก่เจ้าเกี่ยวกับคนที่กระทำความดีแต่ไม่ได้รับผลบุญอันใดเลย (นั้นคือ) คนที่กระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งแบบไม่มีผลประโยชน์ใดๆเลยในโลกนี้ แต่พวกเขากลับรู้สึกว่าสิ่งที่พวกเขากระทำนั้นมีประโยชน์แก่ตัวเขาและคนอื่นเสมอ"

แท้จริงนั้น มีศัตรูที่มีสติปัญญายังดีกว่ามีเพื่อนที่โง่เขลา กลุ่มอิสลามที่มีในวันนี้ ฉันรู้สึกกลัวมากเมื่อพวกเขาปกครองหรือเห็นด้วยกับการปกครองของกลุ่มเหล่านั้น

เราควรประกาศไปว่า แท้จริงแล้วเราเกิดมาในยุคที่อิสลามมีความรุ่งเรืองและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง แต่ความจำเป็นในเรื่องของการศึกษาและการแนะแนวมีข้อจำกัด หนังสือเล่มนี้เป็นอีกหนึ่งช่องทางที่จะพาเราไปสู่เป้าหมายนั้น ฉันได้เขียนหนังสือเล่มนี้เมื่อฉันมีอายุย่างเข้าสู่วัย 70 ปี ฉันได้ทำงานและคลุกคลีกับเรื่องอิสลามมานานหลายที่ทั้งฝั่งตะวันตกและตะวันออก ฉันหวังว่าผู้อ่านไม่เกิดความสงสัยในความคิดเห็นที่ฉันได้สื่อไป เพราะฉันเขียนด้วยความบริสุทธิ์ใจจริง และหวังว่างานเขียนชิ้นนี้จะเป็นแรงผลักดันให้กับอุลามาอฺมุมิน และนักเผยแพร่ศาสนาที่ปฏิญาณตนไว้เพื่อทำหน้าที่ในการเผยแพร่ศาสนาในหนทางแห่งอิสลามอย่างแน่วแน่ ฉันมั่นใจว่าความพยายามของพวกเขาจะประสบความสำเร็จ แท้จริงแล้วความสำเร็จที่สมบูรณ์แบบของผู้ศรัทธา อัลลอฮฺได้ให้แสงสว่างและทางนำที่เที่ยงตรงในวันแห่งการตอบแทน อัลลอฮฺได้ตรัสว่า "ฉันได้ให้ศาสนาอิสลามแก่สู่เจ้า (เพื่อเป็นทางนำไปสู่โลกหน้า) ฉะนั้นเจ้าได้สะสมและทำอะไรแก่ศาสนาของเจ้าแล้วบ้าง และเจ้าได้ปฏิบัติอะไรต่อศาสนาของเจ้าแล้วบ้าง

ฉันได้แบ่งเนื้อเรื่องในหนังสือเล่มนี้ออกเป็นบทๆ ในแต่ละบทจะพูดเรื่องที่เกี่ยวโยงกับประชาชาติอิสลามในปัจจุบัน หรือควรได้รับการดูแลโดยชาวมุสลิมแบบสุ่ม สิ่งนี้เพราะปรัชญาของฉันในเรื่องการศึกษา "การศึกษาคือจุดประกายความอยากรู้อยากเห็นไม่ใช่เพียงแค่ป้อนข้อมูลอย่างเดียว"

แท้จริงแล้ว บางครั้งใจของฉันรู้สึกกดดันเพราะได้เจอกับเส้นทางที่แสนลำบากในการเผยแพร่อิสลาม แต่ผลที่ออกมาอัลฮัมดุลิลลาฮฺ (ขอบคุณพระองค์อัลลอฮ) อนาคตของอิสลามจะมีแสงสว่างมากขึ้นและจะได้รับทางนำที่ว่าอัลลอฮฺได้อภัยโทษบาปที่ได้กระทำมาเมื่อก่อนหน้า และปรับปรุงแก้ไขสถานการณ์ในปัจจุบันได้ อินชาอัลลอฮฺ

ในสมัยท่านรอซูลซ.ล. ท่านได้กล่าวคุตบะห์ (การเทศนาละหมาดวันศุกร์) โดยไม่ใช้ไมโครโฟนและวิทยุ จากนั้นท่านนบีได้ขอดุอาอฺ "โอ้อัลลอฮฺ จงฟังการเผยแพร่ศาสนาของข้าพเจ้าแก่บ่าวของพระองค์ด้วยเถิด" และดุอาอฺนี้ฉันก็ได้อ่านเหมือนกันในตอนที่ได้รวบรวมและนำเสนอหนังสือเล่มนี้แก่ท่านผู้อ่าน "โอ้อัลลอฮฺ จงให้ความตั้งใจในการฟังการบรรยายของฉันแก่บ่าวของพระองค์ด้วยเถิด"

ฉันนำเสนอหนังสือเล่มนี้ที่เปรียบเสมือนความคิดเห็นของฉัน และเป็นคำสอนของฉันแก่ผู้ที่จะสืบทอดต่อไป และเป็นมรดกที่ใครก็ตามที่ต้องการสามารถเอามันไปได้

เราขอสรรเสริญอัลลอฮฺ เหนือการสรรเสริญทั้งมวล

ฮาซัน ฮัตฮูต

101 N Grand Ave.,Apt. 2

พาซาดีนา

แคลิฟิเนีย 91103

สหรัฐอเมริกา

อัลลอฮฺผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง (อัล-คอลิก)

ทุกอย่างที่เกิดขึ้นมาล้วนต้องมีรากฐานและที่มา...

ถ้ามิเช่นนั้น เราก็จะเป็นคนที่สร้างบ้านโดยไม่ได้ขุดดินเพื่อทำเป็นฐานของบ้าน แต่จะเห็นว่าคนมุสลิมประเภทนี้มีเยอะมาก ฉันเคยถามหลานชายของฉันว่า "หลานเชื่อไหมว่าอัลลอฮฺนั้นมีอยู่จริง?" หลานของฉันได้ตอบทันทีว่า "แน่นอนซิครับคุณปู่" หลานของฉันถอนหายใจเฮือกหนึ่งและบอกว่า "ปู่ครับ แม่ก็เคยถามแบบนี้" ฉันได้เอาหนังสือเล่มเล็กเล่มหนึ่งและถามเขาว่า

"หลานรู้ไหมว่าใครเป็นผู้เขียนหนังสือเล่มนี้" หลานของฉันได้อ่านชื่อผู้เขียนที่อยู่บนหน้าปกหนังสือดังกล่าว "ถ้าหากว่าปู่ฉีกหน้าปกออกเพื่อไม่ให้มีชื่อผู้เขียนและบอกว่าหนังสือเล่มนี้ถูกเขียนด้วยตัวของมันเอง แล้วหลานจะว่าอย่างไร" หลานฉันได้ตอบว่า "เป็นไปไม่ได้! คุณปู่" ฉันก็เลยอธิบายไปว่า "ถ้าหนังสือเล่มนี้คือหลักฐานที่ชี้ให้เห็นถึงการมีอยู่จริงของผู้เขียน ฉะนั้นสิ่งที่มีชีวิตทั้งหลายในโลกนี้ชี้ให้เห็นถึงการมีอยู่จริงของอะไร" หลานของฉันก็ตอบอย่างรวดเร็วว่า "การมีอยู่จริงของผู้ที่สร้างมัน"

การเปรียบเทียบที่ชัดเจนและง่ายดาย แต่สมบูรณ์และน่าเชื่อถือมาก สิ่งนี้ท่านนบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสลาม ที่ได้คิดเกี่ยวกับผู้สร้างเฉกเช่นในคำตรัสของอัลลอฮฺในซูเราะฮฺ อัล-อันอาม : 75-79 มีความว่า "และในทำนองนั้นแหละ เราจะให้อิบรอฮีมเห็นอำนาจอันยิ่งใหญ่ ในบรรดาชั้นฟ้า

และแผ่นดินและเพื่อเขาจะได้เป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้เชื่อมั่นทั้งหลาย ครั้นเมื่อกลางคืนปกคลุมเขาเขาได้เห็นดาวดวงหนึ่ง เขากล่าวว่า นี้คือพระเจ้าของฉัน แต่เมื่อมันลับไป เขาก็กล่าวว่าฉันไม่ชอบบรรดาสิ่งที่ลับไป ครั้นเมื่อเขาเห็นดวงจันทร์กำลังขึ้นเขาก็กล่าวว่านี้คือพระเจ้าของฉันแต่เมื่อมันลับไป เขาก็กล่าวว่านี้คือพระเจ้าของฉัน แต่เมื่อมันลับไป เขาก็กล่าวว่าถ้าพระเจ้าของฉันมิได้ทรงแนะนำฉันแล้ว แน่นอนฉันก็จะกลายเป็นคนหนึ่งในกลุ่มชนที่หลงผิด ครั้นเมื่อเขาเห็นดวงอาทิตย์กำลังขึ้นเขาก็กล่าวว่า นี้แหละคือพระเจ้าของฉัน นี้แหละใหญ่กว่าแต่เมื่อมันได้ลับไป เขาก็กล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉัน! แท้จริงฉันขอปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกท่านให้มีภาคีขึ้น (แก่อัลลอฮ์) แท้จริงข้าพระองค์ขอผินหน้าของข้าพระองค์แด่ผู้ที่สร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินในฐานะผู้ใฝ่หาความจริงผู้สวามิภักดิ์และข้าพระองค์มิใช่คนหนึ่งในหมู่ผู้ให้มีภาคีขึ้น”

อัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ในการเผยแพร่เรื่องราวและข้อความต่างๆที่ลึกซึ้งได้แม้ว่าจะเป็นประโยคที่สั้นหรือยาว ถ้าหากว่าอายะฮฺดังกล่าวต้องการจะสื่อถึงท่านนบีอิบรอฮิม อะลัยฮิสลามมองเห็นดวงจันทร์และดวงอาทิตย์เฉยๆ แสดงว่าเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่ธรรมดาและไม่ใช่เรื่องที่น่าแปลก ท่าน นบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสลามและมนุษย์ทุกคนเห็นปรากฏการณ์นั้นทุกวันในชีวิตประจำวันของเขา ถึงอย่างไรคำตรัสของอัลลอฮฺในอายะฮฺนี้ได้อธิบายว่า อัลลอฮฺได้ทรงมองดูท่านนบีอิบรอฮิม อะลัยฮิสลามความยิ่งใหญ่และความเกรียงไกรของอัลลอฮฺทั้งบนฟ้าและบนโลกชี้ให้เห็นว่าอัลลอฮฺกำลังชี้ทางให้กับท่านนบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสลาม แน่นอนว่าสิ่งที่ท่านนบีอิบรอฮีมอะลัยฮิสลามได้มองดูและพิจารณาไตร่ตรองเป็นเวลานานนั้น ท่านนบีอิบรอฮีมอะลัยฮิสลามมั่นใจว่าดวงจันทร์และดวงอาทิตย์ที่เขาแหงนมองทุกวันนั้นมีการเคลื่อนที่อย่างเป็นระบบและโคจรตามกระบวนการที่ได้ถูกวางไว้อย่างเป็นระบบ แน่นอนว่าในความคิดของท่านนบีอิบรอฮีมอะลัยฮิสลาม มีคำถาม : ใครกันที่สร้างระบบและกฎเกณฑ์ที่มีระเบียบแบบแผนเช่นนี้?

เพราะฉะนั้น แน่นอนว่าการมีอยู่ของทุกสรรพสิ่งนั้นล้วนต้องมีผู้สร้าง

สมัยก่อนสังคมชาวเบดูอินที่ไม่เคยผ่านการศึกษามาก่อนได้บอกว่านะญิส (สิ่งปฏิกูล) ของอูฐนั้นชี้ให้เห็นถึงการมีอยู่จริงของอูฐ และรอยเท้าชี้ให้เห็นถึงคนเดินเท้า ดังนั้นโลกใบนี้ชี้ให้เห็นถึงการมีอยู่จริงของผู้สร้างผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงเฉลียวฉลาด และผู้ทรงรอบรู้

เมื่อสมัยที่ฉันยังวัยรุ่น ฉันพยายามที่จะเป็นคนที่ไม่เชื่อว่าพระเจ้ามีอยู่จริง ในตอนนั้นสงครามโลกครั้งที่สองกำลังเกิดขึ้น

ป้อมปราการที่มีไว้เพื่อให้ประเทศรัสเซียที่มีความคิดแบบคอมมิวนิสต์เหมือนกับหลายประเทศเฉกเช่นประเทศอียิปต์ได้แตกออกเป็นเสี่ยงๆ รัสเซียเป็นพันธมิตรกับอังกฤษและได้พิชิตประเทศอียิปต์ ลัทธิคอมมิวนิสต์กลายเป็นอุดมการณ์ของปัญญาชนและนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ณ ตอนนั้น เพื่อนของฉันที่เป็นนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากได้ยึดเอาลัทธิคอมมิวนิสต์เช่นเดียวกัน ฉันได้พูดกับตัวเองว่า ถ้าเกิดว่าปัญญาชนได้มีความเห็นตรงกันที่ว่าอุดมการณ์ดังกล่าวคือความจริง อาจเป็นไปได้ว่าความคิดเห็นของฉันอ่อนแอกว่าและผิด ฉันได้พยายามทำความเข้าใจการเกิดขึ้นของโลกใบนี้โดยปราศจากผู้สร้างเท่าที่ฉันจะคิดและเข้าใจได้ แต่ที่ฉันเจอคือความล้มเหลว คืนหนึ่ง เมื่อฉันกำลังศึกษา ค้นคว้า หาข้อมูลในพจนานุกรม ฉันต้องตะลึงกับหนึ่งความคิดเห็นที่ว่า : เมื่อมีใครสักคนบอกกับฉันว่า “พจนานุกรมที่ได้เรียบเรียงอย่างเป็นระเบียบถูกระเบิดในโรงพิมพ์ทำให้เนื้อหาในพจนานุกรมกระจัดกระจายไปตามอากาศ และเมื่อตัวอักษรในพจนานุกรมตกลงบนพื้น ฉันพบว่าตัวอักษรเหล่านั้นจะถูกเรียงอย่างเป็นระเบียบเหมือนเดิมด้วยตัวของมันเอง สิ่งเหล่านี้สมองเรารับรู้ได้ไหม แน่นอนว่าเป็นไปไม่ได้ ฉันเลยไม่ได้สนใจกับเรื่องเหล่านี้อีกเลย

ถึงอย่างไร คำถามใหม่ๆก็เกิดขึ้นทุกวัน คำถามที่อยากจะให้คำตอบโดยสติปัญญาของมนุษย์ ถ้าหากว่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้นมันมีผู้สร้าง แล้วใครล่ะคือผู้ที่สร้างสิ่งเหล่านั้น

เมื่อสสารหนึ่งเกิดขึ้นก่อนผู้สร้าง แน่นอนว่าสสารนั้นคือพระเจ้าผู้ทรงสร้าง พระเจ้าที่ไม่มีเริ่มต้นและไม่มีที่สิ้นสุด การมีขึ้นของพระเจ้าที่ไม่มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดสามารถพิสูจน์ได้ด้วยตรรกะทางคณิตศาสตร์ การคำนวณสสารที่ไม่มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดรู้จักได้ดีคืออินฟินิตี้ สิ่งนี้ทำให้ศาสตร์ทางคณิตศาสตร์มั่นคงหนักแน่นมากขึ้น บางคนอาจจะถามว่า “ความหมายของคำว่าอินฟินิตี้คืออะไร” เราก็ตอบไปว่า “เราก็ไม่แน่ใจเหมือนกัน เราทุกคนเป็นมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด ฉะนั้นมันเป็นเรื่องยากที่เราทุกคนจะเข้าใจอย่างถ่องแท้กับคำนั้น ถึงอย่างไรอินฟินิตี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นข้อเท็จจริงของความรู้ที่สามารถเรียนรู้โดยผู้เรียนในสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คำว่า "อินฟินิตี้” มีสัญลักษณ์ ∞ ดังนั้นคำถามนี้ไม่ควรสับสนในจิตใจของเราเนื่องจากมนุษย์มีสติปัญญาที่จำกัดซึ่งแน่นอนเราไม่สามารถเข้าใจสสารผู้สร้างที่เป็นอินฟินิตี้ได้อย่างถ่องแท้

จากนั้น คำถามที่สองได้เกิดขึ้นเรายอมรับว่าผู้สร้างมีอยู่จริง แล้วมันเกี่ยวกับตัวเราอย่างไร ทำไมเราต้องให้ความสำคัญกับผู้สร้างด้วย

ผู้ใดที่เชื่อว่าผู้สร้างมีอยู่จริง เราควรที่จะมองสิ่งที่ผู้สร้างได้สร้างขึ้นมา เมื่อเราสังเกตอย่างถ่องแท้แล้ว เราจะเห็นว่าสายพันธ์ของมนุษย์มีความแตกต่างจากสิ่งถูกสร้างอื่นๆ เมื่ออยู่ที่โรงเรียน นักเรียนถูกปลูกฝั่งว่ามนุษย์นั้นมีวิวัฒนาการมาจากสัตว์ แต่ตอนนี้เรารู้ความจริงแล้ว และเราปฏิเสธเรื่องเหล่านั้น

จากการศึกษาเชิงประจักษ์เราเห็นด้วยที่ส่วนประกอบของอนุภาคในร่างกายเรามีสิ่งที่เหมือนกันกับอนุภาคในจักรวาล เรารู้ว่าลักษณะทางชีววิทยาของคนเราและสายพันธ์ของสัตว์มีความเหมือนกันในเรื่องของอวัยวะของร่างกาย อารมณ์ ความรู้สึก และสัญชาติญาณ ถึงอย่างไรเราไม่ได้มาจากสายพันธ์ของสัตว์ระบบทางชีววิทยาไม่ใช่ตัวแปร

เราถูกเรียกว่าเป็นมนุษย์ไม่ใช่เพราะระบบทางชีววิทยา แต่อยู่ที่ค่าพื้นฐานของโดเมนและจิตวิญญาณ ถ้าเรามองย้อนไปถึงข้อเท็จจริงของความเป็นมนุษย์ เราจะเห็นได้ว่าอัลลอฮฺได้ประทานแก่มนุษย์ 4 อย่างที่แตกต่างจากสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นๆ ลักษณะแรกคือ ความรู้ ความใฝ่รักต่อวิชาความรู้ พร้อมทั้งความมุ่งมั่นและเพิ่มพูนความรู้ ความห่วงแหนต่อสิ่งอื่น และความมุ่งมั่นที่จะได้สิ่งใดสิ่งหนึ่งมา ลักษณะที่สอง ความดี และความชั่ว ความจริง และสิ่งหลอกลวง รวมไปถึงข้อห้ามและคำสั่ง ลักษณะที่สาม อิสระในการเลือกและการกระทำต่อสิ่งที่ได้เลือกไว้แล้ว ลักษณะที่สี่ ความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตัวเองเลือกไว้ ลักษณะที่สี่มันจะเกี่ยวโยงกับลักษณะที่สาม

เราไม่ใช่สิ่งถูกสร้างที่ถูกติดตั้งด้วยโปรแกรม ทำทุกอย่างตามระบบที่ถูกวางเอาไว้อย่างชัดเจน ถ้าเรามองชีวิตความเป็นอยู่ของสัตว์เขาจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าตามสัญชาตญาณ และอารมณ์ แต่ในทางกลับกันมนุษย์เราไม่ใช่แบบนั้น ถึงแม้ว่ามนุษย์มีสัญชาตญาณ และอารมณ์เหมือนกับสัตว์ แต่มนุษย์ไม่ได้ตอบสนองต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยวิธีการแบบกะทันหันหรือสุ่มสี่สุ่มห้า มนุษย์จะสังเกตบริบทและจะประเมินสิ่งที่ดีและไม่ดีอย่างรอบคอบก่อนลงมือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หลังจากนั้นหัวใจและความต้องการจะทำการตัดสินใจ บางคนเลือกที่จะทำในสิ่งที่ดี และบางคนก็เลือกที่จะทำในสิ่งที่ไม่ดี ทุกๆการตัดสินใจและการกระทำของมนุษย์นั้นล้วนแล้วต้องรับผิดชอบ แท้จริงแล้วอัลลอฮฺได้สร้างมนุษย์ด้วยฟิฏเราะฮฺ (ธรรมชาติ) และได้ให้เสรีภาพในการตัดสินใจ

เปรียบเทียบได้กับม้าตัวหนึ่งรู้สึกหิวและได้เจอกับอาหารหรือของกิน ม้าตัวนั้นจะกินอาหารนั้นทันที มันจะไม่รู้สึกอึดอัดแต่อย่างใดที่มันกระทำเช่นนั้น และเราเองก็ไม่สามารถจินตนาการได้ว่าม้าตัวนี้จะถามถึงอาหารที่มันเจอว่าเป็นของม้าตัวไหนหรือเปล่า

ในทางตรงกันข้ามการกระทำของมนุษย์ต่างกันสิ้นเชิงกับม้าตัวนั้น ถ้าเราเจอลูกอมหนึ่งกระปุกที่เราชอบมาก แล้วเราก็เอามันมากินเราก็จะถูกต่อว่าได้ที่เอาของคนอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตและลูกอมนั้นก็ไม่ใช่ของเรา เราควรรู้ว่าเราไม่ควรที่จะเอาสิ่งของต่างๆที่ไม่ใช่ของเรามากิน

มนุษย์ก็มีความแตกต่างจากมลาอิกะฮฺ เหล่ามลาอิกะฮฺเป็นสิ่งที่อัลลอฮฺสร้างขึ้นมาโดยต่างก็มีหน้าที่ของตัวเองที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจะเชื่อฟังอัลลอฮฺและทำความดีอยู่ตลอดเวลา เพียงเพราะพวกเขาไม่รู้ที่จะทำในสิ่งที่ไม่ดี มลาอิกะฮฺก็เป็นสิ่งถูกสร้างหนึ่งที่ไม่มีอารมณ์ความอยาก หรืออารมณ์ใฝ่ต่ำ (นัฟซู) แต่ในทางกลับกันมนุษย์เรากลับมีสิ่งนั้นที่ทำให้ชีวิตมีความอยากได้อยากมีอย่างไม่สิ้นสุด

หลักความต้องการ และสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายมีความแตกต่างกันออกไป สำหรับมนุษย์นั้นเขาถือคติที่ว่า "จงเป็นในสิ่งที่เธออยากจะเป็น" แต่สิ่งที่ถูกสร้างอย่างอื่นกลับมีหลักการว่า "จงเป็นเท่าที่จะเป็นได้" สิ่งนี้อาจจะเป็นความมหัศจรรย์ของมนุษย์ที่อัลลอฮฺได้สร้างขึ้นมาคือเหตุผลที่อัลลอฮฺได้สั่งให้มลาอิกะฮฺเคารพต่อมนุษย์คนแรกที่อัลลอฮฺได้สร้างขึ้น นั้นคืออาดัม ถึงแม้ว่าแท้จริงแล้วมนุษย์นั้นได้กระทำสิ่งที่ไม่ดีจนต้องเสียเลือดเนื้อตัวเองบนพื้นผิวโลก

ถึงอย่างไร เราก็คงต้องอธิบายความสามารถของเราเพื่อการตัดสินใจและเลือกทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ไม่ใช่เป็นความสามารถที่สมบูรณ์แบบ มีเรื่องราวมากมายที่เกิดขึ้นรอบๆตัวเราที่เราไม่สามารถห้ามหรือหลีกเลี่ยงมันได้ สิ่งนี้เรียกว่ากอดัร สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นไม่ใช่สิ่งที่เราเลือกและเราไม่ได้ถูกรับผิดชอบโดยอัลลอฮซ.บ.แต่อย่างใด

แน่นอนว่าเราควรที่จะยอมรับมันไม่ใช่เอาแต่ตัดสินมัน การที่เราเกิดความไม่พอใจต่อสิ่งที่อัลลอฮฺกำหนดนั้นมันจะนำพาแต่ความเจ็บช้ำหัวใจเปล่าๆ ความหายนะที่เกิดขึ้นย่อมมีสิ่งดีๆตามหลังเสมอที่อัลลอฮฺทรงต้องการให้เป็น ผู้ศรัทธาจะยึดมั่นว่าอัลลอฮฺต้องการบ่าวของเขาได้รับแต่สิ่งดีๆเท่านั้น ถึงแม้ว่าเราไม่รู้ว่าฮิกมะฮฺอะไรบ้างที่ซ่อนอยู่หลังจากความยากลำบากอันนั้น ถ้าหากว่าเราไม่มีความยึดมั่นต่ออัลลอฮฺ ความศรัทธาและความประสงค์ดีที่เรามีต่ออัลลอฮฺก็คงจะไม่มีความหมายอันใด

เราย้อนมาดูเรื่อง "ความรับผิดชอบที่มนุษย์ต้องแบกรับ" อีกครั้ง เราจะเห็นว่าความรับผิดชอบคือส่วนหนึ่งขององค์ประกอบหลักในความเป็นมนุษย์ ความรับผิดชอบก็เป็นส่วนหนึ่งของฟิฏเราะฮฺ (ธรรมชาติแห่งการสร้าง) ของมนุษย์ก่อนที่มันจะเป็นเรื่องของศาสนาและกฎหมาย หลักฐานคือ ถึงแม้เราอยู่ในสังคมที่เป็นเอทิส(สังคมที่เชื่อว่าพระเจ้าไม่มีอยู่จริง)ก็ตาม

เราก็ไม่พ้นการถูกลงโทษหากเรากระทำความผิด เช่น ขโมย หรือฝ่าไฟแดง เพราะฉะนั้น ฉันต้องการสอนหนึ่งสิ่งที่มีความสำคัญในศาสนาอิสลาม "ความเหมาะสมและสามารถของมนุษย์เพื่อแบกรับความรับผิดชอบ ซึ่งมันคือรากฐานฟิฏเราะฮฺของมนุษย์" ฉันต้องการสอนเรื่องนี้มาก แต่ก็เกินความสามารถของฉันเพราะงานเขียนมันไม่มีเสียง

ตราบใดที่มนุษย์มีความรับผิดชอบในการกระทำของเขา เราก็ถือเป็นคนที่มีอิสระ ถ้าหากมนุษย์ไม่มีอิสระแน่นอนว่าเราจะไม่มีความรับผิดชอบกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป ความหมายอื่นคือแท้จริงแล้วอัลลอฮฺได้สร้างสิ่งมีชีวิตที่จะถูกสอบสวนและวัดตวงความดีของเขาโดยอัลลอฮฺ ซ.บ.ในโลกหน้า สิ่งนี้เป็นหลักคำสอนในศาสนาอิสลาม ใครที่กีดกั้นสิทธิเสรีภาพของมนุษย์ แท้จริงแล้วเขาผู้นั้นได้ขีดขวางความเป็นมนุษย์ที่ดี เพราะความเป็นอิสระนั้นคือหนึ่งในหลักการของสิทธิมนุษยชนที่เราพึงมี

ผู้ปกครองประเทศก็ไม่อาจที่จะยึดสิทธิเสรีภาพของประชาชนได้ ถึงแม้ว่าพวกเขามีความรุ่งเรืองในชีวิตก็ตาม ความจริงที่ว่าประชาชนยังไม่พร้อมที่จะรับอิสรภาพนั้นเป็นเรื่องที่รับไม่ได้ เพราะเสรีภาพนั้นมนุษย์ได้รับมาตั้งแต่เขาเกิดมาบนโลกใบนี้แล้ว ถ้าหากว่าผู้ปกครองประเทศปฏิเสธสิทธิเสรีภาพของประชาชน เหมือนกับว่าเขากำลังทำให้ประชาชนของเขานั้นเหมือนกับสัตว์เลี้ยง "ฉันจะคุ้มครองประชาชนเหมือนกับการเลี้ยงสัตว์เพราะพวกเขายังไม่พร้อมที่จะเป็นมนุษย์อีก" จงจำไว้เป้าหมายไม่สามารถทำให้วิธีการนั้นถูกต้อง ถ้าไม่มีความเป็นมนุษยธรรมก็จะไม่มีความเป็นเสรีภาพ

เรากลับมาคุยเรื่อง "มนุษย์ต้องขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์ความรับผิดชอบ" กันต่อ เราจะพบว่ามนุษย์บางคนได้ใช้ชีวิตเต็มไปด้วยความเพลิดเพลิน และจมอยู่กับความชั่วต่างๆ เมื่อครั้นที่ความตายเข้ามาเยือน พวกเขาก็ทิ้งทุกอย่างบนโลกนี้ พวกเขาสามารถหลีกเลี่ยงกฎเกณฑ์ต่างๆที่มีอยู่ในโลกได้ หรืออาจกล่าวได้ว่าพวกเขาได้อยู่เหนือกฎหมายนั้นไปแล้ว จนไม่สามารถที่จะลงโทษพวกเขาได้ ในทางกลับกันก็มีบางคนที่พยายามที่จะปกป้องความเป็นธรรมจนบางครั้งพวกเขาต้องเสียใจและอยู่ในสภาวะที่ยากลำบาก เมื่อถึงเวลาแห่งความตาย เขาก็ได้จากโลกนี้ไป คำถามคือ "ทั้งสองสถานะนี้เหมือนกันหรือไม่" "เรื่องที่เราคุยกันนั้นอยู่ส่วนไหน" "ทั้งสองประเภทดังกล่าวจะไปยังที่ที่เหมือนกันหรือเปล่า" ฟิฏเราะฮฺของเราจะตอบว่า "เป็นไปไม่ได้ แน่นอนว่าความตายนั้นไม่ใช่จุดสิ้นสุด แท้จริงแล้วหลังความตายก็จะเป็นระยะเวลาใหม่ ระยะเวลาที่จะทดแทนความรับผิดชอบของมนุษย์ทุกอย่าง ทุกๆการกระทำจะถูกชั่ง ถูกสอบสวน และจะได้รับผลตอบแทนทั้งสิ้น"

ถ้าหากว่าความตายนั้นคือจุดจบของทุกสิ่งทุกอย่าง แน่นอนว่าโลกนี้เสมือนเป็นใบผ่านทางสำหรับคนที่กระทำบาป คนที่เก่งคือคนที่สามารถซ่อนการกระทำที่ไม่ดีของเขาจากกฎหมายต่างๆได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นมนุษย์ทุกคนเกิดมามีหัวใจดวงเล็ก มนุษย์ที่ไม่มีหัวใจก็เปรียบเสมือนกับสัตว์ อาจจะแย่ยิ่งกว่าสัตว์เสียอีก หัวใจดวงน้อยๆจะพูดว่า "ถ้าหากว่าความตายคือจุดสิ้นสุดของชีวิตมนุษย์ แน่นอนว่ามันจะขัดแย้งกับระบบจักรวาลที่พระองค์อัลลอฮฺได้สร้างขึ้นอย่างเป็นระเบียบแบบแผน" เราทุกคนมีชีวิตอยู่ในโลกที่สมบูรณ์และเป็นระบบ โดยปกติความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อธรรมชาติถึงจะเล็กนิดเดียวมันก็สามารถก่อให้เกิดความเสียหายในเวลาต่อมาได้ ถ้าเราเข้าใจสิ่งนี้ แน่นอนว่าเราจะเชื่อและยึดมั่นว่าทุกการกระทำบนโลกนี้มีผลตอบแทนเสมอ และเราก็จะมั่นใจว่าหลังระยะเวลาแห่งการเกิดบนโลกนี้ จะมีระยะเวลาอื่นๆด้วย และหนึ่งในนั้นคือระยะเวลาที่ชื่ออาคีเราะห์ (วันสิ้นโลก)

เราเปลี่ยนไปคุยในเรื่องของ "การปฏิบัติและการกระทำของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย" ทุกบทบาทของมนุษย์คือ อะมานาฮฺ (หน้าที่และความรับผิดชอบ) ที่อัลลอฮฺได้ให้แก่บ่าวของพระองค์ อัลลอฮฺได้สร้างหัวใจและสร้างแรงบันดาลใจแก่มนุษย์ไปในทางที่หลงผิดและทางที่ยำเกรงต่ออัลลอฮฺ อัลลอฮฺยังได้ให้ ฮิดายะฮฺ (ทางนำที่ถูกต้อง) แก่มนุษย์ ในเวลาเดียวกันนั้นอัลลอฮฺยังได้ให้อิสรเสรีแก่มนษย์ทุกคน อัลลอฮฺได้ตรัสไว้มีความว่า "ไม่มีข้อบังคับในเรื่องของศาสนา" "ผู้ใดที่ต้องการศรัทธา ก็จงศรัทธาอย่างซื่อตรง และผู้ใดที่ต้องการฝ่าฝืน จงปล่อยเขาไป" มนุษย์ทุกคนมีหัวใจ "ส่วนหนึ่งของพวกเขาคือการได้ทำความสะอาดหัวใจของเขา และส่วนหนึ่งก็ได้ทำให้หัวใจของเขาสกปรก"

บางครั้งเราจะพบว่ามนุษย์บางกลุ่มได้เลือกทางที่ดีและเป็นความจริงที่อยู่ตรงหน้าพวกเขา ถึงอย่างนั้นก็มีมนุษย์บางกลุ่มที่เลือกทางที่จะฝ่าฝืน เมื่อประตูแห่งความชั่วถูกครอบงำพวกเขาแล้ว บางคนก็พยายามที่หลีกเลี่ยงการกระทำที่ไม่ดีถึงแม้ว่ามันจะยากเย็นแค่ไหน แต่บางคนก็เลือกที่จะทำสิ่งนั้นต่อไป อาจเป็นความผิดของเขาเพราะถูกครอบงำด้วยนัฟซูที่ไม่อยู่นิ่ง สิ่งเหล่านี้ไม่แปลกเลยที่มันจะเกิดขึ้น โดยเฉพาะเมื่อเกี่ยวข้องกับความต้องการทางชีววิทยาของมนุษย์

มนุษย์กับอัลลอฮฺมีความสัมพันธ์ที่มั่นคง เหมือนที่อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ในซูเราะห์ ฮิจญ์รฺ : 29 "ดังนั้น เมื่อข้าได้ทำให้เขามีรูปร่างสมส่วนและเป่าวิญญาณจากข้าเข้าไปในตัวเขา..."

และมนุษย์ก็มีความสัมพันธ์ที่ดีกับดิน เพราะมนุษย์ถูกสร้างโดยดินและก็กลับคืนสู่ดิน เพราะฉะนั้นมนุษย์มีความลังเลถึงความสัมพันธ์ระหว่างเขากับอัลลอฮฺ และเขากับดิน

บางครั้งมนุษย์พยายามกระทำความดีหรือหลีกเลี่ยงสิ่งไม่ดีจนบางครั้งต้องแลกด้วยหยาดเหงื่อ นั่นคือฟิฏเราะฮฺของมนุษย์ สิ่งมีชีวิตที่มีความพยายามอยู่เสมอ การใช้ชีวิตของเขาเปรียบเสมือนสงครามในหัวใจของเขา ทุกวันคือการญีฮาด (การดิ้นรนต่อสู้หรือความพยายามในหนทางของอัลลอฮฺ) ที่ยิ่งใหญ่ การใช้ชีวิตของพวกเขาขึ้นอยู่กับความพยายามของพวกเขาเอง และสิ่งนี้คือการใช้ชีวิตของมนุษย์ทุกคน ถ้าหากว่าสิ่งนี้คือความเป็นจริงในการใช้ชีวิตของมนุษย์ มันจะแปลกหรือถ้ามนุษย์มีเกียรติและเป็นที่รักของอัลลอฮ แปลกไหมที่อัลลอฮฺได้ยกย่องมนุษย์ให้เป็นสิ่งที่มีชีวิตที่ดีกว่าสิ่งมีชีวิตอื่นๆที่พระองค์สร้างมา

ถ้าหากว่าอัลลอฮฺได้สร้างการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นบททดสอบ แน่นอนว่าอัลลอฮฺทรงชอบและรักมนุษย์ที่สามารถผ่านบททดสอบเหล่านั้นได้ และอัลลอฮฺยังสร้างมนุษย์ที่มีจิตใจที่อิสระและสามารถเลือกหนทางของตัวเองได้ อัลลอฮฺต้องการให้มนุษย์ประสบความสำเร็จโดยไม่มีการแทรกแซงจากอัลลอฮฺแต่อย่างใด ฉะนั้นอัลลอฮฺช่วยเหลือมนุษย์เพื่อไม่ให้มนุษย์นั้นลืม และให้นึกถึงผู้สร้างอยู่เสมอ นึกถึงความดีและความชั่วร้ายตามความต้องการที่สมดุลของพระองค์ และนึกถึงความรับผิดชอบ รวมถึงการสอบสวนในวันอาคีเราะห์ มนุษย์อาจหนีจากบทลงโทษในโลกนี้ได้ แต่ไม่สามารถหนีพ้นจากบทลงโทษในวันอาคีเราะห์ได้

คำถามคือ อัลลอฮฺได้ถ่ายทอดสารเหล่านี้อย่างไร”

วิธีที่ง่ายที่สุดคือ อัลลอฮฺได้เลือกมนุษย์บางกลุ่ม และอัลลอฮฺได้ประทานวะฮฺยูแก่พวกเขาและสั่งให้สิ่งถูกสร้างอย่างอื่น อย่างบรรดามลาอีกะฮฺเป็นศาสนทูตแห่งพระองค์เพื่อนำสารต่างๆแก่มนุษย์ทุกคน คำสั่งต่างๆที่มาจากพระองค์อัลลอฮฺก็จะถูกส่งไปยังมนุษย์เพื่อเป็นสิ่งเตือนใจ และคำสอนต่างๆ พร้อมทั้งวิธีการดำเนินชีวิตในแบบอิสลาม วิธีที่สองอาจไม่เหมาะกับผู้คนที่พระองค์ได้เลือก เพราะไม่ใช่มาจากมนุษย์ด้วยกัน มนุษย์อาจไม่ปฏิบัติตามได้

และนี่คือความเป็นศาสดาและศาสนทูตของอัลลอฮฺ เป็นเพราะความศรัทธาของมนุษย์นั้นมีขึ้นมีลงตามกาลเวลา และมนุษย์มีการย้ายถิ่นฐานจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง อัลลอฮฺก็ได้แต่งตั้งและเลือกมนุษย์บางคนบางกลุ่มเป็นศาสดาในห้วงเวลาของมนุษย์ในแต่ละยุคแต่ละสมัย แต่บางยุคบางสมัยอัลลอฮฺก็ได้ตรัสไว้ในคัมภีร์เพื่อเป็นคำสอนแก่มนุษย์ในยุคต่อไป และในบางกลุ่มอัลลอฮฺก็ได้ประทานคัมภีร์เพื่อเป็นทางนำแห่งชีวิตของพวกเขา

แต่คัมภีร์ได้ถูกเปลี่ยนแปลงเนื้อหาไปหมดแล้ว ยกเว้นคัมภีร์อัล-กุรอานที่ยังคงไว้ซึ่งเนื้อหาเดิมตลอดเวลาจนถึงยุคปัจจุบัน

วงศ์ตระกูลของศาสดาและคำสอนของพวกเขาได้ดำเนินอย่างยั่งยืน มีสามคำสอนที่ยังคงมีอยู่จนถึงปัจจุบันคือ ศาสนาอิบรอฮีมิก (ศาสนา ซามาวี) ยิว คริสต์ และอิสลาม เราหยุดตรงนี้สักครู่หนึ่ง

โอ้พี่น้องของฉัน จงไตร่ตรองอีกครั้งกับงานเขียนนี้ งานเขียนนี้ได้อธิบายความหมายของหะดีษท่านรอซูล ซ.ล.ที่เกี่ยวโยงกับหลักศรัทธาไม่ใช่หรือ

จากท่านอุมัร อัล-ค็อตตอบ มลาอีกะฮฺญิบรีลขอให้ท่านรอซูล ซ.ล.ให้อธิบายความศรัทธา ท่านรอซูลก็ได้กล่าวว่า : เราศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ศรัทธาในบรรดามลาอีกะฮของพระองค์ ศรัทธาในบรรดาคัมภีร์ทั้งหลายของพระองค์ ศรัทธาในบรรดานบี (ศาสดา) ทั้งหลาย ศรัทธาในวันสุดท้ายและการเกิดใหม่ในวันปรโลก และศรัทธาในกฎกำหนดสภาวะของพระองค์

การมีอยู่ของอัลลอฮฺและหลักศรัทธาไม่ใช่เป็นเรื่องสมมุติที่จะต้องวิเคราะห์รังสรรค์มัน เราควรที่จะยอมรับเรื่องเหล่านี้อย่างตรงไปตรงมาไม่ต้องคิดนาน ประชาชนสมัยก่อนมีความลังเลเพราะพวกเขาคิดแล้วคิดอีกและได้เปลี่ยนแปลงความจริงเป็นที่ท่านศาสดาได้นำมา

การมีอยู่ของอัลลอฮฺและหลักศรัทธายังเป็นเรื่องที่สามารถรับได้ด้วยสติปัญญาของเราเพราะมันเท่าเทียมกันกับฟิฏเราะฮฺของมนุษย์ที่บริสุทธิ์ อัลลอฮฺได้ประทานฟิฏเราะฮฺแก่หัวใจที่สงบ ในทางกลับกันมนุษย์กลับทำลายความบริสุทธิ์นั้นด้วยการยิ่งยโส เราต้องใช้แค่สติปัญญาเท่านั้นที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ สติปัญญา...สติปัญญา...สติปัญญา

สติปัญญา

ล่าสุด ความจริงที่ว่า “สติปัญญามีคู่แข่งคือความศรัทธา” ได้ถูกเผยแพร่ไปอย่างกว้างขวาง ความเป็นจริงนี้ไม่ปรากฏโดยปราศจากเหตุผลทางประวัติศาสตร์

เรื่องนี้สามารถอธิบายได้ว่า เราสามารถอ้างอิงประวัติศาสตร์ทางยุโรปก่อนและหลังการเกิดขึ้นของศาสนาคริสต์ ศาสนาคริสต์ไม่ได้เกิดขึ้นที่ยุโรปแต่เกิดขึ้นที่ปาเลสไตน์ เราได้ทราบว่าท่านนบีอีซา อะลัยฮิสลามเกิดมาจากแม่ที่บริสุทธิ์ที่มีชื่อว่ามัรยัมโดยปราศจากพ่อ อัล-

กุรอานก็ได้บอกเรื่องราวเหล่านี้ไว้มีความว่า “และ (จงจำไว้ โอ้มุฮัมหมัด) เมื่อมลาอีกะฮฺ ต่างพูดว่า “โอ้มัรยัม แท้จริงแล้วอัลลอฮฺได้เลือกเจ้า และได้ให้ความ
บริสุทธิ์แก่เจ้ายิ่งกว่าผู้หญิงใดๆในโลกนี้ (ที่ร่วมสมัยกับเจ้า)”

เราได้รับรู้ว่าเรื่องราวของท่านนบีอีซาในวัยเด็ก จากนั้นเรื่องราวของท่านนบีก็ไม่ได้ถูกบันทึกไว้โดยนักประวัติศาสตร์อีกเลย จนถึงท่านนบีอีซาได้รับเป็นศาสนทูตแก่ชาวอิสราเอล ท่านนบีอีซาเป็นชนชาวยิวเหมือนกับประชาชาติของท่าน ท่านนบีอีซาได้ถูกรับสั่งให้เผยแพร่ความถูกต้องแก่ประชาชาติที่กำลังหลงผิดอยู่ เรื่องนี้ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ไบเบิ้ล “ฉันได้ถูกรับสั่งให้เป็นคนชี้ทางสว่างแก่ชาวอิสราเอลที่กำลังหลงผิด” ใครที่ศรัทธาต่อคำสอนของท่านนบีอีซาคนนั้นจะเป็นคนศาสนาคริสต์ ในทางกลับกันใครที่ไม่เชื่อฟังในคำสอนของท่านคนนั้นจะเป็นชาวยิว เรื่องนี้มีคนพูดกันต่อๆจนถึงปัจจุบัน

เมื่อท่านนบีอีซา อะลัยฮิสลามได้ถูกส่งไปยังฟากฟ้า ประชาชาติของท่านนบีก็ได้เผยแพร่ศาสนาของเขาอย่างต่อเนื่องจนถึงผืนแผ่นดินปาเลสไตน์ คำสอนของท่านนบีอีซาได้ไปถึงยังจักรวรรดิโรมัน ซึ่งคนส่วนใหญ่ที่นับถือคำสอนเหล่านี้เป็นประชาชนที่ยากจน และผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิ์โดยการปกครองของโรมัน ถึงอย่างไรพวกเขาได้นับถือศาสนาคริสต์อย่างไม่เปิดเผย ชาวโรมันคิดว่าศาสนาที่ท่านนบีอีซาเผยแพร่นั้นเป็นศาสนาที่ต่อต้านประเทศ เพราะชาวโรมันจะนับถือพระราชาของเขาเป็นพระเจ้าซึ่งเป็นประเพณี และวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมายาวนาน ถ้าใครไม่นับถือในเรื่องดังกล่าวผู้นั้นก็จะตกเป็นชีริก (ผู้ฝ่าฝืนต่อศาสนา) (เรื่องเหล่านี้ดูน่าแปลกยิ่งนัก แต่มันก็เกิดขึ้นกับการปกครองในปัจจุบันนี้ แม้กระทั้งในประเทศอิสลาม ถึงแม้ว่าพวกเขาจะไม่ใช้คำว่าพระเจ้ากับพระราชาของพวกเขา แต่การกระทำบ่งบอกว่าพวกเขาได้นับถือพระราชาเสมือนเป็นพระเจ้า

กลุ่มที่นับถือศาสนาคริสต์ที่โรมัน คือกลุ่มลับ พวกเขาจะนัดเจอกันอย่างหลบๆซ่อนๆเพื่อทำการปฏิบัติศาสนกิจในถ้ำ พวกเขาจะติดต่อกันโดยผ่านรหัสลับที่ไม่มีใครรับรู้ได้นอกจากกลุ่มพวกเขาเอง เมื่อคนใดคนหนึ่งถูกมองเห็นว่าเขากำลังนับถือศาสนาคริสต์พวกเขาจะต้องถูกลงโทษอย่างสาหัส เราก็พอจะรู้ถึงบทลงโทษของพวกเขาจากภาพยนตร์พวกเขาจะถูกขว้างทิ้งเข้าไปในกรงที่มีสัตว์ดุร้ายที่หิวโซอาศัยอยู่

จักรวรรดิโรมันมีกษัตริย์หนึ่งองค์และมีอำมาตย์หรือสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีทั้งหมดเจ็ดคนที่คอยช่วยเหลือกษัตริย์ ตามกฎของเขาแล้ว เมื่อสมาชิกสภาคนใดคนหนึ่งเสียชีวิต

ก็จะถูกแทนที่ด้วยลูกชายคนโตของคนนั้นทันที คอนสแตนเชอสซึ่งเป็นหนึ่งในสมาชิกสภาส่วนพระองค์ได้เสียชีวิตลง และได้แต่งตั้งลูกชายคนโตของเขาที่ชื่อคอนสแตนทิน ซึ่งเป็นผู้บัญชาการทหารอยู่ในขณะนั้นมารับตำแหน่งแทน

เมื่อตอนที่คอนสแตนเชอสเสียชีวิต ลูกชายคนโตของเขากำลังปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้ากองทัพทหารทางตอนเหนือของยุโรป สมเด็จพระจักรพรรดิและสมาชิกวุฒิสภาต้องการที่จะคว้าโอกาสนี้เพื่อจะให้ คอนสแตนทินออกจากตำแหน่งดังกล่าวและแต่งตั้งคนอื่นแทน แต่ถึงอย่างไรข่าวการเสียชีวิตของพ่อเขาก็ได้ถูกเผยแพร่ออกไป เมื่อคอนสแตนทินทราบข่าว เขาก็รีบกลับไปยังบ้านเกิดเพื่อสืบทอดตำแหน่งของครอบครัวของเขา และได้เกิดสงครามสายเลือดขึ้นมา

ระหว่างที่เขาเดินทางเข้าใกล้เมืองโรมัน เขาได้เห็นสัญลักษณ์แห่งความลับของศาสนาคริสต์ที่ได้เขียนข้างล่างว่า “ด้วยสโลแกนนี้เท่านั้นที่เราจะได้รับชัยชนะ" คอนสแตนทินได้เห็นก็สนใจและรู้สึกมั่นใจกับสโลแกนดังกล่าว เขาก็ได้สาบานว่าถ้าเขาชนะเขาจะช่วยเหลือกลุ่มคนเหล่านี้ และในที่สุดเขาก็ชนะ

ในเวลาอันสั้น กลุ่มคนคริสต์เตียนที่เมื่อก่อนได้หลบซ่อนตัวเองเพื่อไม่ให้คนอื่นจับได้ ในตอนนี้ได้สถาปนาโดยผู้นำเป็นที่เรียบร้อย คริสตจักรและจักรพรรดิคอนตินไทน์ได้ลงนามในสนธิสัญญาฉบับใหม่เพื่อดูแลศาสนาทั้งสองฝ่าย เหล่าบาทหลวงก็มีอิสระในการเผยแพร่ศาสนาของตัวเอง ซึ่งศาสนาคริสต์ในตอนนั้นได้รับการยอมรับโดยประชาชนเป็นอย่างมาก

การปกครองศาสนสถาน เช่น โบสถ์ได้เผยแพร่อย่างกว้างขวาง โบสถ์ได้กลายเป็นสถานที่เพิ่มความศรัทธา แต่โชคร้ายที่ผู้ดูแลโบสถ์กลับจัดการตามใจตนเองมากเกินไป ทุกการกระทำของมนุษย์ถูกวางไว้ภายใต้ “ร่มแห่งศรัทธา” และความศรัทธาได้ถูกกำหนดโดยบาทหลวงในโบสถ์นั้นๆจนบางทีบาทหลวงสามารถที่จะลบบาปและลงโทษ โดยการขว้างทิ้งผู้ที่นับถือศาสนาเหล่านั้นลงไปในนรกได้

ประชาชนไม่ได้รับอิสระในการอ่านหนังสือที่พวกเขาต้องการ หนังสือจะถูกยึดและห้ามเผยแพร่หนังสือ นักเขียนและหนังสือของเขาได้ถูกเผา มรดกทางความรู้ เช่น ศาสตร์แห่งปรัชญาชาวกรีกก็ได้ถูกลบทิ้งหมด ถ้าหากว่าคนมุสลิมอาหรับไม่พยายามที่จะหาสมบัติอันล้ำค่าเหล่านี้จากฝ่ายที่เก็บซ่อนและแปลงานเขียนต่างๆเป็นภาษาอาหรับ แน่นอนว่าคนยุโรปคงไม่รู้จักนักปราชญ์อย่าง โซเครติส และอริสโตเติ้ล

พวกเขาได้รู้จักนักปราชญ์เหล่านี้หลังจากที่ได้อ่านงานเขียนของชาวอาหรับที่ได้แปลมาจากภาษาของพวกเขาอีกที เมื่อโรงพิมพ์ที่เลเดน ฮอลแลนด์ได้สร้างขึ้น เกือบ 80% เป็นงานเขียนของชาวอาหรับที่ได้ถูกแปลมาเป็นภาษาของพวกเขา

หนังสือทางด้านการแพทย์ถูกยึดโดยการเรียกร้องของข้อมูลทางการแพทย์ที่แทรกแซงเกี่ยวกับเรื่องความเชื่อ ฝ่ายคริสตจักรได้เตรียมยาที่แปลกประหลาดเพื่อเป็นการรักษาของโรคหลากหลายชนิด ตัวอย่างเช่น เลียหลุ่มฝังศพของบาทหลวงคริสต์เตียน กินดินจากหลุ่มฝังศพชาวคริสต์ คาถาต่างๆและอื่นๆ แพทย์คนหนึ่งชื่อซาร์เปียส ได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับการรักษาเล่มหนึ่ง โดยการลอกเลียนการค้นพบของอิบนูนาฟิสที่ได้บอกว่าการไหลเวียนของกระแสเลือดนั้นเริ่มจากข้างขวาและไปยังข้างซายและเข้าไปยังหัวใจโดยผ่านการไหลเวียนโลหิตในหัวใจและไม่ได้ผ่านช่องเล็กๆตามที่กาเลนัซกล่าวไว้ก่อนหน้านี้เลย เป็นเพราะชาวคริสตจักรได้ทำตามทัศนะและแนวทางของ กาเลนัซ และซาร์เปียส หนังสือของเขาก็ได้ถูกเผาไป

ตอนนั้น มีนักวิชาการหลายคนถูกสังหารและถูกเผา เมื่อกาลิเลโอให้ความเห็นว่าโลกไม่ใช่เป็นศูนย์กลางของสสารแต่โลกมันหมุนรอบดวงอาทิตย์ จากนั้นเขาถูกตัดสินจำคุกเป็นนักโทษในบ้านจนตาย

สถานการณ์และความเกลียดชังต่อโบสถ์ได้รุนแรงขึ้น เหตุผลเพราะศาสนากับโบสถ์ได้ถูกแยกออกจากชีวิต ณ ตอนนั้นสติปัญญาคือพระเจ้าที่ถูกบูชา และความรู้นับว่าเป็นศาสนาใหม่

นี่คือเมล็ดพันธ์ใหม่ในการเกิดขึ้นของอารยธรรมตะวันตกที่เรียกว่ายุคฟื้นฟูศิลปวิทยา ในสมัยนี้ความเข้าใจที่ว่าไม่เชื่อในพระเจ้ากำลังเกิดขึ้น สมัยนั้นพระเจ้าได้ปรากฏในหัวใจของพวกเขาแค่ที่โบสถ์และทุกๆวันอาทิตย์เท่านั้น ศาสนาไม่อาจที่จะแทรกแซงเข้าไปในเรื่องส่วนตัว สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการทหารอีกต่อไป ความเข้าใจที่แยกระหว่างสติปัญญากับความศรัทธาเริ่มครอบงำ ความคิดของพวกเขา ความรู้และศาสนากลายเป็นศัตรูกัน

คำถามคือ “อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญากับศาสนาในมุมมองของอิสลาม”

ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองนั้นมันชัดเจนมาก แค่กลุ่มที่หยิ่งยโสเท่านั้นที่มองไม่เห็นความจริงเหล่านี้ ซึ่งคือกลุ่มคนที่ตามอุดมคติของชาวตะวันตกโดยตรงแบบไม่ศึกษาหลักฐานและความจริงใดๆ สติปัญญาของพวกเขาถูกตีตราด้วย “ผลิตภัณฑ์จากตะวันตก” พวกเขาตามทุกฝีก้าวของความเป็นตะวันตก แปลกจริงๆพวกเขายอมรับว่าตัวเองเป็นคนที่สนับสนุนตรรกะของเหตุผล ทั้งๆที่ในเวลาเดียวกันนั้นพวกเขาสนับสนุนสติปัญญาของพวกเขาด้วยจุดยืนของตัวเองโดยเฉพาะ

ดังนั้นพวกเขาได้ใช้จุดยืนของพวกเขาเองในทุกเรื่องราว ถึงแม้ว่าบางทีสถานการณ์และแนวคิดจะแตกต่างกันแปลกที่สุดพวกเขาตกเป็นทาสของความรู้ ทั้งๆที่ความรู้นั้นไม่สมบูรณ์ ความรู้มีการเปลี่ยนแปลงและเติบโตอยู่ตลอดเวลาเหมือนกับเด็กเล็กที่มีพัฒนาการอยู่เรื่อยๆ ผ่านมา 50 ปี เราจะเห็นได้ว่าความรู้ที่เรามีอยู่นั้นไม่สามารถใช้ได้อีก ถ้าหากว่าความรู้ที่มีอยู่ในตอนนี้มันสมบูรณ์แล้ว ศูนย์การเรียนรู้ก็ไม่จำเป็นต้องมีอีกต่อไป และงบประมาณก็ไม่จำเป็นต้องได้รับการจัดสรรอีก ถึงอย่างไรการค้นพบสิ่งใหม่ๆในวันนี้เป็นหลักฐานความโง่เขลาของเราในอดีต

หลังจากที่ฉันได้รู้ว่าสติปัญญาเหล่านี้ถูกละเลยโดยคริสตจักรและความศรัทธาได้ถูกทิ้งขว้างโดยอารยธรรมตะวันตก ฉันมั่นใจว่าสติปัญญาและความศรัทธาต้องมองไปยังรากฐานของอิสลาม บทสรุปเหล่านี้คืออะไร

ฉันรู้ว่ากฎหมายอิสลามได้ให้ความสำคัญกับสติปัญญาและเป็นหนึ่งในห้าของมากอซิด ชารีอะฮฺ (จุดมุ่งหมายของกฎหมายอิสลาม) นั่นคือ การรักษาศาสนา ตัวเอง สติปัญญา ทรัพย์สิน และวงศ์ตระกูล ฉันก็ได้แต่คิดถึงความสำคัญของสติปัญญาจนกระทั่งได้เป็นส่วนหนึ่งของมากอซิด ชารีอะฮฺ ฉันได้คำตอบที่ชัดเจนและไม่มีใครที่จะปฏิเสธได้เพราะมันครอบคลุมและแม่นยำมาก

สติปัญญาเป็นหนึ่งในวิธีที่เราจะรู้จักอัลลอฮฺได้เหมือนกับที่ได้อธิบายมาก่อนหน้านี้ อัล-กุรอานได้สนับสนุนให้มนุษย์ใช้ความคิดและสติปัญญาในการตรวจสอบเหตุการณ์ต่างๆของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ในขณะเดียวกันก็ทำการตรวจสอบหลักฐานการดำรงอยู่ของพระองค์อัลลอฮฺ อัลลอฮฺได้ท้าทายมันสมองของมนุษย์ด้วยคำถามที่ว่า “สิ่งมีชีวิตสามารถเกิดขึ้นได้โดยไม่มีผู้สร้างจริงหรือ” ถ้าเรามีความศรัทธาต่อผู้สร้าง เราจะมีคำถามในใจอยู่เสมอว่า “ผู้สร้างต้องการอะไรจากตัวเรา”

สติปัญญาตามกฎหมายอิสลามแล้ว คือ กฎเกณฑ์ของมุกัลลัฟ (ผู้ที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎบัญญัติของศาสนาอิสลาม) และความสามารถในการรับผิดชอบเรื่องราวต่างๆ คนบ้าหรือคนไม่มีสติปัญญาไม่ได้อยู่ในกลุ่มของมุกัลลัฟ

ตามกฎหมายอิสลามแล้ว สติปัญญาคือแหล่งนิติบัญญัติ หลังจากคัมภีร์อัล-กุรอาน และหะดีษนบี ซ.ล. รอซูล ซ.ล. ได้ถามมูอ๊าซ บิน จาบัล เมื่อครั้นที่ท่านนบีได้สั่งให้เขาไปยังเยเมน “ท่านจะตัดสินเช่นไร” เขาก็ได้ตอบไปว่า “ฉันจะอ้างอิงจากอัล-กุรอาน” ท่านรอซูล ซ.ล.ได้ถามอีกว่า “ถ้าหากว่าไม่มีในอัล-กุรอานละ” เขาก็ได้ตอบไปว่า “ฉันก็จะอ้างอิงจากหะดีษ” ท่านรอซูล ซ.ล.ก็ได้ถามอีกว่า “ถ้าหากว่าท่านไม่เจอในหะดีษละ” เขาก็ได้ตอบกลับไปว่า “ฉันจะอิจญ์ติฮาด (วิเคราะห์และพินิจกำหนดบทบัญญัติ) ด้วยสติปัญญา” ท่านรอซูล ซ.ล. ได้ยินเช่นนั้นก็ดีใจ และกล่าวว่า “ชุโกร ขอบคุณพระองค์อัลลอฮฺที่ได้ให้เตาฟีกแก่อุมมะห์ท่านรอซูล ซ.ล. จนทำให้รอซูล ซ.ล.ภูมิใจ”

การปฏิบัติเกี่ยวกับสติปัญญาที่มาจากอัล-กุรอานและหะดีษได้สืบทอดแก่เราเป็นวิชาฟิกฮฺที่เยอะมาก มรดกความรู้เหล่านี้ได้ถูกยอมรับและใช้กัน ทั้งยังแพร่หลายไปทั่วทุกมุมโลก ถึงอย่างไรเมื่อกิจกรรมแห่งสติปัญญาไม่ได้ปฏิบัติอีกต่อไปแล้ว ประตูอิจญ์ติฮาดจะถูกปิด และประชากรอิสลามจะมีความล้าหลัง

สติปัญญาเป็นเครื่องมือหนึ่งสำหรับการเรียนรู้ความจริงและความเท็จ

ฉันจำได้ว่าตอนที่ฉันถ่ายทอดรายการวิทยุในสหรัฐอเมริกา ผู้ดำเนินรายการได้เริ่มตั้งคำถามแรกแก่ฉันว่า "ทำไมอิสลามถึงห้ามไม่ให้ดื่มเหล้า" ฉันก็ได้อธิบายว่า "ลองคุณจิตนาการลาตัวหนึ่งที่ไม่สามารถอั้นปัสสาวะของเขาได้และมันก็มาในห้องอัดเสียงแห่งนี้และฉี่ราดคุณจะไล่ต้อนมันไหม" ผู้ดำเนินรายการคนนั้นก็ตอบว่า "ไม่" ฉันก็ถามอีกว่า "ถ้าหากว่าคุณอยู่ในเหตุการณ์เหมือนกับลาตัวนั้น คุณจะทำแบบนั้นเหมือนกันไหม" ผู้ดำเนินรายการก็ตอบว่า "ไม่" ฉันก็ได้อธิบายว่า "ความแตกต่างระหว่างคุณกับลา คือสติปัญญา" สมองหรือสติปัญญาจะควบคุมถึงการกระทำของเราทั้งที่ควรทำและไม่ควรทำ เมื่อสติปัญญาของเราได้รับสิ่งมึนเมา แน่นอนว่าการกระทำของเราก็จะเป็นเช่นเดียวกันกับสัตว์ สติปัญญานี้แหละที่เป็นตัวควบคุมลักษณะของมนุษย์

นอกจากนั้น สติปัญญาก็เป็นเหมือนกลไกในการปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮฺด้วยการศึกษาค้นคว้าและวิจัยความรู้ที่อัลลอฮฺทรงสร้างขึ้นมา สติปัญญาของมนุษย์ที่สามารถเข้าใจถึงอิสลามแม้ว่าจะเพียงเล็กน้อย มันจะรู้สึกว่าแท้จริงแล้วอัลลอฮฺได้เตรียมคัมภีร์แห่งการเรียนรู้สำหรับมนุษย์ไว้แล้ว คือ อัล-กุรอาน และหนังสือ"โลก"

ถ้าอัล-กุรอานได้อธิบายแก่เราเกี่ยวกับ พระเจ้า ความศรัทธา การปฏิบัติศาสนกิจ กิจการ และคุณธรรมจริยธรรม พร้อมกันนั้นอัล-กุรอานได้ย้ำแล้วย้ำอีกว่าให้เราค้นคว้าหาความรู้ที่เกี่ยวกับธรรมชาติและโลกใบนี้ ในยุคการปกครองโดยอิสลาม ประชาชาติอิสลามได้รับความท้าทายเกี่ยวกับเรื่องนี้ และเผยแพร่ความรู้อย่างกว้างขวาง

ความเข้าใจที่ต้องแยกออกระหว่างสติปัญญากับความศรัทธานั้นไม่ปรากฏในหลักคำสอนของอิสลาม คำแรกที่อัล-กุรอานได้ถูกประทานลงคือคำว่า "อิกเราะอฺ" ที่มีความหมายว่า "จงอ่าน" และอัลลอฮฺก็ได้คำสัตย์ปฏิญาณด้วยกอลาม อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ความว่า "จงกล่าวเถิด "คนที่รู้มีความเท่าเทียมกันกับคนที่ไม่รู้หรือไม่" อัลลอฮฺก็ได้ชี้ชัดไว้ในอัล-กุรอานที่มีความว่า "แท้จริงแล้วในบรรดาผู้ที่กังวล และกลัว (ขัดคำสั่ง) ของอัลลอฮฺ คือบ่าวผู้ที่มีความรู้"

อัลลอฮฺส่งเสริมให้เราขอพรต่อพระองค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และปัญญา ซึ่งสิ่งนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่อัลลอฮฺได้ชี้ให้เห็นว่าอิสลามให้ความสำคัญกับสติปัญญา

และยังไม่รวมถึงหลักฐานจากหะดีษของท่านนบีอีก ความรู้นั้นเป็นคำกล่าวโดยรวมและไม่เจาะจงเฉพาะความรู้ด้านกฎหมายอย่างเดียว หลักฐานคือ คำกล่าวที่ว่า "จงแสวงหาความรู้เถิด ถึงความรู้นั้นจะอยู่ไกลถึงเมืองจีนก็ตาม" และมีคำตรัสของพระองค์อัลลอฮฺที่ชัดเจนมากในเรื่องของการแสวงหาความรู้ ในซูเราะห์ อัล-อันกะบูต : 20 มีความว่า จงกล่าวเถิด "จงท่องเที่ยวไปตามแผ่นดิน แล้วพิจารณาดูว่า พระองค์ทรงให้บังเกิดสิ่งต่างๆอย่างไร..."

และนี้คือความสูงส่งของสติปัญญาในอิสลาม และเราก็ควรที่จะรับผิดชอบในสิ่งที่อัลลอฮฺประทานสติปัญญาให้กับตัวเรา ซึ่งมีสองสิ่งที่เราควรทำ คือ รักษาและดูแลมัน รวมทั้งใช้สติปัญญาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

การดูแลรักษาสติปัญญาและสมองของเรานั้นคือเราต้องห่างไกลจากการกระทำที่ไม่ดี เช่น ดื่มน้ำแอลกอฮอลล์ที่ทำให้เมาได้ ความปลอดภัยในอิสรภาพทางความคิด การศึกษา ค้นคว้า ข้อห้ามในการฉ้อโกงและการป้องกันปัจจัยต่างๆที่ทำให้สติปัญญามีข้อจำกัด

การใช้สติปัญญานั้นเป็นหนึ่งในกฎเกณฑ์ของอิสลาม เพราะถ้าเราไม่ใช้สติปัญญาถือว่าเป็นหนึ่งความผิดที่ร้ายแรงดั่งคำตรัสของอัลลอฮฺ ในซูเราะห์อัล-อะอฺรอฟ : 179 มีความว่า ""และแน่นอนเราได้บังเกิดสำหรับญฮันนัม ซึ่งมากมายจากญิน และมนุษย์ โดยที่พวกเขามีหัวใจซึ่งพวกเขาไม่ใช้มันทำความเข้าใจและพวกเขามีตา ซึ่งพวกเขาไม่ใช่มันมอง และพวกเขามีหู ซึ่งพวกเขาไม่ใช้มันฟังชนเหล่านี้แหละประหนึ่งปศุสัตว์ ใช่แต่เท่านั้น พวกเขาเป็นผู้หลงผิดยิ่งกว่า ชนเหล่านี้แหละ พวกเขาคือผู้ทีเผอเรอ"

ในที่นี่มีหนึ่งเรื่องที่ฉันไม่สามารถละเลยได้ จริงๆแล้วฉันได้นำเสนอเกี่ยวกับเรื่องนี้แก่ประชาชนอิสลามโดยยึดความเสมอภาคของอิสลาม และฉันพยายามอธิบายเรื่องนี้แก่คนอิสลามฟัง แต่ก็ล้มเหลวและรู้สึกมึนงง มุสลิมถูกสร้างขึ้นมาจากแกนหลักคือศาสนาอิสลาม แต่บทบาททางสติปัญญาได้สาบสูญหายไปจากชีวิตของเขา สติปัญญาไม่ใช่เป็นแสงสว่างในชีวิตพวกเขาแล้ว ฉันไม่ได้จะว่าความบริสุทธิ์ใจที่มีอยู่ในบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แต่ความบริสุทธิ์ใจอย่างเดียวอาจไม่พอ

สถานการณ์อาจก่อให้เกิดความเลวร้ายยิ่งอีก เมื่อสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นกับผู้นำศาสนาเพราะทุกคำกล่าวและคำสั่งของเขาจะถูกทำตามโดยผู้ตามของเขา

เมื่อโรงพิมพ์ได้ถูกสร้างขึ้น ประชาชนอิสลามต่างพากันดีใจเพราะจะได้ครอบครองอัล-กุรอาน อุลามาอฺในรัฐบาลของอิสลามที่อิสตันบูลได้ฟัตวาว่าหะรอมแก่การตีพิมพ์อัล-กุรอาน ซึ่งการฟัตวาเช่นนี้ได้นำความสูญเสียแก่ประชาชาติอิสลาม

เมื่อราชาอับดุลอาซิซ ซาอุดี จะนำโทรศัพท์เข้ามายังประเทศของตนนั้น อุลามาอฺได้สั่งห้ามและฟัตวาว่าหะรอม แต่ถึงอย่างไรก็มีผู้ชายคนหนึ่งที่มีความฉลาดได้ให้อุลามาอฺฟังเสียงอ่านอัลกุรอ่านในโทรศัพท์ จากนั้นอุลามาอฺก็ได้เปลี่ยนคำฟัตวานั้น และอนุญาตให้นำโทรศัพท์เข้ามายังในประเทศได้

เมื่อพระราชาไฟซอลได้ปกครองเมือง ฮิจาซ ที่นั่นก็มีโรงเรียนแห่งหนึ่งชื่อ อัล-บีซัต (โรงเรียนเตรียมศึกษาแก่เด็กที่ต้องการเรียนต่อต่างประเทศ) วันหนึ่งโรงเรียนแห่งนี้ก็ได้มีคณะมาเยือน ซึ่งมีอุลามาอฺอยู่ในคณะนั้นด้วย พวกเขาได้พิพาทถึงการเรียนการสอนในโรงเรียนดังกล่าวด้วยเหตุผลว่า วิชาชีววิทยาและเคมี อาจก่อให้เกิดสิ่งสกปรกแก่ความคิดของนักเรียนได้ กษัตริย์ไฟซอลซึ่งเป็นผู้ดูแลที่สูงสงไม่ได้โต้ตอบกับคณะดังกล่าวแต่อย่างใดในทางตรงกันข้ามกลับต่อว่าผู้บริหารการศึกษาของตัวเองแทนกษัตริย์ได้ต่อว่าผู้บริหารการศึกษาของเขาจนคณะที่มาเยือนทนฟังไม่ได้ กษัตริย์ไฟซอลได้ทูลว่า“ข้าพเจ้าต้องการให้คำว่าชีววิทยา (Biology) และเคมี (Kimia) เปลี่ยนเป็นซุนนะฮฺแห่งการทรงสร้างของอัลลอฮฺ” ทั้งสองคำดังกล่าวได้ถูกเปลี่ยนไปแต่เนื้อหาในหนังสือยังคงไว้เช่นเดิมเรื่องนี้สามารถแก้ไขได้อย่างราบรื่นแต่แปลกคณะที่มาเยือนกลุ่มนั้นเหมือนว่าไม่เคยรู้จักนักปราชญ์ชีววิทยาแห่งอิสลามมาก่อนเลย เช่น อิบนูไฮตัม (ibnu haitam), จาบีร บิน ฮัยยาน (Jabir bin Hayyan), อัล-คาวาริสมี (al-khawarizmi) และอัล-บีรูนี (al-Biruni)

เรายังคงจำได้ดีถึงเรื่องราวที่ถูกบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ของโลกเกี่ยวกับนักวิทยาศาสตร์ชาวตะวันตกที่ได้ไปเหยียบบนดวงจันทร์เราจะเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ถูกเผยแพร่ในหน้าหนังสือพิมพ์และข่าวจนได้กระจายอย่างกว้างขวางแต่ในทางกลับกันความยิ่งใหญ่ของนักวิทยาศาสตร์อิสลามกลับมองเป็นเรื่องธรรมดาอย่างสิ้นเชิง

เมื่อไม่กี่ปีมานี้ มีบาทหลวงจากเรือนจำแห่งหนึ่งได้ขอความช่วยเหลือจากศูนย์อิสลามในลอสแอนเจอลิส กฎของเรือนจำดังกล่าวให้ความอิสระและเปิดกว้างในแต่ละศาสนา เขาได้พาหนังสือที่เขียนด้วยภาษาอังกฤษหนึ่งเล่ม ซึ่งหนังสือเล่มนั้นประกอบด้วยคำฟัตวาจากนักปราชญ์แห่งประเทศอิสลาม หนังสือเล่มนั้นได้ถูกแจกจ่ายในเรือนจำดังกล่าว ถึงกระนั้นหนังสือเล่มนั้นมีคำฟัตวาที่แปลก คือชาวมุสลิมจะชวนคนที่นับถือศาสนาคริสต์เข้ารับอิสลาม แต่เมื่อชวนครบสามครั้งแล้ว คนคริสต์ยังไม่อยากเข้าศาสนาอิสลามอีก มุสลิมคนนั้นสามารถฆ่าชาวคริสต์ได้เลย บาทหลวงคนนั้นพูดว่า “หนังสือเล่มนี้ตกอยู่ในมือของผู้ถูกขังที่นับถือศาสนาอิสลาม” เขากังวลว่าคำฟัตวาคำนี้จะเป็นเหตุให้เกิดการนองเลือดอย่างรุนแรงได้

ฉันยังจำเช็คคนหนึ่งได้ดี ท่านสอนอยู่ในศูนย์การเรียนรู้อิสลามแห่งหนึ่งในอเมริกา แกนหลักของคำสอนที่เขาสอนเกี่ยวกับศาสนาคือการเกลียดชังชาวคริสต์ และการเข้าใจชีอะฮฺ นอกจากนั้นเขายังได้บอกอีกว่าเมื่อผู้หญิง ได้ลุกออกจากเก้าอี้ของเขาแล้ว เด็กๆไม่ควรที่จะไปนั่งบนเก้าตัวนั้นได้จนกว่าเก้าอี้ตัวนั้นจะมีอุณหภูมิที่ปกติ เพราะการสัมผัสถึงอุณหภูมิภายในร่างกายของผู้หญิงโดยคนทั่วไปถือว่า หะรอม ผลก็คือเด็กๆไม่ชอบที่จะเรียนหนังสือด้านศาสนาอิสลาม และพวกเขามาเรียนเพราะโดนบังคับ

เรื่องนี้เป็นแค่ส่วนนึ่งของตัวอย่างเท่านั้น ประสบการณ์ที่ได้พบเจอด้วยตนเองยังมีอีกมากมาย ฉันไม่ได้จะต่อว่านักปราชญ์ อุลามาอฺ ฉันเหมือนมนุษย์คนแรกที่ประกาศและยกย่องกลุ่มคนที่ถูกต้อง พวกเขาไม่ใช่คนที่หัวดื้อแต่อย่างใด พวกเขาก็ยังเป็นคนที่วิจารณ์อย่างตรงไปตรงมาต่อกลุ่มคนที่ไม่เห็นประโยชน์ของสติปัญญา ทำให้อิสลามนั้นแคบลง และเหมือนกับว่าพื้นฐานของกฎเกณฑ์คือหะรอมไม่ใช่ฮะรุส

เรื่องเหล่านี้ไม่มีข้อจำกัดเลยสำหรับนักปราชญ์ แต่มันเป็นเรื่องที่น่าเจ็บใจมากสำหรับฉัน อิสลามไม่ใช่ศาสนาที่เกิดมาจากนักพยากรณ์หรือหมอดูแต่อย่างใด แต่ถ้าสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นจริง อิสลามอาจเกิดความหายนะได้ เหมือนกับเหตุการณ์การดูแลโบสถ์ที่เกิดขึ้นในยุโรปเมื่อหลายปีมาแล้ว

ฉันไม่ได้โทษปัญหาความบริสุทธิ์ใจที่มีต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แต่ปัญหามันอยู่ที่การใช้ความคิดและสมองมากกว่า เราได้ถูกประทานความรู้สึกที่มีพื้นฐานของความคิดที่แหลมคม ใจที่สะอาดบริสุทธิ์ก็เปรียบเสมือนหัวใจที่ประกอบด้วยความรู้สึกที่อยู่ภายใต้จิตสำนึกและสมอง ใครก็ตามที่ถูกปกคลุมด้วยความรู้สึกไร้นึกคิด เขาอาจจะตกอยู่ในสภาพที่เลวร้ายและห่างไกลจากสิ่งดีๆได้ อัลลอฮฺได้ตรัสในซูเราะฮฺ อัล-บะกอเราะหฺ :269 มีความว่า "พระองค์ทรงประทานปัญญาให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ผู้ใดได้รับปัญญา เขาก็ได้รับความดีงามอันมากมาย ไม่มีผู้ใดรำลึกนอกจากผู้ที่มีสติปัญญา"

มีความปรารถนาที่บริสุทธิ์ ตัวอย่างเช่น ฉันเคยถูกพาไปเยี่ยมศูนย์การเรียนรู้อิสลามแห่งหนึ่งในแคนาดา เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯได้อธิบายกับฉันว่าเขาได้ซื้อโบสถ์จากคนคริสต์และได้เปลี่ยนเป็นมัสยิด และที่มัสยิดแห่งนี้เราสามารถอาซาน ละหมาดห้าเวลา และได้ยกระดับความเป็นอิสลามให้สมบูรณ์แบบมากขึ้น ในขณะที่พวกเขาเหล่านั้นสีหน้าเต็มไปด้วยความภาคภูมิใจ ในประเทศอื่นฉันก็รู้สึกภูมิใจ ศูนย์อิสลามแต่ก่อนเคยเป็นโบสถ์ โบสถ์ได้ซื้อโดยคนอิสลามและได้เปลี่ยนเป็นศูนย์การเรียนรู้อิสลาม ใบหน้าของพวกเขาเต็มไปด้วยชัยชนะ ความดีใจ และความภาคภูมิใจ

พวกเขาเกือบจะร้องไห้ด้วยความภาคภูมิใจเมื่อถามฉันว่า “ความรู้สึกของดร.เป็นอย่างไรบ้าง” ฉันตอบไปว่า “กลัว กังวล และน่าสงสาร”

ฉันพูดต่อว่า “ความคิดฉันเต็มไปด้วยคำถาม ทำไมคนคริสต์ถึงได้ขายโบสถ์แก่ชาวมุสลิม” คำตอบนั้นชัดเจนมาก รุ่นที่เคยปกปักษ์รักษาโบสถ์ก็ได้หายไป ที่เหลือก็เป็นคนที่ทำตามความต้องการของตนเอง ตามนัฟซู และพวกเขาก็ไม่ต้องการโบสถ์อีกต่อไปแล้ว เรื่องราวเหล่านี้จะเกิดขึ้นกับมุสลิมไหม

คำตอบแบบตรงไปตรงมาคือ สิ่งเหล่านี้อาจเกิดกับมุสลิมก็เป็นไปได้ เราตอนนี้ไม่ได้อยู่ในประเทศอิสลาม เราอยู่ในประเทศที่แวดล้อมด้วยบรรยากาศอิสลาม เราตอนนี้อยู่ในอเมริกา คนที่ปฏิบัติตนตามหลักศาสนาอิสลามอย่างเคร่งครัดเปรียบเสมือนการมีถ่านไฟอยู่ในมือ คนที่ปฏิบัติตามศาสนาเหมือนเป็นกระแสหลักฝ่ายค้าน รายการต่างๆในโทรทัศน์ หรือในโซเชียลมีเดียก็เต็มไปด้วยภาพลามกที่ก่อให้เกิดความหายนะต่อคนดูได้ไม่น้อย

เพราะฉะนั้น ความท้าทายอันดับแรกของชาวมุสลิมคือ การโฟกัสถึงการสอน การปลูกฝังสิ่งที่ดีที่ศาสนาสอนไว้และสั่งสมตัวอย่างที่ดีตั้งแต่ยังเล็ก การสร้างคนรุ่นใหม่ให้เติบโตเป็นคนดีและรู้จักอิสลามนั้นเป็นเรื่องที่ต้องทำเป็นอันดับต้นๆ การบริจาคเพื่อสร้างโรงเรียนสอนศาสนาสำคัญกว่าการบริจาคเพื่อสร้างมัสยิดหรือศูนย์อิสลามอีก ที่พูดเช่นนี้เพราะโรงเรียนสามารถเป็นมัสยิดได้ แต่มัสยิดและศูนย์อิสลามมันยากที่จะทำเป็นโรงเรียนสำหรับเด็กได้ ถ้าไม่ทำเช่นนี้แล้ว ความตระหนักในศาสนาอิสลามของคนรุ่นใหม่อาจจะค่อยๆหายไปจากรุ่นสู่รุ่น และอาจเป็นไปได้ว่ามัสยิดหรือศูนย์เรียนรู้อิสลามต่างๆอาจถูกขาย ซึ่งถ้าเกิดขึ้นจริงสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าเสียใจของคนที่มีความศรัทธาเป็นอย่างมาก

และเมื่อหลายปีที่ผ่านมา ซัลมาน รุสดี ได้เขียนหนังสือ แซนทานิก เวอรเซซ (Satanic Verses) หนังสือเล่มนี้ถูกคัดค้านอย่างหนัก จนกระทั่งมีการประท้วงเพื่อคัดค้านหนังสือเล่มนี้และไม่ให้มีการตีพิมพ์อีก แต่ในทางกลับกันงานเขียนชิ้นนี้กลับเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย มีนิตยสารที่อเมริกาฉบับหนึ่งได้ออกข่าวว่านายหน้าหรือผู้จัดการของ ซัลมาน รุสดี กับบริษัทตีพิมพ์หนังสือของเขาได้เตรียมเงินจำนวนหนึ่งเพื่อเป็นทุนในการแปลหนังสือเล่มนั้นในภาษาเปอร์เซีย ต่อไปและได้ฝากหนังสือนั้นไปยังอิหม่ามโคไมนี พวกเขาเชื่อว่าหนังสือเล่มนี้จะนำความขัดแย้งอีกครั้ง และด้วยเหตุนี้จะทำให้การขายหนังสือเล่มนี้เพิ่มมากขึ้น สาธารณรัฐอิหร่านได้ออกกฎประหารชีวิตแก่นายซัลมาน แต่กฎนี้ได้รับการคัดค้านจากรัฐบาลในประเทศอิสลามบางประเทศ

ความเป็นจริงคนมุสลิมไม่ปฏิบัติแบบแสดงความคิดเห็น (ชูรอ) ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว สุดท้าย ซัลมาน รุสดีไม่ได้รับการลงโทษใดๆจากรัฐบาลที่คัดค้านเขา และคนที่ถูกประหารชีวิตกลับเป็นคนที่ประท้วงต่อต้านการตีพิมพ์หนังสือเล่มนั้นแทนซึ่งมีจำนวน 20 คน สมมุติว่าเรื่องนี้เกิดขึ้นกับคนยิว แน่นอนว่าการกระทำของพวกเขาจะแตกต่างกัน หนังสือเล่มนี่ถูกห้ามวางขายอย่างเด็ดขาดในร้านหนังสือต่างๆ คนที่เกี่ยวข้องจะได้รับความกดดันอย่างหนัก พวกเขาก็มีอำนาจเช่นนี้เหมือนกัน แต่ไม่ได้กระทำอย่างจริงจัง การกระทำของเราขึ้นอยู่กับความโปรดปรานของความรู้สึก เมื่อนัฟซูอยู่เหนือกว่าสิ่งใดแล้วนั้น เราก็ไม่สามารถใช้สมองหรือความคิดในการแก้ไขปัญหาได้

วิธีเหล่านี้ได้กลายเป็นเลือดเนื้อของเราอย่างสมบูรณ์ จนเราไม่สามารถใช้สมองเป็นรากฐานในการแก้ปัญหา

เราพยายามที่จะให้อภัยมุสลิมในความผิดเช่นนั้น แต่น่าเสียดายตั้งแต่การปกครองคอลีฟะห์อิสลามล้มสลาย และคนอิสลามก็ถูกคุมอำนาจแบบเผด็จการ คนอิสลามไม่คิดถึงตัวเอง และวิธีแก้ปัญหาโดยใช้สติปัญญาก็ถูกละทิ้งไป หรือบางทีก็ไม่ได้ใช้มันเลย

แท้จริงแล้วหน้าที่หลักของคนที่รักษาอามานะฮฺ และมีใจที่บริสุทธิ์ คือเขาต้องมีความพยายามเพื่อให้คนมุสลิมเกิดความตระหนักในเรื่องดังกล่าว ไม่ใช่ให้ความสำคัญกับเรื่องที่ไม่เป็นเรื่อง ฉันขอมอบคำคมแก่มุสลิม โอ้ มุสลิม จงใช้สติปัญญาเถิด แท้จริงแล้วปัญหาทุกอย่างไม่สามารถแก้ไขได้ถ้าหากเราไม่ใช้ ความคิด สติปัญญา สติปัญญา และสติปัญญา

อิสลาม

ฉันไม่จำเป็นที่จะต้องบรรยายเกี่ยวกับศาสนาอิสลามให้กับผู้อ่านเท่าไหร่นักเพราะคิดว่าทุกคนคงเข้าใจศาสนาอยู่พอสมควรแล้ว เพียงแต่ว่าฉันอยากจะแลกเปลี่ยนความคิด ทัศนคติเกี่ยวกับศาสนาอิสลามเพราะหนังสือเล่มนี้เป็นอาหารสมองสำหรับผู้อ่านทุกคน

อิสลามหมายถึงการน้อมรับ และการมีความเชื่อที่แน่วแน่ในตัวบ่าวคนหนึ่งต่อพระเจ้าโดยไม่มีเงื่อนไขใดๆมาเทียบได้ อัล-กุรอานก็ได้บอกอย่างชัดเจนว่า บรรดาศาสดาและประชาชาติของศาสดาเหล่านั้นคือมุสลิม สิ่งเหล่านี้อัลลอฮฺได้บันทึกไว้เมื่อครั้งที่ได้เล่าเรื่องราวของท่านนบีอิบรอฮีม ในซูเราะฮฺ อัล-บากอเราะฮฺ : 131-132 มีความว่า “จงรำลึกถึงขณะที่พระเจ้าของเขาได้กล่าวแก่เขาว่า เจ้าจงสวามิภักดิ์เถิดเขากล่าวว่า ข้าพระองค์ได้สวามิภักดิ์แด่พระเจ้าแห่งสากลโลกแล้ว และอิบรอฮีมได้สั่งเสียแก่ลูกของเขาให้ปฏิบัติตามแนวทางนั้น และ ยะกูบก็สั่งเสียด้วยว่า โอ้ลูก ๆ ของฉัน

แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงเลือกศาสนาให้แก่พวกเจ้าแล้ว ดังนั้น พวกเจ้าจงอย่ายอมตามเป็นอันขาด นอกจากในขณะที่พวกเจ้าเป็นผู้สวามิภักดิ์(ต่ออัลลฮ์) เท่านั้น”

อัลลอฮฺได้บันทึกคำกล่าวของ มหารานี ซะบา (Maharani Saba’) ในซูเราะฮฺ อัล-นัมล์ : 44 ได้มีเสียงกล่าวแก่นางว่า “โปรดเข้าไปในวังเถิด” ครั้นเมื่อนางเห็นมันนางคิดว่ามันเป็นสระที่เป็นห้วงน้ำ และนางได้เลิกหน้าแข็งของนางเขา (สุลัยมาน) กล่าวว่า “มันเป็นวังทำให้ราบเรียบด้วยกระจาก” นางได้กล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของฉัน แท้จริงฉันได้อธรรมแก่ตัวฉันเอง และฉันขอนอบน้อมปฏิบัติตามสุลัยมาน เพื่ออัลลอฮฺพระเจ้าแห่งสากลโลก”

ท่านนบียูซุฟได้ขอดุอาอ์ต่อพระองค์อัลลอฮฺในซูเราะฮฺ ยูสุฟ : 101 ที่มีความหมายว่า “โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์ทรงได้ประทานอำนาจบางส่วนแก่ข้าพระองค์และทรงสอนข้าพระองค์ให้รู้การทำนายฝัน พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์เป็นผู้คุ้มครองข้าพระองค์ทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์ ขอพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์ตายในสภาพเป็นผู้นอบน้อม และทรงให้ข้าพระองค์รวมอยู่ในหมู่คนดีทั้งหลาย”

ครั้นเมื่ออีซารู้สึกว่ามีการปฏิเสธศรัทธาเกิดขึ้นในหมู่พวกเขา จึงได้กล่าวว่าเหมือนกับคำกล่าวในซูเราะห์ อาล-อิมรอน : 52 ที่มีความหมายว่า “ใครบ้างจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันไปสู่อัลลอฮฺ บรรดาสาวกผู้บริสุทธิ์ใจกล่าวว่า พวกเราคือผู้ช่วยเหลืออัลลอฮฺ (พวกเราศรัทธาต่ออัลลอฮฺแล้ว และท่านจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริงพวกเรานั้น คือผู้น้อมตาม”)

บรรดาญินก็เคยกล่าวเหมือนในซูเราะห์อัล-ญิน : 14 มีความว่า “และแท้จริง(อัล-กุรอานได้ถูกประทานลงมาชัดเจนว่า) ในหมู่พวกเรามีผู้ที่เป็นมุสลิม และในหมู่พวกเรามีผู้อธรรม ดังนั้นผู้ใดนอบน้อม ชนเหล่านั้นพวกเขาได้มุ่งสู่แนวทางที่ถูกต้อง”

เมื่อตำราหรือคำสอนของท่านนบีและรอซูลมีอย่างสมบูรณ์แล้ว ก็ได้มีการเผยแพร่อย่างแพร่หลาย ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบที่พร้อมจะเรียนรู้ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า อัลลอฮฺก็ได้ส่งท่านนบีมุฮัมหมัด ซ.ล. และได้ประทานอัล-กุรอานเพื่อเป็นทางนำให้แก่ประชาชาติบนโลกใบนี้ และได้แปลขยายความหมายออกมาเป็น หะดีษของท่านนบีมุฮัมหมัด คำสอนเหล่านี้คือคำสอนของศาสนาอิสลาม อัลลอฮฺได้อธิบายอย่างกระจ่างแจ้งแล้วเกี่ยวกับคำสอนในศาสนาอิสลามในซูเราะห์ อัล-มาอีดะฮฺ : 3 มีความว่า “....วันนี้ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งศาสนาของพวกเจ้าและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งความกรุณาเมตตาของข้า และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว ผู้ใดได้รับความคับขันในความหิวโหย โดยมิใช่เป็นผู้จงใจกระทำบาปแล้วไซร้ แน่นอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาเสมอ”

เราได้ยอมรับและยินยอมแล้วว่าอิสลามคือศาสนาและทางนำแห่งชีวิตของเรา เราทุกคนวายิบต้องเป็นมุสลิมที่ดี เพราะฉะนั้นแล้วเราควรเริ่มต้นจากตรงไหนก่อน

เราไม่อาจปฏิเสธได้เลยว่าเราควรเริ่มต้นด้วยการเข้าใจและเรียนรู้หะดีษของท่านนบีมุฮัมหมัด ซ.ล. ที่ได้เผยแพร่โดยคอลีฟะฮฺ อุมัร อัล-ค็อตตอบ ที่มีความหมายว่า (วันหนึ่ง พวกเรา (เหล่าซอฮาบะห์) ได้นั่งใกล้กับท่านรอซูลลัลอฮ ซ.ล. ทันใดนั้นก็มีผู้ชายคนหนึ่งใส่เสื้อผ้าสีขาวและมีผมสีดำ ไม่มีทีท่าว่าเป็นคนที่อพยพมาจากที่อื่น และพวกเราก็ไม่มีใครรู้จักกับเขาสักคน ผู้ชายคนนั้นก็ได้นั่งข้างหน้าใกล้ๆท่านนบี ซ.ล. จนหัวเขาของเขาสัมผัสกับหัวเขาของท่านนบี ซ.ล. และมือทั้งสองของเขาตั้งบนต้นขาของท่านนบี ซ.ล. จากนั้นเขาพูดว่า "โอ้มุฮัมหมัดจงบอกฉันเกี่ยวกับอิสลามด้วย" รอซูลลัลอฮจึงได้ตอบว่า "อิสลามคือท่านปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และนบีมุฮัมหมัด ซ.ล. คือศาสนทูตของอัลลอฮฺ จงปฏิบัติการละหมาด บริจาคให้ทาน ถือศีลอดให้เดือนรอมฎอน และประกอบพิธีฮัจญ์ที่เมืองมักกะฮฺ เมื่อเจ้ามีความสามารถ)

ถ้าเราจะเป็นมุสลิมที่ดีนั้นเราก็ต้องรู้และเข้าใจก่อนว่า อาคารที่แข็งแรงเกิดจากรากฐานที่มั่นคง รากฐานในที่นี้ก็หมายถึงความศรัทธาที่แน่วแน่ต่ออัลลอฮฺ ต่อมลาอีกะฮฺ ต่อกีตาบ ต่อรอซูล วันสิ้นโลก และกอฎอ กอดัร และปฏิบัติตนตามหลักศรัทธาทั้งหกประการ เราต้องอยู่ภายใต้ความกรุณาของอัลลอฮฺ โดยต้องห่างใครจากกลุ่มที่อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ในซูเราะห์ อัล-หุญุรอต : 14 "อาหรับชาวชนบทกล่าวว่า เราศรัทธาแล้ว จงกล่าวเถิด มุฮัมหมัดว่า พวกท่านยังมิได้ศรัทธา แต่จงกล่าวเถิดว่า เราเข้ารับอิสลามแล้ว เพราะการศรัทธายังมิได้เข้าสู่หัวใจของพวกท่าน..."

เราต้องเข้าใจคำอธิบายของท่านนบีมุฮัมหมัด ซ.ล. เกี่ยวกับหลักอิสลามและหลักศรัทธา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเผยแพร่ศาสนาของท่านนบีมุฮัมมัด ซ.ล. กล่าวโดยรวมแล้วอัลลอฮฺได้อธิบายจุดมุ่งหมายของการเผยแพร่ศาสนาของท่านนบีซ.ล. ในซูเราะห์ : 107 "และเรามิได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใดนอกจากเพื่อเป็นความเมตตาแก่ประชาชาติทั้งหลาย"

อายัตนี้ได้อธิบายว่าท่านนบี ซ.ล. ได้ถูกส่งมาเพื่อเป็นความเมตตาแก่ประชาชาติ สิ่งนี้คือแกนสำคัญในหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม

ฉันรู้จักกับนักวิชาการอยู่หลายท่านเหมือนกันที่มีความรู้ด้านศาสนาอิสลามที่กว้างขวาง ได้ท่องจำหนังสือ และตำราต่างๆ แต่เมื่อฉันได้ไปพูดคุยกับเขาแล้ว พวกเขาไม่ค่อยเข้าใจแก่นแท้ของศาสนาอิสลามซักเท่าไหร่

ฉันยังรู้จักกับนักปราชญ์แห่งอิสลาม ที่ค่อนข้างขี้เหนียวรอยยิ้มเวลาเจอผู้คน ทั้งที่จริงแล้วการยิ้มนั้นคือการบริจาคที่ง่ายที่สุดในอิสลาม

ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจเป็นตัวอย่างแก่ลูกศิษย์หรือเยาวชนก็เป็นได้ เมื่อครั้งที่ฉันยังทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยคูเวต ฉันย้ำแก่นักศึกษาของฉันตลอดว่า "ฟันไม่ใช่เอารัต" ฉันขอดุอาอ์จาก อัลลอฮฺอยู่บ่อยๆในตอนเช้าหลังจากอ่านซูเราะห์ยาซีนเสร็จด้วยดุอาอ์ที่ว่า "โอ้ อัลลอฮฺ จงให้พวกเราเป็นกลุ่มที่มีความรักความสามัคคีในกลุ่ม และจงอย่าปล่อยให้พวกเราห่างไกลจากความบารอกัตของรอยยิ้มเลย"

กลุ่มที่มีความรู้ในเรื่องศาสนาอิสลาม แต่ไม่รู้ถึงวิธีการดำเนินชีวิตแบบ "ท่านนบี ซ.ล.ผู้ที่นำพาความเมตตา" เป็นสิ่งที่ฉันเสียใจเป็นอย่างมาก ปกติของคนที่นี่แล้ว มีมารยาทที่ไม่ค่อยดีเท่าไหร่ พวกเขาเป็นคนที่ก้าวร้าว และแข็งทื่อ พวกเขาชอบที่จะเลือกความคิดเห็นที่สุดโต่งและยากกว่า เมื่อมีสองตัวเลือก ทั้งๆที่พวกเขาก็รู้ว่าท่านนบีเลือกที่จะเอาความคิดเห็นที่ง่ายกว่าเมื่อเจอความคิดเห็นแบบดังกล่าว จนกว่าความคิดเห็นนั้นจะไม่ใช่สิ่งที่หะรอม

ฉันเคยเจอกับนักศาสนาคนหนึ่งที่มีชื่อเสียงในงานเสวนาในคูเวต ผู้รู้ศาสนาคนนี้มีลูกศิษย์เยอะมากไม่ว่าจะเป็นประชาชนทั่วไป หรือปัญญาชน เมื่อฉันได้คุยกับเขาและได้ถามคำถามหนึ่งว่า "อะไรคือบทลงโทษสำหรับลูกซีนา?" เขาก็ได้ตอบไปว่า "เขาต้องถูกประหารชีวิต" ฉันเลยตอบไปว่า "ลูกคนนั้นไม่ได้ทำผิดอะไร คุณลองจินตนาการเด็กคนนั้นเมื่ออายุ 4-5 ปีดู ใบหน้าของเขาดูมีความสุข และเขาก็เล่นกับเราโดยเตะลูกฟุตบอลมายังเรา เขาได้แต่รอว่าเราจะเตะลูกบอลนั้นไปให้เขาหรือว่าเราจะฆ่าเขาทั้งเป็นเพราะเขาเป็นลูกนักฆ่า

นักปราชญ์แห่งศาสนาคนนั้นอึ้งสักพัก แล้วตอบไปว่า "ไม่ เราจะไม่ฆ่าเขา" ฉันโล่งอกเมื่อได้แก้ไขความคิดเห็นที่ของเขาให้เที่ยงตรงมากขึ้น แต่ฉันก็ยังคงคิดแล้วคิดอีกว่าทำไมเขาถึงได้ตอบแบบทันทีทันใดอย่างสุดโต่งเช่นนั้น

ฉันจะเปลี่ยนเรื่องหัวข้อเกี่ยวกับหลักศาสนาอิสลาม รอซูลลูลอฮ ซ.ล. ได้กล่าวในหะดีษที่ได้เผยแพร่โดยอิหม่ามบูคอรี และมุสลิม "อิสลามสร้างมาจากหลักศาสนาอิสลามทั้งห้าประการ นั้นคือปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และนบีมุฮัมหมัด ซ.ล. คือศาสดาของอัลลอฮฺ ปฏิบัติการละหมาด บริจาคให้ทาน ประกอบพิธีฮัจญ์ที่เมืองมักกะฮฺ และถือศีลอดให้เดือนรอมฎอน"

คนอิสลามโดยส่วนใหญ่แล้วยังสับสน พวกเขาคิดว่าหลักศาสนาอิสลามคือทุกสิ่งศาสนาอิสลาม พวกเขาลืมไปว่าหลักศาสนาดังกล่าวคือรากฐานของสิ่งประดิษฐ์หนึ่งเพื่อให้สิ่งประดิษฐ์นั้นสามารถใช้งานได้ ฉันรู้จักกับคนอิสลามที่มีความรักในการละหมาด พวกเขาชอบละหมาดซุนนะฮฺ

และได้เคยเจอคนที่รักในการถือศีลอด จนพวกเขาไม่ลืมที่จะถือศีลอดซุนนะฮฺด้วยและได้เคยรู้จักกับคนที่ชอบไปประกอบพิธีฮัจญ์ที่มักกะฮฺเกือบทุกปี

กลุ่มที่จำกัดคำว่าอิสลามเฉพาะการประกอบกิจการทางศาสนาอย่างเดียวนั้น จริงๆแล้วพวกเขากำลังทำให้คำสอนของศาสนาอิสลามดูแคบลง แต่ทุกอย่างที่เขาทำนั้นด้วยเจตนารมต์ที่ดี แต่ถ้าเรามองแล้วจะเห็นว่าการกระทำเช่นนั้น เหมือนกับว่าอิสลามจะสุดโต่งในเรื่องของการทำอะมาลอีบาดะห์ (การปฏิบัติศาสนกิจ) การมีเจตนารมณ์ที่ดีไม่ใช่การป้องกันความไม่รู้เรื่องของคนมุสลิมต่อศาสนาของเขาเอง ฉันมีเพื่อนคนหนึ่งเขาได้ประกอบพิธีฮัจญ์เกือบทุกปี แต่พี่น้องของเขายากจน เพื่อนบ้านอยู่อย่างอดอยาก เพื่อนของเขาบางคนก็มีหนี้เพราะล้มเหลวจากธุรกิจได้ขอความช่วยเหลือจากเขา ถ้าหากว่าเขาได้ช่วยเหลือโดยการเอาสมบัติที่เขามีมาบริจาคและช่วยเหลือคนใกล้ชิด การกระทำเหล่านี้ศาสนาอิสลามส่งเสริมและอัลลอฮฺก็จะรักยิ่ง ฉันยังรู้จักกับแพทย์คนหนึ่ง เขาได้ปฏิเสธที่จะรักษาเคสฉุกเฉินหนึ่งเพราะเขาต้องการละหมาดตรงตามเวลา แต่ผู้ป่วยคนนั้นกำลังเผชิญกับความตายอย่างสาหัส ขอให้อัลลอฮฺทรงเมตตาเขาด้วย

คนอิสลามส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับพี่น้องร่วมศาสนาที่ได้รับความเดือดร้อน จากสงครามทั้งในและต่างประเทศสักเท่าไหร่ พวกเขารู้สึกว่าเหตุการณ์เหล่านั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับเขาเลย และไม่รู้ว่าเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่อิสลามส่งเสริมให้มีการช่วยเหลือเป็นอันดับต้นๆ พวกเขายังคงคิดว่าเมื่อพวกเขาได้ปฏิบัติหลักศาสนาทั้งห้าอย่างสมบูรณ์แล้ว ดังนั้นพวกเขาก็ได้ปฏิบัติตนตามหลักคำสอนของอิสลามทุกประการ

ในเรื่องของการปฏิบัติศาสนกิจแล้ว มีกลุ่มที่จะเอาตัวรอดเพียงอย่างเดียว ในเรื่องการประกอบพิธีฮัจญ์ เมื่อผู้ประกอบต่างต้องการจูบหินดำ (อัลฮะญัร อัลอัสวัด) จนต้องผลักใส่กัน จนบางคนที่อ่อนแอกว่าต้องล้มลงไปกับพื้น แทนที่ผู้ประกอบฮัจญ์จะได้ผลบุญอาจกลับได้รับบาปด้วย สำหรับฉัน ฉันไม่แย่งเด็ดขาด ฉันจะขอดุอาอยู่ไกลๆว่า “โอ้ อัลลอฮฺ ฉันต้องการจูบหินดำ (อัลฮะญัร อัลอัสวัด) เพราะต้องการทำตามซุนนะฮฺนบี แต่อย่างไรก็ตามพี่น้องฉันก็ต้องการทำอย่างนั้นเช่นกัน โอ้ อัลลอฮฺ ฉันไม่อยากให้อีบาดะห์ของพี่น้องของฉันนั้นยุ่งยาก ฉันขอความเมตตาจากพระองค์จงให้ความสะดวกสบายแก่พี่น้องของฉันด้วยเถิด” ฉันได้เพียงแต่โบกมือไปยังหินดำอัลฮะญัร อัลอัสวัด

องค์ประกอบของศาสนาอิสลาม

ชะรีอะห์ คือ การรวบรวมกฎเกณฑ์ต่างๆจากอัลลอฮฺแก่มุกัลลัฟ (ผู้ที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎบัญญัติของศาสนาอิสลาม)

เพื่อควบคุมและปกป้องการกระทำของมนุษย์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า แหล่งที่มาของชะรีอะห์คือ อัล-กุรอาน (อัลกิตาบ) หะดีษ (อัส-สุนนะฮฺ) อิจญ์มาอฺ (เรียกทั้ง 3 ประการนี้ว่า บรรดาหลักฐานอันเป็นตัวบทที่มีการรายงานถ่ายทอด (อัลอะดิลละฮฺ อันนักลียะฮฺ) และ กิยาส (บรรดาหลักฐานที่ใช้การวิเคราะห์ทางสติปัญญา) นักวิชาการเรียกที่มาของกฎหมายอิสลามทั้ง 4 ประการนี้ว่า บรรดาหลักฐานในขั้นปฐมภูมิ (อัลอะดิลละฮฺ อัลอะซาซียะฮฺ) และเรียกประเภทอื่น ๆ ที่ถูกจัดอยู่ในหมวดของบรรดาหลักฐานที่ใช้การวิเคราะห์ทางสติปัญญาว่า บรรดาหลักฐานสืบเนื่อง (อัลอะดิลละฮฺ อัตตะบะอียะฮฺ) หรือ บรรดาหลักฐานในขั้นทุติยภูมิ อุลามาอฺสามารถอิจตีฮาด เมื่อสิ่งๆหนึ่งไม่สามารถที่จะอิสตินบาอฺ (ออกกฎ) ได้ ด้วยการใช้แหล่งที่มาของหุก่มที่ได้อธิบายในอิจตีฮาดนั้นไม่ขัดแย้งกับอัล-กุรอาน และหะดีษ ท่านนบีซ.ล. สมัยก่อนเขาเรียกว่า “เมื่อพบเจอสิทธิประโยชน์ที่ได้จากการออกกฎนั้นคือ กฎหมายของอัลลอฮฺ”

ความรู้ด้านอุศูลุลฟิกฮฺได้อธิบายเกี่ยวกับวิธีการ และฟิกฮฺนั้นได้อธิบายเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ต่างๆ ส่วนมากอซิด ชัรอียะห์ (Maqasid Syar^{c}iyyah) นั้นคือ การดูแลปกป้อง ศาสนา ชีวิต สติปัญญา ทรัพย์สิน และเชื้อสายโลหิต สิทธิประโยชน์ของมนุษย์ ความรู้ที่มีหลายแขนงได้เกิดขึ้นตามวินัยสามประการนี้ นั้นคือ อัฏ-เฏาะรูรียะฮฺ อัล-หะจียัต และอัต-ตะหฺสินาตฺ หรือ อัล-กะมาลียาตฺ สิทธิประโยชน์เหล่านี้จะสมบูรณ์แบบเมื่อปฏิบัติตามขั้นตอนของมัน ในเรื่องของหุก่มนั้น มนุษย์ใช้กันมี ห้าประเภทด้วยกัน คือ วาญิบ ซูนัต ฮารุส มักรูฮ และหะรอม โดเมนที่กว้างที่สุดในบรรดาหุก่มทั้งห้านี้ คือ ฮารุส ในหลักฟิกฮฺเขากล่าวไว้ว่า “จุดเริ่มต้นของการกระทำต่างๆ คือ ฮารุส”

ทุกๆการกระทำของมนุษย์ไม่ว่าจะกระทำคนเดียวหรือเป็นหมู่ขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์ในกฎหมายอิสลามทั้งสิ้น

กฎเกณฑ์ในการปฏิบัติศาสนกิจก็มีกฎที่ชัดเจน อัล-กุรอาน และหะดีษนบี ซ.ล. ก็ได้ชี้ชัดเกี่ยวกับการปฏิบัติดังกล่าว กฎเกณฑ์เหล่านี้ไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ เพียงแค่ต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

กฎเกณฑ์ในการทำธุรกิจหรือการงานมีสองประเภทใหญ่ๆ บางกรณีก็ได้ระบุในอัล-กุรอานไว้อย่างชัดเจนไว้แล้ว และบางส่วนก็ไม่มีในอัล-กุรอาน ในกรณีนี้อุลามาอฺฟิกฮฺก็จะอธิบายกฎเกณฑ์ที่ได้มีการออกแบบเพื่อให้เหมาะกับสถานการณ์โดยไม่บิดเบียนไปจากอัล-กุรอาน และหะดีษ

พื้นฐานกฎเกณฑ์ในอิสลามนั้นจำกัด แต่ในขณะเดียวกันก็มีกฎเกณฑ์ใหม่ๆที่ได้จากความคิดเห็นของอุลามาอฺ ความคิดเห็นดังกล่าวเกิดจากการคิดวิเคราะห์ของนักปราชญ์ฟิกฮฺที่มาจากหลากหลายมัซฮับ และหลากทัศนคติที่เป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลก กฎเกณฑ์เหล่านี้สามารถเผยแพร่ไปอย่างทั่วโลก

มีคำถามหนึ่งที่ได้มีคนถามต่อซัยดีนา อุมัร ถึงสองครั้ง และในแต่ละครั้งก็มีคำตอบที่แตกต่างกัน ซัยดีนา อุมัรได้ตอบว่า "ความคิดเห็นของฉันเมื่อนานมาแล้วนั้นขึ้นอยู่กับแหล่งความรู้ที่มีอยู่ในเวลานั้น และความคิดเห็นของฉัน ณ ตอนนี้ก็ขึ้นอยู่กับความรู้ที่มีอยู่ในปัจจุบัน" อิหม่ามชาฟีอีก็เช่นเดียวกัน เมื่อครั้นที่ท่านอยู่ที่แบกแดก ทัศนคติของท่านก็จะแตกต่างกันกับเมื่อตอนที่ท่านอยู่ที่อียิปต์ เพราะสถานการณ์และสภาวะในแต่ละที่ไม่เหมือนกัน ความแตกต่างทางความคิดเห็นแบบนี้สามารถเปิดโอกาสให้ปฏิบัติตามอย่างอิสระและมีความบารอกัตมากขึ้น

อุลามาอฺไม่ได้มีความคิดเห็นที่แตกต่างในเรื่องของพื้นฐานของความรู้นั้นๆ แต่สิ่งที่แตกต่างคือสภาพแวดล้อมในแต่ละบริบทมากกว่าในเรื่อง furu' ความคิดเห็นที่แตกต่างในเรื่องของ furu' นั้นเป็นเรื่องที่ ฮารุส ซอฮาบะห์ของท่านรอซูล อย่างท่านอบู บักร และท่านอุมัร ก็มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันในบางเรื่อง เรื่องราวเหล่านี้ไม่ได้ก่อให้เกิดความแตกแยกในหมู่เพื่อนแต่อย่างใด พวกเขาไม่ได้ต่อว่า หรือทะเลาะกันเหมือนกับสมัยนี้ที่ทะเลาะกันในเรื่องที่ซับซ้อนแบบนี้

ในเวลาที่เหล่าอุลามาอฺฟิกฮฺ ไม่ได้ใช้สติปัญญาในการแก้ปัญหาที่ร่วมสมัยแล้วนั้น เราอาจจะพูดว่ากฎหมายอิสลามเป็นเพียงแค่กฎหมายเก่าแก่ และไม่สามารถนำมาใช้ได้กับวันและเวลา ณ ปัจจุบันได้

ตราบใดที่อุลามาอฺฟิกฮฺปฏิเสธการเข้าร่วมการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นแบบร่วมสมัยโดยการใช้สติปัญญาและความพยายาม เขานั้นเหมือนกำลังทำร้ายกฎหมายอิสลาม ที่น่าเศร้าไปกว่านั้นคือ เราจะเห็นอุลามาอฺหลายท่านเวลาเจอกันหรือต้องการแก้ไขปัญหาร่วมสมัยเขาจะยึดติดกับงานเขียนอันเก่าแก่ถึง แม้ว่าเขาจะรู้ว่าเรื่องนั้นยังไม่เกิดขึ้นอีกตอนที่งานเขียนนี้ได้เขียนแล้ว ถึงเวลาแล้วที่เราจะบอกกับตัวเองว่า อุลามาอฺสมัยก่อนเขาได้คิด และแสดงออกตามความคิดเห็นของเขา แต่ทำไมเราไม่คิดและแสดงตามความคิดเห็นของเราด้วยละ เราคิดเกี่ยวกับเรื่องของเรา เหมือนกับอุลามาอฺสมัยก่อนคิดและโดยไม่ไปผูกมัดกับคนอื่น และอย่าไปกลัวในการเผยความคิดเห็นของตนเองออกมา

สถานการณ์ที่แย่ลงไปอีก คือคนบางคนรีบร้อนที่จะแสดงความคิดเห็นทั้งๆที่เขายังไม่ได้รู้เรื่องๆนั้นอย่างดีที่สุดอีก วิธีแบบชัรอียะห์ได้อธิบายว่า "การออกกฎสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ต้องกระทำหลังจากที่เขาเข้าใจความเป็นจริงของเรื่องๆนั้นอย่างท่องแท้

สถานการณ์แบบนี้ไม่แปลกแยก ฉันยังจำเหตุการณ์ที่ฉันเคยเข้าร่วมงานเสวนาทางวิชาการเมื่อปี 70โดยประมาณได้ มีนักวิชาการฟิกฮฺคนหนึ่งได้วิจารณ์งานวิจัยที่เกี่ยวกับกระบวนการทำหมัน งานวิจัยชิ้นนั้นลึกซึ้งมาก แต่น่าเสียดายเขาไม่แตะเนื้อหาการทำหมันเลย แต่ในทางตรงกันข้ามเขาเพียงแค่ถกในเรื่องของการตัดอวัยวะเพศเท่านั้น

ทั้งนี้ทั้งนั้นก็มีข่าวดีเมื่อไม่นานมานี้ว่ามีบางทัศนะได้ถูกตัดออกไปในงานสัมมนาในครั้งนั้นที่มีนักวิชาการมาจากหลากหลายสาขาวิชา เช่น ด้านสาธารณะสุข ด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น

ในเชิงการทำงานหรือวงการธุรกิจแล้วนั้น ได้แทรกแซงเรื่องคุณธรรมจริยธรรมเข้าไปด้วย เรื่องเหล่านี้ไม่มีความเกี่ยวข้องกับกฎหมาย ฝ่ายนิติบัญญัติเปรียบเสมือนสถานที่ที่เราไม่สามารถก้าวข้ามได้ ในส่วนของคุณธรรมจริยธรรมเปรียบเสมือนพื้นดินที่เราอาศัยอยู่ ในอิสลามคุณธรรมจริยธรรมเป็นเหมือนเรื่องราวที่กว้างขวางพอสมควร กฎหมายที่ได้มีการร่างแล้วนั้นก็เพื่อรักษาความเป็นมารยาทที่ดีของมนุษย์

คนที่นับถือศาสนาอิสลามส่วนใหญ่ชอบโฟกัสกับความสำคัญของการสร้างป้อมหรือสถานที่ใดสถานที่หนึ่งเพื่อสร้างฝ่ายนิติบัญญัติขึ้นมา (เมื่อก่อนฉันก็เคยเป็นแบบนี้) พวกเขาให้ความสำคัญกับป้อมและละทิ้งพื้นที่ที่เคยอาศัยอยู่ เราควรตระหนักไว้ว่าการพยายามหารือเกี่ยวกับอิสลามโดยไร้ซึ่งคุณธรรมนั้นเสมือนกับการทดลองหรือการดำเนินการที่ผิดพลาดไป เรื่องเหล่านี้เสมือนเป็นอิสลามที่มีแม่พิมพ์เป็นคนตะวันตก คนที่นับถือศาสนาอิสลามพยายามทีจะต่อต้านกฎหมายหรือถูกบังคับให้ติดตาม ฉะนั้นมุสลิมก็จะกลายเป็นมุสลิมที่มุนาฟิก

คนที่นับถือศาสนาอิสลามบางกลุ่มมีความคิดเห็นว่าการได้รับความสมบูรณ์ของอิสลามในเรื่องคุณธรรมจริยธรรมเป็นกระบวนการที่ยาวนานและซับซ้อนมาก เมื่อสมัยก่อนฉันก็เคยคิดแบบนั้นเหมือนกัน จนกระทั่งฉันได้รู้ข้อเท็จจริงว่าการแก้ไขและส่งเสริมเรื่องคุณธรรมจริยธรรมจะสามารถทำให้เราไปจึงจุดหมายของอิสลามที่สมบูรณ์แบบได้ ในการจัดลำดับความสำคัญของศาสนาอิสลามนั้นเราควรอ้างอิงถึง หะดีษท่านนบี ซ.ล. “แท้จริงแล้วฉันได้ถูกส่งมาเพื่อให้ความสมบูรณ์แบบในเรื่องของคุณธรรมจริยธรรม ฉะนั้นแล้วคุณธรรมนั้นคือจุดประสงค์หลักและนอกจากนั้นเป็นวิธีการ...

สิ่งเหล่านี้ไม่ได้แปลว่าฉันเป็นคนที่คิดในทางลบ แต่จุดมุ่งหมายคือต้องการให้มุสลิมที่ต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺมีคุณสมบัติที่ครบถ้วนสมบูรณ์

เมื่อหน้าที่หรือการจัดการในอิสลามเริ่มต้นด้วยหัวใจที่ยำเกรงแล้ว ศัตรูก็ไม่มีทางเอาชนะเราได้ แม้ว่าศัตรูนั้นจะมาจากข้างใน (ชัยตอน) หรือข้างนอก (คน) ก็ตาม เมื่อนานมาแล้วฉันได้เจอกับผู้นำขบวนการในประเทศอิสลามคนหนึ่ง เขาเป็นผู้นำขบวนการที่เป็นที่รู้จักในเรื่องความพอเพียงของเขา การเผยแพร่ความถูกต้องและคำสอนมีคุณค่าแก่ผู้ฟังเป็นอย่างมาก แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นขบวนการของเขาก็ถูกโจมตีอยู่ตลอดเวลา

การปฏิบัติตามชะรีอะห์ (กฎหมายอิสลาม)

ประการแรกที่นักต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺตระหนักยิ่งคือ การใช้กฎหมายอิสลาม ฉันไม่ได้หวังให้ต่อสู้ในแนวทางแบบนั้นเพราะอาจจะทำให้ฉันหลุดพ้นจากการเป็นอิสลาม ทุกๆวันฉันได้ขอดุอาอ์ "โอ้อัลลอฮฺจงประทานเตาฟีก และแนวทางที่ดีเพื่อต่อสู้ในหนทางของท่าน ยกย่องความสรรเสริญของพระองค์ เผยแพร่แนวทางของพระองค์ และเผยแพร่ศาสนาของพระองค์" แต่ถึงกระนั้นแล้ว สิ่งเหล่านี้มักจะหลอกหลอนความคิดของฉันอยู่เสมอเพราะวิธีการในการใช้ชะรีอะห์นั้นบางครั้งก็ชัดเจน แต่บางครั้งก็หลงทาง ความผิดพลาดไม่ได้ขึ้นอยู่กับกฎหมายอิสลามแต่อย่างใด แต่เกิดจากกลุ่มที่ดำเนินการในเรื่องชะรีอะห์อิสลาม ความเฉลียวฉลาดและความเก่งกาจของพวกเขาในเรื่องฟิกฮฺ

กลุ่มที่มีความคิดตื้นๆมีความเข้าใจว่ากฎหมายอิสลามคือสิ่งที่สามารถนำมาใช้ในสถานการณ์ต่างๆได้ หรือเหมือนซีดีที่มีข้อมูลครบถ้วน คำถามทุกอย่างสามารถให้คำตอบได้เพียงแค่เปิดซีดีนั้นกับคอมพิวเตอร์ กลุ่มเหล่านี้ลืมไปกฎหมายอิสลามหรือการปรึกษาหารือในอิสลามนั้นมีความยืดหยุ่นตลอดเวลา นิติบัญญัติในอิสลามมีความเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์มีเพียงส่วนน้อยที่ยังคงยึดไว้ตามเดิม กลุ่มนี้ก็ยังไม่ตระหนักอีกว่าความคิดเห็นที่อุลามาอฺได้ถกเถียงกันในสมัยก่อนนั้นอาจไม่สามารถนำมาใช้กับสถานการณ์ ณ ปัจจุบันได้ ตัวอย่างเช่น ในสถานการณ์ที่คนมุสลิมเป็นชนกลุ่มน้อย ในทางกลับกันเมื่อมีบุคคลใดบุคคลหนึ่งมีการแสดงความคิดเห็นแบบใหม่ เขาก็จะโดนกล่าวหาว่าพูดโกหก และถูกวิจารณ์อย่างหนักเหมือนกับว่าเขานั้นต้องการเปลี่ยนแปลงนิติบัญญัติของอิสลามและทำให้อิสลามนั้นไปในทางที่ผิด

การที่เรายึดติดกับทัศนคติของอุลามาอฺสมัยก่อนแบบตรงไปตรงมาโดยไม่มีการไตร่ตรองกับความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์นั้นมันคือความเฉื่อยช้าของสติปัญญา พวกเขาไม่รู้หรือว่าอุลามาอฺสมัยก่อนก็เป็นมุจัดดิดคือคนที่มีความรู้และความคิดในสมัยของเขาเหมือนกัน กล่าวคือ พวกเขาก็ได้เสนอทัศนคติใหม่ๆออกมาใช้ในสมัยของเขาเหมือนกัน จะเกิดอะไรขึ้นถ้าหากว่าฉันรักษาคนไข้โดยใช้วิธีการรักษาแบบ อิบนู ซีนา และอัล-ราซี ทั้งๆที่พวกเขาก็เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการรักษาเหมือนกันไม่ใช่หรือ แน่นอนว่าทุกคนอาจจะบอกว่าวิธีการรักษาของฉันมันล้าสมัย ความรู้ทุกอย่างได้ถูกเผยแพร่กันอย่างกว้างขวาง แล้วเราสมควรปฏิเสธไหมที่จะให้ศาสตร์ฟิกฮฺนั้นเผยแพร่อย่างกว้างขวางเช่นกัน

มุมมองในเรื่องของศาสตร์ฟิกฮฺในปัจจุบันนั้น ควรที่จะมีการตรวจสอบอีกครั้งอย่างครอบคลุมและเป็นธรรมที่สุด ในมุมมองที่เกี่ยวข้องก็คงไว้แบบเดิม

ส่วนมุมมองที่ไม่เกี่ยวข้องก็ควรที่จะแก้ไข ความจริงที่ข้าพเจ้ากล่าวนี้อาจทำให้คนที่ไม่เห็นด้วยต่อต้านทัศนของข้าพเจ้าได้ อย่าแม้แต่จะคิดทำแบบนั้นเด็ดขาด ฉันไม่ได้ส่งเสริมให้สิ่งที่หะรอมเป็นฮาลาล และทำให้สิ่งที่เป็นฮาลาลเป็นหะรอม ต่อต้านกฎหมายอิสลาม และเปลี่ยนแปลงพื้นฐานหลักคำสอนของศาสนา แต่จงรู้ไว้ว่ากฎหมายอิสลามนั้นมันกว้างมาก ฉะนั้นเราอย่าทำให้มันแคบลง "ขอให้อัลลอฮฺให้ความกระจ่างแก่พวกเราด้วยเถิด"

ส่วนหนึ่งที่เราต้องรีบแก้ไข คือ เนื่อง การสร้างอัล-ฟิกฮฺ อัล-ดุสตารี (ฟิกฮฺกฎหมายอิสลาม) ที่อธิบายวิธีการตัดสิน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับประชาชน สิทธิของประชาชนทุกคนและผู้นำการปกครอง โดเมนนี้มีการค้นคว้าวิจัยที่น้อยมากในศาสตร์ของฟิกฮฺ

และอีกส่วนหนึ่งที่เราต้องรีบแก้ไข คือการสร้างอัล-ฟิกฮฺ อัล-อากอลลียะฮฺ (ฟิกฮฺชนกลุ่มน้อย) เมื่อศาสตร์ด้านฟิกฮฺได้เขียนขึ้น ประชาชนอิสลามเป็นประชาชนกลุ่มใหญ่ในประเทศนั้นๆ สมัยก่อนโลกแบ่งออกเป็นสองส่วน คือประเทศอิสลาม (ดารอิสลาม) และประเทศกาฟีร (ดารฮัรบ) แต่ตอนนี้ประชาชนอิสลามได้อาศัยอยู่ในประเทศที่ไม่ใช่อิสลาม พวกเขาคือชนกลุ่มน้อยที่ต้องใช้กฎหมายที่ไม่เกี่ยวข้องกับอิสลาม พวกเขามีเป็นนับพันคำถามที่เกี่ยวกับคำอิจติมาอฺของอุลามาอฺเพื่อความเหมาะสมในการใช้ชีวิตตามศาสนาของพวกเขา ฉันคิดว่าคำถามเหล่านั้นอุลามาอฺที่อยู่ในประเทศอิสลามไม่สามารถให้คำตอบที่กระจ่างได้ เพราะความคิดเห็นที่จะเป็นคำตอบของเรื่องเหล่านั้นต้องมีความเข้าใจบริบทของพื้นที่นั้นด้วย ถ้าหากว่าพวกเขาฟัตวา แน่นอนว่าคำฟัตวานั้นพวกเขาไม่สามารถที่จะเข้าใจได้ สิ่งนี้เป็นความบกพร่องหนึ่งที่อุลามาอฺ และคนอีกมากมายกำลังเผชิญอยู่

ฉันมีความคิดเห็นว่าในสมัยนี้การแบ่งประเทศอิสลามกับประเทศกาฟีรมันไม่มีน้ำหนักอีกต่อไปแล้ว ประเทศอิสลามที่เป็นศัตรูศาสนาของเขา และกดขี่ประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลามมีเยอะเท่าไหร่ ในทางกลับกันประเทศกาฟีรที่อนุญาตให้ประชาชนอิสลามได้ปฏิบัติศาสนกิจและพวกเขาได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายในประเทศนั้นมีเยอะเท่าไหร่ เพราะฉะนั้นฉันมีความเห็นว่าประเทศสามารถแบ่งได้เป็นประเทศอิสลามและประเทศดะวะฮฺ ถึงแม้ว่า "การดะวะฮฺ" เป็นหายนะสำหรับบางประเทศอิสลาม มองไปยังอิสลามและความเป็นมนุษยธรรมไม่สามารถที่จะเผยแพร่ได้หากอิสระได้ยุติลง ฉะนั้นเราหวังว่าอิสลามสามารถเผยแพร่ในประเทศที่ประกาศเสรีภาพและเข้าใจประโยชน์ของอิสลามแก่มนุษยชาติ

คนหลายกลุ่มยังสับสนระหว่างศาสนากับประเพณี ยิ่งไปกว่านั้นอีกพวกเขาถือว่าสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับศาสนานั้นเป็นส่วนหนึ่งของศาสนา

สมัยก่อนได้มีการฟัตวาว่าห้ามไม่ให้ผู้หญิงขับรถ เราไม่เข้าใจหลักฐานของการห้ามเรื่องดังกล่าวเลย ทั้งๆที่สมัยก่อนผู้หญิงสามารถขี่ม้าและอูฐได้ ผู้หญิงที่สามารถขับรถได้ถือว่าเป็นประเวณี ฉันไม่เข้าใจว่าศพไหนที่ขยะแขยงที่สุดระหว่างศพที่เกิดจากอุบัติเหตุการขับรถยนต์กับศพที่ใส่ร้ายผู้หญิงบริสุทธิ์ว่าเป็นโสเภณี ทำไมเสียงของข้อกล่าวหาเหล่านั้นไม่ได้ให้หลักฐานด้วยบทลงโทษ "กอซฺฟ"ที่มีชะรีอะห์อิสลามเป็นทางนำ ฉันเข้าใจถ้าหากว่าเรื่องเหล่านี้ขัดแย้งกับขนบธรรมประเพณี แต่ทำไมต้องมาเกี่ยวโยงกับศาสนาอิสลามด้วย จากนั้นฟัตวาข้อนี้ก็ได้ถูกยกเลิกไปเพราะความกดดัน

ฉันได้อ่านหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งที่อเมริกา ตัวอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้น ณ ประเทศอิสลามเกี่ยวกับความผิดพลาดในการดำเนินการตามกฎหมายอิสลาม บางครั้งมีวิธีหนึ่งที่ทางตำรวจหรือนักการเมืองได้กระทำเพื่อกำจัดคู่แข่งทางการเมืองคือส่งนักเลงไปยังบ้านของเขาในเวลาที่เจ้าของบ้านไม่อยู่ นักเลงคนนี้ได้รุกรานภรรยาของเจ้าของบ้านแห่งนั้น ในบางเหตุการณ์ ผู้เป็นภรรยากล้าที่จะไปแจ้งความ สิ่งที่คาดการณ์ไว้คือภรรยาผู้นี้ได้ถูกข้อกล่าวหาว่าทำผิดประเวณี เพราะเขายอมรับว่าเขาถูกขมขื่น และเขาไม่สามารถหาพยานได้ทั้งสี่คนตามที่กฎหมายอิสลามได้กล่าวไว้ การดำเนินเรื่องของเหตุการณ์ตามกฎหมายอิสลามถูกต้องแล้วหรือ โชคร้ายเหลือเกินผู้เป็นภรรยาได้ถูกสอบสวนและให้ตรวจสอบร่างกายกับแพทย์ และเอาดีเอ็นเอมาวินิจฉัย เหตุการณ์นี้ได้ดูหมิ่นกฎหมายอิสลาม วิธีการหลักแบบการกดขี่ไม่สามารถทำให้วิธีการของชะรีอะห์เป็นธรรมได้

นอกจากนั้นยังพบอีกว่าการปกครองในรูปแบบอิสลามได้ออกคำสั่งให้ปิดการเรียนการสอนแก่เด็กผู้หญิง และคนงานที่เป็นผู้หญิงก็โดนไล่ออก เหมือนกับว่าผู้หญิงไม่จำเป็น (วายิบ) ต้องศึกษาเล่าเรียน และอิสลามห้ามไม่ให้ผู้หญิงออกไปทำงานข้างนอกบ้านเพื่อหาริสกีที่ฮาลาล ส่วนผู้ชายนั้นได้ถูกลงโทษเพราะโกนเครา ซึ่งถือกฎเกณฑ์ที่ว่าการไว้เคราเป็นซุนนะฮฺ (สิ่งที่นบีปฏิบัติ) ใครก็ตามแต่ที่เปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์นี้เป็นวายิบ แท้จริงแล้วเขาผู้นั้นได้เปลี่ยนแปลงคำสอนของอิสลาม

ข้อบกพร่องของการจัดลำดับความสำคัญในการปกครองประเทศอิสลามเห็นได้เมื่อผู้นำอิสลามได้มีอำนาจในการปกครอง ความเปลี่ยนแปลงอันดับแรกที่ได้ทำคือ คนขโมยต้องตัดมือ และผู้หญิงต้อง(วายิบ)คลุมฮิญาบ ไม่นานหลังจากนั้น การปกครองของเขาก็เริ่มอ่อนแอลง เศรษฐกิจเริ่มทรุดตัวลง บัญชีการเงินเริ่มลดลง กฎหมายต่างๆตกอยู่ภายใต้อำนาจของตำรวจและทหาร และการมีอิสระทางความคิดเห็นที่แตกต่างก็โดนจำกัด

ชีวิตของประชาชนถูกกดขี่แม้ว่าแรกเริ่มจะมีความสุขกับการได้รับชัยชนะแห่งอิสลาม นักปราชญ์และนักวิชาการต่างอพยพออกจากประเทศแห่งนั้น เราเหมือนได้เปลี่ยนแปลงการปกครองแบบเผด็จการไปยังการปกครองเผด็จการแบบอื่นที่รุนแรงกว่า เพราะวาง "อิสลาม" ไว้เป็นแค่ข้อแก้ตัวในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ ใครที่ไม่เห็นด้วยถูกตัดสินว่าเขาผู้นั้นได้กระทำบาป และใครที่วิจารณ์ก็จะถือว่าคนนั้นเป็นกาฟิร

ฉันได้พบปะและพูดคุยกับนักวิชาการที่ได้อพยพมายังอเมริกา และในกลุ่มพวกเขานั้นมีบางคนที่มีอายุเยอะแล้ว พวกเขาได้ละหมาดและถือศีลอดครบถ้วน แต่พวกเขาพูดอย่างมั่นใจว่า "ถึงแม้ว่าผู้นำประเทศอิสลามจะเป็นตัวแทนของคนอิสลามแล้วก็ตามแต่เราไม่ต้องการอิสลามในรูปแบบของพวกเขายึดถือไว้ พวกเขามีความสุขที่จะอยู่ในประเทศใหม่ที่มีการส่งเสริมความเป็นอิสระ" พวกเขาต่างพากันเข้ารับอิสลามบนพื้นฐานความคิดที่แน่วแน่ พวกเขาได้ก่อตั้งองค์กรต่างๆให้แก่ลูกหลานเพื่อปลูกฝังคำสอนอิสลามที่แท้จริง

ฉันหวังว่าการปกครองอิสลามนี้จะยึดตามคำสอนของท่านรอซูล ซ.ล. เมื่อแรกเริ่มการไดรับชัยชนะของพวกเขาด้วยการให้อภัยแก่คนที่ประกาศการปกครองรูปแบบสมัยใหม่ และไม่ฆ่าคนรวมทั้งไม่โพสต์รูปศพบนหน้าโซเชียลมีเดีย

...การก่อตั้งประเทศต้องเริ่มต้นด้วยความรัก

เมื่อหลายปีก่อน ผู้นำอิสลามได้รับชัยชนะจากการเลือกตั้งในประเทศแห่งหนึ่ง และสามารถปกครองประเทศไว้ได้ ฉันดีใจกับชัยชนะในครั้งนั้น แต่ก็ต้องตกใจและเสียดายมากเพราะโอกาสนี้ต้องจบลงด้วยความล้มเหลว แต่ก่อนฉันเป็นห่วงว่าจะเกิดเรื่องอันตรายศัตรูอิสลามต่อคนอิสลาม และอันตรายจากคนที่นับถือศาสนาอิสลามด้วยกัน ไร้ซึ่งการรู้เรื่องของพวกเขาฉันได้ส่งจดหมายเพื่อให้คำปรึกษาแก่พวกเขาฉบับหนึ่งเพื่อบอกคำแนะนำอย่างบริสุทธิ์ใจจากฉัน แต่น่าเสียดายมากเวลาช่างเดินเร็วและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จนฉันไม่ทันได้สั่งสมอะไรเลย ถึงอย่างไร ฉันก็หวังว่าการเขียนของฉันจะสามารถให้แสงสว่างแก่ชาวอิสลามได้ งานเขียนของฉันมีดังต่อไปนี้

แด่พี่น้องอิสลามของฉัน

อัสลามุอาลัยกุม วารอฮมาตุลลอฮิ วาบารอกาตุฮ

ข่าวการได้รับชัยชนะของท่านได้ถูกเผยแพร่อย่างกว้างขวางที่นี่ และได้เป็นข่าวลือของประชาชน และประชาชนบางกลุ่มก็มีการคาดเดาว่า "ทหารอาจจะมาแทรกแซงได้"

และมีประชาชนไม่น้อยที่มองต่ำกับความสามารถของท่านด้วยการบอกระยะเวลาในการปกครองของท่านนั้นจะไม่คงทนตลอดไป มันจะต้องมีสักวันที่การปกครองของท่านจะต้องล้มไปเพราะเช่นนั้นพวกเราได้ขอดุอาต่ออัลลอฮฺเพื่อให้เวลาแห่งชัยชนะและความสุขในครั้งนี้เป็นเวลาที่พวกเราจะสามารถพัฒนาความคิด และสติปัญญาพวกเราต่างสามารถตักเตือนและให้ความรู้เรื่องศาสนาซึ่งกันและกัน รอซูลก็เคยกล่าวไว้ว่า "อิสลามคือการตักเตือน....."

ในข้อความฉบับนี้ ฉันได้ตั้งเจตนาเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนในบางเรื่องจริงๆแล้วเราคิดว่าท่านก็รู้แล้วในสิ่งนั้น งานเขียนนี้ทำด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่ออัลลอฮฺ และศาสนาของอัลลอฮฺเรารู้สึกไม่สบายใจถ้าเกิดว่าไม่ได้บอกสารนี้แก่ท่าน ซึ่งมีดังนี้

1. จงให้ความสงบแก่ประชาชน แท้จริงแล้วอิสลามเป็นศาสนาแห่งความสงบสุข ท่านนบีซ.ล. กล่าวแก่ศัตรูของท่านเมื่อท่านได้รับชัยชนะจากการต่อสู้ (การเปิดเมืองมักกะฮฺ) ไว้ว่า "จงไปเถิดแท้จริงแล้วเจ้านั้นเป็นอิสระ" ด้วยเหตุนี้ศัตรูของอิสลามต่างนินทาว่าอิสลามชอบแก้แค้นเป็นศาสนาที่ใช้ความรุนแรง แต่น่าเสียดายเรื่องเหล่านี้ได้ถูกทำตามโดยคนที่ไร้ความรู้ในเรื่องศาสนาอิสลาม
2. ความแตกต่างระหว่างการปกครองอิสลามกับประชาธิปไตยนั้นคือ รัฐธรรมนูญการปกครองประเทศของอิสลามได้วางกฎเกณฑ์หรือกฎหมายอิสลาม (ชะรีอะห์อิสลาม) เป็นรัฐธรรมนูญ นอกจากนั้นการปฏิบัติในรูปแบบของประชาธิปไตยนั้นเกือบคล้ายทำการปฏิบัติในสมัยการปกครองของท่านรอซูล และเหล่าคอลีฟะห์ อัรรอชีดีน เหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อชาวมุสลิมตั้งแต่เกิดเหตุการณ์อัล-ฟิตนะห์ อัล-กุบรอ การปกครองสมัย คอลีฟะห์ อาลี ต้นเหตุมาจากเรื่องอำนาจเผด็จการไม่ใช่ต้นเหตุมาจากการชูรอ หรือการปกครองในระบบประชาธิปไตยแต่อย่างใด
3. พวกท่านได้พยายามในการล้มการปกครองแบบอำนาจเผด็จการปัจจุบันบทบาทของท่านคือเพื่อสร้างการปกครองในรูปแบบอิสลามการสร้างสิ่งใดสิ่งหนึ่งย่อมยากกว่าการทำลาย งานนี้ไม่สามารถทำได้เพียงแค่การกำหนดหรือร่างกฎเกณฑ์ต่างๆ สิ่งสำคัญคือคำสอนอิสลามคือต้องปลูกฝังใจเขาสามารถเอาชนะความต้องการที่ไม่สิ้นสุด (นัฟซู) และสามารถสร้างคุณลักษณะความเป็นอิหซานที่ดีได้ ประวัติศาสตร์อิสลามได้พิสูจน์แล้วว่า รอซูลซ.ล. ให้ความสำคัญการสอนและปลูกฝังมากกว่าการดำเนินการตามกฎหมายจนสามารถทำให้คนอิสลามไม่กลัวต่อการดำเนินการตามกฎหมาย ในทัศนะของเราถ้าหากว่าประเทศให้ความสำคัญกับการสอน

ประชาชนชาวมุสลิมในประเทศของท่านก็จะมีมารยาทที่ดี และเมื่อจิตใจมีความสะอาดใสไร้มลทิน การกระทำก็จะดีไปด้วยเช่นกัน

4. ในทัศนะของเรา ประเทศของท่านควรที่จะให้ความสำคัญกับการผลิตอาหารหลักของประชาชนแต่เมื่ออาหารหลักยังต้องนำเข้ามายังประเทศอื่นแสดงว่าประเทศยังไม่ได้รับความเป็นอิสระอย่างแท้จริงอีก ฉะนั้นแล้วจงสนับสนุนเยาวชนรุ่นใหม่ในเรื่องนี้ด้วย
5. เราทุกคนต้องการให้ประชาชนมีความรักในอิสลาม เพราะฉะนั้นเงื่อนไขที่จะทำให้พวกเขาเข้าใกล้อิสลามมากที่สุด คือ การมีมารยาทที่ดีในแบบที่อิสลามกำหนด หรือการนับถือศาสนาอิสลาม แม้ว่าพวกเขายังไม่ใช่คนอิสลาม (อันนี้ประสบการณ์เราที่อเมริกา)

   สมัยนบีได้สิ้นสุดลง แต่การดะวะห์ (เผยแพร่) ศาสนายังคงต้องดำเนินการต่อไป พื้นฐานของการเผยแพร่ศาสนาคือ สร้างความเข้าใจและความรักต่ออิสลาม อัลลอฮฺได้ตรัสในซูเราะห์อาละอิมรอน :159 มีความหมายว่า “เนื่องด้วยความเมตตาจากอัลลอฮฺนั่นเอง เธอจึงได้สุภาพอ่อนโยนแก่พวกเขา และถ้าหากเธอเป็นผู้ประพฤติหยาบช้าและมีใจแข็งกระด้าง พวกเขาก็ย่อมตีตนออกห่างจากวงรอบของเธอ ดังนั้นจงอภัยให้แก่พวกเขาเถิด และจงขออภัยให้แก่พวกเขาด้วย และจงปรึกษาหารือกับพวกเขาในกิจการทั้งหลาย ครั้นเมื่อเธอได้ตัดสินใจแล้ว ก็จงมอบหมายต่ออัลลอฮฺเถิด แท้จริงอัลลอฮฺทรงโปรดปรานมวลผู้มอบหมาย” โอ้ มุสลิมทั้งหลายจงมองย้อนตัวเองให้ดี โดยเฉพาะเยาวชนรุ่นใหม่ที่มีใจรักในอิสลาม
6. ฝ่ายศัตรูของอิสลามได้เปิดเผยว่าอิสลามกับยุโรปคือศัตรูมาตั้งแต่สมัยโบราณ ทั้งที่จริงแล้วศาสนาอิสลามคือศาสนาแห่งความเมตตาต่อสากลโลก การกระทำเช่นนี้ชี้ให้เห็นถึงความเกลียดชังของคนตะวันตกต่ออิสลามเพราะอิสลามได้เปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจที่ไม่ดีของพวกเขา รวมทั้งระบบจริยธรรมที่เบี่ยงเบนกับความเป็นจริงออกไป นอกจากนั้นที่นี่ยังได้พบกลุ่มคนที่รู้จักอิสลามในโซเชียลมีเดียที่นำเสนออิสลามแต่ด้านลบ เพราะฉะนั้นแล้ว เราต้องมีการสร้างแผนการประชาสัมพันธ์เพื่อทำให้ชื่ออิสลามดีขึ้นและสามารถอธิบายความเป็นอิสลามที่แท้จริง

เราควรที่จะนำเสนออิสลามต่อชาวโลกด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม คำพูดที่เป็นมิตรและมีการโน้มน้าวใจที่ดี โลกสมัยใหม่เสมือนเป็นไวรัสที่จะกลืนกินเจ้าของและผู้ที่ให้การปกปักษ์รักษาให้แก่ศาสนาอิสลาม

การได้รับชัยชนะในประเทศของท่านเองนั้นคือโอกาสที่ยิ่งใหญ่ที่ควรแก่การระลึกถึงและใช้ประโยชน์ ถ้าหากว่าท่านทำได้สำเร็จมันจะเป็นการบันทึกหน้าประวัติศาสตร์ของโลก ความสำเร็จของพี่น้องในการปกครองประเทศแบบอิสลามต้องสร้างด้วยปัญญาไม่ใช่เพียงแค่ความบริสุทธิใจเท่านั้น เราอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อพระองค์ชี้หนทางแห่งความสำเร็จแก่พวกท่าน

วัสสลามุอาลัยกุม วารอฮมาตุลลอฮิ วาบารอกาตุฮ

สรุปคือ ระบบนิติบัญญัติแห่งอิสลามครอบคลุมและปกป้องสังคมจากการกระทำอาชญากรรมด้วยสามประการ ประการแรก จิตวิญญาณ และความศรัทธา นี้เป็นการปลูกฝังและการให้การศึกษา ประการที่สอง ลบปัจจัยที่ก่อให้เกิดอาชญากรรม เช่น การเพิ่มขึ้นของระบบเศรษฐกิจ ประการที่สาม การประนีประนอมหรือการปรึกษาหารือในอิสลาม ทุกคนที่ทำตามกฎเกณฑ์นั้น เป็นคนที่ประสบความสำเร็จ แต่ถ้าเป็นตรงกันข้ามผู้นั้นจะพบความล้มเหลว จงจำไว้ว่าในสมัย ซัยดีนา อุมัรก็เคยใช้กฎหมายหุดูดเพื่อลงโทษคนที่ขโมย มีผู้ชายคนหนึ่งมารายงานแก่ท่านอุมัรว่าทาสของเขาสองคนได้ขโมยของ ทาสคนนั้นก็ได้อธิบายไปว่าเขาขโมยเพราะเขาไม่ได้รับอาหารจากนายของเขาเลย ท่านอุมัรได้กล่าวแก่ผู้ชายคนนั้นว่า “ถ้าหากว่าทาสทั้งสองคนนี้ขโมยเพราะเหตุที่นายของเขาไม่ให้อาหาร ท่านศาสดาจะต้องตัดมือของท่าน”

อัล-กุรอาน และอัซซุนนะฮฺ

อัล-กุรอาน

อัล-กุรอาน คือ คัมภีร์ของพระองค์อัลลอฮฺที่มีความมหัศจรรย์และเป็นมรดกของเราอย่างล้ำค่ามหาศาล นักวิชาการได้เขียนงานเขียนเกี่ยวกับเรื่องความมหัศจรรย์ของอัล-กุรอานอย่างมากมาย ฉันต้องการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความมหัศจรรย์ของอัล-กุรอานแค่สามประการ

ความมหัศจรรย์หลักๆที่อัลลอฮฺประทานอัล-กุรอานแก่เราคือ สิ่งมหัศจรรย์บาลาเฆาะห์ สิ่งมหัศจรรย์เหล่านี้ได้ถูกค้นคว้าและวิจัยโดยสังคมอาหรับเมื่อครั้งที่อัล-กุรอานถูกประทานลงมาแรกๆจนพวกเขารู้สึกชื่นชมกับความยิ่งใหญ่ของอัล-กุรอานแต่น่าเสียดาย ความรู้เกี่ยวกับความมหัศจรรย์ของอัล-กุรอานได้จางหายไปกับกาลเวลา คนอิสลามหลายคนตอนนี้ที่อ่านอัล-กุรอานอย่างตั้งใจ ใจจดใจจ่อ และถูกอักขระอย่างดี แต่ไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาในอัล-กุรอานเลย แล้วนับประสาอะไรกับคนที่อ่านไม่ค่อยออก นักวิชาการหลายคนที่ทำการวิจัยเนื้อหาในอัล-กุรอาน

ทั้งที่ๆพวกเขา (orientalis) ไม่มีชำนาญภาษาอาหรับ จนในที่สุดพวกเขาก็ได้เขียนความคิดเห็นที่ผิดๆเกี่ยวกับวาทศิลป์ในอัล-กุรอาน บางคนในหมู่พวกเขาก็พยายามจะแยกระหว่างวาทศิลป์ออกจากอัล-กุรอาน และบางกลุ่มก็ทำเหมือนกับว่าวาทศิลป์เป็นเรื่องธรรมดาทั่วไป ทัศนะคติของพวกเขาเป็นเพียงแค่ความคิดเห็นของพวกเขาเอง เหมือนกับคำของนักกวีที่ชื่อ อัล-มุตานับบี "หลายคนที่ชอบประณามคำพูดที่ถูกต้อง ด้วยเหตุที่เขานั้นเข้าใจผิด"

ถ้าหากว่าเราได้รับความผิดพลาดของพวกเขาเพียงเพราะพวกเขานั้นไม่เข้าใจความมหัศจรรย์ของภาษาในอัล-กุรอาน เราจะยกโทษให้กับนักวิชาการเหล่านั้นไม" นักวิชาการจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีเครื่องมือและตราสารต่างๆเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้ากระแสไฟฟ้า รังสีนิวเคลีย หรือแม่เหล็ก นักวิชาการเคมีก็เหมือนกันต้องมีความเชี่ยวชาญในเรื่องของสารละลายที่เป็นทั้งกรดและด่างอย่างดี พวกเขาจะใช้เครื่องมือเฉพาะทางในการศึกษาสิ่งเหล่านั้น นั้นก็คือ กระดาษลิตมัส กระดาษลิตมัสจะเปลี่ยนเป็นสีแดงเมื่อจุ่มลงในสารละลายที่มีค่ากรด และจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำเงินเมื่อจุ่มลงไปในสารละลายที่มีค่าเป็นด่าง ความเปลี่ยนแปลงของสีกระดาษเหล่านี้สามารถอธิบายลักษณะของสารละลายได้ดีถึงแม้ว่าผู้วิจัยคนนั้นจะไม่มีความรู้ความสามารถที่ดีในศาสตร์ด้านเคมีที่ตาม

ในบริบทความมหัศจรรย์ของภาษาอัล-กุรอาน "กระดาษลิตมัส" เสมือนนักวิชาการอาหรับในสมัยที่อัล-กุรอานได้ถูกประทานลงมา พวกเขามีความรู้ความสามารถในเรื่องของวาทศิลป์ จนบางครั้งพวกเขาเหมือนจะสามารถเขียนคัมภีร์เล่มอื่นที่คล้ายคลึงกับอัล-กุรอาน ถึงแม้ว่าพวกเขาจะต่อต้านอิสลาม แต่เมื่อไหร่ที่พวกเขาได้ฟังเสียงการอ่านอัล-กุรอานแล้วพวกเขาถึงกับต้องพูดว่า "โอ้อัลลอฮฺ แท้จริงแล้วอายัต (โองการ) ของ อัล-กุรอานสวยงามมากและการอ่านเป็นที่น่าชื่นชมยิ่งนัก..." พวกเขาเหล่านี้ถือได้ว่าเป็น "พารามิเตอร์" ในการแยกแยะระหว่างคำพูดของมนุษย์กับคำพูดของพระองค์อัลลอฮฺ

เราเคยได้ยินเรื่องราวของท่านอุมัร อัล-ค็อตตอบที่มีความเกรี้ยวโกรธเมื่อได้รู้ข่าวว่าน้องของเขาเข้ารับอิสลาม จากนั้นเขาก็ไม่รอช้ารีบเดินไปที่บ้านของน้องเขาทันทีที่รู้ข่าว แต่ถึงอย่างนั้น ระหว่างที่ท่านอุมัรกำลังเดินอยู่นั้นก็ได้ยินเสียงการอ่านอัล-กุรอาน ซูเราะห์ ฏอฮา ที่ไพเราะมาก หัวใจของท่านอุมัรก็เย็นลงอย่างทันทีทันใด และเขาก็ได้ประกาศว่าเขาจะเข้ารับอิสลาม เรื่องนี้พิสูจน์ให้เห็นถึงความมหัศจรรย์ของอัล-กุรอาน ถึงแม้ว่าเราจะไม่มีความรู้ความเข้าใจภาษาอาหรับก็ตาม

ถ้าหากว่าอัลลอฮฺต้องการยกระดับความศรัทธาของท่าน อัลลอฮฺก็จะให้ท่านได้เข้าใจภาษาและความมหัศจรรย์ที่มีอยู่ในอัล-กุรอานอย่างชัดแจ้ง เมื่อท่านได้อ่านอัล-กุรอาน ท่านจะสามารถเปิดเผยเรื่องราวที่ถูกซ่อนให้กับคนอื่นได้ เพราะฉะนั้นจงศึกษาอย่างลึกซึ้งถึงภาษาในอัล-กุรอานจนกว่าท่านจะทบทวนความยิ่งใหญ่ที่มีอยู่ในอัล-กุรอานได้ดี

แต่โชคร้ายเหลือเกิน เราจะเห็นว่าชาติอาหรับในปัจจุบันคาดว่าโลกปัจจุบันมีความทันสมัยมากขึ้น และการได้รู้ภาษาอาหรับนั้นไม่สำคัญอีกต่อไป การศึกษาหาความรู้สามารถต่อยอดได้ด้วยภาษาต่างประเทศ เราไม่สามารถจินตนาการถึงความเป็นอยู่ของภาษาอาหรับซึ่งเป็นภาษาที่มหัศจรรย์ในอัล-กุรอานที่ถูกภาษาอื่นมาแทรกแซง แท้จริงแล้วต้นเหตุก็คือเราไม่เคารพถึงชาติของเรา ถ้าหากว่าเราเคารพและภักดีต่อชาติ เราก็จะรักและเคารพต่อภาษาของเราด้วยเช่นกัน

ภาษาคือจิตวิญญาณของชาติ สิ่งเหล่านี้ศัตรูของเราได้กกระทำลงไปแล้ว พวกเขาได้ยกระดับภาษาของพวกเขาให้เป็นภาษาแห่งความรู้และการสื่อสาร ความมหัศจรรย์ของอัล-กุรอานประการที่สองคือ เนื้อหาในคัมภีร์อัล-กุรอาน ความมหัศจรรย์ที่รู้สึกได้ภายในจิตใจของมนุษย์ ได้เปลี่ยนการกระทำของมนุษย์ไปในทางที่ดีขึ้น ถึงแม้ว่าชื่อและร่างกายจะไม่เปลี่ยนก็ตาม สมัยก่อนพวกเขาเป็นคนญาฮิลียะฮ์ (ไม่มีความรู้ด้านศาสนา) แต่ตอนนี้พวกเขามีคุณธรรม จริยธรรม ตามอัล-กุรอานระบุไว้อย่างสมบูรณ์แบบ อัล-กุรอานได้ถูกปลูกฝังไว้ในจิตใจของพวกเขา และต่อมาพวกเขาก็ได้ใช้อัล-กุรอานเป็นแหล่งการออกกฎหมาย และกิจการทางธุรกิจของพวกเขา และนี้คือความมหัศจรรย์ที่พวกเขาได้รับเมื่อได้อ่านอัล-กุรอาน

เมื่ออิสลามได้ถูกเผยแพร่และสามารถปกครองประเทศใดประเทศหนึ่งแล้ว ประชาชนจะต้องผ่านการใช้ชีวิตสองระยะ ระยะแรกคือศักดิ์ศรีของประชาชนจะถูกปกป้องอย่างดี ด้วยเหตุที่ว่าชาวมุสลิมให้เสรีภาพในการนับถือศาสนาแก่ประชาชนทุกคน สิ่งนี้จะแตกต่างจากการปกครองของชาวโรมัน และชาวเปอร์เซีย ประเทศคริสต์เตียนในอียิปต์ถูกบังคับให้นับถือศาสนาคริสต์เตียนโรมัน สิ่งแรกที่อัมรู อัล-อัชกระทำเมื่อได้ปกครองอียิปต์ คือเรียก ราฮิบ บินยามิน ที่อยู่ในสถานการณ์การหลบหนีให้กลับมาดูแลโบสถ์ในอียิปต์

ระยะที่สอง ความมหัศจรรย์ที่มีอยู่ในอัล-กุรอานถูกเผยออกมาในรูปคุณธรรม จริยธรรมที่มีอยู่ในจิตใจมนุษย์ที่ศรัทธากับคัมภีร์ของอัลลอฮฺ เรื่องเหล่านี้เป็นเหตุให้คนที่นับถือศาสนาคริสต์ส่วนใหญ่ที่ซื่อสัตย์ได้กล่าวคำปฏิญาณตน และเข้ารับศาสนาอิสลามด้วยความเต็มใจทันที พวกเขาเข้าใจว่าศาสนาอิสลามนี้คือจุดสิ้นสุดคำสอนจากอัลลอฮฺที่นำและเผยแพร่โดยท่านนบีทั้งหลาย

โดยเริ่มจากนบีอิบรอฮิม นบีมูซา นบีอีซา จนถึงท่านนบีมุฮัมหมัด ซ.ล. พวกเรายืนยันได้ว่าพวกเขานับถือศาสนาอิสลามด้วยความสมัครใจ เพราะอัลลอฮฺก็ได้ตรัสเอาไว้ว่า "ไม่มีการบังคับในเรื่องศาสนา" และประวัติศาสตร์ก็ได้ชี้ให้เห็นแล้วว่าทหารอิสลามไม่บังคับให้ประชาชนที่อยู่ในประเทศที่เขาปกป้องอยู่นั้นนับถือศาสนาอิสลาม

มีบางฝ่ายที่ประกาศว่าจิซยะฮฺ (การจ่ายค่าชดเชยของประชาชนที่ไม่ใช่อิสลาม) เป็นการบังคับทางเศรษฐกิจโดยอิสลาม แท้จริงแล้วพวกเขาลืมไปว่าการจ่ายภาษีดังกล่าวนั้นมีไว้เฉพาะคนที่มีกำลังจะจ่ายหรือมีรายได้เยอะ ส่วนคนที่ไม่มีกำลังจะจ่ายอิสลามก็ไม่บังคับให้จ่ายค่าชดเชยดังกล่าว ส่วนกลุ่มที่นับถือศาสนาอิสลามนั้นไม่ต้องจ่ายค่าชดเชย แต่พวกเขาวายิบ (ต้อง) จ่ายซากาต ซากาตเปรียบเสมือนภาษีที่คนอิสลามต้องจ่าย บางครั้งการจ่ายซากาตแพงกว่าการจ่ายจิซยะฮฺ แท้จริงแล้วการจ่ายจิซยะฮฺเสมือนการจ่ายภาษีชดเชยที่มีไว้สำหรับคนที่ไม่ได้เป็นทหารดูแลบ้านเมือง การสนับสนุนในเรื่องการปกป้องประเทศ อบู อุบัยดะห์ อัล-จัรเราะห์ เคยคืนค่าจิซยะฮฺให้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในโฮมส์ ประเทศซีเรียเมื่อตอนที่ทหารอิสลามได้ย้ายค่ายไปอยู่ที่อื่น

แต่แปลกการจ่ายภาษีแบบจิซยะฮฺในประเทศอียิปต์ยังคงมีการเก็บมาจนถึงปัจจุบัน ภาษีนี้เรียกว่า อัล-บาดาลียะห์ ภาษีนี้บังคับให้ประชาชนอียิปต์ทั้งคนอิสลามและไม่ใช่อิสลามที่ไม่เข้าร่วมเป็นทหาร

รูปแบบจิซยะฮฺที่กระทำในปัจจุบันนี้ได้เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์มาก่อน ทุกคนต่างเห็นด้วยกับการปกป้องประเทศของประเทศมุสลิมว่าเป็นหน้าที่รับผิดชอบของทุกฝ่าย จะเป็นทั้งอิสลามหรือคริสต์เตียน และไม่ว่าเป็นเลือดเนื้อหรือทรัพย์สิน

ประการที่สาม มหัศจรรย์ในเรื่องของวิทยาศาสตร์ในอัล-กุรอาน มีหนังสือและวิทยานิพนธ์หลายเล่มมากที่ได้พูดถึงเรื่องนี้ และงานเสวนาหลายต่อหลายเวทีก็ได้มีการแลกเปลี่ยนถึงเรื่องนี้บ่อยครั้งเหมือนกัน คำถามคือ "ทำไมความมหัศจรรย์เหล่านั้นไม่ได้ถูกเปิดเผยเหมือนอย่างในปัจจุบันนี้" และเราก็ตอบไปว่า "สมัยก่อนนั้นความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ยังไม่เป็นที่รู้จักและยังไม่ถูกค้นพบอย่างกว้างขวางเหมือนกับในปัจจุบันนี้ พื้นฐานของการรู้จักความมหัศจรรย์วิทยาศาสตร์ในอัล-กุรอานคือการมีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ที่สมบูรณ์ ชาวอาหรับสมัยก่อนสามารถรับรู้ถึงความมหัศจรรย์ภาษาในอัล-กุรอาน เพราะพวกเขามีความเชี่ยวชาญในเรื่องภาษาและวาทศิลป์ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เพิ่งได้เห็นในปัจจุบันเมื่อสองสตวรรษที่ผ่านมา

เราจะเห็นได้ถึงความเจริญรุ่งเรืองของศาสตร์ทางวิทยาศาสตร์นี้ค่อยๆเติบโตไปเรื่อยๆในอีก 10 ปีข้างหน้า สถานการณ์ในวันนี้ได้เตรียมหนทางหนึ่งแก่มนุษย์เพื่อเผยแพร่ความมหัศจรรย์ของวิทยาศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์และมีความอิสระจากความมหัศจรรย์ของภาษา

ความมหัศจรรย์ของภาษาอัล-กุรอานในโลกตอนนี้ได้ถูกมองข้ามและถูกแยกออกจากความมหัศจรรย์ของอัล-กุรอาน เรามีความเห็นว่าโลกอิสลามปัจจุบันไม่กล้าที่จะบอกความเป็นจริงในปัจจุบันนี้มีอัล-กุรอานเป็นกระจกคำสอนของชาวอิสลามทุกคน แม้ว่าอัล-กุรอานเป็นมุอฺจิซัก

นักวิชาการตะวันตกเชื่อว่าอัล-กุรอานไม่ใช่เป็นเครื่องมือหรือคัมภีร์ที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเอง งานเขียนหรือคำพูด (หะดิษ) ของท่านนบีก็เช่นกัน ใครที่ได้อ่านงานเขียนของ ดร.เมาริช บิวเคล เป็นแพทย์ชาวฝรั่งเศส ที่มีชื่อหนังสือว่า “อินญิล อัล-กุรอาน และวิทยาศาสตร์” จะเห็นได้ว่าหลักฐานการอ้างอิงในงานเขียนเขานั้นมาจากความคิดเห็น รวมถึงการอธิบายของเราเหมือนกัน เพราะนักวิชาการตะวันตกที่เข้ารับอิสลามส่วนใหญ่ไม่รู้ภาษาอาหรับ และไม่เคยได้รับอิทธิพลมาจากคนมุสลิมในปัจจุบัน แน่นอนว่าพวกเขาเข้ารับอิสลามไม่ใช่เพราะโดนบังคับเช่นกัน

อัล-กุรอานได้กล่าวถึงข้อมูลและหลักฐานทางวิทยาศาสตร์อย่างชัดเจน ซึ่งมนุษย์เพิ่งได้รู้เมื่อไม่นานมานี้เอง ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่ท่านนบีมุฮัมหมัด และซอฮาบะห์ของท่านจะรู้เกี่ยวกับข้อมูลดังกล่าวนี้ สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าอัล-กุรอานคือคัมภีร์ที่มาจากอัลลอฮฺ และไม่ใช่งานเขียนของท่านนบีมุฮัมหมัด ซ.ล.

สรุปคือ อัล-กุรอานไม่ใช่เป็นหนังสือเรียนของวิทยาศาสตร์อย่างตรงไปตรงมา ใครที่ต้องการวิจัยศึกษาค้นคว้าวิทยาศาสตร์นั้นนอกจากจะต้องใช้ความอดทน และการเรียนรู้ที่สม่ำเสมอแล้วนั้น เราก็ต้องเชื่อมโยงสิ่งต่างๆรอบตัวที่อัลลอฮฺได้สร้างขึ้นให้ได้ โดยใช้อุปกรณ์หรือห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ กระบวนการเหล่านี้ นักวิชาการอิสลามที่มีความเชี่ยวชาญในด้านวิทยาศาสตร์ไม่ควรละเลย แต่น่าเสียดาย เมื่อการค้นพบสิ่งใหม่ๆได้เปิดเผยโดยนักวิชาการที่ไม่ใช่อิสลาม ส่วนนักวิชาการอิสลามนั้นเพียงแค่วิเคราะห์การค้นพบเหล่านั้น และปรบมือดีใจเมื่อได้รู้ว่าสิ่งที่วิเคราะห์ถูกกล่าวในอัล-กุรอาน

ฉันรู้จักนักวิชาการอิสลามบางคนที่ไม่ทำการศึกษา ค้นคว้าการค้นพบใหม่ และไม่เชื่อมโยงการค้นพบใหม่นั้นกับอัล-กุรอาน ฉันเศร้ามากกับนักวิชาการกลุ่มนี้ โดยเฉพาะกลุ่มที่บิดเบือนการ(ตัฟซีร) อธิบายประโยคในอัล-กุรอาน และได้รับอิทธิพลจากโซเชียลมีเดีย

ถ้าเรารับความอ่อนแอและการบกพร่องพวกเขา เรายังคงต้องกล่าวว่าอัล-กุรอานประกอบไปด้วยประโยคที่อธิบายเรื่องวิทยาศาสตร์ได้อย่างชัดเจน เมื่อนักวิชาการอ่าน อัล-กุรอานแล้ว พวกเขาจะรู้เลยว่าคัมภีร์นั้นไม่ใช่มาจากงานเขียนของมนุษย์ และเมื่อคนมุมินอ่าน ความศรัทธาก็จะเพิ่มขึ้น ตัวอย่างเช่นฉันขออนุญาตเล่าประสบการณ์ของตัวเองที่สามารถเปิดโลกทัศน์ของฉันได้อย่างกว้างขวางดังนี้

เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1948 ในเฮลิคอปเตอร์ที่บรรจุคนได้แปดคนจากคาเฮร่าที่อียิปต์ ไปยังโลดที่ปาเลสไตน์เมื่อสมัยยังมีเหตุการณ์ความขัดแย้งระหว่างอาหรับกับอิสราเอล เมื่อตอนนั้นเฮลิคอปเตอร์ไม่มีอุปกรณ์ป้องกันตัวหรืออุปกรณ์ช่วยหายใจที่ครบครัน เป็นประสบการณ์ครั้งแรกที่ฉันได้ขึ้นเครื่องบิน เมื่อเครื่องบินบินสูงขึ้นฟ้าได้สักพัก ฉันเริ่มหายใจไม่ออก ออกซิเจนไม่เพียงพอฉันรู้สึกเหมือนจมน้ำ หายใจไม่ออก เหงื่อไหลเต็มตัว และท้องว่าง ฉันก็ได้รู้ถึงสาเหตุของอาการดังกล่าว ซึ่งการวิจัยได้ถูกพบเมื่อศตวรรษที่ 14 ว่าเมื่อเราอยู่ในที่สูงจากระดับน้ำทะเลมากขึ้นเท่าไหร่ ความดันของออกซิเจนก็จะลดน้อยลงทำให้เราหายใจไม่สะดวก เมื่อเวลาผ่านไปครู่หนึ่ง ฉันได้อ่านอัล-กุรอานและได้พบอายัตหนึ่งที่อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ในซูเราะห์ อัล-อันอาม: 125 ที่มีความหมายว่า "ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงต้องการจะแนะนำเขาก็จะทรงให้หัวอกของเขาเบิกบาน เพื่ออิสลาม และผู้ใดที่พระองค์ทรงต้องการจะปล่อยให้เขาหลงทาง ก็จะทรงให้ทรวงอกของพวกเขาแคบ อึดอัด ประหนึ่งว่าเขากำลังขึ้นไปยังฟากฟ้า ในทำนองนั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงให้มีความโสมม แก่บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธา" ฉะนั้นใครที่อัลลอฮฺต้องการให้ฮีดายะห์แก่เขา ใจของเขาก็จะเปิดรับแต่ความบริสุทธิ์ และใครที่อัลลอฮฺต้องการให้เขาหลงทาง เขาผู้นั้นก็จะมีใจที่แคบมาก เสมือนกับกำลังปีนขึ้นบนท้องฟ้าไกล แต่อัลลอฮฺก็จะให้บทลงโทษแต่คนที่ไม่มีความศรัทธา

ในโอกาสนี้ เราต้องการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมุสลิมกับอัล-กุรอาน ว่า อัลลอฮฺทรงตอบแทนมุสลิมด้วยที่ว่าทุกๆตัวอักษรในอัล-กุรอานมีผลบุญเมื่อใดก็ตามที่เราอ่าน แต่น่าเสียดาย คนอิสลามมาถึงจุดที่ว่าไม่รู้ถึงจุดประสงค์ในการอ่านอัล-กุรอาน ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อทำความเข้าใจและศึกษาค้นคว้าเนื้อหาของคัมภีร์ดังกล่าว อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ในซูเราะห์ มุฮัมหมัด ซ.ล. :24 ที่มีความหมายว่า "พวกเขามิได้พิจารณาใคร่ครวญอัล-กุรอานดอกหรือ แต่ว่าบนหัวใจของพวกเขามีกุญแจหลายดอกลั่นอยู่" อัล-กุรอานคือแพลนการทำงาน การปฏิบัติตนของมนุษย์ที่สมบูรณ์ ยามาอะของมนุษย์อย่างครบครัน

อัล-กรอ่านเปรียบเสมือนแผนการดำเนินชีวิตของบุคคลคนหนึ่ง เป็นกลุ่ม และมนุษย์ทุกคน อุมมูล มุมีนีน ซัยดาตีนา อาอีชะห์ ภรรยาท่านรอซูล ซ.ล. ได้บอกถึงคุณธรรม จริยธรรมของท่านรอซูล ซ.ล.

ที่เป็นแบบอย่างที่ดีที่สุดสำหรับมนุษย์ ซึ่งในอัล-กุรอานอัลลอฮฺก็ได้ตรัส ในซูเราะห์ อัล-อิสเราะห์: 9 ที่มีความหมายว่า "แท้จริง อัล-กุรอานนี้นำสู่ทางที่เที่ยงตรงยิ่ง และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ประกอบความดีทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขานั้นจะได้รับการตอบแทนอันยิ่งใหญ่"

ท่านเคยเห็นคนที่รับจดหมาย แล้วเขาก็เก็บไว้อย่างดีโดยไม่ได้เปิดอ่าน เพราะรู้สึกถึงความรักที่ล้นเหลือต่อผู้ที่ฝากไหม ท่านเคยเห็นคนที่อ่านจดหมาย แต่ไม่เคยที่จะทำความเข้าใจเนื้อหาที่เขียนไหม ท่านเคยเห็นไหมคนที่อ่านแต่ไม่เคยเข้าใจหรือใช้ประโยชน์จากเนื้อหานั้นเลย

การเปรียบเทียบระหว่างอัล-กุรอานกับมนุษย์เสมือนกับผู้ป่วยที่ได้รับ ใบกำกับของยารักษาจากคุณหมอ เขาแค่ได้รับยาจากแพทย์ แต่ไม่ได้ทานยาดังกล่าวเลย

ในทางกลับกันก็มีบางกลุ่มที่มีความพยายามเรียนรู้เนื้อหาในอัล-กุรอานอย่างเต็มที่เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้ชีวิตรวมไปถึงคุณธรรมจริยธรรมที่ดีขึ้น ฉันมีเรื่องเล่าที่น่าประทับใจอยากจะเล่าให้ฟัง เหตุการณ์แรกคือ เรื่องราวเกิดขึ้นเมื่อฉันได้กล่าวคุตบะห์เกี่ยวกับเรื่อง "การนินทา" และฉันได้อ่านซูเราะห์ อัล-หุญุรอต:12 ที่มีความหมายว่า "โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย! พวกเจ้าจงปลีกตัวให้พ้นจากส่วนใหญ่ของการสงสัย แท้จริงการสงสัยบางอย่างนั้นเป็นบาป และพวกเจ้าอย่าสอดแนม และบางคนในหมู่พวกเจ้าอย่านินทาซึ่งกันและกัน คนหนึ่งในหมู่พวกเจ้านั้นชอบที่จะกินเนื้อพี่น้องของเขาที่ตายไปแล้วกระนั้นหรือ พวกเจ้าย่อมเกลียดมัน และจงยำเกรงต่ออัลลอฮฺเถิด แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ"

เมื่อละหมาดวันศุกร์เสร็จแล้ว มีผู้ชายคนหนึ่งเดินมาพบฉันที่ศูนย์การเรียนรู้อิสลามที่ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของคาลิฟอเนีย เขาพูดพลางก้มหน้า "ดร.ฮัตฮูต ฉันได้นินทาถึงตัวท่าน และฉันได้ขออภัยโทษต่ออัลลอฮฺ และฉันหวังว่าท่านก็จะยกโทษให้ฉันด้วยเช่นกัน" เหตุการณ์นี้ทำให้ฉันมีความสุขและดีใจเป็นอย่างมาก เพราะฉันได้มุสลิมที่ใช้อัล-กุรอานเป็นทางนำในการดำเนินชีวิตของเขา

เหตุการณ์ที่สองเกิดขึ้นต่อสหายของฉัน วันหนึ่งเขาได้รับสายโทรศัพท์จากเพื่อนเก่าของเขาเมื่อสมัยเรียนประถม เขาได้ชวนเพื่อนของฉันเพื่อรับประทานอาหารค่ำด้วยกัน เพื่อนฉันรู้สึกแปลกใจเลยถามถึงจุดประสงค์ของการทานอาหารครั้งนี้กับเขา และเขาก็ได้ตอบว่า "ฉันจะให้คำตอบเมื่อเราได้เจอหน้ากัน" ตอนที่กำลังทานข้าวค่ำอยู่นั้น เขาก็ได้ถามเพื่อนของฉัน

“เธอยังจำได้ไหมตอนที่เราเคยไปเยี่ยมโรงเรียนพร้อมกันแต่ก่อน” เพื่อนของฉันพยายามนึก และเขาก็พูดต่อว่า “ตอนนั้น เมื่อเธอเปิดกล่องข้าวของเธอ ปรากฏว่าไม่มีกับข้าวเหลืออยู่ในกล่องข้าวนั้นเลย เธอจำได้ไหม” เพื่อนของฉันตอบไปว่า “ใช่ ฉันจำได้แล้ว!” เขาก็บอกไปว่า “จริงๆแล้วฉันนี้แหละเป็นคนทิ้งกับข้าวที่อยู่ในกล่องของเธอ ฉันแค่จะหลอกเธอเล่น” เมื่อไม่นานมานี้ ฉันได้อ่านอายัตหนึ่งในซูเราะห์ อัล-อะอฺรอฟ : 201 “แท้จริงบรรดาผู้ที่ยำเกรงนั้น เมื่อมีคำชี้นำ ใดๆ จากชัยฏอนประสบแก่พวกเขา พวกเขาก็รำลึก ได้แล้วทันใดพวกเขาก็มองเห็น(ทางที่ถูกต้อง)”

ฉันรู้สึกเหมือนกับว่าความชั่วร้ายกำลังครอบงำความคิดของฉัน และตอนนี้ฉันก็ได้รับรู้และเสียใจกับเรื่องดังกล่าว การเลี้ยงอาหารคุณในคืนนี้ก็เป็นวิธีที่จะทำให้ฉันสบายใจและลบล้างความผิด ซึ่งต้องทดแทนกับข้าวที่ฉันได้ทิ้งไปในครั้งนั้นได้ ฉันขออภัยและหวังว่าเธอก็จะยกโทษให้ฉันด้วย ฉันก็ขออภัยโทษจาก อัลลอฮฺด้วยเช่นกัน เพื่อนของฉันก็ได้ยกโทษให้เขาทันที และรู้สึกได้ทันทีถึงความสัมพันธ์ของคำว่าเพื่อนที่แน่นแฟ้นมากขึ้น

เขาก็ได้กล่าวอีกว่า “ไม่ใช่แค่นี้ที่ฉันได้ทำกับเธอ ฉันได้ไปยังโรงเรียนประถมของเราเมื่อก่อน และได้เจอกับเจ้าหน้าที่ห้องสมุด จากนั้นฉันก็ได้คืนหนังสือที่ได้ยืมมาเมื่อ 30 ปีก่อน” ฉันตกใจมาก เพราะเขายังเก็บหนังสือเล่มนั้นอยู่อีก แต่ก่อนฉันเหมือนเป็นคนตาบอดไม่รู้อะไรเลย แต่ตอนนี้ฉันรู้ตัวเองแล้ว ฉันได้คืนหนังสือเล่มนั้นและขอโทษ และฉันยังให้เงินสนับสนุนแก่เจ้าหน้าที่ห้องสมุดเพื่อซื้อหนังสือเล่มใหม่ ฉันยังได้จดทุกการกระทำที่ไม่ดีของฉันต่อทุกคนที่ฉันทำ และฉันก็ตามพวกเขาและขออภัยจากพวกเขาเหล่านั้น รวมถึงเธอด้วย” เธอไม่อาจคาดคิดแน่ว่าชีวิตของฉันมันเปลี่ยนแปลงเยอะมาก และฉันรู้สึกสบายใจ รู้สึกสงบและรู้สึกเหมือนหัวใจอยู่ใกล้กับอัลลอฮฺเสมอ

สิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้คือการปฏิบัติและฝึกฝนของมนุษย์ที่ทำตามอัล-กุรอานในชีวิตประจำวันของเขา อัล-มัรฮูม มุฮัมหมัดอิกบัล นักกวีชาวปากีสถานที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งได้สอนลูกเขาเสมอว่า “จงอ่านอัล-กุรอานเสมือนกับพระเจ้าประทานลงมาแก่เจ้าโดยเฉพาะ” ถ้าหากว่าสิ่งเหล่านี้ได้กระทำโดยชาวมุสลิมทุกคน แน่นอนว่าจะเป็น “สิ่งถูกสร้างอันใหม่”

ซุนนะฮฺ

เมื่อไม่นานมานี้ฉันได้ไปเยี่ยมสหรัฐอาหรับเอมิเรต (UAE) เพื่อไปบรรยายที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งฉันได้รู้จักกับอาจารย์ที่มากด้วยความรู้ท่านหนึ่ง ความรู้สึกปะปนไปหมด เขาเป็นคนที่จัดการเรื่องการเดินทางทั้งหมดตลอดเวลาที่ฉันอยู่ที่นั้น

เมื่อเราพูดคุยกันสักพัก เขาก็ได้พูดกับฉันว่า "ฉันคิดอยากจะแต่งงานในไม่ช้านี้ อินชาอัลลอฮฺ" ฉันอึ้งไปสักพัก เขาเป็นถึงศาสตราจารย์ด้านกฎหมายอิสลาม ฉันถามอย่างสงสัยว่า "ณ ตอนนี้อาจารย์ยังไม่ได้แต่งงานอีกหรือ" เขาก็ได้ตอบว่า "ฉันแต่งงานแล้ว" ฉันก็ถามต่อ "ถ้าอย่างนั้น อาจารย์ก็ไม่ได้มีลูก" เขาก็ได้ตอบว่า "อัลฮัมดุลลิลาฮ ฉันมีลูกสาวสามคน" ฉันก็ต่ออีกว่า "อาจารย์อยากมีลูกเล็กหรือ" เขาก็ได้ตอบไปอีกว่า "ไม่เลยสักนิด" ฉันก็ได้พูดออกไปว่า "ถ้าอย่างนั้น คงเป็นเพราะอาจารย์ไม่ลงเอยกับภรรยาของอาจารย์ และเขาได้ทำให้ชีวิตอาจารย์ไม่มีความสุข" เขาก็ได้ตอบกลับไปว่า "ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ภรรยาของฉันเป็นคนดีมาก เขารักและเคารพฉันมาก เขาดูแลฉัน เขาทำให้ฉันมีความสุข และดูแลเลี้ยงดูลูกๆอย่างดี" เมื่อได้ยินคำตอบจากท่านอาจารย์แล้ว ฉันก็ยิ่งสงสัย และฉันก็ได้ถามคำถามที่ฉันสงสัยว่า "แล้วทำไมอาจารย์ยังอยากแต่งงานอีก" เขาก็ได้ตอบไปว่า "ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ฉันไม่ได้อยากแต่งงานอีก แต่ฉันอยากทำตามซุนนะฮฺ"

ฉันก็เลยเริ่มการสนทนากับเขา โดยถามเขาไปว่า "อาจารย์คิดว่า ถ้าอาจารย์แต่งงานแล้ว ภรรยาของอาจารย์จะมีความสุขไหม" เขาตอบว่า "ภรรยาของฉันไม่มีความสุขแน่ การแต่งงานใหม่ของฉันทำให้เขาไม่มีความสุขเป็นแน่" ฉันถามอีกว่า "เราต้องทำตามซุนนะฮฺก่อนอัล-กุรอานอย่างนั้นหรือ" เขาก็ได้ตอบไปว่า "อัล-กุรอานสำคัญกว่า" ฉันก็ได้บอกอีกว่า "จริงไหมที่อาจารย์บอกว่าภรรยาของอาจารย์รักและให้ความสุขแก่อาจารย์ และการแต่งงานใหม่ทำให้เขาเสียใจและไม่สบายใจ" เขาตอบไปว่า "ใช่" ฉันต่อไปว่า "อาจารย์เคยได้ยินที่อัลลอฮฺได้ตรัสในอัล-กุรอาน ซูเราะห์อัล-เราะมาน : 60 ที่มีความว่า "จะมีการตอบแทนความดีอันใดเล่านอกจากความดี" ศาสตราจารย์ก็ได้ก้มหน้าและเม้มปากเบาๆ และเขาก็พูดไปว่า "ฉันจะไม่แต่งงานใหม่แล้ว" ศาสตราจารย์ก็ได้บอกข่าวดีแก่ครอบครัวของเขา และผ่านไปไม่กี่วัน ฉันก็ได้เชิญไปรับประทานอาหารเย็นที่บ้านศาสตราจารย์คนนั้น ภรรยาและลูกๆของเขาได้กล่าวขอบคุณแก่ฉัน ฉันดีใจและมีความสุขมากที่ศาสตราจารย์คนนั้นได้รับรู้ถึงข้อเท็จจริง

ข้างต้นนี้อาจเป็นอีกหนึ่งตัวอย่างที่บ่งบอกถึงความสุดขั้วในการทำตามซุนนะฮฺ เราไม่ได้หมายความว่า การมีภรรยามากกว่าหนึ่งนั้นหะรอม (สิ่งต้องห้าม) แต่ผู้ตามหรือคนทั่วไปไม่ได้คิดอย่างรอบคอบถึงผลของการกระทำนั้นๆโดยใช้สติปัญญาอันชาญฉลาดของพวกเขาเลย ความเป็นจริงก็คือ นักวิจัยที่ได้วิจัยเกี่ยวกับการแต่งงานของท่านรอซูล ซ.ล.

ได้แบ่งระยะของการแต่งงานของท่านนบีเป็น 2 ช่วงเวลา ช่วงแรก เมื่อเวลา 25 ปี ที่ท่านนบีได้ใช้ชีวิตอยู่กับภรรยาคนเดียวของท่านนบี อุมมุล มุมีนีน คอดีญะห์ ร.อ. จนกระทั่งภรรยาของท่านนบีเสียชีวิตไป ยุคที่สอง ใช้เวลา 10 ปี ท่านรอซูลได้มีภรรยาหลายคนพร้อมกัน การแต่งงานของท่านรอซูลมีเหตุและผลที่ชัดเจนไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสิทธิมนุษยชน เรื่องการเมือง แม้แต่เรื่องสังคม สังคมโดยรอบไม่ได้เกิดความแปลกใจแต่อย่างใด

ช่วงที่สองนี้ไม่อนุญาตให้คนอิสลามปฏิบัติตาม นอกจากท่านรอซูล ซ.ล.เท่านั้น ภรรยาของท่านรอซูล ซ.ล.มีมากกว่าสี่คน นบีไม่สามารถที่จะอย่าเพื่อไปแต่งงานกับผู้หญิงอื่น แต่ผู้ชายในอิสลามสามารถทำได้ยกเว้นท่านรอซูลซ.ล. ส่วนภรรยาของท่านนบีก็ไม่สามารถที่จะไปแต่งงานกับผู้ชายอื่นได้เมื่อท่านนบีเสียชีวิต แต่ผู้หญิงหม้ายในอิสลามทุกคนที่ไม่ใช่ภรรยาของท่านรอซูลสามารถทำได้ ภรรยาท่านรอซูล ซ.ล. ทุกคนที่กระทำความดีอัลลอฮฺได้เตรียมผลบุญให้แก่พวกเขาเรียบร้อยแล้ว ในทางตรงกันข้ามถ้าทำความผิดอัลลอฮฺก็ได้เตรียมบทลงโทษแก่พวกเขาเช่นกันอัลลอฮฺได้ทรงตรัสไว้ในซูเราะห์ อัล-อะห์ซาบ : 32 ที่มีความหมายว่า “โอ้ บรรดาภริยาของนบีเอ๋ย! พวกเธอไม่เหมือนกับสตรีใดๆ”

ใครที่ต้องการมีภรรยาหลายคน ควรที่จะถามว่า “การปฏิบัติตามซุนนะฮฺของท่านรอซูลซ.ล.ในเรื่องการแต่งงานในช่วงเวลาใดสำคัญที่สุดระหว่าง ช่วงเวลาแรก และช่วงเวลาที่สอง”

เรื่องการมีภรรยาหลายคน เราพบว่าเป็นเรื่องที่มีคนพูดถึงในห้องเรียนและสนทนากันระหว่างคนที่ไม่ใช่มุสลิมด้วยกัน การตอบรับที่ดีที่สุดในเรื่องนี้ที่เป็นสาเหตุให้พวกเขาตกใจคือความจริงที่ว่าการมีภรรยาหลายคนนั้นมาจากคำสอนของศาสนาอิสลามที่ไม่ชัดเจน ระบบการมีภรรยาหลายคนนี้ได้ปรากฏในศาสนายิว และคริสต์เตียน “สนธิสัญญาโบราณ” (เตารัต) ได้อธิบายว่า นบีหลายท่านได้ปฏิบัติตามคำสอนของศาสนาคือมีภรรยาหลายคน และพวกเราไม่ได้ถูกมองว่าเป็นคนที่ขัดคำสั่งของอัลลอฮฺ สิ่งเหล่านี้ก็ได้อธิบายไว้ใน เอกซิกโลพีเดีย คาโทลิก (Ensiklopedia Katolik)

การปฏิบัติดังกล่าวได้มีการต่อยอดกันไปนานเป็นศตวรรษโดยคนยุโรปที่นับถือศาสนาคริสต์เตียน โบสถ์ของชาวคริสต์เตียนที่แอฟริกายังคงสนับสนุนให้คนที่นับถือศาสนาคริสต์เตียนสามารถมีภรรยาหลายคนได้เพื่อเพิ่มประชากรให้เท่ากันกับประชากรที่นับถือศาสนาอิสลามที่นั่น ข่าวนี้ฉันได้ยินเองจากปากผู้นำของคาโทลิคในงานสัมมนาที่มีคนนับถือศาสนาคริสต์คาโทลิคเข้าร่วมงานเป็นพันๆคน ในตอนนั้น ฉันได้รับเชิญเพื่อไปร่วมการสัมมนาในหัวข้อ “การแท้ง” ฉันคาดว่าผู้บรรยายคนนั้นไม่ได้สังเกตฉันแน่เลย

ประสบการณ์ที่ฉันได้เจอมากับตัวเองแบบนี้เหมือนกับคำตอบที่สมบูรณ์ ศาสนาไม่ได้ห้ามการมีภรรยาหลายคนแต่อย่างใด มิหนำซ้ำเรื่องนี้เป็นประเพณี และวิถีชีวิตไปโดยปริยาย อย่างไรก็ตาม เมื่อคริสต์ศตวรรษที่หก มหาราชาจัสตีเนียนได้กำหนดกฎเกณฑ์ที่จำกัดสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งแก่บาทหลวงที่มีภรรยาหลายคน ต่อมากฎเกณฑ์นี้ได้ใช้ไปอย่างแพร่หลาย

อิสลามเห็นว่าเรื่องราวเหล่านี้ได้รับการปฏิบัติโดยประชาชนที่นับถือทั้งสองศาสนาในสมัยก่อนแล้ว จากนั้นอิสลามก็ได้กำหนดขอบเขตและกฎเกณฑ์ดั่งที่ได้ปรากฏไว้ในอัล-กุรอานอย่างชัดเจนโดยรวมแล้ว เราไม่ได้บอกว่าอิสลามห้ามไม่ให้มีภรรยาหลายคน (มีภรรยาได้ 4 คน) ถึงแม้ว่าเราจะเห็นว่าคนส่วนใหญ่จะมองว่าเป็นเรื่องที่ให้ความสุขในชีวิตเท่านั้น ถ้าอิสลามอนุญาตให้มีภรรยาหลายคนได้ อิสลามก็สามารถอนุญาตให้มีภรรยาแค่คนเดียวได้ด้วยเช่นกัน ประเพณีและวัฒนธรรมในพื้นที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการปฏิบัติเช่นนี้ เรื่องเหล่านี้จะเห็นว่ามันเกิดวิกฤติต่อคนอิสลามทั่วโลก ในบางประเทศที่มีคนอิสลามอยู่เป็นจำนวนน้อยนั้น ก็มีกฎหมายที่ห้ามให้ประชาชนมีภรรยาหลายคน และในบางประเทศนั้นการมีภรรยาหลายคนนั้นจะไม่เป็นที่ยอมรับทางสังคม การก่อตั้งองค์กรชุมชนเพื่อเปิดโอกาสให้แก่กลุ่มผู้หญิงได้รับการศึกษา และการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในบริบทของการทำงานเป็นกระแสหลักในการส่งเสริมการมีภรรยาแค่คนเดียว นอกจากนั้นสภาวะทางเศรษฐกิจที่ค่อนข้างแย่ในช่วงนั้นก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ผู้ชายไม่สามารถมีภรรยาได้มากกว่าหนึ่ง ยกเว้นคนที่มีรายได้สูงก็จะสามารถมีภรรยามากกว่าหนึ่งคนได้ซึ่งมีน้อยมาก

เรื่องนี้เป็นที่ถกเถียงกันในกลุ่มของนักกิจกรรมอิสลามจากความเคลื่อนไหวของผู้หญิงจากอดีตจนถึงปัจจุบัน เราเลือกที่จะละเว้นในเรื่องนี้และปล่อยให้มันเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคมที่เป็นธรรมชาติ

จากการสังเกตของฉันพบว่าการมีภรรยามากกว่าหนึ่งคนเป็นเรื่องที่พบกันปกติทั่วไปในอเมริกาโดยเฉพาะชาวแอฟริกาซึ่งส่วนใหญ่เป็นอิหม่าม แต่เรื่องนี้ส่วนใหญ่ก็จบด้วยการอย่าร้างกัน มีบางกลุ่มที่เราได้เจอและพวกเขาอยากที่จะมีภรรยาหลายคน แต่พวกเราไม่อนุญาต เราอธิบายว่า “การแต่งงานไม่สามารถดำเนินการต่อหากว่างานแต่งนั้นไม่ได้มีจุดประสงค์ในการดูแลภรรยา” และเราได้เพิ่มเติมถึงเรื่องกฎหมายในอเมริกาที่ห้ามไม่ให้มีภรรยามากกว่าหนึ่งคน อิสลามห้ามไม่ให้คนที่นับถือศาสนาอิสลามกระทำอาชญากรรมทำให้ต้องเข้าคุกได้ และอีกอย่างการที่มีภรรยาหลายคนนั้นไม่ใช่การกระทำที่วายิบ คนที่มี (Polygamy) มีภรรยามากกว่าหนึ่งคน ภรรยาคนแรกแต่งอย่างถูกต้องตามกฎหมาย แต่ภรรยาคนที่สองแต่งงานไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และสิ่งนี้ขัดแย้งกับหลักคำสอนในอิสลาม อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ในอัล-กุรอาน ซูเราะห์ อัน-นีสาอ์ : 3 ความว่า

“และหากพวกเจ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมในบรรดาเด็กกำพร้าได้ ก็จงแต่งงานกับผู้ที่ดีแก่พวกเจ้าในหมู่สตรี สองคน หรือสามคน หรือสี่คน แต่ถ้าพวกเจ้าเกรงว่าพวกเจ้าจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จงมีแต่หญิงเดียว หรือไม่ก็หญิงที่มือขวาของพวกเจ้าครอบครองอยู่ นั้นเป็นสิ่งที่ใกล้ยิ่งกว่าในการที่พวกเจ้าจะไม่ลำเอียง”

เรามาพูดคุยกันต่อในเรื่องของการปฏิบัติตามซุนนะฮฺท่านนบี ซ.ล.

วันหนึ่งสหายของฉันที่เป็นหมอชาวปากีสถานในประเทศอเมริกาที่ยืนหยัดในหลักคำสอนของศาสนาอิสลามอย่างเคร่งครัด ได้กล่าวกับฉันว่า “ฉันได้ตัดสินใจที่จะไม่ตามแฟชั่นของกาฟิรที่นี่ ฉันจะใส่กุรตา (เสื้อผ้ายาวถึงหัวเข่าของผู้ชายชาวปากีสถาน)ไปทำงาน” ฉันก็ได้ถามไปว่า “เธอรู้ด้วยหรือว่าท่านรอซูล ซ.ล. ได้ใส่ กุรตา” ถ้าเธอคิดว่าสิ่งนี้คือแฟชั่นในอิสลามแล้ว จะเกิดอะไรขึ้นกับแฟชั่นที่ อาหรับซาอุดี เยแมน ตูนิเซีย มาร์ราเกช มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ หรือแฟชั่นการแต่งตัวเชคอัซฮัรที่อียิปต์

รูปแบบซุนนะฮฺท่านรอซูลซ.ล. กับการแต่งตัวที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวนั้นเป็นรูปแบบที่ผิด รูปแบบนี้อาจทำให้นักกิจกรรมอิสลามถึงกับมึนงงเมื่อถามพวกเขาเกี่ยวกับการแต่งตัวของท่านรอซูล ซ.ล. กับอบู จาฮัล และอบู ลาฮับ แท้จริงแล้วท่านรอซูล ซ.ล. ได้แต่งตัวเหมือนกับสังคมนั้นๆ ไม่มีหลักฐานที่บ่งบอกว่าท่านรอซูลซ.ล. ได้เปลี่ยนแปลงเครื่องแบบการแต่งกายของท่านเพื่อศาสนาใหม่

แท้จริงแล้วท่านรอซูล ซ.ล. เพียงแค่กำหนดขอบเขตของการแต่งกายให้เป็นไปตามที่อิสลามได้วางไว้เพื่อปกปิดร่างกายผู้ชายและผู้หญิง ท่านนบี ซ.ล.ก็ไม่ได้กำหนดแฟชั่นของอิสลามแบบตายตัว เมื่อท่านนบี ซ.ล.ได้รับของขวัญเป็นเสื้อผ้าแบบคนโรมัน ท่านนบีซ.ล.ก็ได้ส่วมใส่มันและไม่ได้ห้ามหรือกล่าวว่าเป็นแฟชั่นของคนกาฟิรเลย เมื่อท่านนบี ซ.ล. ห้ามไม่ให้ใส่เสื้อที่ยาวลากพื้น (สำหรับผู้ชาย) เพราะความหยิ่งยโส ท่านอบูบากัร ได้บอกต่อท่านรอซูล ซ.ล. ว่าบางครั้งเสื้อผ้ามันยาวจนลากพื้น ท่านรอซูล ซ.ล.ได้ตอบกลับว่า “แต่ท่านไม่ได้กระทำมันเพราะความหยิ่ง”

ตามทัศนะของท่านรอซูล ซ.ล. ไม่ใช่ในรูปแบบของการแต่งกายหรืออาหารการกินที่จะเป็นการทำตามซุนนะฮฺ แต่มันคือการกระทำที่เกี่ยวข้องกับเรื่องศาสนา นอกจากนั้น ท่านรอซูล ซ.ล.ได้กล่าวว่า “แท้จริงแล้วฉันก็เป็นมนุษย์คนหนึ่ง” เมื่อครั้นที่ท่านวางแผนกลยุทธ์การต่อสู้ของสงครามบาดัร มูอัซ บิน จาบัลได้ถามต่อท่านรอซูล ซ.ล. “ที่ที่เราหยุดอยู่ตรงนี้เป็นวะฮฺยู (การดลใจโดยปราศจากสื่อกลาง) จากอัลลอฮฺแก่ท่านที่ทำให้เราต้องต่อสู้หรือลดถอยหลังมานิดหนึ่ง หรือนี้เป็นความคิดเห็นของท่านเองท่านรอซูล”

เมื่อเขาได้รู้ว่านี้เป็นอิจญ์ติฮาด(การใช้ความพยายามเกี่ยวกับตัวบทหลักฐานเพื่อวิเคราะห์และวินิจฉัยกำหนดบทบัญญัติ) ของท่านรอซูล ซ.ล.จากนั้นเขาก็ได้เตรียมที่ใหม่ที่ดีกว่าในการต่อสู้เพื่อให้เกิดชัยชนะ การวางแผนนี้ได้ยอมรับอย่างดีโดยท่านรอซูล ซ.ล. เมื่อท่านรอซูล ซ.ล.ได้เห็นชาวสวนที่มาดีนะห์ได้ทำการผสมเกสรต้นอินทผลัมที่พวกเขาได้ปลูก จากนั้นท่านศาสดามุฮัมหมัดก็ได้แนะนำไม่ให้ทำแบบนั้น จากนั้นพวกเขาได้มาบอกข่าวแก่ท่านรอซูล ซ.ล.ว่าต้นอินทผลัมออกผลน้อยมากเป็นเพราะพวกเขาไม่ได้ผสมเกสรของต้นเหล่านั้นตามที่ท่านนบีได้บอกเอาไว้ ท่านรอซูล ซ.ล.ก็ได้กล่าวว่า “ท่านรู้ดีกว่าใครในการงานของท่าน”

บางครั้งท่านนบีกล่าวคำสอนโดยใช้คำในรูปแบบของอุซลุบบะลาเฆาะฮ์ (สำนวนโวหารหรือวาทศิลป์) ที่ไม่อาจเข้าใจโดยตรงได้ แต่ต้องวิเคราะห์คำอย่างลึกซึ้ง เมื่อท่านรอซูล ซ.ล.ได้กล่าวแก่บรรดาภรรยาของท่านว่า “ภรรยาที่จะเสียชีวิตในระยะเวลาอันใกล้หลังจากการเสียชีวิตของฉันนั้นคือคนที่มี “มือยาวที่สุด” ในบรรดาภรรยาของท่านนบีก็ได้มีการวัดความยาวของแขนทันทีที่ฟังท่านนบีกล่าว เพื่อให้รู้ว่าใครที่มีแขนยาวมากว่ากัน แต่ถึงอย่างไรท่านนบีไม่ได้หมายความว่าคนที่มีมือที่ยาวในมิติของร่างกาย แต่มันหมายถึงภรรยาที่ชอบบริจาค ให้ทาน เพราะฉะนั้นภรรยาของท่านนบีที่จะเสียชีวิตทันทีหลังจากท่านนบีก็คือ ไซนับ บินตี จาฮฺช

มนุษย์ชอบลืมที่ว่าถึงแม้ว่าท่านรอซูล ซ.ล.เป็นศาสดาที่ยิ่งใหญ่และมีกริยามารยาทที่ดีเลิศ แต่ท่านก็มีความขี้เล่นเหมือนกัน เมื่อท่านรอซูล ซ.ล.ได้เจอกับผู้หญิงแก่คนหนึ่ง ท่านก็ได้กล่าวแก่ผู้หญิงคนนั้นว่า “คนแก่ไม่สามารถเข้าสวรรค์ได้” คนแก่คนนั้นพอได้ฟังก็ตกใจ จนท่านนบี ซ.ล. ได้ขยายความไปว่า คนที่เข้าสวรรค์ไม่ว่าจะแก่หรือเด็กพอเข้าสวรรค์แล้วจะกลายเป็นคนหนุ่มสาวทันที

มีบรรยากาศที่เหล่าซอฮาบะห์มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันในการทำความเข้าใจคำกล่าวของท่านท่านรอซูล ซ.ล. ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบตรงไปตรงมาหรือการพินิจวิเคราะห์ เมื่อครั้นสงครามชนชาวกุรอยซอฮฺ ท่านรอซูล ซ.ล.ได้กล่าวว่า “ใครก็ตามอย่าทำการละหมาดเด็ดขาดยกเว้นในพื้นที่ของบานีกุรอยซอฮฺ” ซอฮาบะห์บางคนก็ให้ความเห็นว่าท่านรอซูล ซ.ล.ต้องการให้พวกเขาเดินทางอย่างรวดเร็วเพื่อให้ทันละหมาดอัสรี ซอฮาบะห์บางกลุ่มก็มีความเข้าใจที่แตกต่างไปโดยเข้าใจอย่างตรงไปตรงมา จนไม่ทันที่จะละหมาดอัสรี เพราะพวกเขาได้ถึงที่หมายนั้นเวลาของการละหมาดมัฆริบแล้ว รอซูล ซ.ล.ไม่ได้กล่าวหาว่าร้ายทั้งสองความคิดเห็นใดๆทั้งสิ้น ถ้าฉันอยู่ในสถานการณ์เดียวกันกับพวกเขา แน่นอนว่าฉันจะละหมาดอัสรีก่อนที่เวลามันจะหมดไป แม้ว่าทั้งสองสถานการณ์จะเป็นตัวเลือกที่ได้รับการอนุญาต

มนุษย์ทุกคนมีความรู้และความสามารถในการคิดที่แตกต่างกันออกไปตามความสามารถของตัวเอง ทุกอย่างจะถูกสอบสวนโดยอัลลอฮฺทั้งสิ้นตามระดับที่เขามี ลองจินตนาการ ถ้าหากว่ายิววางแผนที่จะโจมตีเมืองมาดีนะห์เพราะได้อ้างว่าพวกเขาได้ระงับการโจมตีเมืองตั้งแต่สมัยท่านรอซูล ซ.ล. และก็ได้มีคนอิสลามคนหนึ่งได้วางแผนจะสร้างร่องลึกรอบเมืองมาดีนะห์เพราะนี้เป็นซุนนะห์ของท่านรอซูล ซ.ล. ด้วยความประสงค์ของอัลลอฮฺจะต้องมีคนที่คัดค้านกับแผนนั้นแน่นอน และได้พูดกับสหายเขาว่า "เงียบนี้คือคำสั่งของท่านรอซูล ซ.ล. ให้ขุดร่องลึกเป็นท่อระบายน้ำเนื่องจากเป็นแผนฉุกเฉินเพื่อป้องกันเมืองในสมัยนั้น ซุนนะฮฺที่แท้จริงคือการที่เราใช้แผนฉุกเฉินที่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันมากที่สุด"

เรื่องนี้ได้ทำให้ฉันนึกถึงเรื่องๆหนึ่งที่มันเกิดขึ้นคล้ายๆกันทุกๆปี นั้นก็คือการประกาศวันแรกและวันสุดท้ายของเดือนรอมฎอน การปฏิบัติศาสนกิจที่วาฮิบแก่มุสลิมทุกคนในเดือนรอมฎอนก็คือ การถือศีลอดหนึ่งเดือนเต็ม อัลลอฮฺก็ได้ตรัสไว้ในซูเราะห์ อัล-บะกาเราะห์ : 185 ความว่า "เดือนรอมะฎอนนั้นเป็นเดือนที่อัล-กุรอานได้ถูกประทานลงมาเป็นการชี้นำสำหรับมนุษย์และเป็นหลักฐานอันชัดเจนเกี่ยวกับการชี้นำนั้น และเกี่ยวกับมาตรการจำแนกข้อเท็จจริง ดังนั้นผู้ใดในหมู่พวกเธอเข้าอยู่ในเดือนนั้นแล้ว ก็จงถือศีลอดในเดือนนั้น..."

คำถามคือ เหตุใดการกำหนดเวลาจึงจำเป็น? ในสมัยโบราณชาวมุสลิมไม่มีเครื่องมือหรือวิธีการที่ทันสมัยในการบ่งบอกเวลา มีเพียงวิธีการเดียวคือกำหนดเวลาตามดวงจันทร์ เป้าหมายที่แท้จริงไม่ใช่วิธีการ บางครั้งดวงจันทร์ก็ยากที่จะบ่งบอกถึงเวลาที่ชัดเจนด้วยเหตุของสภาพอากาศ เพราะฉะนั้นรอซูล ซ.ล.ได้กล่าวแก่ประชาชาติของท่านที่มีความว่า "ผู้ใดที่ถือศีลอดในดือนรอมฎอนและรู้ถึงขอบเขตของเดือนนี้ และระวังรักษาความผิดที่เขาได้ปฏิบัติมามันจะถูกลบล้างให้แก่เขา ท่านทั้งหลายจงถือศีลอดเมื่อเห็นดวงจันทร์ (เดือนรอมฎอน) และจงละศีลอดเมื่อเห็นดวงจันทร์ (เดือนเชาวัล) และถ้าหากว่ามีเมฆบดบังแก่พวกท่าน ท่านทั้งหลายจงนับเดือนชะอ์บานให้ครบ 30 วัน"

ท่านรอซูลซ.ล.ได้อธิบายเหตุผลที่เลือกถึงวิธีการเหล่านี้ว่า ความจริงคือวิธีการนี้อาจทำให้คนมุสลิมได้เต็มที่กับเดือนชะอ์บานทั้ง 30 วัน แม้ว่าความเป็นจริงคือ 29 วัน เพราะการเลือกวิธีการนี้ได้ทำตามที่ท่านนบีได้กล่าวไว้ ความว่า "เราเป็นอุมมะฮฺที่เขียนและคำนวณไม่เป็น" ถ้าอุมมะฮฺเหล่านี้สามารถเขียนได้และคำนวณเป็น เราจะคงไว้ซึ่งวิธีนี้อีกไหม หรือเราถูกห้ามไม่ให้เรียนหนังสือเพราะท่านรอซูลซ.ล.ได้กล่าวเช่นนั้น ฉันเคยได้ยินคำกล่าวเหล่านี้จากปากของคนที่อวดเก่ง

ปัจจุบันเราอยู่ในยุคที่สามารถบ่งบอกเวลาการปรากฏของดวงจันทร์อย่างรวดเร็วเมื่อเทียบกับยุคก่อน เราสามารถใช่ได้ไม่ใช่เหรอกับความรู้เหล่านี้ในศาสนาอิสลาม ถ้าเราได้ใช้วิธีการมองเห็นดวงจันทร์แล้วด้วยวิธีการดังกล่าวมุสลิมทุกคนเริ่มถือศีลอดในวันเดียวกันทั่วโลกหรือไม่ สำหรับบางกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับความก้าวหน้าของความรู้ (การคำนวณดาราศาสตร์) ทุกๆวันของพวกเขาดูเวลาในการละศีลอดด้วยการส่องดวงอาทิตย์กับกล้องส่องทางไกลทุกวัน หรือพวกเขาตามปฏิทินที่ได้ทำไว้แล้ว?สิ่งนี้เพราะวิธีการต่างๆเหล่านี้ได้ถูกนำไปใช้กับการกำหนดเวลาอิมซากและเวลาละหมาด ฉันยิ้มพลางเมื่อเขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้เพราะฉันก็ปฏิบัติตามวิธีการแบบ "ดูดวงจันทร์"จนเมื่อฉันได้เข้าใจความแตกต่างระหว่างจุดประสงค์กับวิธีการ รวมทั้งได้รู้ความถูกต้องของวิธีการคำนวณดาราศาสตร์

กฎหมายในอิสลามได้กำหนดไว้บนพื้นฐานของการขจัดความสงสัยเมื่อไม่มีหลักฐานการอ้างอิงระหว่างวิธีการ "ดูดวงจันทร์" กับ "การคำนวณทางดาราศาสตร์" อันไหนที่จะทำให้เราหายข้อสงสัยและใกล้กับความจริงที่สุด ถ้าท่านอุมัรยังมีชีวิตอยู่ ณ ตอนนี้ แน่นอนว่าท่านอุมัรจะใช้เวลาเพียงน้อยนิดในการแก้ปัญหาเรื่องเหล่านี้ เพราะท่านอุมัรเป็นคนที่ฉลาดและเชี่ยวชาญศาสตร์ทางด้านฟิกฮฺ

เราไม่ควรที่จะดูถูกกลุ่มคนที่ไม่รับเอาหะดีษของท่านนบีและเอาอัล-กุรอานออกกฎต่างๆ สมบูรณ์สำหรับพวกเรากับคำตรัสของอัลลอฮฺในซูเราะห์ อัน-นิสาอ์ : 80 ความว่า "ผู้ใดเชื่อฟังรอซูล แน่นอนเขาก็เชื่อฟังอัลลอฮฺแล้ว และผู้ใดผินหลังให้ เราก็หาได้ส่งเจ้าไปในฐานะเป็นผู้ควบคุมพวกเขาไม่" และในซูเราะห์ อัล-หัชร์ : 7 ความว่า "และสิ่งใดที่อัลลอฮฺทรงให้ร่อซูลของพระองค์ยึดมาได้จากชาวเมือง(พวกกุฟฟาร)เป็นสิทธิของอัลลอฮฺและร่อซูล และญาติสนิทและเด็กกำพร้าและผู้ขัดสนและผู้เดินทาง เพื่อมันจะมิได้หมุนเวียนอยู่ในระหว่างผู้มั่งมีของพวกเจ้าเท่านั้น และอันใดที่ท่านได้ห้ามพวกเจ้าก็จงละเว้นเสีย พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด แท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ" และในซูเราะห์ อัน-นูร : 54 ความว่า "จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด "พวกเจ้าจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮฺ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลร่อซูล หากพวกเขาผินหลังให้ แท้จริงหน้าที่ของเขา (รอซูล) คือสิ่งที่ได้ถูกมอบหมาย และหน้าที่ของพวกเจ้าคือสิ่งที่ได้ถูกมอบหมายเช่นกัน และหากพวกเจ้าเชื่อฟังปฏิบัติตามเขาแล้ว พวกเจ้าก็จะอยู่ในทางที่ถูกต้อง (ฮิดายะฮฺ) และหน้าที่ของอัลร่อซูลไม่มีอื่นใด นอกจากการเผยแพร่อันชัดแจ้ง"

มีหลักฐานอีกมากมายในอัล-กุรอานและงานเขียนของอุลามาอฺที่วิเคราะห์หะดิษของท่านนบีซ.ล.เป็นแหล่งที่มาของกฎต่างๆ

สรุปคือ ฉันอธิบายได้ว่าการที่เรากระทำตามท่านบี ซ.ล.ต้องยึดตามหลักฐานที่ถูกต้องและได้รับการยอมรับ มุสลิมอีกหลายคนที่ต้องเรียนรู้และรู้จักตัวตนของท่านรอซูล ซ.ล.ให้มากขึ้นในเรื่องของบุคลิกภาพ มุมมองทางจิตวิญญาณและศีลธรรมของท่านนบี ซ.ล. ถ้าไม่มีความรู้เกี่ยวกับท่านรอซูล ซ.ล.เราก็แค่ทำตามเพียงกายแต่ใจไม่รู้สึกหรือรับรู้อะไรเลย

อับบาส มาฮมูด ได้กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนมีสัญชาตญาณภายในตัวเอง หลังจากสิบปีที่ฉันได้ค้นคว้า วิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ของท่านรอซูล ซ.ล. ฉันได้รู้ถึงสัญชาตญาณของท่านศาสดา ซ.ล.นั้นคือ “ความรักความห่วงใย” ท่านศาสดา ซ.ล.ถูกรังแกโดยกลุ่มคนกาฟิร จนมลาอีกะฮฺญีบรีลทนไม่ไหวและต้องการจะลงโทษคนกาฟิรเหล่านั้นด้วยการกดทับพวกเขาด้วยภูเขาที่เมกกะ แต่ท่านรอซูล ซ.ล.ได้ขอพรต่ออัลลอฮฺ “โอ้อัลลอฮฺ จงอภัยให้แก่ชนชาติของฉันด้วยเถิด เพราะแท้จริงแล้วพวกเขาไม่รู้เรื่อง” เมื่อคนอิสลามเตรียมตัวที่จะต่อสู้และแก้แค้นกับคนกาฟิรที่ได้รังแกท่านรอซูลซ.ล. ท่านนบีได้กล่าวว่า “ฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการเกิดมาอีกครั้งจากกระดูกก้นกบของกลุ่มคนที่ภักดีต่ออัลลอฮฺ” ทุกคนรู้ดีว่า อับดุลเลาะห์ บิน อุบัย คือหัวหน้ากลุ่มมุนาฟิก จนลูกของเขาอาสาที่จะฆ่าพ่อของตัวเอง แต่ท่านรอซูลได้ห้ามไว้ ท่านรอซูล ซ.ล.ไม่อยากให้ถูกกล่าวหาว่าเป็นศาสดาที่ฆ่าอุมมัตของตัวเอง” เมื่ออับดุลเลาะห์ บิน อุบัยได้เสียชีวิตลง ท่านรอซูล ซ.ล.ก็ได้ให้ผ้าผืนยาวเพื่อทำเป็นผ้าห่อศพ เพราะให้เกียรติแก่ลูกที่เป็นมุมิน ท่านรอซูล ซ.ล. ได้ยืนขึ้นเพื่อให้เกียรติแก่ศพคนยิว จนมีมุสลิมคนหนึ่งถาม และท่านก็ได้ตอบไปว่า “เขาก็เป็นมนุษย์คนหนึ่งไม่ใช่หรือ” มีอยู่วันหนึ่งท่านนบีได้ละหมาดและซูยุดเป็นเวลานานจนมะมูมที่อยู่ข้างหลังท่านนบีสงสัยและกลัวว่าท่านนบีจะเสียชีวิตในตอนนั้น เพราะนานมาก แต่สุดท้ายหลานของท่านนบี ซ.ล.ได้ขี่หลังท่านนบีในขณะทีท่านนบีกำลังซูยุด ท่านนบีก็เคยละหมาดพลางอุ้มหลานด้านหลังด้วย วันหนึ่งชาวเบดูอินได้ปัสสาวะในมัสยิดของท่านนบี เหล่าซอฮาบะห์ได้ไล่ชาวเบดูอินคนนั้นออกจากมัสยิด และท่านนบีได้เห็นก็ห้ามเหล่าซอฮาบะห์ไม่ให้กระทำเช่นนั้น และท่านได้กล่าวว่า “ล้างบริเวณที่โดนน้ำปัสสาวะด้วยน้ำสะอาด” จากนั้นท่านรอซูล ซ.ล.ได้ให้คำตักเตือนแก่ชาวเบดูอินคนนั้นด้วยความอ่อนโยน

ท่านนบี ซ.ล.ได้สอนเราว่าผู้หญิงคนหนึ่งตกนรกเพราะได้ขังแมวและไม่ยอมปล่อยให้มันเป็นอิสระ หรือไม่ยอมให้มันหาอาหารกินเอง ผู้ชายคนหนึ่งได้ขึ้นสวรรค์เพราะเขาได้ให้น้ำแก่สุนัขที่กำลังหิวโซ ซอฮาบะห์คนหนึ่งมอบจดหมายฉบับหนึ่งแก่ชาวมุชรีกีนที่เมกกะห์ เพื่อเปิดเผยแผนการของท่านนบี ซ.ล.และเพื่อโจมตีเมกกะ อัลลอฮฺได้ประทานวะฮฺยูเกี่ยวกับการกระทำดังกล่าวให้ท่านนบีได้รับทราบ

จากนั้นท่านนบีก็ได้สั่งให้ซอฮาบะห์เอาจดหมายฉบับนั้นคืนมา ซอฮาบะห์ได้ขอโทษแก่ท่านนบีและได้บอกเหตุผลที่เขาต้องทำแบบนั้นว่า เขามีญาติที่ได้ถูกเลี้ยงดูโดยคนมุชรีกีนที่นั่น ท่านนบี ซ.ล.ก็ได้ให้อภัยแก่เขาและได้กล่าวแก่ซอฮาบะห์คนอื่นๆว่า "ท่านไม่รู้ ขอให้อัลลอฮฺทรงมอบตำแหน่งหรือที่ที่พิเศษสำหรับคนที่ต่อสู้ในสงครามบาดัร" ท่านรอซูลซ.ล.ได้กล่าวแก่ซอฮาบะฮฺคนนั้นว่า "จงทำในสิ่งที่เธอชอบเถอะ แท้จริงแล้วฉันได้ยกโทษให้แก่ท่านแล้ว"

โอ้ ประชาชาติอิสลาม จงรู้จักไว้เถอะท่านนบีของเจ้า

เขาคือแบบอย่างที่ดีที่สุด

และนี้คือ ซุนนะฮฺ

ผู้ชาย ผู้หญิง และสถาบันครอบครัว

ประวัติศาสตร์ได้จารึกไว้ว่า อัมรู อิบนูอัล-อัช ได้เดินทางเข้าใกล้เมืองอียิปต์ ลูกสาวของข้าหลวงอัล-มูกอกิส ที่มีชื่อว่า อัรมานูซะห์ พร้อมกับนางสนมอยู่ในห้อง เจ้าหญิงรู้สึกหวั่นกลัวและได้กล่าวว่า "ชีวิตเราช่างโชคร้ายเหลือเกิน! "กองทัพเบดูอิน" ได้เข้ามาแล้ว เราคงไม่เหลือแม้แต่ศักดิ์ศรี ทรัพย์สมบัติของเราก็จะถูกยึด ถ้าเราสู้เราก็จะถูกฆ่าได้" นางสนมก็ได้ปลอบเจ้าหญิงของนางพร้อมพูดว่า "โอ้ เจ้าหญิงของข้า "กองทัพเบดูอิน" นั้นคือผู้ที่ปฏิบัติตามศาสนาใหม่ ศาสนาที่อ่อนโยน และให้ความเป็นธรรมมาก เมื่อพวกเขาจากแผ่นดินของตนเองแล้ว พวกเขายังคงมีศาสนาใหม่ไว้ในหัวใจตลอดเวลา พวกเขาไม่ฆ่าคนนอกเสียจากว่ามีเหตุผลเพียงพอที่จะต้องฆ่าคนทุกคนและทรัพย์สมบัติทุกชิ้นจะปลอดภัยจากการกระทำที่เลวร้าย "กองทัพเบดูอิน" นี้คือภาพสะท้อนของคนที่ไม่ใช่มุสลิมต่อศาสนาอิสลามในสมัยนั้น

ในทางกลับกัน ภาพลักษณ์ของอิสลามในทางที่ไม่ดีถูกเผยแพร่โดยคนอิสลามที่เป็นอิสลามเฉพาะแค่ชื่อ และกลุ่มคนที่ละเลยต่อความโปรดปรานของอัลลอฮฺ พวกเขาละเลยต่ออัลลอฮฺในขณะที่อัลลอฮฺได้ทำให้เขาหายไปจากความหิวโหย อัลลอฮฺได้ให้ความร่ำรวย แต่หัวใจของพวกเขากลับปิดมิดชิด พวกเขาละเลยและหลงลืมกับความเมตตาและความปราณีของอัลลอฮฺผู้ทรงยิ่งใหญ่

มิหนำซ้ำพวกเขายังหลงงมงายอยู่กับความหายนะที่น่าเวทนา และการกระทำที่ผิดศีลธรรม สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นที่ยุโรปและในอเมริกา พวกเขาถูกล้อมรอบด้วยเครื่องดื่มมึนเมาและการกระทำที่ผิดประเวณี กลุ่มคนเหล่านี้ได้ทำลายชื่อเสียงของอิสลามและทำให้ศัตรูของอิสลามมีความสุข สิ่งที่น่าอับอายที่สุดที่ฉันเคยเจอในชีวิตของฉัน เมื่อตอนที่ฉันได้เจอข่าวเรื่องหนึ่งในหนังสือพิมพ์สหราชอนาจักร (บรีแทน) เกี่ยวกับหญิงขายบริการคนหนึ่งที่มีหัวข้อข่าวว่า "ฉันเป็นผู้เชี่ยวชาญจากประเทศอาหรับ" ใช่ สิ่งเหล่านี้เป็นที่น่าอับอาย แต่ก็ไม่แปลกที่ข่าวจะเขียนแบบนั้นเพราะหนังสือพิมพ์นั้นเป็นของศัตรูอิสลาม และผู้หญิงขายบริการคนนั้นก็เป็นฟาสิก (คนอิสลามแต่ปฏิบัติสิ่งผิดประเวณี)

เมื่อพูดถึงนักต่อสู้ของอิสลามที่มีใจอันบริสุทธิ์พร้อมที่จะปกป้องอิสลามได้ทุกเมื่อ ก็จะถูกกลุ่มคนที่เป็นศัตรูอิสลามเผยภาพลักษณ์ที่ไม่ดีออกมา กลุ่มเหล่านี้เสมือนสุนัขจิ้งจอกที่ดุร้ายที่ควรจะกลัวและไม่สามารถเชื่อใจได้ พวกเขาสามารถทำทุกวิถีทางเพื่อให้คนอิสลามนั้นเกิดความหายนะได้ทั้งใกล้และไกล การกระทำเหล่านี้ทำให้อิสลามเกิดความสูญเสีย ถึงแม้ว่าในมุมมองของศัตรูอิสลามนั้นพวกเขาดูเหมือนจะระวังตัวอยู่เสมอ
ฉันจะยกตัวอย่างเกี่ยวกับการกระทำของกลุ่มดังกล่าว

องค์กรอิสลามแห่งหนึ่งในอเมริกาได้เชิญฉันเพื่อเป็นแขกรับเชิญในงานหนึ่ง ทางผู้จัดได้เตรียมที่พักสำหรับแขกไว้ที่เรียบร้อยอย่างระมัดระวังเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหาย ที่พักหรือโรงแรมสำหรับแขกรับเชิญผู้ชายกับผู้หญิงได้ถูกจัดแบ่งไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว พวกเขาอนุญาตให้ผู้ชายกับผู้หญิงพบเจอกันได้เมื่ออยู่ในที่แจ้งมีคนมองเห็น และแขกรับเชิญที่เป็นคู่สามีภรรยาก็ต้องแยกที่นอนเหมือนกัน ถ้าหากว่าพวกเขาอยากจะเจอกันก็ต้องบอกทางผู้จัดรับทราบและดำเนินการต่อไป สุดท้าย มีผู้ชายคนหนึ่งได้เรียกภรรยาของเขาให้พาหญิงนางหนึ่งมาเพื่อเขาจะได้คุยแก้เบื่อ

เหตุการณ์แบบนี้ไม่ใช่เรื่องแปลกแต่อย่างใดสำหรับสังคมที่นั่น เพราะมันสามารถเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ

ฉันเคยอ่านคำฟัตวา (ออกกฎหมาย) ของอุลามาอฺคนหนึ่งที่ประเทศอิสลาม เมื่อมุสลีมะห์คนหนึ่งได้ถามขึ้นว่า "ผู้หญิงที่เดินทางไกลกับสามีของเขานั้น เขาสามารถที่จะไม่ใส่ปูรดะห์ (ผ้าปิดหน้า) ได้หรือไม่ อุลามาอฺคนนั้นก็ได้ตอบไปว่า "การกระทำเช่นนั้น หะรอม! ภรรยาควรใส่ปูรดะห์ และสามารถเปิดได้เฉพาะดวงตาอย่างเดียว แต่อย่ากว้างมากเพราะอาจจะเกิดสิ่งเลวร้ายตามมาได้ ถ้าอยากให้อัฟฎอล (ดีกว่า) ควรมีผ้าบางหนึ่งชิ้นปิดบนปูรดะห์อีกอันหนึ่งเพื่อหลีกเลี่ยงจากฟิตนะฮฺ"

มีพ่อคนหนึ่งที่สอนอิสลามศึกษาที่ศูนย์การเรียนรู้อิสลามแห่งหนึ่งได้อนุญาตให้ลูกสาวของเขาเรียนที่มหาวิทยาลัย ถึงแม้ว่าเขาจะรู้ว่าการปะปนระหว่างชายหญิงที่นั่นมันอิสระมาก แต่เวลาเขาได้สอนศาสนาที่ศูนย์ฯแห่งนั้นเขากลับไม่อนุญาตให้ลูกศิษย์ของเขาปะปนกันระหว่างชายกับหญิง เขาได้พูดฉันว่า "เหงื่อของผู้ชายไหลออกมาพร้อมกับฮอร์โมน เราจะรู้สึกปลอดภัยได้อย่างไรหากผู้ชายกับผู้หญิงอยู่ด้วยกันสองต่อสอง?" เหมือนกับว่าผู้ชายอิสลามนั้นเป็นสัตว์ป่าที่ไม่สามารถยับยั้งนัฟซูของตัวเองได้

ฉันเห็นที่มัสยิดเหล่ายะมาอะฮฺที่ปิดไฟก่อนจะทำการละหมาดเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดสิ่งที่ไม่ดี ยะมาอะฮฺผู้หญิงอยู่ในแถวที่หนึ่งและสองสุดท้ายของมัสยิด ส่วนยะมาอะฮฺผู้ชายก็อยู่แถวแรก (เหมือนกับหะดีษของท่านรอซูล ซ.ล. : ศอฟ (แถว) ที่ดีที่สุดสำหรับผู้ชายคือข้างหน้าสุด ส่วนแถวที่ดีที่สุดสำหรับผู้หญิงคือข้างหลังสุด) ระหว่างแถวละหมาดผู้ชายกับผู้หญิงต้องเว้นช่องว่างที่ใหญ่พอสมควร ถึงเช่นนั่น คนเขากังวลว่ายะมาอะฮฺที่หันหลังจะเห็นยะมาอะฮฺผู้หญิง เขาจึงปิดไฟเพื่อหลีกการเกิดสิ่งเหล่านั้น

มีคำฟัตวาหนึ่งจากอุลามะอฺที่เป็นที่รู้จักไม่พอใจต่อฉัน แม่คนหนึ่งต้องการให้ลูกของเขาที่แต่งงานแล้วมาอยู่บ้านเดียวกันกับเขาทั้งสองคู่ และมีภรรยาคนหนึ่งได้ถามว่า "บางครั้งแม่ก็จะให้เราเตรียมน้ำชาเมื่อสมาชิกในครอบครัวกำลังดูโทรทัศน์อยู่ อะไรคือหุกม ถ้าหากสะใภ้เขาไปนั่งพร้อมหน้ากันกับสมาชิกคนอื่นๆโดยใส่แค่เพียงผ้าคลุมแต่ไม่ใส่ปูรดะห์" อุลามะอฺคนนั้นก็ตอบไปว่า "การกระทำเช่นนั่น หะรอม เพราะสะใภ้ไม่สามารถเปิดหน้าตัวเองให้พี่เขยมองได้" ฉันตกใจมากกับเรื่องนี้ ส่วนตัวแล้วฉันก็เห็นใบหน้าของน้องสะใภ้ฉัน และน้องชายฉันก็เคยเห็นหน้าของภรรยาฉัน มิหนำซ้ำฉันได้ดูใบหน้าของผู้หญิงอีกหลายคนที่ได้เจอกัน ฉันก็ได้กระทำความผิด (หะรอม) อย่างนั่นหรือ

ในทัศนของฉันคิดว่า ฟัตวาเหล่านี้ยังไม่สมบูรณ์เท่าไหร่ในการที่จะใช้มันในปัจจุบันนี้

ฉันเห็นด้วยกับการสวมใส่ฮิญาบ ผู้หญิงอิสลามทุกคนต้องสวมใส่ฮิญาบ และใครที่ไม่สวมมันเขาผู้นั้นได้หลีกเลี่ยงคำสอนของอิสลาม ฉันหวังว่าผู้หญิงอิสลามทุกคนจะใส่ฮิญาบไม่ว่าจะเป็นฝั่งตะวันออกหรือตะวันตก ฮิญาบเสมือนเป็นเอกลักษณ์ของผู้หญิงอิสลาม

ในประเทศฝั่งตะวักตก อิสลามจะได้รับการยอมรับหากคนที่นับถือศาสนาอิสลามมีมาก อย่างไรก็ตามการแต่งกายสามรถบ่งบอกถึงความเป็นอิสลามได้มากพอสมควร ผู้หญิงที่ใส่บิกินีได้ให้ภาพลักษณ์ที่แตกต่างจากผู้หญิงที่สวมฮิญาบ อันดับแรกคือการเผยแพร่ และอันดับสองคือคำสอนมาจากอัล-กุรอาน ดั่งที่อัลลอฮฺได้ตรัสในซูเราะห์ อัล-อะห์ซาบ : 59 มีความว่า

“โอ้นบีเอ๋ย ! จงกล่าวแก่บรรดาภริยาของเจ้า และบุตรสาวของเจ้า และบรรดาหญิงของบรรดาผู้ศรัทธา ให้พวกนางดึงเสื้อคลุมของพวกนางลงมาปิดตัวของพวกนาง นั่น เป็นการเหมาะสมกว่าที่นางจะเป็นที่รู้จัก เพื่อที่พวกนางจะไม่ถูกรบกวน และอัลลอฮฺทรงเป็นผู้อภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ”

ฉันอ่านเรื่องราวของนักศึกษาหญิงที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในลอสแอนเจอลิส เขามักจะถูกรังแกและถูกรบกวนโดยกลุ่มผู้ชายที่ชอบรวมกลุ่มกันบนถนนบ่อยๆ ทุกครั้งที่เขาเดินผ่านก็จะถูกแซวและรังแกอยู่เป็นประจำ เธอเลยจึงเปลี่ยนแปลงการแต่งตัวด้วยการตัดผมสั้นจนล้านเพื่อไม่ให้เป็นที่สนใจของผู้ชายกลุ่มนั้น แต่เขาทำไม่สำเร็จผู้ชายกลุ่มนั้นยังคงรบกวนเขาไม่หยุด สุดท้ายเขาก็เกิดความคิดที่จะใส่ผ้าคลุมเหมือนกับนักศึกษาอิสลาม และเมื่อเขาผ่านจุดที่โดนรังแกทุกวันนั้น ปรากฏว่าเขาไม่ถูกรังแกเลย

เพื่อนของฉันบางคนได้พูดกับฉันเกี่ยวกับหะดีษรอซูล ซ.ล.ที่มีความหมายว่า “โอ้อัสมาอ์ ถ้าผู้หญิงคนหนึ่งมีวุฒิภาวะที่สมบูรณ์ตามอายุขัย (มีประจำเดือน) เขาผู้นั้นไม่สามารถที่จะเปิดเผยเรือนร่างของเขาแก่ผู้อื่นนอกจากส่วนนี้ และส่วนนี้ พร้อมทั้งชี้ไปยังใบหน้าและฝ่ามือท่านรอซูล ซ.ล. หะดีษนี้ฎออีฟไม่มีในซอฮิห บูคอรีและมุสลิม ฉันได้พูดว่า “ไม่เป็นไร”

สหายของฉันได้กล่าวคำที่อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ในซูเราะห์ อัน-นูร : 31 มีความว่า “...และให้เธอปิดด้วยผ้าคลุมศีรษะของเธอลงมาถึงหน้าอกของเธอ และอย่าให้เธอเปิดเผยเครื่องประดับของพวกเธอ เว้นแต่แก่สามีของพวกเธอ...”อายัตนี้มีความหมายว่าให้ปิดส่วนของหน้าอกของพวกเขา ฉันบอกว่า “ไม่เป็นไร” แต่เราก็ทราบดีว่าข้อกำหนดในการละหมาดที่ถูกต้องที่สุดนั้นคือ การปกปิดเอารัต (ร่างกาย) และเราไม่ได้รับการอธิบายว่าผู้หญิงละหมาดได้โดยไม่ต้องปกปิดศีรษะ (ยกเว้นบ่าวผู้หญิงตามทัศนะของอุลามาอฺ) เพราะฉะนั้น ผมก็คือเอารัตที่ต้องปกปิด เช่นเดียวกันกับคำอิจมาอฺของอุลามาอฺก็กล่าวเช่นนั้นเหมือนกัน

ฉันไม่อยากจะเปิดประเด็นศาสนาที่จะทำให้คนสับสน ทัศนะคติของฉันแล้วผู้หญิงที่สวมฮิญาบที่ชอบนินทาว่าร้ายคนอื่นศักดิ์ศรีของเขาต่ำกล่าผู้หญิงที่ไม่สวมฮิญาบแต่มีจิตใจดีไม่นินทาผู้อื่น เพราะการนินทาว่าร้ายผู้อื่นนั้นเปรียบเสมือนกับเขาได้กินเนื้อมนุษย์และยิ่งแย่ไปกว่าการกินเนื้อสุกรเสียอีก

ความคิดเห็นของฉัน นักเรียนที่ใส่ฮิญาบแต่ชอบโกหกและหลอกลวงในการทำข้อสอบเป็นการกระที่ไม่น่ายกย่องกว่านักเรียนที่ไม่ใส่

ฮิญาบแต่ไม่เคยหลอกลวงในการทำข้อสอบ เราควรปฏิบัติตามลำดับความสำคัญเพื่อไม่ให้บาปใหญ่และบาปเล็กมาผสมปนเปกันจนทำให้เราไม่สามารถแยกแยะมันได้

กลุ่มนักโต้แย้ง (Al-ghaughaiyyah) ในเรื่องของศาสนาบางทีอาจตกอยู่ในสภาพที่ผูกมัดกับเรื่องหะรอม ตัวอย่างเช่น ผู้ชายคนหนึ่งที่ได้ให้การคุตบะฮฺ (เทศนา) เพื่อปกป้องความจำเป็นของการคลุมฮีญาบและเขาได้บิดเบือนข้อมูลกับผู้คนที่ไม่ค่อยมีความรู้ โดยได้กล่าวไว้ว่า อัลลอฮฺทรงตรัสในอัลกุรอ่านที่มีความว่า "โอ้..นบีเอ๋ยจงกล่าวแก่บรรดาภริยาของเจ้า และบุตรสาวของเจ้า และบรรดาหญิงของบรรดาผู้ศรัทธา.....พวกเจ้าจงคลุมฮีญาบด้วย" ทั้งๆที่จริงแล้วในอายัตอัลกุรอ่านก็คือ คำตรัสของอัลลอฮฺในซูเราะห์ อะหซาบ: 59 ความว่า"โอ้นบีเอ๋ย ! จงสั่งให้แก่บรรดาภริยาของเจ้า และบุตรสาวของเจ้า และบรรดาหญิงผู้ศรัทธา ให้พวกนางดึงเสื้อคลุมของพวกนาง ลงมาปิดตัวของ พวกนางนั่น เป็นการเหมาะสมกว่าที่นางจะเป็นที่รู้จัก เพื่อที่พวกนางจะไม่ถูกรบกวนและอัลลอฮฺทรงเป็นผู้อภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ" (ในขณะที่พวกนางออกข้างนอก)

พวกเขาได้เปลี่ยนแปลงอายัตอัลกุรอ่านเพื่อปกป้องความคิดเห็นของเขา นี้กลายเป็นความผิดมหันต์และบังคับฉันให้เข้าไปแทรกแซงเพื่อเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องและตักเตือนสั่งสอนด้วย ถึงแม้ว่านั่นไม่ใช่พฤติกรรมของฉันที่ทำให้คนคนหนึ่งอับอายก็ตาม

จิตใจของฉันรู้สึกกดดันกับการดูถูกต่อสตรีที่ส่วนใหญ่เป็นประเทศอิสลาม สตรีที่นั่นยังคงถูกคิดว่าเป็นชนชั้นล่าง ทั้งๆที่อิสลามไม่ทำให้ผู้หญิงเป็นชนชั้นล่าง นี้ไม่ใช่เฉพาะในบริบททางสังคมเท่านั้น แต่รวมถึงในกฎหมายของครอบครัวและสตรี กฎหมายเหล่านี้ต้องได้รับการแก้ไขโดยนักวิชาการที่เข้าใจเรื่องฟิกฮฺและเข้าใจปัญหาของอุดมการณ์ในปัจจุบันเ พื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่มีอยู่ปัจจุบันได้

ฉันถามตัวเองว่า "ศาสนาอิสลามมีไว้สำหรับกลุ่มผู้ชายอย่างเดียวหรือ" ไม่ ฉันถามอีกว่า คำสอนของศาสนาอิสลามมีต่อเหล่าบุรุษมากกว่าเหล่าสตรีหรือ ไม่ ศาสนาอิสลามมีเฉพาะเจาะจงกับเหล่าบุรุษมากกว่าเหล่าสตรีหรือ ไม่. มีการกล่าวกันว่าสตรีและบุรุษถูกสร้างขึ้นจากองค์ประกอบที่แตกต่างกันใช่หรือ? ไม่.

แม้กระทั่ง ฉันได้ทราบว่าคนแรกที่นับถือศาสนาอิสลามหลังจากท่านรอซูล (ซ.ล.) คือ สตรีคนหนึ่ง ได้แก่ ภรรยาท่านศาสดา (ซ.ล.) ท่านหญิงซัยดาตีนาคอดีญะฮ์ ร.อ. คนแรกที่ชาฮีดในอิสลามก็เป็นสตรี คือ ซูมัยยะฮ์ แม่ของอัมมัร บิน ยาซีร พยาบาลในกองทัพของท่านศาสดาก็เป็นสตรี

เมื่อตอนสงครามอุฮุดกำลังรุนแรง นาซีบะห์ บินติ กะอับ ได้สวมหมวกสงครามพร้อมเอาดาบและเสื้อเกราะของเขาแล้วทำการต่อสู้จนเขาได้รับบาดเจ็บ

หลังจากที่ทำสงครามไม่มีสักคนที่ประณามเขาเพราะเขาได้ต่อสู้เสมือนผู้ชายและไม่มีสักคนที่ดูถูกเขาที่เขาไม่อยู่แต่ในบ้านของเขา แม้กระทั่งท่านรอซูล (ซ.ล) ก็ชม นาซีบะห์ พร้อมกล่าวว่า "ข้าพเจ้าไม่หันซ้ายและหันขวา นอกจากว่าข้าพเจ้าพบว่าเห็นเขาอยู่ข้างๆเพื่อปกป้องข้าพเจ้า" หลังจากที่ท่านศาสดาได้เสียชีวิต เขาและลูกของเขาได้ร่วมในสงครามริดดะห์

ใครที่สามารถแก้ไขความขัดแย้งของสนธิสัญญา ฮุดัยบียะห์ เมื่อชาวมุสลิมต้องการก่อจลาจลเพื่อคัดค้านข้อตกลงในสนธิสัญญาดังกล่าวหากไม่ใช่ซัยยิดะห์ อุมมู ซาลามะห์ ท่านได้ให้คำแนะนำแก่ท่าน รอซูล เพื่อไม่ให้พูดกับใครและทำกุรบานพร้อมกับโกนหนวด รอซูลลูลลอฮ์ ซ.ล. ก็ได้ทำตามคำแนะนำของท่านเพราะเชื่อมั่นว่าชาวมุสลิมจะปฏิบัติตามการกระทำของท่านศาสดา ซ.ล. อย่างแน่นอน ท่านซอฮาบะห์ทั้งหลายได้ทำตามการกระทำของท่านนบี ซ.ล.

ไม่ใช่ว่าสตรีก็มีบทบาทในฐานะเป็นผู้คัดค้านที่ให้คำแนะนำด้วยความบริสุทธิ์ใจหรอกหรือ เมื่อซัยดีนา อุมัร สั่งเพื่อไม่ให้ตั้งค่าสินสอดแพง เขาค้านจนท่านอุมัรกล่าวว่า "เขาถูกต้องและอุมัรที่ผิด"

ไม่ใช่ว่าอิสลามยังรับประกันสิทธิในการยอมรับหรือปฏิเสธการหมั้นหมายต่อผู้หญิงหรอกหรือ? สิทธินี้ได้ถูกละเลยโดยบรรดาพ่อทั้งหลายในสมัยปัจจุบัน ถึงแม้ว่าอิสลามได้คิดว่าการแต่งงานแบบบังคับนั้นเป็นการแต่งงานที่ไม่สมบูรณ์

ไม่ใช่ว่าสตรีมีบทบาทในการสั่งสอนนักเรียนชายและหญิงจนเป็นอุลามาอฺและฟูกอฮาอฺหรอกหรือ

ไม่ใช่ว่าอิสลามยังให้มรดกแก่สตรีและสตรีผู้นั้นสามารถเป็นเจ้าของทรัพย์สินของตนเองได้และไม่จำเป็นต้องมีการแบ่งปันกับพ่อสามีและพี่ชายหรือน้องชายหรอกหรือ ผู้ชายมุสลิมหลายคนสมัยนี้ปฏิเสธสิทธิเหล่านี้

ไม่ใช่ว่าสตรีก็อพยพ ญิฮาดและข้ามมหาสมุทรกับบุรุษได้ด้วยหรอกหรือ

ตัวอย่างเกี่ยวกับบทบาทของสตรีในช่วงสมัยของศาสดามูฮำหมัด ซ.ล. และสมัยความยิ่งใหญ่ของศาสนาอิสลามมีมากเกินไป หากการหมิ่นประมาทกุบรา (สงครามระหว่างคอลีฟะห์ซัยดีนาอาลีกับมูอาวียะห์) ไม่ได้เกิดขึ้นและประชาชาติอิสลามไม่ได้ตกอยู่ในยุคของเผด็จการพร้อมกับทำให้หลักคำสอนสามารถขยายและนำมาใช้เป็นเวลา 14 ศตวรรษ เชื่อว่าสถานการณ์ที่แตกต่างสำหรับประชาชาติอิสลามส่วนใหญ่จะได้ผล ประชาชาติอิสลามจะไม่เผชิญกับการกดขี่ที่อยู่ภายใต้หน้ากากของศาสนา

เช่นนี้แล้ว อิสลามสร้างบรรดาบุรุษให้เป็นผู้นำแก่บรรดาสตรีและยกระดับบุรุษให้สูงกว่าบรรดาสตรีไม่ใช่หรือ?

ใช่.... แต่ปัญหาก็คือเกิดจากความเข้าใจผิดในการนิยามบทบัญญัติอัลลอฮฺ ซบ.

ทุกๆสถาบันต้องปกครองโดยหัวหน้าถึงแม้ว่าล้วนเป็นผู้ชาย เมื่อพวกเขาอาศัยอยู่เกินกว่าสามคน ท่านรอซูล ซล. สั่งให้แต่งตั้งหัวหน้าหนึ่งคน ตัวอย่างเช่นท่านนบี (ซ.ล.) ได้กล่าวว่า "ถ้าหากพวกท่านสามคนจะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จงแต่งตั้งหัวหน้าหนึ่งคนในหมู่ของพวกท่าน" หัวหน้าไม่ควรที่จะรู้สึกว่าตัวเองใหญ่กว่าสหายของท่าน

แท้จริงแล้วฉันเคยทำหน้าที่เป็นแพทย์ในโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง โรงพยาบาลแห่งนั้นได้รับการดูแลโดยผู้อำนวยการคนหนึ่ง นี่คือระบบในการปกครองแต่ผู้อำนวยการนั้นแท้จริงแล้วไม่ควรรู้สึกว่าตัวเองเก่งกว่าฉันและทำตัวหยิ่งเมื่อสื่อสารกับฉัน

ในอิสลามครอบครัวเป็นองค์ประกอบของสังคม ไม่ใช่แค่ชายหรือสตรี อิสลามสนับสนุนให้คนของตนแต่งงานและห้ามมิให้พวกเขากลายเป็น "พระ" ท่านรอซูลลูลลอฮฺ (ซ.ล.) ได้กล่าวไว้ ความว่า "การแต่งงานเป็นซุนนะฮฺ ใครที่ไม่ปรารถนาหรือตั้งใจไม่เอาใจใส่ซุนนะฮฺของฉัน ไม่ใช่พวกของฉัน" ในความเป็นจริง อัลลอฮฺทรงทำให้การสมรสเป็นสัญญาณแห่งความยิ่งใหญ่ของพระองค์ คำตรัสของอัลลอฮ์ ในซูเราะห์อัรรูม : 21 ความว่า "หนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ทรงสร้างคู่ครองให้แก่พวกเจ้า (เหล่าบุรุษ), ภรรยา-ภรรยาจากตัวของพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้มีความสุขอยู่กับนางและทรงมีความรักใคร่และความเมตตาระหว่างพวกเจ้า แท้จริงในการนี้ แน่นอน ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ใคร่ครวญ"

พวกเราต้องการดึงความสนใจในหมู่ผู้คนต่อความรักและเราะห์มะฮฺที่แผ่ออกมา จากนั้นปกคลุมครอบครัวมุสลิม

ถ้าหากสามีเป็นเสาหลักของบ้าน ภรรยาก็เป็นแม่บ้านของเขา พวกเขาต่างก็ปฏิบัติหน้าที่ของตนเองที่ไม่สามารถผลัดเปลี่ยนกันได้ ดังนั้นจึงไม่แปลกที่จะไม่มีการแข่งขันหรือชิงชังเกิดขึ้น การขัดแย้งกันและการทะเลาะกันระหว่างพวกเขาเพื่อพิสูจน์ความยิ่งใหญ่ของตนเอง อย่างเช่นที่เกิดในสังคมตะวันตก สิ่งเหล่านี้สามารถนำไปสู่การหย่าร้างได้

สตรีเป็นส่วนเติมเต็มให้แก่บุรุษ นี้ไม่ได้หมายความว่าสตรีและบุรุษนั้นเหมือนกัน ถ้าหากเป็นเช่นนั้นก็คงไม่มีฮิกมะห์อัลลอฮฺสร้างมนุษย์เป็นบุรุษและสตรี

เหล่าบุรุษที่อัลลอฮฺได้ทรงให้ความเข้มแข็งควรปฏิบัติตามหน้าที่ของตนต่อภรรยาและครอบครัวของเขา เหล่าบรรดาบุรุษถือว่าเป็นผู้นำของสตรีเพราะโดยปกติแล้วลักษณะของสตรีต้องการที่พึ่งพาเพื่อได้ปฏิบัติหน้าที่ของเขา เหล่าบุรุษเองก็ไม่มีลักษณะธรรมชาติให้เกิดความอ่อนแอไม่มีแรง

แต่เขาได้รับหน้าที่ต้องหาเงินเลี้ยงครอบครัวของเขา นี่คือความจริงของความหมาย ระดับ (darajat) ที่อัลลอฮฺได้ให้แก่เหล่าบุรุษ

ดังนั้นเหล่าบุรุษจะได้รับมรดกมากกว่าฝ่ายหญิงเพราะมีหน้าที่รับผิดชอบเลี้ยงภรรยา แม่และพี่น้องผู้หญิงถ้าหากพวกเขาต้องการ ภรรยาไม่มีหน้าที่รับผิดชอบในการเลี้ยงชีพ บางครั้งภรรยาก็สนับสนุนค่าใช้จ่ายของครอบครัว แต่นี้เป็นเพียงบนพื้นฐานความรักและความอดทนของกันและกัน ความมุ่งมั่นภรรยาในค่าใช้จ่ายครอบครัวเป็นเพียงพฤติกรรม ความรัก ความเอื้ออาทร ไม่ใช่เป็นหน้าที่หลักเหมือนสามี การให้ของภรรยาคือให้ด้วยความเต็มใจแต่การหาเงินเลี้ยงครอบครัวคือสิ่งที่วาญิบสำหรับสามี ในอิสลามสามีไม่มีสิทธิบังคับภรรยาให้หาเงินเลี้ยงครอบครัวถึงแม้ว่าภรรยานั้นมีสถานะรวยและสามีสถานะจนก็ตาม นี้คือคำสอนของศาสนาอิสลามที่ไม่ได้ปฏิบัติกันในครอบครัวมุสลิมส่วนใหญ่เป็นเพราะว่าความไม่รู้หรือความดื้อรั้นนั้นเอง มีบรรดาสามีหลายท่านที่ยังคิดว่าภรรยานั้นเป็นของเขา ดังนั้นทุกอย่างที่เป็นของภรรยาก็ถือว่าเป็นของตนเองเช่นกัน กฎหมายอิสลามรับประกันสิทธิเสรีภาพแก่สตรีในการบริหารจัดการทรัพย์สินที่ตนเป็นเจ้าของ แต่ในทางกลับกัน มีธนาคารบางแห่งและหน่วยงานราชการในบางจังหวัดของสหรัฐอเมริกาจนถึงทุกวันนี้ยังบังคับให้ภรรยาได้รับลายเซ็นจากสามีก่อนในการจัดการเรื่องเงินของเขา การละเมิดสิทธิจะเกิดขึ้นอย่างแพร่หลายเมื่อมนุษย์ไม่มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอิสลาม หมอมุสลีมะห์ท่านหนึ่งได้เล่าว่าสามีของตนได้ทำหน้าเป็นผู้จัดการในคลินิกของเขาและสามีก็ใช้โอกาสนี้ในการจัดการรายได้ทั้งหมดของภรรยา สามีของเขาบอกว่า “เขาเป็นภรรยาของฉันไม่ใช่หรอกหรือ?”

มีแนวโน้มของฝ่ายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคนอิสลามกับการแบ่งแยกของกลุ่มมุสลีมะห์เคยมาฟ้องต่อฉันว่ามีหน่วยงานศูนย์อิสลามแห่งหนึ่งในยุโรปต้องการสร้างโรงเรียนอิสลาม ดังนั้นพวกเขาก่อตั้งคณะกรรมการการบริหารและมีเจ้าหน้าที่ของศูนย์อิสลามได้แก่คุณครูผู้หญิง อย่างไรก็ตาม มีฝ่ายชายที่ไม่ยอมรับในการแต่งตั้งพวกเขาเป็นคณะกรรมการในการบริหารนั้น ผลที่เกิดกรรมการการบริหารนั้นเป็นกลุ่มผู้ชายที่ไม่มีการศึกษา ฉันก็เลยให้คำแนะนำแก่บรรดาสตรีดังกล่าวให้ไปบอกกลุ่มผู้ชายนั้นว่า ถ้าหากว่ากลุ่มแม่บ้านและครูผู้หญิงไม่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการการบริหารนั้น “อย่าไปหวังว่าพวกเขาจะส่งลูกๆเรียนในโรงเรียนแห่งนั้น” “กฎหมายสตรี” ยังคงกระจ่าง

มีหลายประเทศที่ให้โอกาสด้านการศึกษาและการงานแก่สตรีจนพวกเขาได้รับปริญญาบัตรและได้ดำรงตำแหน่งสูง พวกเขาก็ยังได้รับโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่จนพวกเขาได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม สตรีถูกห้ามในการเข้าร่วมการเลือกตั้งและชิงตำแหน่ง พวกเขาบอกว่านี่ไม่ใช่ตามปัจจัยของศาสนาแต่เป็นปัจจัยของสังคมแห่งนั้นที่ยังไม่เปลี่ยนแปลง ฉันได้ให้ความคิดเห็นว่าสิ่งนี้เกี่ยวข้องกับศาสนาเพราะถ้าหากคนหนึ่งถูกละเมิดสิทธิ สิ่งนั่นก็จะเป็นการกดขี่ การกดขี่ขมเหงมีความขัดแย้งกับหลักคำสอนของศาสนา

อัลลอฮฺ ซบ. ทรงตรัสไว้ในซูเราะห์ อัล-อัตเตาบะห์ : 71 ความว่า "และบรรดามุมินชายและบรรดามุมินหญิงนั้น บางส่วนของพวกเขาต่างเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน ซึ่งพวกเขาจะใช้ให้ปฏิบัติในสิ่งที่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่ไม่ชอบ"

ความรับผิดชอบ "จงปฏิบัติในสิ่งที่ดีและห้ามกระทำในสิ่งที่อับอาย" ต้องยึดถือโดยกลุ่มชายและหญิงไม่ใช่เพียงแค่กลุ่มชายเท่านั้น ความรับผิดชอบนี้เป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ทางการเมือง พวกเขากล่าวหาว่าผู้หญิงที่มาประจำเดือนทุกเดือนเป็นความยุ่งยากสำหรับพวกเขา ฉันก็ไม่เข้าใจทำไมพวกเขาจึงกล่าวเช่นนั้น ทำไมหมอผู้หญิงไม่ถูกห้ามถือมีดผ่าตัดเมื่อมาประจำเดือน ทำไมครูผู้หญิงไม่ถูกห้ามไม่ให้สอนช่วงมาประจำเดือน ทำไมเจ้าหน้าที่ผู้หญิงไม่ถูกห้ามทำงานช่วงมาประจำเดือน แม้แต่ผู้หญิงชาวอียิปต์ได้ว่ายน้ำข้ามช่องแคบอังกฤษเมื่อช่วงเธอมาประจำเดือนและได้ปิดบังเรื่องนี้จากพ่อแม่ของเขาเพราะเขากลัวว่าถูกห้ามไม่ให้ทำกิจกรรมนั้น

พวกเขาได้โต้แย้งอีกว่า "สตรีเป็นผู้ให้กำเนิดบุตร" ลักษณะความเป็นแม่นี้เสมือนเป็นการอนุญาตให้พวกเขาได้ปฏิบัติงานทุกอย่างยกเว้นเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เหตุนี้ไม่ใช่หมายความว่าผู้หญิงทุกคนต้องเป็นคณะกรรมการสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อย่างไรก็ตามผู้หญิงที่มีความสามารถอนุญาตให้เข้าเป็นสมาชิกได้ ฉันมิอาจนึกภาพได้ถ้าหากประเทศหนึ่งประเทศจะไม่มีกลุ่มผู้หญิงที่มีความสามารถในการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โลกได้แสดงให้เห็นว่าสตรีก็เคยได้ดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รัฐมนตรี และนายกรัฐมนตรี แล้วทำไมเฉพาะสตรีอิสลามเท่านั้นที่ถูกห้ามไม่ให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ฉันเองก็ไม่มีเหตุผลอันสมควร

บางครั้งเมื่อความเชื่อแบบดั้งเดิมและคำสอนทางศาสนาผสมผสานกันทำให้สิ่งทีเป็นจริงไม่สามารถปรากฏเห็นได้ เกิดความวุ่นวายที่เมืองอียิปต์เมื่อกระทรวงสาธารณสุขไม่อนุญาตให้ทำการขลิบอวัยวะเพศต่อเด็กผู้หญิง

โดยส่วนตัวแล้ว ฉันเป็นคนมุสลิมที่มีความศรัทธาต่อพระองค์อัลลอฮฺยึดมั่นในศาสนาจึงปฏิเสธที่จะเข้าไปแทรกแซงกับตะวันตกเพื่อนำวัฒนธรรมตะวันตกที่สกปรกมาประยุกต์ใช้ ลูกสาวของฉันที่อเมริกาเลี้ยงลูกของเขาโดยไม่ใช้โทรทัศน์ในบ้าน (ดูจากบทเรียนนี้เถิด โอ้ผู้มีปัญญา!) โทรทัศน์ที่ใช้อยู่ในบ้าน ทำให้เราเป็นเสมือนทาส เวลา ชีวิตและการหมกมุ่นของเรามีเพียงต่อโทรทัศน์เท่านั้น การตัดสินใจของกระทรวงเพื่อไม่ให้มีการเข้าสุหนัตหรือการขลิบอวัยวะเพศต่อเด็กสาวนั้นอาจเป็นเพียงการตัดสินใจที่ไม่สมบูรณ์ และไม่ใช่ทุกอย่างของการตัดสินใจจะสามารถมาบังคับใช้เพียงเพราะเป็นคำพูดของรัฐมนตรี ถึงอย่างไรก็ตามคุณอาจจะเห็นฉันไม่สบายใจเพราะประเด็นการเข้าสุหนัตต่อเด็กสาวที่นับว่าเป็นปัญหาศาสนาอิสลาม เมื่อศาลเพิกถอนคำสั่งของกระทรวงสาธารณสุขด้วยเหตุผลว่าการตัดสินใจนั้นไม่สามารถออกได้โดยตุลาการ ประชากรมุสลิมในอียิปต์ก็ได้เฉลิมฉลองความสุขแห่งชัยชนะของอิสลาม ฉันเห็นในหน้าหนังสือพิมพ์ตะวันตกมีรูปนักปราชญ์อิสลามที่มีชื่อเสียงกำลังบอกข่าวดีดังกล่าวและข้างๆของเขามีผู้หญิงท่านหนึ่งที่กำลังแสดงกิริยาท่าทางปลื้มปิติ ปัจจัยที่ทำให้ฉันรู้สึกไม่สบายใจในการเป็นแพทย์ด้านสูติ-นรีเวชกรรมทั้งในและนอกอียิปต์นี้ก็คือชาวมุสลิมในหลายประเทศไม่ได้ทำการเข้าสุหนัตต่อลูกสาว พวกเขาเหล่านั้นกำลังทำในสิ่งที่บาปอยู่ใช่หรือไม่ เราสามารถให้คำแนะนำอย่างไรบ้างต่อชาวมุสลิมในแถบคาบสมุทรอาหรับและในโลกอิสลามด้วย คุณคิดว่าพวกเขาไม่ทราบถึงความจำเป็นในการเข้าสุหนัตต่อลูกสาวอย่างเช่นที่ได้ปฏิบัติกันในอียิปต์จริงหรือไม่ ฉันพูดถึงเรื่องนี้เพราะฉันมีความรู้แม่นยำในเรื่องนี้ มันคือความเชี่ยวชาญของฉัน

ทุกคนล้วนมีความเข้าใจว่าการเข้าสุหนัตต่อเด็กสาวเป็นพิธีกรรมของคนที่อาศัยอยู่ในอียิปต์และบางส่วนในพื้นที่หมู่เกาะเล็กๆของยุโรป ความเชื่อนี้ได้ปฏิบัติกันก่อนอิสลามจะเข้ามามีบทบาทอีก ฉันเคยทำการรักษาต่อสตรีคริสเตียนฮับชะห์ (ชาวคริสเตียนเอธิโอเปีย) ที่ทำการขลิบอวัยวะเพศ ถ้าหากการปฏิบัติเช่นนี้เป็นคำสอนที่มาจากศาสนาอิสลาม แน่นอนสตรีอิสลามก็คงจะให้ความสำคัญต่อการเข้าสุหนัตต่อเด็กสาวแล้ว

ชาวมุสลิมยึดหลักฐานจากสองหะดิษของท่านรอซูล ซ.ล. หลักฐานที่หนึ่ง : “การคิตานเป็นสุนนะฮสำหรับบรรดาผู้ชาย และเป็นสิ่งที่มีเกียรติ สำหรับบรรดาผู้หญิง” หะดีษนี้รายงานโดย อัลตับรอนี และถูกจัดว่าเป็นหะดีษเฎาะอีฟ อัลหาฟีซ(อิบนุหะญัร) ได้กล่าวไว้ในหนังสือ Fath al-Bariy ว่า หะดิษนี้เฎาะอีฟ เพราะหะดิษนี้ถูกบันทึกโดย อัลหัจญาจ บิน อัรฏอต (Hajjaz ibn Arta’ah) ซึ่งเขาผู้นี้นำมาอ้างเป็นหลักฐานไม่ได้ ซัยยิด ซาบิกได้กล่าวไว้ในหนังสือ Fiqh al-Sunnah ว่าหะดิษนี้เป็นหะดิษเฎาะอีฟ เช่นกัน หลักฐานที่สอง:

รายงานโดยท่านอุมมุ อะฏียะฮฺ อัลอันศอรียะฮฺ กล่าวว่า สตรีท่านหนึ่งทำคิตานที่เมืองมะดีนะฮฺ ดังนั้นท่านรอซูลลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม จึงกล่าวแก่นางว่า "เธอจงอย่าขริบจนหมด แท้จริงสิ่งนั้นคือความสุขของสตรี และเป็นที่ชอบยิ่งสำหรับสามี" ในรายงานของ อัลตาบารอนี (Sahih al-Jami al-Saghir, หะดิษหมายเลข 234) ท่านรอซูลลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม กล่าวแก่เขาว่า (จงขริบเพียงบางส่วนและห้ามขริบทั้งหมดเพราะเหตุนี้อาจทำให้ใบหน้าผดผ่องสดใสและจะประเสริฐยิ่งนักเมื่อเขาได้อยู่พร้อมหน้ากันกับสามี (บันทึกโดยท่าน อบูดาวูด)

หะดีษนี้ไม่ได้แสดงเห็นถึงความจำเป็นของการเข้าสุหนัตต่อเด็กสาว แต่อธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นและแนะนำไม่ให้ทำเกินไปในเรื่องนี้

ประชาชนส่วนใหญ่และแพทย์มุสลิมบางคนคิดว่าพิธีกรรมการทำคีตานต่อลูกสาวจะลดชะฮฺวะฮฺ(ความรู้สึกทางเพศ)ให้น้อยลง ด้วยเหตุนี้สามารถปกป้องหญิงสาวจากสิ่งที่ไม่ดีที่จะเกิดต่อตัวของเขา

อิสลามป้องกันสิ่งชั่วร้ายด้วยวิธีนี้ใช่หรือไม่ หรือด้วยความยำเกรงและมูรอกอบะฮ์ ความรู้สึกทางเพศเป็นเรื่องธรรมชาติของร่างกายที่แข็งแรงและเกิดจากฮอร์โมนพร้อมปัจจัยภายนอก ถ้าหากเป็นเช่นนั้นแล้ว สภาพของผู้สตรีในประเทศอาหรับอื่นๆและโลกอิสลามจะเป็นอย่างไร พวกเขาจะไม่ละอายใจและสุภาพน้อยกว่าสตรีในอียิปต์ใช่หรือไม่

การลดความสุขของการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งสำคัญที่ควรสนับสนุนใช่หรือไม่ ถ้าหากเป็นเช่นนั้น ทำไมท่านรอซูล ซ.ล กล่าวแก่บรรดาสตรีเพื่อไม่ให้ขริบทั้งหมดเพราะเป็นความประเสริฐแก่สามีภรรยาในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ร่วมกัน? ใครที่คิดว่าการเสียสละความสุขของการมีเพศสัมพันธ์คือซุนนะฮฺ ทั้งๆที่ท่านรอซูล ซ.ล. ได้สั่งว่า (เมื่อท่านได้ทำการร่วมหลับนอนกับภรรยาของท่าน จงกระทำอย่างนุ่มนวลปลอบประโลม เมื่อสามีได้ถึงจุดที่ต้องการก่อนภรรยา จงอย่าหยุดจนกว่าภรรยาของท่านจะพอใจ)

มีความเชื่อคาทอลิกเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าและสิทธิของสตรีให้ได้รับความสุขด้วยวิธีที่ฮาลาล "สตรี" ตามที่ได้ระบุใน พันธสัญญาเก่า (เตารอต) คือ กลุ่มที่ถูกล่อลวงโดยซัยตอน ต่อมานางฮาวาก็ได้ชวนท่านอาดัมให้กินผลไม้จากต้นไม้ต้องห้าม ผลจากการกระทำความบาปในครั้งนี้ทำให้มนุษย์ต้องถูกขับลงมาจากสวรรค์มาใช้ชีวิตบนพื้นพิภพในสภาพที่รังเกียจและเปลือยกาย คัมภีร์เตารอตได้กล่าวถึงบรรดาสตรีรวมถึงนางฮาวาว่า "ท่านและลูกสาวของท่านจะต้องกำเนิดลูกในสภาพที่เจ็บปวดและทรมานจนถึงวันสิ้นโลก." ดังนั้นไม่สมเหตุสมผลถ้าในสัมมนาคาทอลิกที่ได้จัดขึ้นที่เวียนตา Vienta ในศตวรรษที่ 7 ได้ทำการเจรจา คำถามที่ว่า "สตรีมีจิตวิญญาณใช่หรือไม่" ใช่, พวกเขาพบว่าเป็นสตรีที่มีจิตวิญญาณ แต่เป็นวิญญาณชั่วร้าย อัลลอฮฺไม่ได้สร้างสตรีนอกเสียจากว่าเป็นทาสให้แก่เหล่าบุรุษ

บทบัญญัติในอัลกุรอ่านได้กล่าวต่างกันว่า ชัยตอนได้หลอกลวงท่านอาดัมกับนางฮาวาและพวกเขาทั้งสองก็ได้กระทำสิ่งต้องห้ามคือการกินผลไม้จากต้นไม้ต้องห้ามที่อยู่ในสวรรค์ พวกเขาทั้งสองได้ขออภัยโทษต่อพระองค์อัลลอฮฺ ซ.บ. จากนั้นพระองค์ก็ได้ทรงให้อภัยโทษแก่พวกเขา ด้วยเหตุนี้ถึงเป็นที่สิ้นสุดแก่ "บาปแรก" ที่ได้เชื่อถือโดยชาวคริสต์เตียน

ในอัลกุรอ่านได้กล่าวอีกว่าท่านอาดัมได้รับผิดชอบต่อความผิดที่เขาได้กระทำไว้ ดังที่ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอ่าน ในซูเราะห์ อัลบากอเราะห์ : 36 ความว่า "ภายหลังจากนั้นชัยฏอนได้ทำให้ทั้งสองนั้นพลั้งพลาดไป" ซูเราะห์ อัลฏอฮา : 121 ความว่า "และอาดัมได้ฝ่าฝืนพระเจ้าของเขา เขาจึงหลงผิด และ ซูเราะห์ อัลฏอฮา : 122 ความว่า "ภายหลังพระเจ้าของเขาทรงคัดเลือกเขา (ทรงชี้ทางเพื่อกลับใจ) แล้วทรงอภัยโทษให้แก่เขา และทรงแนะทางที่ถูกต้องให้เขา"

จากนั้นอัลลอฮฺทรงได้แต่งตั้งท่านอาดัมเป็นศาสดา แท้จริงแล้วมนุษย์ถูกส่งมายังโลกใบนี้ไม่ใช่เพราะความดูถูกแต่เพื่อมาเป็นคอลีฟะฮฺในผืนแผ่นดินนี้

มนุษย์จะไม่สืบทอด "บาปแรก" เมื่อตอนกำเนิดออกมา อย่างที่เข้าใจกันโดยชาวคริสเตียน ความจริงแล้วมนุษย์ถูกกำเนิดในสภาพที่บริสุทธิ์ พวกเขาได้รับฮีดายะห์ (ถูกชี้ทาง) แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นการเลือกขึ้นอยู่กับตัวเขาเอง อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ใน ซูเราะฮฺ อัน-นัจญ์มฺ ความว่า "และมนุษย์จะไม่ได้อะไรเลย นอกจากสิ่งที่เขาได้ขวนขวายเอาไว้ และแท้จริงการขวนขวายของเขาก็จะได้เห็นในไม่ช้า (ในวันพิพากษา) แล้วเขาก็จะได้รับการตอบแทนด้วยการตอบแทนที่ครบถ้วนสมบูรณ์"

บาปแรก ตามความคิดเห็นของอิสลามคือ ตะกับบูร (หยิ่งยโส โอหัง) อิบลีสได้ตะกับบูรต่ออัลลอฮฺ ซ.บ วันที่ท่านนบีอาดัมถูกสั่งให้ลงมาจากสวนสวรรค์สู่พื้นโลก ก็เนื่องด้วยน้ำมือของอิบลีส เพราะมันได้ฝ่าฝืนอัลลอฮฺ ตะอาลาตั้งแต่อยู่บนสวรรค์ โดยที่พระองค์ได้ทรงสั่งให้ทำการสุญดต่อท่านนบีอาดัม เขาฝ่าฝืนต่ออัลลอฮฺ ไม่ยอมสุญด เพราะเขาคิดว่า เขาดีกว่าท่านอาดัม โดยที่พระองค์ทรงบังเกิดเขามาจากจากไฟ แต่ได้บังเกิดอาดัมมาจากดิน

ถ้าหากฉันได้รับโอกาสเพื่อฟื้นฟูสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศอิสลาม ให้ความยุติธรรม แน่นอนฉันจะไม่ตามรอยตะวันตก สตรีหญิงในตะวันตกไม่ใช่เป็นแบบอย่างที่ฉันต้องการ ฉันมั่นใจว่าสถานการณ์ที่พวกเขาประสบอยู่มันน่าเศร้ายิงกว่าสตรีในประเทศอิสลามเสียอีก พวกเขาได้รับอิสรเสรีภาพโดยไม่มีขอบเขต! อิสระเสรีในการเปลือยกาย เสรีภาพในการร่วมประเวณีระหว่างชายหญิง เสรีภาพในการประกอบอาชีพ

จนกระทั่งทำงานเป็นทหารซึ่งอาชีพนี้ไม่เหมาะสมกับสตรี พวกเขาเปรียบเสมือนผู้ชาย ผู้หญิงถูกเอารัดเอาเปรียบจนกลายเป็นสัญลักษณ์ทางเพศ ใครที่เคยสังเกตโฆษณาต่างๆไม่ว่าจะเป็นโฆษณารถยนต์หรือเครื่องดื่ม จะต้องมีร่างผู้หญิงเซ็กซี่อยู่ในโฆษณานั้นๆเพื่อโปรโมทสินค้าถึงแม้ว่าสินค้านั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับตัวผู้หญิงก็ตาม

ที่จริงแล้วฉันต้องการอยู่ในประเทศที่เป็นธรรม ฉันต้องการทำให้ผู้หญิงเป็นกลุ่มที่ได้รับความเคารพ ฉันรู้สึกแปลกทุกครั้งเมื่อมีผู้ชายในบางประเทศบอกแก่ฉันว่า “พวกเรามีสตรีที่ป่วยอยู่” ฉันอยากให้สตรีเป็นคนดีที่มาจากภายในของเขา บางครั้งฉันพบเห็นว่ามีสตรีที่สวมฮีญาบเพราะโดนบังคับ พวกเขาเช่นกลุ่มนี้เป็น มูนาฟิก (ผู้หน้าไหว้หลังหลอก ต่อหน้าอย่างหนึ่ง ลับหลังอีกอย่างหนึ่ง) และไม่ใช่มุสลีมะห์ (สตรีอิสลาม)

ฉันอยู่ในกลุ่มที่มีความเห็นว่า สตรีสมควรหยิบอาหารก่อนผู้ชายเมื่ออยู่ในงานต่างๆ ฉันมีความเห็นอีกว่าภรรยาควรเดินพร้อมกับสามีไม่ใช่เดินตามหลังสามี และผู้หญิงก็สมควรที่จะเดินข้างหน้าผู้ชายยกเว้นในสถานการณ์ที่อันตรายหรือมืดหรือลมแรงที่เป็นเหตุให้เสื้อผ้าที่เขาสวมใส่อยู่นั้นติดกับร่างของเขาจนเห็นเป็นรูปเป็นร่าง ความคิดเห็นเช่นนี้ไม่ใช่เป็นเพราะฉันได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมตะวันตกที่ฉันอาศัยอยู่ แต่ตามในหะดีษรอซูล ซ.ล. ความว่า ทัศนคติของฉันเช่นนี้ไม่ได้ถูกหล่อหลอมด้วยวัฒนธรรมทางตะวันตกแต่อย่างใด แต่มาจากคำสอนจากหะดีษของท่านรอซุล ซ.ล. ที่มีความหมายว่า : (คนที่ประเสริฐเท่านั้นที่จะให้เกียรติผู้หญิง และคนที่ต่ำต้อยเท่านั้นที่ดูถูกผู้หญิง) ความเห็นของฉันนั่นเป็นหน้าที่ของผู้ดูแลและเลี้ยงดูสตรีตามที่อัลลอฮฺได้ประทานไว้แก่ผู้ชาย ฉันอยากปฏิบัติตามซุนนะฮฺรอซูล ซ.ล ท่านทำการเย็บเสื้อของท่านด้วยตัวเอง ทำการซ่อมแซมร้องเท้าด้วยตัวเองและช่วยเหลือครอบครัวอยู่เสมอ ฉันไม่รู้สึกอึดอัดเลยเมื่อต้องช่วยภรรยาทำงานบ้านตอนที่คนรับใช้ไม่อยู่ และฉันก็ไม่รู้สึกว่าเป็นภาระแต่อย่างใดเมื่อต้องล้างจานเองในช่วงที่จำเป็น ฉันรู้สึกเสมือนว่าฉันกำลังช่วยเหลือและทำการบริจาคต่อภรรยาของฉัน และนั่นคือหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบสำหรับฉันแล้ว บุรุษและสตรีนั้นมีความคล้ายคลึงกันถึงแม้ว่าจะไม่เหมือนกัน หน้าที่หลักของสตรีก็คือปฏิบัติในสิ่งที่สามารถทำได้โดยสตรีอย่างเช่น การตั้งครรภ์ การคลอดบุตรและอื่นๆที่เกี่ยวข้อง พวกเขาจะมีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่แต่ละอย่างไม่เหมือนกัน เกิดจากอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ เช่น อายุ การศึกษา ภาระต่อครอบครัว แนวโน้มส่วนบุคคลและบริบททางสังคม

คนที่อ่อนแอย่อมจะไม่ชนะในการแข่งขัน นกที่ไร้ปีกข้างเดียวก็ไม่สามารถที่จะโบยบินได้ มวลมนุษย์เองก็เช่นกัน ผู้ชายไม่สามารถล่องเรือใช้ชีวิตเพียงลำพัง ในขณะที่ผู้หญิงถูกมองข้ามและห้ามไม่ให้จัดการเรื่องชีวิต

ฉันได้เกิดคำถามต่างๆในขณะที่กำลังเขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ "จะมีผู้ชายสักกี่คนที่อ่านเรื่องราวที่ฉันได้เขียนจนทำให้พวกเขาสามารถตรวจสอบประเด็นต่างๆนี้ด้วยตาซาวุรอิสลาม ถ้าหากเขาได้รับสิ่งที่เป็นความจริง เขาก็ไม่รู้สึกอับอายที่จะปฏิบัติตัวและใช้ชีวิตของเขา แม้จะถูกบังคับให้เปลี่ยนแปลงขนบธรรมเนียมประเพณี ฉันก็เลยคิดว่า "จดหมายที่ฉันร่างและหนังสือที่ฉันเขียนมันจะไร้ประโยชน์หรือไม่ ฉันบอกกับตัวเอง "ขอให้ทั้งหมดนี้เป็นดั่งเมล็ดพันธุ์ที่ลอยอยู่ในอากาศแล้วตกลงมายังพื้นดิน จากนั้นอัลลอฮฺได้สร้างฝนให้ตกลงมาแล้วมันก็เติบโตกลายเป็นต้นไม้แห่งความดีต้นหนึ่งที่รากของมันจะแข็งแรงอยู่ในพื้นโลกและกิ่งมันจะสูงอยู่บนท้องฟ้า แท้จริงแล้วหน้าที่ของเหล่าบรรดารอซูลก็เพียงเผยแพร่คำสั่งสอนของศาสนา

ฉันก็เช่นเดียวกัน ฉันสงสัยพร้อมเกิดคำถาม "ผู้หญิงจำนวนกี่คนหรือที่สามารถปลดปล่อยตัวเองให้หลุดพ้นจากข้อหาร้ายๆที่ได้เผยแพร่มานานหลายทศวรรษแล้ว ? ฉันไม่ใช่ต้องการให้สตรีก่อกบฏต่อบรรดาชายหรือให้ภรรยากระทำรุนแรงต่อสามีและละเลยสิทธิของสามีอย่างที่ได้ระบุไว้ในอัลกุรอ่านและหะดีษ แต่ฉันต้องการให้สตรีได้ทำอะไรตามความต้องการของตนเอง ไม่ใช่เพราะตัวเองถูกบังคับ ถ้าการเปลี่ยนแปลงนี้ไม่ถูกสนับสนุนโดยปัจจัยภายใน คงเป็นไปไม่ได้ที่จะส่งผลอย่างที่ได้ฝันไว้

การอภิปรายเกี่ยวกับระบบครอบครัวจะไม่สมบูรณ์ถ้าหากไม่พูดคุยโดยลูกๆ ส่วนใหญ่คนจะคิดว่าถ้าหากเราเป็นมุสลิมที่ตักวา (ยำเกรงต่อพระเจ้า) แน่นอนลูกๆก็จะเป็นเช่นนั้น ความเป็นจริงแล้วไม่ใช่เป็นเช่นนั้นเสมอไป

การเปรียบเทียบในด้านเกษตรกรรม ชาวสวนควรดูแลสวนของเขา รดน้ำเป็นประจำ ดูแลมันให้ห่างไกลจากเชื้อโรคและปรสิต ใส่ปุ๋ยจนกว่ามันจะออกผลผลิตที่คุ้มค่าที่สุด การเลี้ยงดูแลบุตรหลานก็เช่นกัน

การสร้างบุคลิกที่ดีในตัวลูกนั้นไม่อาจเกิดขึ้นโดยบังเอิญด้วยการปล่อยลูกๆให้ตามกระแสสังคมหรือเพื่อนๆที่ไม่ดีหรือแนวโน้มจากตัวเองหรือการฉายภาพยนตร์ที่ผิดศีลธรรม

เช่นนั้นแล้ว บุคลิกภาพลูกต้องสร้างด้วยความพยายามอย่างมุ่งมั่นและความใส่ใจอย่างต่อเนื่อง ต้องเริ่มตั้งแต่ช่วงวัยเด็กอีก ทหารไม่ได้รับการสอนให้รบในสนามรบจริงเลย

แต่ต้องฝึกซ้อมก่อนเข้าสนามรบจริง วิธีการป้องกันและการสร้างภูมิคุ้มกันในการรักษาควรถูกนำมาประยุกต์ใช้ในรูปแบบพฤติกรรม บุตรที่กำเนิดออกมาได้รับการฉีดวัคซีน อย่างเช่น การฉีดวัคซีนป้องกันโรคคอตีบ บาดทะยัก โปลิโอ (IPV) ไอกรน MMR และโรคหัดเยอรมัน เพื่อป้องกันและหลีกเลี่ยงการติดเชื้อในระยะยาว เมื่อติดเชื้อโรคแล้วร่างกายจะมีสารภูมิต้านทานในการต้านโรค เราใส่ใจเกี่ยวกับอาหารการกิน เสื้อผ้า ความสะอาดและสุขภาพของลูกแต่มองข้ามการเตรียมความพร้อมด้านพฤติกรรมและจิตใจของลูกๆ นักจิตวิทยากล่าวว่าในช่วงอายุ 2-5 ปี ของเด็กนั้นเป็นช่วงของการรับรู้ (การสร้างข้อมูลใหม่) และให้คำแนะนำ ช่วงระยะเวลานี้จะส่งผลอย่างมากต่อการใช้ชีวิตในช่วงต่อไป แพทย์ยังยอมรับเลยว่าในช่วงการตั้งครรภ์และการให้นมบุตรมีผลกระทบอย่างมากต่อสุขภาพร่างกายและจิตใจของลูก ดังนั้นลูกๆควรได้รับการสั่งสอนเสมอว่าความสนุกทางกายภาพนั้นมีหลากหลายรูปแบบที่เขาสามารถสัมผัสได้ กิจกรรมทางกายภาพที่ได้รับอนุญาตโดยศาสนาอิสลามอย่างเช่น ที่ได้กล่าวไว้โดยท่านนบี ซ.ล. มีมากมายและดีกว่ากิจกรรมเชิงแฟชั่นในเรื่องการแข่งขันมีทรัพย์สมบัติและใช้ชีวิตแบบหรูหราเหมือนปัจจุบัน

แล้วก็ลูกๆไม่ควรถูกปล่อยให้จิตใจว่างเปล่า แต่ต้องมั่นใจว่าพวกเขามีจุดมุ่งหมายชีวิตที่ต้องพยายามไขว่คว้า ฉันยังจำได้เมื่อตอนฉันเด็กๆ แม่ของฉันได้เล่าเสมอว่าเมื่อตอนท่านได้ตั้งครรภ์แก่ฉัน เขาได้นาซาร (บนบาน) ว่าจะตั้งชื่อให้แก่ฉันว่า ฮัซซัน และ บริจาคตัวฉันเพื่อขับไล่คนอังกฤษในอียิปต์! เป็นหน้าที่ที่อันตรายและภารกิจที่ยิ่งใหญ่มากอย่างหนึ่ง ถึงแม้ว่าจะเป็นเช่นนั้น ฉันก็ทำมันให้กลายเป็นแหล่งที่มาของแรงบันดาลใจของฉัน ฉันโตมาด้วยแรงบันดาลใจนี้จนทำให้ฉันไม่ตกอยู่ในความหลงลืมในช่วงวัยเด็กและวัยรุ่น แม่และครูที่ตาดีกาของฉันได้ปลูกฝังและซึมซับความซื่อสัตย์ อามานะฮฺ และการใส่ใจต่อหน้าที่และรู้สึกมูรอกอบะฮ์เพราะคนที่ไม่มีอะไรย่อมจะไม่สามารถให้อะไรแก่คนอื่นได้

พ่อแม่ทั้งสองต้องเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับลูกๆ ถ้าหลอกลวงลูกๆถึงแม้ว่าเป็นเพียงแค่การหยอกเล่นจะทำให้ลูกๆหมดความเชื่อใจต่อพ่อแม่ได้ พ่อที่สูบบุหรี่หรือดื่มสุราจะส่งผลต่อลูกๆได้เช่นกัน สายตาของลูกมักจะเห็นการกระทำของพ่อแม่และเราไม่สามารถปิดบังพวกเขาได้ ก็ถูกที่เขากล่าวว่า “เราไม่ใช่เป็นคนสอนลูกๆแต่พวกเขานั้นแหล่ะที่สอนเรา”

ระหว่างกฎหมายอิสลามกับทางการแพทย์

ปัญหาชีวิต

เรื่องนี้ถูกเขียนให้แก่ผู้อ่านที่มีความตื่นเต้น ถ้าหากไม่แน่นอนหัวข้อนี้ไม่ผ่านจนกว่าจะมีการอภิปรายดังต่อไปนี้

ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาได้เห็นถึงความเห็นร่วมกันระหว่างนักวิชาการนิติศาสตร์อิสลามและนักวิทยาศาสตร์ด้านการแพทย์ในความพยายามที่จะเข้าถึงกฎหมายข้อจำกัดหรือการห้ามในเรื่องความทันสมัยซึ่งจะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ไม่เคยมีมาก่อน ตอนที่ฉันตีพิมพ์บทความในวารสาร "Al-Arabiy" เป็นครั้งแรกเกี่ยวกับหัวข้อ เด็กหลอดแก้ว ทารกคนแรกด้วยวิธีการดังกล่าว นักวิทยาศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่ง (และพี่น้องใกล้ชิด) ในบรรดานักวิชาการฟูกอฮาอฺได้แสดงปฏิกิริยากับเรื่องที่ออกมา แล้วหัวข้อดังกล่าวนั้นได้ถูกระบุให้เป็น "Al-Araaitiyyah" อัตราส่วนกับกลุ่ม "Al-Aratiyyin" ก็คือ คนที่ปล่อยเวลาเฉยๆและความพยายามของเขาจะอยู่กับสมมติฐานเท็จ จากนั้นพวกเขาก็กล่าวว่า "คุณรู้ไหมถ้าหากว่าเกิดขึ้นเช่นนั้นจริงละ?" ภาษาถิ่นอาจจะเรียกมันด้วยชื่อ al-munaqasyat bizantiyyah (การพูดที่เปล่าประโยชน์)

แขนงความรู้และการอธิบายนั้นได้เผยแพร่อย่างกว้าง ตามที่ได้ระบุไว้โดยวิธีการของนิติศาสตร์ว่าแท้จริงแล้วการที่ได้รับทราบบางอย่างนั้นเป็นแขนงให้แก่การจินตนาการและอย่างที่ตัดสินในสมัยปัจจุบันนี้ว่าความคิดนิติศาสตร์ส่วนบุคคลไม่สามารถรองรับเรื่องทางวิทยาศาสตร์ที่ซับซ้อน ดังนั้น สถาบันอย่างเช่นองค์กรศาสนาอิสลามเพื่อการแพทย์ในคูเวตและกิจกรรมงานฟูกอฮาอฺที่ซาอุดีอาราเบียและที่อื่นๆเป็นบางครั้งได้จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการที่รวบรวมกลุ่มอาจารย์นิติศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญที่เป็นอาจารย์ทางการแพทย์เพื่อทำการวิจัย, ทำความเข้าใจและศึกษาด้วยวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้กฎหมายที่สามารถทำให้คนมุสลิมสงบจิตและช่วยส่องทางให้แก่คนมุสลิมทั้งหมดด้วย

ด้วยความช่วยเหลือจากองค์อัลลอฮฺ เราสามารถนำเสนอกลุ่มของความคิดที่อยู่เบื้องหลังของความพยายามนี้เพื่อให้ประชาชาติอยู่ในทิศทางที่ถูกต้องและชัดเจนในทุกเรื่องและปราศจากความคิดที่ตื้นและโน้มน้าวชวนเชื่อที่บางครั้งครอบคลุมสิ่งต่างๆเช่นนี้ด้วย

ถึงแม้ว่าบทนี้ถูกครอบงำโดยลักษณะทางวิทยาศาสตร์(ที่ต้องการ) แต่ถ้าเราสังเกตแล้ว หนังสือนี้ครอบคลุมไปด้วยการอภิปรายเกี่ยวกับบรรดาบุรุษ สตรีและครอบครัว อย่างแรกเลยเป็นเรื่องนี้เพราะว่ามีการโต้เถียงหลายประเด็นมากที่เกี่ยวกับเรื่องความเป็นครอบครัว ที่สอง ตามที่ฉันได้สังเกตต่อสื่อตีพิมพ์ระดับดีเยี่ยมที่ถูกตีพิมพ์โดยองค์กรชั้นนำที่ไม่ได้รับการประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวางตามความเหมาะสม

แล้วฉันก็คิดว่าอาจเป็นไปได้ว่าด้วยการตีพิมพ์ที่นี่สามารถสนับสนุนไปในเรื่องดังกล่าวได้และให้แนวคิดแก่ผู้อ่านเกี่ยวกับบางส่วนของการประสบความสำเร็จปัจจุบันที่น่าภูมิใจและปรารถนายิ่ง

มีหัวข้อต่างๆที่ถูกนำมายกประเด็นก็ยังรอการแก้ไขปัญหาด้านศาสนาและศีลธรรมที่ครอบคลุมทั้งหมดถึงแม้ว่าเกิดในประเทศบ้านเกิดก็ตาม การโต้เถียงและการสับสนอย่างมากได้เกิดขึ้นและนี้อาจจะเป็นโอกาสสำหรับบรรดามุสลิมทั้งหลายให้มองเห็นมุมมองของอิสลามต่อโลกในเรื่องนี้ พวกเขาได้ค้นพบบางอย่างในการศึกษาวิจัยโดยปราศจากแนวทางของชาริอะฮฺ ชาริอะฮฺอิสลาม(กฎหมายอิสลาม) กับหลักการคุ้มครองมนุษย์ทั้งหมดทั้ง 5 ประการพร้อมแขนงต่างๆของมัน ความสมบูรณ์แบบด้านความรู้หลักนิติศาสตร์พร้อมความเข้าใจที่ชัดเจนและเกิดความคิดแนวกว้างที่เห็นคุณค่าของความบกพร่อง /คุณประโยชน์ (ผลประโยชน์ของมนุษย์ในการใช้ชีวิตทั้งในโลกนี้และอาคีเราะฮฺเป็นเป้าหมายอย่างหนึ่งของชารีอะฮฺอิสลาม) ทั้งหมดนี้ได้ร่างแนวทางหนึ่งเพื่อชี้ทางพร้อมเป็นกุญแจประตูให้แก่บรรดามุสลิมทั้งหลายเพื่อให้พวกเขาได้รับแนวทางอิสลามที่เหมาะสมและพิสูจน์ให้โลกเห็นว่าชารีอะฮฺอิสลามไม่ล้าสมัยและไม่ลำบากเมื่อเผชิญกับสิ่งใหม่ที่ยังไม่เกิดขึ้น รวมทั้งหลักโครงสร้างประกอบด้วยองค์ประกอบที่สามารถทำให้กฎหมายขยายเติบโตเช่นเดียวกับความพัฒนาของเวลาและสถานที่

ประสบการณ์ของพวกเราในประเทศตะวันตกเป็นหลักฐานแก่เรื่องดังกล่าว พวกเราได้ทำเป็นเสมือนเงินตราที่เป็นที่ต้องการในจรรยาบรรณทางการแพทย์ เวลาที่พวกเราได้อธิบายพื้นฐานกฎหมายอิสลาม พวกเราได้รวบรวมเข้าไปกับกฎนิติศาสตร์อิสลาม จากนั้นแต่ละคนได้อ้าปากกว้างเพราะรู้สึกน่าภูมิใจและเหลือเชื่อ

ก. เรื่องความสมบูรณ์แบบของมนุษย์

1. การป้องกันการเจริญเติบโต

การคุมกำเนิด

อิสลามสนับสนุน (ฮารุส) (ผู้ปฏิบัตินั้นจะไม่ได้รับโทษและผลบุญแต่อย่างใด) สำหรับการคุมกำเนิด ตราบใดที่การคุมนั้นไม่ได้ปฏิเสธหน้าที่การสมรสเพื่อให้ได้บุตรถ้าหากมีความสามารถ การคุมกำเนิดควรตกลงกันระหว่างคู่สมรสตามคำกล่าวของท่านนบี ซ.ล. ความว่า (ห้ามมีการหลั่งนอกต่อภรรยาที่เป็นอิสระชนนอกเสียจากว่าได้รับการอนุญาตจากนางแล้ว) ถูกกำหนดในหลักการที่ใช้เพื่อวางแผนการตั้งครรภ์

หลักการนั้นต้องไม่เป็นอันตรายและไม่ฆ่าทารกในครรภ์ที่มีชีวิตอยู่ ท่านนบี ซ.ล. ส่งเสริมให้มีบุตรมากๆ ดั่งหะดีษของท่านที่ความว่า : (พวกเจ้าจงแต่งงานเถิดและจงสร้างตระกูลให้มาก (การมีบุตร) แท้จริงแล้วฉันจะภูมิใจยิ่งต่อพวกเจ้าที่เป็นประชาชาติของฉันในวันพิพากษา) และท่านก็ยังได้ตักเตือนอีกว่า คุณภาพเป็นสิ่งสำคัญกว่าจำนวน ดั่งในคำกล่าวของท่านนบี ซ.ล. ความว่า (พวกเจ้าจะโดนประชาชาติใดประชาชาติหนึ่งรุมล้อมเสมือนกับอาหารที่โดนรุมกิน เป็นเพราะอัลลอฮฺได้นำความกลัวออกจากหัวใจของศัตรูพวกเจ้าและทำให้พวกเจ้ารู้สึกกลัวต่อศัตรูและได้กระจายเข้าไปในหัวใจของพวกเจ้าคือโรค วะฮฺน จากนั้นเหล่าซอฮาบะฮฺได้ถามขึ้นมาว่า "ในวันนั้นพวกเรามีจำนวนน้อยใช่ไหม?" ท่านรอซุลได้ตอบว่า (เปล่าหรอก ทว่าพวกเจ้ามีจำนวนมากเสมือนกับฟองที่ลอยอยู่ในทะเลเต็มไปหมด) และพวกเขาก็ได้ถามต่อว่า อะไรคือ วะฮฺน โอ้รอซุล รอซุลได้ตอบว่า (การลุ่มหลงในดุนยาและรังเกียจต่อความตาย))

การคุมกำเนิดถูกอนุญาตด้วยปัจจัยด้านสุขภาพ เศรษฐกิจและสังคม แม้กระทั่ง อีหม่ามอัลฆอซาลีก็เห็นด้วยกับดังกล่าวด้วยเหตุผลเพราะการดูแลตัวเองของผู้หญิงที่มีต่อการบำรุงรักษาความงามและบำรุงรักษาร่างกาย ทุกครอบครัวมีสิทธิที่จะควบคุมจำนวนของบุตรและเว้นระยะการตั้งครรภ์ระหว่างพวกเขา ด้วยข้อกำหนดเหล่านั้นสามารถเป็นตัวเลือกในการปฏิบัติได้โดยปราศจากข้อบังคับจากรัฐบาลหรืออื่นๆ

i. การให้นมบุตรด้วยวิธีธรรมชาติ (การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่)

ในอัลกุรอานได้บัญญัติไว้ว่าระยะเวลาการให้นมบุตรจากด้วยวิธีทางธรรมชาติ (จากเต้านมแม่) คือ2ปี สำหรับใครที่ต้องการให้นมบุตรครบถ้วนตามระยะเวลาดังกล่าว ตามบัญชาในโองการซูเราะฮฺอัลบากอเราะฮฺ : 233 ความว่า "และมารดาทั้งหลายนั้น จะให้นมแก่ลูกๆ ของนางภายในสองปีเต็ม สำหรับผู้ที่ต้องการจะให้ครบถ้วนในการให้นม"

โดยส่วนใหญ่แล้ว บรรดามารดาที่ให้นมบุตร พวกเขาจะประสบปัญหากระบวนการตกไข่เป็นระยะเวลาหนึ่ง ดังนั้น การตั้งครรภ์สามารถป้องกันได้ การให้นมบุตรเป็นวิธีหนึ่งที่ป้องการตั้งครรภ์ถึงแม้ว่าวิธีดังกล่าวยังไม่รับรองเต็มที่แก่ครอบครัวดังกล่าวเพราะพวกเขาไม่ทราบช่วงกระบวนการตกไข่และช่วงใดที่จะกลับมาเป็นปกติ แต่ถึงอย่างไรคนส่วนใหญ่หรือชุมชนที่ได้ปฏิบัติจะประสบผลสำเร็จในการลดอัตราการคลอดบุตรในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถควบคุมการวางแผนชีวิตในครอบครัวด้วย ประเทศอื่นๆที่กำลังพยายามลดอัตราการคลอดบุตรสามารถเลือกวิธีการดังกล่าวด้วยการเตรียมศูนย์ดูแลเด็กในสถานที่ทำงานของสตรีไม่ว่าจะทำงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างทั่วไป (ถึงแม้ว่าต้องจ่าย) ลูกของเขาจะได้รับการดูแลในสถานที่ที่อยู่ภายใต้การดูแลของนายจ้างและจะดูแลคุ้มครองเพื่อมารดาสามารถมาให้นมบุตรในระยะเวลาดังกล่าว ในเรื่องนี้ จะมีประโยชน์มากในด้านจิตวิทยาและสุขภาพของแม่และทารก

นมแม่เป็นสารอาหารที่ดีที่สุดในการป้องโรคที่เกิดจากการใช้นมผงหลายเท่า ตามมุมมองของอิสลาม การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และตามแนวคิดความเป็นแม่ในการให้นมบุตรเป็นสิ่งที่น่านับถือและเคารพต่อสตรีที่ให้นมบุตรมาก เพราะการให้นมบุตรจากเต้าของแม่นั้นทำให้สตรีเป็นแม่คนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพต่อทารกของเขาเองและถ้าหากเขาเป็นแม่นมให้กับลูกคนอื่นทารกคนนั้นก็จะเป็นพี่น้องร่วมเต้านมกับลูกๆของเขาไปโดยปริยาย เรื่องนี้จะถือว่าอยู่ในเรื่องข้อปฏิบัติการสมรส ดังนั้นอะไรที่เป็นสิ่งหะรอมในการให้นมบุตรก็จะกลายเป็นเรื่องที่หะรอมด้วยเพราะเชื้อตระกูล

ii. เครื่องมือที่ใช้ในการคุมกำเนิด

เครื่องมือที่ใช้ในการคุมกำเนิดเป็นอุปกรณ์ขนาดเล็กที่สอดเข้าไปในมดลูกเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ อย่างเช่นตัวอย่างสังคมในแถบอาหรับในสมัยก่อนได้นำหินขนาดเล็กสอดเข้าไปในมดลูกของอูฐเพื่อไม่ให้เกิดการตั้งครรภ์ในขณะเดินทาง การโต้แย้งเกี่ยวกับวิธีการใช้เครื่องมือในการคุมกำเนิดนั้นกลายเป็นกระแสรุนแรงว่าเครื่องมือนั้นได้ผลในการป้องกันการตั้งครรภ์หรือก่อให้เกิดการแท้งก่อนวัยอันควร เครื่องมือที่ใช้ในการคุมกำเนิดสมัยใหม่ประกอบด้วยขดลวดทองแดงหรือประกอบด้วยฮอร์โมนโปรเจสเตอโรน มูกที่ปากมดลูกเหนียวข้นทำให้ตัวอสุจิลดการเคลื่อนที่ไม่สามารถปฏิสนธิกับไข่ได้ ไอออนที่เป็นส่วนผสมอยู่ในทองแดงสามารถทำให้ตัวอสุจิตายได้ วิธีนี้ได้ยืนยันโดยองค์การอนามัยโลกว่าจัดเป็นการคุมกำเนิดไม่ใช่การทำแท้ง

iii. การทำแท้ง

ประเด็นการทำแท้งได้เกิดความขัดแย้งที่ตึงเครียดในตะวันตกระหว่างขบวนการเคลื่อนไหวสนับสนุนรักชีวิตกับขบวนการเคลื่อนไหวสนับสนุนเสรีภาพในการเลือก ขบวนการแรกรู้สึกสงสารกับการปฏิเสธต่อทารกที่จะเกิด ส่วนขบวนการที่สองเห็นอกเห็นใจต่อการปฏิเสธเสรีภาพของสตรีที่เขาเองควรมีสิทธิต่อร่างกายของเขาป่านฉะนี้ กฎหมายยังคงอยู่ในความโปรดปรานของฝ่ายขบวนการที่สอง

มีประเด็นของการทำแท้งในอิสลามอยู่ในเรื่องนิติศาสตร์ เพราะเช่นนั้นมีหลากหลายความเห็นต่อประเด็นนี้ที่ประดิษฐานไว้ในประวัติศาสตร์สำหรับคนที่เรียนประวัติศาสตร์ ตามสถาบันฟูกอฮาอฺ หัวข้อนี้พวกเขาพบว่าไม่มีความขัดแย้งเกี่ยวกับการให้เกียรติ์ชีวิตมนุษย์ ตามที่บทบัญญัติของอัลลอฮฺ ซ.บ. ได้ทรงตรัสไว้ในซูเราะฮฺ อัลมาอีดะฮฺ : 32 ความว่า “เนื่องจากเหตุนั้นแหละ

เราจึงได้บัญญัติแก่วงศ์วานอิสรออีลว่า แท้จริงผู้ใดฆ่าชีวิตหนึ่งโดยมิใช่เป็นการชดเชยอีกชีวิตหนึ่ง หรือมิใช่เนื่องจากการบ่อนทำลายในแผ่นดินแล้วก็ประหนึ่งเขาได้ฆ่ามนุษย์ทั้งมวล"

อย่างไรก็ตาม ความขัดแย้งนั้นได้เกิดกับคำถามที่ว่า การมีชีวิตได้เริ่มต้นตั้งแต่เมื่อไรและถ้าชีวิตนั้นไม่มีการเกิด ก็คงจะไม่เกิดการฆาตกรรม พวกเขาไม่มีหลักความรู้ในการตัดสินคำตอบที่ตายตัวของคำถามที่ซับซ้อนนี้

สถาบันกฎหมายนิติศาสตร์แห่งหนึ่งให้ความคิดเห็นว่าจุดเริ่มต้นของชีวิตคือเมื่อสตรีตั้งครรภ์คนหนึ่งได้รู้สึกถึงการเคลื่อนไหวของทารกในท้องของเขา โดยทั่วไปแล้วในช่วงเดือนที่สี่ของการตั้งครรภ์ พวกเขายึดหะดีษสี่สิบ ในหะดีษนั้นท่านนบีมูฮัมหมัด ซ.ล. ได้กล่าว ความว่า "แท้จริง คนหนึ่งจากพวกท่านนั้น การกำเนิด(ก่อตัวขึ้นมา) ของเขาจะอยู่ในครรภ์มารดาของเขาโดยใช้เวลา 40 วัน หลังจากนั้นในสิ่งดังกล่าว(คืออยู่ในครรภ์มารดา 40 วัน) เขาก็กลายเป็นก้อนเลือดเฉกเช่นดังกล่าว(คือในช่วง 40 วัน) หลังจากนั้นในสิ่งดังกล่าว(คือในการเป็นก้อนเลือด 40 วัน) เขาก็จะกลายเป็นก้อนเนื้อ(ที่เป็นรูปร่าง) เฉกเช่นดังกล่าว(คือในช่วง 40 วันเช่นกัน) หลังจากนั้น มาลาอิกะฮ์จึงถูกส่งมา แล้วทำการเป่าวิญญาณในมัน และถูกบัญชาให้บันทึก 4 ประการ คือบันทึกปัจจัยยังชีพ(ริสกี) ของเขา วาระที่เขาจะตาย การปฏิบัติของเขา และบันทึกว่าเขาเป็นคนดีหรือคนเลว" เป็นที่ชัดเจนว่าพวกเขาอยู่ในฐานที่ถูกต้องเพราะพวกเขาคิดว่าวิญญาณและชีวิตเป็นสิ่งที่เหมือนกัน ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าสิ่งมีชีวิตแท้จริงแล้วเกิดก่อนดังกล่าวในระยะเวลาช่องว่างที่ห่างกันมาก นอกจากนั้น คำอธิบายเกี่ยวกับวิญญาณเป็นสิ่งเหนือธรรมชาติที่ไม่มีใครรู้นอกจากอัลลอฮ์ อัลลอฮฺได้ทรงตรัสไว้ในซูเราะฮฺ อัล-อิสรออ์ : 85 ความว่า "และพวกเขาจะถามเจ้า (โอ้ มูฮัมหมัด) เกี่ยวกับวิญญาณ จงกล่าวเถิดว่า "เรื่องวิญญาณนั้นเป็นไปตามพระบัญชาของพระเจ้าของฉัน และพวกท่านจะไม่ได้รับความรู้ใดๆ เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น"

สถาบันกฎหมายนิติศาสตร์แห่งอื่นๆได้กล่าวว่า สิ่งมีชีวิตจะเริ่มเกิดขึ้นเลยหลังจากเกิดตัวอ่อนและการก่อตัวของโครงกระดูกมนุษย์ ความคิดเห็นดังกล่าวนี้ได้กล่าวถึงสถานการณ์สตรีที่ประสบปัญหาการแท้งตัวอ่อนที่เขาได้ตั้งครรภ์หลังจากครบเจ็ดสัปดาห์แรกของการตั้งครรภ์ ตามสถานการณ์ดังกล่าวนั้น "มลาอิกะฮฺมาหาน้ำเชื้อ หลังจากที่มันอยู่ในมดลูกมา 40 หรือ 45 คืน แล้วจะกล่าวว่า : พระเจ้าแห่งข้าพระองค์ เขาเป็นผู้ทุกข์ระทมหรือปิติยินดี (คือชาวนรกหรือสวรรค์) แล้วก็จะบันทึกเอาไว้ และถามอีกว่า : พระเจ้าของข้าพระองค์ เป็นชายหรือหญิง? แล้วบันทึกไว้ รวมถึงการกระทำของเขา อายุ วาระ และปัจจัยของเขาด้วย แล้วบันทึกจะถูกปิดลง ไม่มีการเพิ่มหรือลดใดๆอีก"

เราสามารถทราบได้จากตรงนี้ด้วยความมั่นใจว่าตัวอ่อนก่อนช่วงระยะดังกล่าวนั้นมีชีวิตและจะได้รับริซกีของเขา

อีหม่ามอัลฆอซาลีท่านเป็นนักคิดทางปัญญาในบริบทของความรู้ในปลายศตวรรษที่ 20 ท่านได้กล่าวว่าการมีชีวิตของตัวอ่อนสามารถแบ่งได้สองช่วง: ระยะแรก มันถูกซ่อนอยู่ไม่สามารถรู้สึกได้โดยหญิงนั้นและระยะที่สองมันถูกปรากฏและหญิงนั้นสามารถรู้สึกการเคลื่อนไหวของตัวอ่อนได้ ตรงนี้เราทราบได้ว่าช่วงดังกล่าวนั้นเกิดขึ้นเมื่อเดือนที่สี่ของการตั้งครรภ์เพราะตัวอ่อนในช่วงระยะเวลานั้นพบว่ามีการเจริญเติบโตในส่วนของแขนและขาพร้อมขยายขนาดของตัวมันจนมันสามารถสัมผัสกับผนังในท้องด้วยการดิ้นและเคลื่อนไหว อัลฆอซาลีได้กล่าวอีกว่าสิ่งมีชีวิตเกิดขึ้นตั้งแต่แรกเริ่มของการผสมกันระหว่างน้ำของผู้ชายกับน้ำของผู้หญิงและได้เกิดกระบวนการเช่นเดียวกับที่กล่าวไว้ ดังนั้น การทำแท้งเป็นอาชญากรรมอย่างหนึ่งและอาชญากรรมนี้ถือว่าน่าสยดสยองถ้าหลังจากกระบวนการเป่าวิญญาณและอาชญากรรมนี้จะเกินกว่าขั้นรุนแรงเมื่อหลังจากได้ฆ่ากันทั้งเป็นด้วยการคลอดเสมือนที่ได้ปฏิบัติโดยคนอาหรับในสมัยญาฮิลียะฮ์ที่ได้ฝังทารกผู้หญิงของเขาที่ยังมีชีวิตอยู่

ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์สมัยใหม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของอีหม่ามอัลฆอซาลี ความเป็นจริงแล้วท่านไม่ได้ทำตามตรรกะของเหตุผล แต่โดยผ่านการวิจัย การตั้งครรภ์ปัจจุบันนี้สามารถได้รับการวินิจฉัยเกี่ยวกับฮอร์โมนหลังจากได้เกิดกระบวนการตกไข่และการปฏิสนธิ

ส่วนในระดับการพัฒนาขั้นต่อไปนั้นใช้วิธีการอัลตราซาวนด์

นักวิชาการอิสลาม(อุลามาอฺ) ได้ตรวจสอบข้อมูลทางวิทยาศาตร์การแพทย์สมัยใหม่และพวกเขาคิดว่ามีห้าเงื่อนไขที่สำคัญเพื่อกำหนดจุดเริ่มต้นของชีวิต อย่างแรก สิ่งดังกล่าวจะต้องเป็นสิ่งที่ชัดเจนจนกว่าจะแสดงให้เห็น ที่กล่าวถึงนี้เป็นการเริ่มหายใจ ที่สองต้องสอดคล้องกับอาการของชีวิตขั้นพื้นฐาน ได้แก่พัฒนาการการเจริญเติบโตของเซลล์สืบพันธุ์ ที่สามพัฒนาการนี้จะไม่ถูกขัดขวางโดยอุปสรรคต่างๆ มันเป็นการพัฒนาที่นำไปสู่ขั้นต่อไปในชีวิตมนุษย์จากตัวอ่อนกลายเป็นทารกจากนั้นก็เป็นเด็ก ต่อด้วยวัยรุ่นวัยผู้ใหญ่และสุดท้ายวัยชรา ที่สี่ ต้องย้ายทรัพย์สินมรดก (นามสกุล สายพันทางพันธุกรรม) ที่สามารถแยกแยะลักษณะของคนหนึ่งได้เหมือนที่เขาแยกแยะบุคคลนั้นเอง จนกว่าไม่มีใครที่เหมือนเขาได้ ไม่ว่าจะเป็นในอดีตหรืออนาคต จากนั้นที่ห้า ไม่มีข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับเงื่อนไขทั้งสี่ที่ได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้

ทั้งหมดนี้ได้สรุปโดยงานสัมมนา(ชีวิตของมนุษย์: แรกเริ่มและบั้นปลาย) ที่จัดขึ้นโดยองค์กรอิสลามที่ปฏิบัติงานอยู่ในคูเวตเมื่อปี ค.ศ 1985 งานสัมมนาดังกล่าวนั้นได้นำเสนอว่าสมควรให้เกียรติแก่ชีวิตของมนุษย์ในทุกๆด้านที่อยู่รอบๆตัวเขาตั้งแต่การรวมกันของไข่กับสเปิร์มพร้อมด้วยการเกิดปฏิสนธิในครรภ์ สังเกตคำถามของอีหม่ามอัลฆอซาลีที่ว่า (บางสิ่งบางอย่างนั้น(ควร)เกิดขึ้นตามที่ได้ถูกฮาลาล) ถึงแม้ว่าจะมีฟากิฮ์คนหนึ่งก็ตามที่มาให้ความรู้ในเรื่องดังกล่าว

ดาลีลชารอฮฺ (หลักฐานในกฎหมายอิสลาม) ต่างๆก็เช่นกันได้เห็นด้วยกับความเห็นดังกล่าวในเรื่องสิทธิของตัวอ่อนทุกตัวอ่อนหรือทารกมีสิทธิที่จะได้รับรับพินัยกรรมหรือมรดกและสิทธิของเขาจะถูกดูแลตามที่ได้ระบุในพินัยกรรมจนกว่าเขาจะคลอดออกมาและถ้าหากว่าตัวอ่อนหรือทารกนั้นแท้งในช่วงใดก็ตามและปรากฏว่าได้เสียชีวิต ดังนั้นเขาสามารถสืบทอดได้ สตรีที่ตั้งครรภ์ในขณะถูกรับโทษประหารชีวิตควรที่จะเลื่อนโทษออกไปจนกว่าเขาจะคลอดและให้นมแก่บุตรถึงแม้ว่าจะเป็นการตั้งครรภ์ก่อนแต่งงานก็ตาม ยิ่งกว่านั้นโทษของการทำแท้งถึงแม้ว่าเกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจก็ต้องถูกปรับเป็นจำนวนเงินต้องจ่ายให้แก่ทายาทของทารกนั้นและจะถือว่าเป็นความประมาท ค่าปรับเป็นจำนวนครึ่งหนึ่งในสิบจากค่า diat ถ้าหากทารกนั้นได้เกินช่วงที่ถูกเป่าวิญญาณแล้วจะถือว่าโตแล้วในบางทัศนะ

อย่างไรก็ตาม เป็นที่อนุโลมในชารออ์หรือกฎหมายสำหรับขั้นตอนการถูกทำแท้งก็คือถ้าหากว่ามารดาที่ตั้งครรภ์เป็นโรคและมีผลกระทบต่อลูกในครรภ์จนถึงชีวิต ในเรื่องนี้ทางกฎหมายอิสลามให้ความเห็นว่า มารดารนั้นเป็นเสมือนต้นกำเนิดและทารกในครรภ์เปรียบเสมือนกิ่งของมัน ดังนั้นจำเป็นต้องทำลายกิ่งเพื่อให้ต้นรากฐานดั้งเดิมปลอดภัย ส่วนใหญ่ fuqaha (ลูกขุน) อนุญาตให้ทำการแท้งตัวอ่อนที่ประสบปัญหาพิการด้านกายภาพ ฉันได้ยินจาก fuqaha (ลูกขุน) เกินกว่าหนึ่งที่แสดงความเห็นเกี่ยวกับตัวอ่อนที่เกิดจากสาเหตุโศกนาฏกรรมข่มขืน การค้นหาเกี่ยวกับความรุนแรงของคดีการข่มขืนที่เปิดเผยว่าเสมือนที่กระทำโดยทหารเซอเบียต่อสาวมุสลีมะห์บอสเนีย บางส่วนจากพวกเขาได้กล่าวว่าทารกที่เกิดไม่ใช่ฝ่ายผิดและอีกส่วนหนึ่งเห็นว่าเป็น “เฎาะรูเราะฮฺ(กรณีเหตุจำเป็น) อนุญาตในสิ่งที่ถูกห้าม(ฮะรอม)”

iv. การทำหมัน

กระบวนการนี้มีจุดประสงค์เพื่อตัดทิ้งหลอดมดลูกจากสเปิร์มไปยังไข่ การทำหมันเป็นการทำไม่ว่าจะเป็นการตัดท่อนำไข่(tiub fallopio) ทั้งสองข้างหรือตัดท่อน้ำอสุจิชายทุกด้าน นี่เป็นกระบวนการที่เห็นโดยนักวิชาการกฎหมายอิสลามและแพทย์มุสลิมด้วยคำเตือนอย่างเข้มงวด

การทำหมันถูกอนุญาตถ้าหากว่ามีปัจจัยเสี่ยงต่อสตรีที่ตั้งครรภ์ สตรีที่อยู่ในระยะวัยหมดประจำเดือนจะมีความแข็งแรงในเรื่องสุขภาพและพวกเขายังมีบุตรได้อีก กระบวนการนี้ได้ดำเนินเพื่อจุดประสงค์แบบถาวรและไม่สามารถเปลี่ยนใจได้แล้ว ในบางกรณีมีการขอให้แพทย์ได้ดำเนินขั้นตอนดังกล่าว จากนั้นพอสถานการณ์เปลี่ยนไปด้วยสาเหตุเกิดจากลูกหายตัวไปหรือการสลับสามี ดังนั้นวิธีที่จะต้องทำก็คือเปลี่ยนไปทำหมันในรูปแบบอื่น มีประเทศอื่นๆที่ได้ทำขั้นตอนดังกล่าวต่อบรรดาสตรีและบุรุษด้วยการบังคับหรือมอบแรงจูงใจด้วยเงินแก่กลุ่มประชาชนที่ประสบปัญหายากจน อิสลามได้ห้ามการกระทำดังกล่าวอย่างเข้มงวด

2. ส่งเสริมการมีบุตร (รักษาภาวะมีบุตรยาก/เป็นหมัน)

ต้องการมีบุตรและพยายามทำการรักษาด้วยวิธีทางการแพทย์นั้นสามารถทำได้จนกว่าวิธีนั้นไม่ขัดต่อหลักศาสนา

i. การผสมเทียม

หลักการนี้ได้อนุญาตด้วยกฎของน้ำอสุจินั้นเป็นน้ำอสุจิของสามีที่ผ่านการแต่งงานที่ถูกหลักการ แม่หม้ายหรือหญิงม่ายไม่อนุญาตให้ฉีดน้ำอสุจิของสามีคนก่อน (ที่เก็บไว้ในธนาคารอสุจิ) หรือฉีดน้ำอสุจิของบุคคลอื่นอย่างเช่นที่ได้เกิดขึ้นในประเทศแถบตะวันตก

ii. เด็กหลอดแก้ว:

หลักการนี้ถูกอนุญาตแต่ด้วยข้อกำหนดคือต้องทำระหว่างสามีภรรยาที่ได้แต่งงานแล้วโดยไม่ต้องนำอสุจิไข่หรือตัวอ่อนเข้าไปในมดลูก การมีเพศสัมพันธ์และการคลอดต้องเกิดขึ้นหลังจากการแต่งงานและการแต่งงานที่เกี่ยวข้องระหว่างสองฝ่ายเท่านั้น

iii. การตั้งครรภ์แทนหรือการอุ้มบุญ

หลักการนี้เป็นการใช้ประโยชน์จากสตรีที่ไม่ใช่สถานะภรรยาเพื่อจะอุ้มบุญบุตรของคู่สมรสอื่น (ตัวอ่อน ก็คือทารกที่ยังไม่สมบูรณ์เกิดจากอสุจิของสามีและไข่ของภรรยาในห้องปฏิบัติการ) ในมดลูกของเขา เป็นเพราะว่าภรรยามีมดลูกที่ไม่เหมาะแก่การตั้งครรภ์ หลักการนี้ถูกปฏิเสธโดยศาสนาอิสลามเพราะมีการแทรกแซงบุคคลที่สาม ในขณะที่คู่สมรสสามีภรรยานั้นมีเพียงบุคคลสองคนเท่านั้น ที่ตะวันตกปัญหานี้ยังเป็นที่กังวลอยู่เพราะเกรงว่าแม่อุ้มบุญที่ตั้งครรภ์แทนและคลอดนั้นอาจจะเปลี่ยนใจและปกป้องทารกที่เกิดนั้นด้วย ในสถานการณ์ต่างๆ มีการเรียกเก็บค่าเช่าในรูปแบบจำนวนเงิน ดังนั้นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ สตรีตั้งครรภ์ผู้หนึ่ง

ประสงค์ที่จะปล่อยตัวเองจากการตั้งครรภ์เพราะผลตอบแทนธรรมชาติของความเป็นแม่หดตัวลงจากมูลค่าเปลี่ยนเป็นราคา

ข. การปลูกถ่ายอวัยวะ

หุกุมหรือกฎในหลักการอิสลามได้กำหนดไว้ว่าวิญญาณมนุษย์นั้นถูกให้เกียรติไม่ว่าจะตอนที่ยังมีชีวิตหรือสิ้นชีพแล้ว ดังนั้นจึงไม่เหมาะสมที่จะตัดออกหรือเสริมอวัยวะส่วนต่างๆ เจ้าของร่างกายนั้นได้รับอามานะฮ์จากพระองค์ผู้สร้างแล้วให้ดูแล

ก็จริง ในหลักการฟิกส์เกี่ยวกับการได้รับอนุญาตยกเว้นในหลักการ "สถานการณ์ฉุกเฉินหรือภาวะจำเป็นจะอนุโลม ในสิ่งที่หะรอม(ห้าม)"และหลักการ "เลือกภาวะเสี่ยงที่มีผลน้อยกว่า" สามารถปฏิบัติถ้าหากว่าผู้ป่วยมีความจำเป็นสำหรับปกป้องชีวิตของเขาถึงแม้ว่าถูกนำย้ายอวัยวะของคนตายหรือยังมีชีวิตที่สามารถมีชีวิตโดยไม่มีวัยวะนั้นและไม่มีความเสี่ยงใดๆ การเปรียบเทียบเช่นนี้เสมือนที่ได้ถูกตรัสไว้ในอัลกุรอ่าน ความว่า "แท้จริงผู้ใดที่ให้ชีวิตมันเหมือนกับเขาได้ให้ชีวิตกับคนทั้งมวล"

หัวข้อนี้ประกอบด้วยปัจจัยหลักการต่างๆที่ระบุไว้ห้ามค้าขาย ห้ามบังคับและห้ามเปลี่ยนแปลงความจำเป็น

i. การถ่ายโอนเซลล์ประสาท

พบว่าโรคต่างๆสามารถหายหรือลดลงด้วยการถ่ายโอนเซลล์ประสาทจำนวนหนึ่งเข้าไปในสมอง เส้นประสาทนั้นเอาจากตัวอ่อนที่สูญเสียแล้ว ขั้นตอนนี้จะได้รับอนุญาตหากการแท้งบุตรเกิดขึ้นตามธรรมชาติ และไม่อนุญาตเด็ดขาดหากทำแท้งตัวอ่อนเพื่อจุดประสงค์ต้องการเซลล์ประสาทดังกล่าว มีบางความคิดเห็นได้กล่าวว่าเซลล์ประสาทประกอบด้วยความรู้ ความรู้สึกและลักษณะหน้าที่ของมัน เรื่องดังกล่าวนั้นจัดอยู่ในเรื่องตำนานและการจินตนาการที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับขั้นตอนนี้

ii. ทารกไม่มีกะโหลกและสมอง

ทารกที่เกิดไม่มีสมองคือทารกที่เกิดมาไม่มีกะโหลกศีรษะสาเหตุเกิดจากความพิการทางกายภาพ ทารกนั้นอาจจะเกิดในสภาพที่ยังมีชีวิตอยู่และไม่เสมอไปว่าอาจจะเสียชีวิตถึงแม้ว่าจะมีชีวิตอยู่เพียงไม่กี่วัน ไม่อนุญาตให้สัมผัสถ้ายังมีชีวิตอยู่ แต่ถ้าหากเขาได้เสียชีวิตแล้ว สามารถสัมผัสได้เพื่อเอาอวัยวะของเขาแต่ต้องได้รับอนุญาตโดยครอบครัวของเขา เช่นเดียวกันจะอนุญาตหลังจากที่เสียชีวิตแล้วจะรักษาโดยใช้เครื่องช่วยหายใจเพื่อชะลอกระบวนการสลายตัวของอวัยวะในขณะทำการถ่ายโอนอวัยวะ

iii. การปลูกถ่ายต่อมเพศ:

ต่อมเพศสร้างตัวอสุจิจากเพศชายและไข่จากเพศหญิงตราบใดที่ต่อมนี้ยังคงทำงานในการสร้างอสุจิและไข่ดังนั้นไม่อนุญาตให้ถ่ายโอนต่อมทั้งสองนั้นไปยังบุคคลอื่น ทายาทที่เกิดจากผู้รับต่อมอวัยวะเพศจะได้สืบทอดยีนผู้บริจาคต่อมเพศ ถ้าหากเกิดการตั้งครรภ์ทำให้เกิดการแทรกแซงบุคคลอื่นเข้ามาระหว่างการสมรสนี้

ค. การกำหนดสิ้นชีพ:

การพัฒนาของเทคโนโลยีในการถ่ายโอนอวัยวะได้ปรากฏด้วยความสามารถในการผ่าตัดเพื่อถ่ายโอนอวัยวะต่างๆ ที่สำคัญอย่างเช่น หัวใจ ไม่จำเป็นว่าในยุคล่าสุดนี้จะต้องใช้หัวใจของสัตว์แต่แน่นอนต้องมาจากมนุษย์ ในประเด็นนี้การรักษาอยู่ที่จุดแยกระหว่างสองประเด็นที่ขัดแย้งกัน ก็คือหัวใจที่ตายจากร่างศพที่ไม่สามารถจะทำงานได้แล้วและหัวใจที่ยังเต้นอยู่จากร่างที่ยังมีชีวิตห้ามเอาเพราะการเอานั้นเสมือนว่าเป็นการฆ่าเจ้าของ

เกิดคำถาม “เราสามารถเอาหัวใจที่ยังมีชีวิตอยู่จากร่างที่ตายไปแล้วได้หรือไม่” ย้อนกลับไปดูนิยามของความตายที่มีมานาน นัก Fuqaha’ (กลุ่มคนที่มีความรู้ด้านฟิกฮฺ) ส่งมอบให้กับแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญ นิยามของการตายขึ้นอยู่กับการวินิจฉัยของการเสียชีวิตคือเมื่อหัวใจและลมหายใจได้หยุด อย่างไรก็ตามช่วงทศวรรษหลังๆนี้มีคุณสมบัติทั่วไปของความตาย ได้แก่ อย่างไรก็ตามในทศวรรษที่ผ่านมามีลักษณะทั่วไปของความตายนั้นก็คือ ก้านสมองตาย (ก้านสมอง) และมันหยุดการทำงาน ก้านสมองเป็นส่วนที่ประกอบด้วยระบบประสาทส่วนกลางสำหรับหัวใจและการหายใจ ผู้เชี่ยวชาญระบุผ่านการตรวจสอบวินิจฉัยทางการแพทย์และยืนยันต่อการตายในส่วนของก้านสมอง มนุษย์อาจจะติดเชื้อจากส่วนของสมองเขาจนทำให้เกิดอาการโคมาหรือไม่รู้สึกตัวในระยะยาว แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าเสียชีวิตไปแล้ว ถ้าหากในส่วนของสมองยังคงทำงานอยู่

ขั้นตอนการแขวนคอถึงตายเป็นการแยกก้านสมองกับกระดูกคอออกจากกันในส่วนที่สอง (C2) เนื่องจากน้ำหนักร่างกายได้ผลักดันมันในรูปแบบการเคลื่อนไหวอย่างฉับพลันด้วยวิธีการผูกคอ บางครั้งการเต้นของหัวใจยังคงอยู่ในเวลาเพียงไม่กี่วินาทีและไตอาจทำงานได้และทำงานได้ไม่กี่วันในขณะที่เซลล์ผิวและอื่น ๆ ยังคงเติบโตต่อไปด้วยการเพิ่มจำนวนเซลล์ผิวมากขึ้น สำหรับอวัยวะทุกส่วนของร่างกายนั้นอายุขัยอาจยังคงอยู่หลังจากการเสียชีวิตของคนหนึ่งและอาจเป็นหลังจากที่ถูกฝัง

ระหว่างการตายของคนคนหนึ่งกับการตายของหัวใจมีระยะเวลาหนึ่งได้แก่ช่วงที่สามารถดำเนินการด้วยวิธีเทียมก็คือสูบอากาศเข้าไปในปอดที่จะดูดโดยทั้งสองเสมือนคนที่หายใจ การหายใจเช่นนั้นจะถ่ายเทออกซิเจนไปยังเลือดโดยผ่านปอดและถูกนำไปยังหัวใจ จากนั้นปอดก็จะสูบอากาศไปยังทั่วร่างกาย ดังนั้นระยะเวลาการมีชีวิตของอวัยวะร่างกายหลังจากการตายของเจ้าของจะเป็นเวลานาน

อายุขัยของอวัยวะร่างกายนั้นไม่ใช่หมายถึงการสิ้นสุดอายุของคนหนึ่งคน ฉันยังจำเหตุการณ์ได้มารดาของฉันได้ฆ่ากระต่ายและตัดอวัยวะของกระต่ายนั้นใส่ในภาชนะและกล้ามเนื้อของมันยังคงสั่นและเต้น

อะไรเป็นสิ่งที่น่าสังเกต แนวคิดนี้เกือบจะคล้ายในเชิงหลักการกับสิ่งที่รู้จักมานานหลายศตวรรษเป็นการเคลื่อนไหวของสัตว์กุรบานหลังจากถูกเชือด พวกเขากล่าวว่าหากผู้โจมตีมาแทงคนคนหนึ่งจากนั้นทำให้ลำไส้ฉีกขาดและทะลักออกมา อุบัติเหตุครั้งนี้ถือว่าเป็นอาการบาดเจ็บร้ายแรงถึงขั้นชีวิตถึงแม้ว่าเหยื่อยังคงเคลื่อนไหวอยู่ราวกับว่าสัตว์กุรบานกำลังเคลื่อนไหวอยู่ หากชีวิตของเหยื่อได้สิ้นสุดโดยผู้โจมตีคนอื่น การฟ้องร้องสังหารยังคงเป็นผู้โจมตีรายแรก ในขณะที่ผู้โจมตีรายที่สองถูกตั้งข้อหา แต่ไม่ใช่ข้อหาฆาตกรรม

ในระหว่างการประชุม "ชีวิตของมนุษย์ : แรกเริ่มและสิ้นสุด" (จัดโดยสมาคมวิทยาศาสตร์การแพทย์อิสลาม คูเวต 1985) นักอุลามาอฺพอใจกับคำอธิบายนี้และเมื่อเกิดการตายของแก่นสมอง อนุญาตให้ทำการหยุดใช้เครื่องมือช่วยหายใจหรือการผ่าตัดหน้าอกและเอาหัวใจที่ยังเต้นอยู่ (จากร่างผู้ตาย) เพื่อย้ายไปยังหน้าอกของผู้ป่วยที่หัวใจของเขาหยุดทำงานแล้ว

สิ่งนี้เป็นเทรนด์ในโลกและนำมาประยุกต์ใช้ในประเทศอิสลามที่นำโดยราชอาณาจักรซาอุดิอาระเบีย (หลังจากถูกยอมรับโดย *majma' fiqhiyy*) และถ้าหากยังมีความสับสนในประเด็นนี้ที่เกิดจากกลุ่มที่มีแนวโน้มจะบอกว่าสิ่งนี้หะรอมโดยไม่ทำการตรวจสอบวินิจฉัยอย่างลึก ดังนั้นให้รู้ไว้เถิด ผู้ที่ทำหุกุมหรือกฎหมายนี้คือกลุ่มแพทย์และนักอุลามาอฺฟิกฮฺ

ง. การฆาตกรรมด้วยความเมตตา :

สังคมคิดว่าถ้าคนที่ประสบกับความพิการหรือทนทุกข์ทรมานจากโรคที่ไม่มีโอกาสรักษาได้หาย ดังนั้นเขามีสิทธิ์ที่จะทำการตัดสินใจเพื่อยุติชีวิตของเขาและหนึ่งในหน้าที่ของการรักษาทางการแพทย์ก็คือให้ความเมตตาแก่เขา

ไม่มีพื้นที่ในการกระทำสิ่งนี้โดยเฉพาะในกฎหมายอิสลามเพราะอัลลอฮฺ ซ.บ ทรงตรัสไว้ในซูเราะฮ์อัล-มาอิดะฮฺ:-32 ความว่า "แท้จริงผู้ใดฆ่าชีวิตหนึ่งโดยมิใช่เป็นการชดเชยอีกชีวิตหนึ่ง หรือมิใช่เนื่องจากการบ่อนทำลายในแผ่นดินแล้วก็ประหนึ่งว่าเขาได้ฆ่ามนุษย์ทั้งมวล"

สิทธิ์ในการฆ่าตัวตายไม่ได้ปรากฏในอิสลาม ถึงแม้ว่าจะต้องทำเพื่อลดความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานเพราะท่านรอซูล ซ.ล กล่าวไว้ว่า"สมัยก่อนพวกท่าน มีชายคนหนึ่งเป็นแผล เขาทนความเจ็บปวดของแผลนั้นไม่ได้

เขาได้เอามีดมาทิ่มแทงแผลนั้นจนทำให้เลือดไหลออกมามากเป็นเหตุให้เขาเสียชีวิต อัลลอฮฺได้ตรัสว่า "บ่าวของฉันได้กระทำสิ่งที่รุนแรงต่อตัวเขาเอง ฉะนั้นฉันได้ปิดโอกาสในการเข้าสวรรค์สำหรับเขา"

ความจริงแล้ว ในระยะยาว วิชาชีพทางการแพทย์ที่ดีที่สุดคือให้บริการอย่างต่อเนื่องเพื่อรอดชีวิตไม่ใช่การยุติลง เราไม่ทราบโรคอะไรบ้างที่ไม่สามารถรักษาได้ด้วยยาชนิดต่างๆหรือการผ่าตัด การหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดนั้นเป็นสิทธิมนุษยชน ถ้าความเจ็บปวดนั้นยังคงไม่หาย ก็ควรอดทนกับมัน เพราะการอดทนนั้นมีผลตอบแทนยิ่งใหญ่นัก และตามคำกล่าวของท่านนบี ซ.ล. "เมื่อใดก็ตามที่มุสลิมคนหนึ่งได้รับความทุกข์ยากจากความป่วยไข้หรือจากเรื่องอื่นๆ อัลลอฮฺก็จะปลดบาปของเขาเพราะความทุกข์นั้นเหมือนกับต้นไม้ปลิดใบของมันทิ้ง"

มีบางกรณีการให้ยาไม่เพียงแต่ช่วยกำจัดอาการปวดเท่านั้นแต่อาจทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิตได้ ประเด็นในที่นี้ก็คือเจตนาของแพทย์นั้นเขาตั้งใจจะฆ่าผู้ป่วยหรือไม่ แท้จริงแล้วอัลลอฮฺเท่านั้นที่สามารถรับรู้เจตนาของมนุษย์ ผู้ที่ส่งเสริมสนับสนุนการฆาตกรรมด้วยความเมตตากล่าวว่าการปฏิบัติดังกล่าวควรได้รับความยินยอมจากผู้ป่วยอย่างมีสติและเป็นอิสระโดยปราศจากแรงกดดันใด ๆ ต่อเขา ที่จริงแล้วนี่เป็นข้อสันนิษฐานที่ไม่ถูกต้อง ผู้ป่วยในกรณีนี้จะอ่านผิดพลาดหรือถูกต้องในมุมมองของครอบครัวของเขาในข้อความว่า "ตราบใดที่คุณมีวิธีที่ถูกต้องตามกฎหมาย ทำไมต้องทำให้ตัวเองเหนื่อยและลำบากนอกจากเสียเวลา พลังงานและเงิน?

พวกเขาเรียกการเสียชีวิตนี้ว่าตายอย่างมีศักดิ์ศรี ร่างกายของฉันสั่นทุกครั้งเมื่อนึกภาพตอนถูกเข้าโรงพยาบาลเป็นผู้ป่วย พนักงานทะเบียนถามฉันว่าฉันต้องการที่จะตายด้วยศักดิ์ศรีหรือในทางกลับกัน

ประการแรกที่พวกเขาต้องการช่วงบั้นปลายของชีวิตคือการเงินที่แข็งแกร่งเนื่องจากค่ารักษาพยาบาลที่สูงมาก ความจริงก็คือเงินนั้นได้ปรากฏอยู่จริงและเราลองสังเกตเงินถูกใช้เพื่อจุดประสงค์การฟุ่มเฟือยหรูหรา ความสุข การทำลาย ยาเสพติด เครื่องดื่มแอลกอฮอล์และกามตัณหารวมถึงอาวุธเพื่อทำลายและการทำลาย ฉะนั้นสิ่งที่ผิดไม่ใช่ที่เงิน แต่ผิดที่วิธีการใช้เงินต่างหาก

สำหรับการดูแลผู้ปกครอง ผู้ป่วย และคนจนเป็นเรื่องที่ศาสนาอิสลามส่งเสริม โดยเฉพาะพ่อแม่ที่มีอายุมาก อย่างเช่น อัลลอฮฺได้ทรงตรัสไว้ในอัลกุรอานซูเราะฮ์อัล-อิสรออ์:23 ความว่า "และพระเจ้าของเจ้าบัญชาว่า พวกเจ้าอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากพระองค์เท่านั้นและจงทำดีต่อบิดามารดา เมื่อผู้ใดในทั้งสองหรือทั้งสองบรรลุสู่วัยชราอยู่กับเจ้า ดังนั้นอย่ากล่าวแก่ทั้งสองว่า อุฟ ! และอย่าขู่เข็ญท่านทั้งสอง และจงพูดแก่ท่านทั้งสองด้วยถ้อยคำที่อ่อนโยน"

ตามที่คาดไว้ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา การเรียกร้องที่ผิดศีลธรรมเรียกร้องสิทธิ์ที่จะตายได้เปลี่ยนแปลงเป็นการเรียกร้องต่อหน้าที่ที่จะต้องตาย พวกเขาโต้เถียงโดยบอกว่า เครื่องมือที่มนุษย์สร้างหากเกินอายุการใช้งานที่มีประสิทธิผล ก็ต้องกำจัดทิ้งเพราะมันไม่เป็นธรรมต่อกลุ่มอื่นในชุมชนที่จะรับมือกับส่วนที่ไม่ก่อให้เกิดผลประโยชน์ใดๆในการทำงาน

สิ่งนั้นเป็นตรรกะโดยวัตถุที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับคุณค่าของชีวิต กลุ่มอธินักไม่เชื่อในชีวิตหลังจากชีวิตอื่นแล้วก็การพิพากษาหลังจากการตาย

จ. เทคโนโลยีทางพันธุกรรม:

การสำรวจใหม่ในด้านพันธุกรรมเป็นสัญญาณต่อการปรากฏโลกแห่งใหม่ สาขานี้เป็นความรู้ของอนาคต ไม่ใช่แค่เพราะด้านนี้จะมีความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ในอนาคตเท่านั้น (และอนาคตที่กำลังจะเริ่มต้น) แต่เพราะมันเปิดเผยว่าอนาคตของมนุษย์ไม่สามารถที่จะทำนายผ่านดวงดาว ดวงชะตาและหอคอยแต่ผ่านจีโนม ยีนและพันธุกรรม

ตลอดระยะเวลาของประวัติศาสตร์ แสงริบหรี่ของวิชาความรู้ได้เปลี่ยนแปลงใบหน้าของโลกและไม่สามารถย้อนกลับไปที่สมัยก่อนๆในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม เหมืองแร่ ไอน้ำ ไฟฟ้า รังสีและคอมพิวเตอร์ เราคิดว่าเขตข้อมูลทางพันธุกรรมจะร่วมด้วยกันและนำพาไปยังอีกขั้นใหม่ในการพัฒนามนุษย์ที่ยังไม่เคยพบ เรื่องนี้ถูกกล่าวเช่นนั้นเพราะด้านสาขาวิชาความรู้นั้นไม่มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ปรากฏรอบๆตัวมนุษย์ แต่สาขานั้นคือตัวมนุษย์นั่นเอง

ดังนั้นฉันต้องการละทิ้งรูปแบบการเขียนสั้นๆ ที่ฉันเคยปฏิบัติมาก่อนหน้านี้และฉันจะพูดถึงหัวข้อนี้อย่างละเอียด เพราะเนื่องจากความปรารถนาอย่างกว้างขวางของสังคมเพื่อต้องการทราบในหัวข้อนี้

การอ่านจีโนมมนุษย์

พันธุวิศวกรรม

วิธีการในการเรียนรู้ภาษาของเราเริ่มต้นด้วยการเรียนรู้ของตัวอักษร จากนั้นจากตัวอักษรเหล่านี้เราสร้างคำ จากคำเราเขียนประโยค และแบบนี้ต่อเนื่องจนเป็นย่อหน้าที่เติมแต่ละหน้าเพื่อนำไปสู่บทต่างๆแล้วรวบรวมจนเป็นหนังสือเล่มสมบูรณ์ หนังสือแต่ละเล่มจะไร้ประโยชน์สำหรับผู้ที่ไม่อ่าน ถ้าผู้อ่านนั้นคาดการณ์ เขาก็ควรตรวจสอบฟังก์ชั่นต่างๆ

เริ่มต้นด้วยตัวอักษรและลงท้ายด้วยการทำความเข้าใจหนังสือนั้นอย่างสมบูรณ์ พร้อมให้ความสนใจต่อเนื้อหาทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นมุมมองของประโยคหรือความหมายก็ดี

อย่างไรก็ตาม มีหนังสือที่มีความผิดพลาดของการพิมพ์ที่ไม่ใช่เกิดจากแต่เดิมแล้ว แต่เกิดในขณะกระบวนการตีพิมพ์กับเครื่องพิมพ์หรือกระบวนการพิมพ์ ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นประกอบด้วยการเปลี่ยนความหมายของคำให้เป็นความหมายที่ต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง ตัวอย่างเช่น คำต่างๆ ได้แก่ “al-amal”, “al-hamal”, “al-amal”, “al-jamal”, และ “al-ajal” ในภาษาอาหรับตัวอักษรเปลี่ยนแค่ตัวเดียว ความหมายก็จะเปลี่ยนไปด้วย หรืออาจจะมีการเปลี่ยนแปลงแค่เครื่องหมายของตัวอักษรก็เป็นเหตุให้เกิดความหมายที่เปลี่ยนไป

ตัวอักษรที่เราใช้ในการเขียนของเราปกติแล้วประกอบด้วยอักขระ 20 กว่าตัวอักษร แต่เราทราบว่าตัวอักษรนั้นสามารถลดได้โดยไม่ต้องลดความหมาย เรารู้ว่าตัวอักษรโทรเลขประกอบด้วยสัญลักษณ์และจุดเท่านั้น แต่ผ่านการจัดเรียงนี้เราสามารถเขียนตัวอักษรปกติได้ เช่นเดียวกันกับภาษาคอมพิวเตอร์ขึ้นอยู่กับหนึ่งและศูนย์ แต่ลำดับและคำสั่งนั้นจะกล่าวถึงการเขียนแบบธรรมดาที่สามารถอ่านได้

โดยผ่านคำกล่าวนี้ พวกเรามีความประสงค์เพื่อจะทำการเปรียบเทียบเพื่อสามารถช่วยพวกเราทำความเข้าใจประเด็นที่เราจะลงนามเ พื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจและจะบรรลุเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว

i. ความแตกต่าง

ฮิกมะฮ์ (วิทยปัญญาขั้นสูง) ที่อัลลอฮฺทรงกำหนดไว้ว่า มนุษย์สมควรแตกต่างกับมัคลูคอื่นด้วยสติปัญญาที่เป็นกุญแจหลักแก่ความรู้ สติปัญญานี้ควรถูกกระตุ้นเพื่อตรวจสอบจักรวาลที่ถูกสร้างขึ้น เพื่อให้รู้สึกถึงความยิ่งใหญ่ต่อผู้สร้าง (พระองค์อัลลอฮฺ ซ.บ.) ประวัติศาสตร์ได้แสดงให้เห็นว่ามนุษย์ได้ใช้ความคิดสติปัญญาที่สามารถตรวจสอบ ศึกษาและค้นพบความลึกลับจนเวลาผ่านไป อารยธรรมมนุษย์ได้ประสบความสำเร็จบรรลุมรดกความรู้ที่มากมายมหาศาล เมื่อศตวรรษสุดท้าย มนุษยชาติได้รับข้อมูลความรู้เท่ากับพวกเขาในสมัยก่อนที่ได้ศึกษาในระยะเวลาที่ยาวนาน ปัจจุบันนี้มนุษย์ได้วิจัยออกมาว่าความรู้ของมนุษย์มีวิวัฒนาการเพิ่มขึ้นทุกๆห้าปี ยุคของการปฏิวัติอุตสาหกรรมได้ล้าหลังมากและเปลี่ยนไปเป็นยุคของการปฏิวัติข้อมูลที่สามารถทะลุโลกตั้งแต่ มานานหลายทศวรรษแล้ว อย่างไรก็ตาม สังคมก็ยังไม่ตื่นจากการหลับใหลและสิ่งนี้อาจเป็นอันตรายแก่พวกเขาในอนาคตได้ บทบาทของพวกเขาเพียงแค่แสดงให้เห็นความโลภของผู้ที่สนใจเท่านั้น

แต่ที่สิ่งที่น่าอัศจรรย์ยิ่ง การศึกษาของมนุษย์ต่อจักรวาลไม่ได้เริ่มต้นด้วยตัวอักษร จากนั้นกลายเป็นคำ หลังจากนั้นประโยคอย่างที่เคยเปรียบเทียบมาก่อนหน้านี้เกี่ยวกับการศึกษาของภาษา แต่กระบวนการนี้ไปในทิศทางตรงกันข้าม มนุษย์ได้เปิดตากว้างของเขามองไปยังจักรวาลและได้รู้ว่าจักรวาลนี้เป็นเล่มหนังสือที่สมบูรณ์และความก้าวหน้าที่มีอยู่โดยไม่ทราบที่มาและขอบเขตของมัน ประการนี้เหมาะกับความหมายที่อัลลอฮฺได้ทรงตรัสไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ อย่างเช่นในซูเราะฮฺ อัล-กะฮ์ฟฺ: 51 ความว่า "ข้ามิได้เอาพวกมันมาเป็นพยาน ในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แม้ในการสร้างตัวพวกมันเอง"

ตามประวัติศาสตร์ด้านความรู้ ความเจริญก้าวหน้าถูกวัดด้วยความสามารถของสติปัญญาที่ไปไกลได้แค่ไหนเพื่อเอากลับคืนมาสิ่งที่ได้สูญหายไป ในการทำวิจัยเฉพาะด้านและติดตามแหล่งกำเนิดของมัน มีรูปแบบของตัวอย่างสำหรับสิ่งต่างๆเช่นความรู้ด้านเคมี การแตกแยกของมวลกลายเป็นโมเลกุลและอนุภาค และความรู้ด้านชีววิทยาที่สามารถเรียกคืนสารจากธรรมชาติมาสู่พลังงาน ความรู้ด้านฟิสิกส์ปฏิเสธทฤษฎีการกลับมาของจักรวาลไปสู่การเกิดระเบิดครั้งแรกที่ยิ่งใหญ่ บทบัญญัติจากอัลลอฮฺ ซ.บ. ในซูเราะฮฺ อัล-อันบิยาอ์: 30 ความว่า "และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นแต่ก่อนนี้รวมติดเป็นอันเดียวกัน แล้วเราได้แยกมันทั้งสองออกจากกัน"

ที่มาของสิ่งมีชีวิตทุกสิ่งนั้นกลับคืนสู่น้ำ น้ำสามารถสรุปบางสิ่งบางอย่างที่ซับซ้อนให้แก่ส่วนประกอบของมันได้และสิ่งทั่วไปเข้าสู่รายละเอียดได้ รวมถึงสิ่งที่เป็นคอมโพสิตไปยังส่วนผสมต่างๆได้ การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับมนุษย์ต่อมนุษย์ไม่ได้เป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ มันกลับผ่านมนุษย์ไปยังมนุษย์อื่น เปรียบเสมือนหนังสือเล่มหนึ่งที่กลับไปยังรูปแบบตัวอักษรและพยัญชนะของมัน ถ้าหากว่าขอให้ช่วยสอน มนุษย์ก็จะสามารถอ่านการอ่านที่ใหม่และอาจจะเป็นการอ่านที่พิเศษที่สุด

มนุษย์รู้จักตัวตนของตัวเอง

สิ่งแรกที่มนุษย์จะรู้จักตัวตนของเขาคือรูปลักษณ์ภายนอกที่เห็นได้ชัด ซึ่งเกี่ยวข้องกับเพศชายหรือเพศหญิงรวมถึงรูปลักษณ์และลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างบุคคลหนึ่งกับบุคคลอื่น นอกจากนี้เหตุการณ์ความปลอดภัยหรือสงครามเป็นประตูทำความรู้จักสู่สมาชิกภายใน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกิดความคิดทำการรักษาให้คงทนหลังจากความตาย การวิจัยกำลังแพร่หลายมากขึ้นเมื่อปรากฏความรู้ด้านกายวิภาคศาสตร์(anatomi)และเปรียบเทียบกายวิภาคศาสต

ร์ กล้องจุลทรรศน์ถูกสร้างขึ้นจึงเป็นว่าเนื้อเยื่อของร่างกายประกอบด้วยเซลล์และนิวเคลียสของเซลล์ แต่ละเซลล์จะรับผิดชอบต่อชีวิตและหน้าที่ของมัน

การวิจัยได้แสดงให้เห็นว่านิวเคลียสของเซลล์แต่ละเซลล์มีผลลัพธ์ที่เป็นแบบพันธุกรรมไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับลักษณะทั่วไปที่มนุษย์ทุกคนมีหรือลักษณะเฉพาะที่มุ่งเน้นไปที่รายละเอียดที่แยกความแตกต่างของตัวเอง สิ่งนี้พิสูจน์ได้ว่าแต่ละบุคคลไม่สอดคล้องกับบุคคลอื่น ตั้งแตจุดเริ่มต้นของอารยธรรมมนุษย์จนกระทั่งสิ้นสุด

สารพันธุกรรมนี้ถูกเคลือบด้วยนิวเคลียสของเซลล์ในรูปแบบยี่สิบสามคู่ (บุคคลจากพ่อและบุคคลจากแม่) ซึ่งเป็นวัตถุขนาดเล็กที่รู้จักกันในชื่อโครโมโซม โครโมโซมสามารถระบุและจัดลำดับตามลำดับ จากคู่แรกจนถึงคู่ที่ 23 นอกจากนี้ยังมีการค้นพบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรค (พันธุกรรม)ต่างๆกับการกลายพันธุ์ในโครโมโซมที่ได้วิเคราะห์

การค้นพบครั้งแรกคือความไม่สมดุลของจำนวนโครโมโซม ถ้าโครโมโซมหนึ่งถูกเพิ่มเข้าไปในโครโมโซมคู่ที่มีจำนวนหนึ่งตามลำดับ มันจะทำให้เกิดโรค เช่นโรคทางพันธุกรรม หากมีการขาดโครโมโซมอย่างเช่นเหลือแค่ตัวเดียวจากโครโมโซมคู่นั่นก็เป็นอาการของโรคเหล่านี้เช่นกัน ตัวอย่างเช่น กรณีการเกิดโรคของเด็กๆในมองโกเลีย โรคที่เกิดจากการเพิ่มจำนวนโครโมโซมตัวที่ 22 (คือสามและไม่ใช่สอง) ตัวอย่างอื่นๆ เช่นโรค Turner's ซินโดรมที่หนึ่งในคู่ของโครโมโซมหายไป ดังนั้นการกลายพันธุ์อาจเกิดขึ้นเกี่ยวกับการขาดหรือการเพิ่มจำนวนโครโมโซม แต่ถ้าไม่มีโครโมโซมหรือการกลับตัวของโครโมโซมก็อาจทำให้เกิดโรคได้ เนื่องจากโครโมโซมสามารถแบ่งออกเป็นโซนต่างๆเช่นการทำแผนที่ของเส้นกราฟโดยใช้ไม้บรรทัด (แม้ในโครโมโซมที่ไม่ตรงกัน) หมายความว่าการป้องกันโรคสามารถทำได้ ไม่ใช่ในโครโมโซมโดยทั่วไป แต่ในพื้นที่ขนาดเล็กที่พบในโครโมโซม

เป็นที่รู้กันดีว่าโครโมโซมเป็นที่อยู่อาศัยในนิวเคลียสและขนาดของมันสามารถทำให้สั้นได้โดยการใช้รูปแบบวงกลมที่แน่นอน ถ้าเราระบุสายโซ่ของสารได้ถูกต้อง มันจะเป็นที่รู้จักเรียกว่ายีนและหน่วยพันธุกรรมและมันยังตัดสินที่จะทำหน้าที่บทบาทของเซลล์เพราะฟังก์ชันของมันที่ทำงานอยู่ ถ้าเราสามารถเชื่อมโยงโรคบางอย่างกับบริเวณแคบ ๆ ที่พบในโครโมโซมได้ พื้นที่แคบนี้จะครอบคลุมด้วยยีนจำนวนหลายพันยีนและเรายังต้องหาส่วนไหนที่รับผิดชอบอยู่ซึ่งที่จะกลายพันธุ์ นั่นแหล่ะถ้าเราต้องการตรวจสอบวินิจฉัยโรคที่ถูกต้องให้เป็นฐานการรักษาที่มีประโยชน์

การอ้างถึงฟังก์ชันการทำงานของยีนจะประกอบด้วย Deoxyribonucleic Acid (DNA) หน้าที่ของมันถูกสร้างจากคู่ที่มุ่งเน้นกรดอะมิโน แต่ละยีนไม่เหมือนกันยกเว้นกับคู่ของเขาเอง

ทั้งสี่กรดนี้ที่จริงแล้วเป็นตัวอักษรของภาษาชีวิตโดยมีการทำรูปแบบที่ซ้ำๆจนปรากฏเป็นข้อความ ทั้งสี่กรดอะมิโน (adenine, thymine, cytosine, guanine) เป็นจุดและสัญลักษณ์ของโทรเลขและเป็นหนึ่งเดียวเป็นศูนย์สำหรับคอมพิวเตอร์ แต่ละคู่มีลักษณะคล้ายกับบันไดหมุนระดับสูงหรือวงจับคู่ นี่เป็นรูปแบบของ DNA โมเลกุลดีเอ็นเอที่ค้นพบโดย Watson และ Crick ในปี 1953 และได้รับรางวัลโนเบล

ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับไทโปกราฟฟีเกิดขึ้นเมื่อองค์ประกอบแตกต่างกัน ดังนั้นหนึ่งในกรดอะมิโนจะแทนที่กรดอะมิโนอื่น ๆ จาก 100,000 กรดที่สังเคราะห์จากร่างกายมนุษย์ การกลายพันธุ์จะถูกแปลโดยการเกิดโรคหรือการเกิดอาการของโรคเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งทันทีหรือค่อยๆ การกลายพันธุ์นี้เกิดจากพันธุกรรมของรุ่นก่อน ๆ และเกิดจากการกลายพันธุ์ในยีนระหว่างการก่อตัว

มีเซลล์หลายพันล้านตัวในร่างกายมนุษย์ ในแต่ละนิวเคลียสมีโครโมโซมสี่สิบหกตัวที่มียีนประมาณ 100,000 ตัวซึ่งประกอบไปด้วยรูปแบบสามพันล้านคู่ที่เราได้กล่าวมาแล้ว นี่คือสิ่งที่นักวิชาการอิสลามได้กล่าวไว้ "จำเป็นต้องอ่านและจัดหมวดหมู่เหล่านี้ (และการค้นพบโครโมโซมที่กลายพันธุ์) การเก็บรวบรวมข้อมูลทางพันธุกรรมหากบันทึกไว้จะได้หนังสือปริมาณ 10 เล่มซึ่งแต่ละเล่มหนากว่าคู่มือของโทรศัพท์ แต่จะง่ายกว่าถ้าข้อมูลถูกโอนไปยังคอมพิวเตอร์ ดังนั้นวิทยาศาสตร์ตั้งใจจะอ่านมนุษย์ในระดับโมเลกุลในโครงการที่เรียกว่าการอ่านจีโนมของมนุษย์

จีโนมของมนุษย์

คำว่า "จีโนม" ประกอบด้วยองค์ประกอบของคำว่า "ยีน" และ "โครโมโซม" จีโนมอธิบายถึงข้อมูลทางพันธุกรรมอย่างทั่วถึงทีได้ตั้งรหัสไว้อย่างละเอียดด้วยตัวอักษรพื้นฐานของมันตามที่ระบุไว้ โครงการนี้มีความทะเยอทะยานสูงและมีขนาดใหญ่ อเมริกาได้จัดสรรงบประมาณไว้ 5 พันล้านดอลลาร์และได้ประมาณการว่าโครงการนี้จะใช้เวลา 15 ปีข้างหน้า อย่างไรก็ตามพวกเขาคาดว่าโครงการนี้เสร็จก่อนระยะเวลาที่กำหนดไว้เพราะเนื่องจากประเทศที่มีศักยภาพได้ทำการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในโครงการนี้ แต่ละประเทศอ่านโครโมโซมที่มีทั้งน้อยกว่าหรือมากกว่า

ประการที่สอง การที่มีเทคโนโลยีสมัยใหม่สำหรับการดำเนินโครงการนี้จะเกิดขึ้นทุกวัน ส่วนหนึ่งของงบประมาณจะทุ่มเทให้กับนวัตกรรมของเทคโนโลยีสมัยใหม่นี้ ความคิดของโครงการนี้เริ่มต้นด้วยการตรวจจับยีสต์ที่สามารถทำลายวงกลมกรดอะมิโนในโซนเฉพาะและยีสต์ที่สามารถรวมองค์ประกอบอื่น ๆ ไว้ในวงกลม (การทำลายและการต่อเกลียว) ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่จะแยกยีนบางชนิดและก่อให้เกิดสารประกอบเหล่านี้เพื่อให้ได้สารประกอบที่ผลิตหรือปลูกฝังให้อยู่ในสถานที่ของยีนที่ดูเหมือนจะได้รับความเสียหาย

ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ในบทนี้เกิดขึ้นอย่างเร็ว ความคืบหน้านี้อาจมีนัยสำคัญในชีวิตของเรา ดังนั้นสามเปอร์เซ็นต์จากงบประมาณที่ได้รับสำหรับการศึกษาผลกระทบทางศีลธรรม สังคมและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นถ้าหากโครงการนี้สำเร็จ

เพื่อให้ได้การอ่านจีโนมของมนุษย์การอ่านจะดำเนินการผ่านตัวอย่างที่ประกอบด้วยมนุษย์จำนวนมาก สังคมได้แบ่งปันจีโนมมนุษย์ยีนที่มีลักษณะเฉพาะอย่างเช่น สีดวงตา ความสูงหรืออื่นๆในการเอาตำแหน่งโครโมโซมที่เหมือนกัน ถึงแม้ว่าความหมายของมันต่างกัน เบื้องหลังของความเหมือนที่ชัดเจนในหมู่ของมนุษย์ แต่ละคนมีเอกลักษณ์ของตัวเองที่แตกต่างจากสิ่งถูกสร้างอื่นๆที่ที่เข้าใจได้ว่าอยู่เบื้องหลัง 2 ถึง 10 ล้านจากสามพันล้านชุดที่สร้างจีโนม ถ้าเราสามารถแยกออกได้ มันจะสร้างเส้นยาว

การค้นพบยีนสำหรับโรคบางชนิดทำให้เกิดการจำแนกยีนที่ไม่เหมือนใครสำหรับผู้ป่วยที่เป็นโรคนี้ซึ่งแตกต่างจากยีนที่เหมือนกันคนปกติ

สิ่งสำคัญที่ต้องสนใจตรงนี้คือกรดนิวคลีอิกที่สร้างรูปร่างร่างกายของเรานั้นคือ DNA (ดีเอ็นเอ) ซึ่งเป็นร่างของสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ เช่นแมลง นกหรือสัตว์ ดังนั้นไม่ใช่ดินเหนียวที่ทำให้เราเป็นมนุษย์
ทำไมต้องมีโครงการจีโนม

ความรู้ไม่มีจุดเพื่อหยุดในขีดที่จำกัดและบนพื้นฐานของมนุษย์ที่ชินกับการใช้ชีวิตของพวกเขา ความต้องการของมนุษย์ต่อความรู้ที่ดุเดือด เมื่อถูกถามว่า “พอแล้วหรือ” เขาจะตอบว่า “ได้มากกว่านั้นได้หรือไม่”

ในวันนี้ มนุษย์ได้เผชิญกับประเด็นการกำหนดฟังก์ชั่นชีววิทยาของมนุษย์ตามพื้นฐานเคมี หน้าที่ต่างๆ ลักษณะต่างๆ สุขภาพและโรคที่ถูกกำหนดโดยยีนและองค์ประกอบของมัน

หากไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับมัน เราไม่สามารถตรวจสอบโรคทางพันธุกรรมหกพันชนิดได้สำเร็จที่มนุษย์ประสบหรือเสี่ยงต่อการเกิดกับมนุษย์ในอนาคต มันเป็นก้าวแรก เพื่อป้องกันหรือหลีกเลี่ยงโรคต่างๆนี้หรืออย่างน้อยก็เป็นการคาดการณ์เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะเผชิญกับมัน จำนวนผู้ที่เป็นโรคหัวใจและมะเร็งมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อวิทยาศาสตร์ได้ผ่านกระบวนการรักษายีน ไม่ว่าจะเป็นการผ่าตัดพันธุกรรมเพื่อเอาออกยีนกลายพันธุ์และเอาเข้าไปเพื่อเป็นทางเลือกที่คล้ายคลึงกับมันเสมือนกับเวลาคุณจะเปลี่ยนสกรูเอาสกรูอื่นใส่ในเครื่องจักรที่ใหญ่หรือโดยการเอาออกยีนที่มีสุขภาพดีจากคนปกติและปลูกฝังให้พวกเขาได้รับของเหลวและเพื่อเป็นยาให้แก่ผู้ป่วยจีโนมที่ไม่ได้ระบายของเหลวเหล่านี้

อาจเป็นปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน เช่นรังสี ยา และสารเคมีที่สามารถตรวจสอบผ่านยีนเพื่อดูผลของปัจจัยเหล่านี้และมันเกิดขึ้นอย่างไร นับตั้งแต่ปี 1970 ที่รู้จักกันดีสำหรับพันธุวิศวกรรม เกิดการใช้วิธีปลูกถ่ายยีนด้วยฟังก์ชันบางอย่างในสิ่งมีชีวิตจากสกุลอื่นๆเพื่อให้ได้ฟังก์ชั่นเดียวกัน จากที่ได้รับรู้จากการเอาออกยีนของมนุษย์ ทำให้เกิดการหลั่งอินซูลินในแบคทีเรียชนิดหนึ่งและแบคทีเรียจะถูกทิ้งให้เพิ่มจำนวนขึ้นเพื่อผลิตอินซูลินของมนุษย์เป็นจำนวนมาก ซึ่งดีกว่าอินซูลินที่ได้จากสัตว์ในการรักษาโรคเบาหวานหรือเพื่อรับฮอร์โมนการเจริญเติบโตจากยีนที่มีการผลิตในการรักษาเด็กที่มีปัญหาในการเจริญเติบโตหรือการเปลี่ยนสารที่ขาดหายไปในผู้ป่วยที่เป็นโรคฮีโมฟีเลีย ซึ่งจะยับยั้งการแข็งตัวของเลือดซึ่งอาจทำให้เลือดไหลเวียนหรือวัสดุ interferon ที่ใช้ในการรักษามะเร็งบางชนิด ส่วนการประยุกต์ใช้ในโลกของการเกษตรหรือการเลี้ยงสัตว์เราได้ปฏิบัติอยู่ทุกวันและจะมีอนาคตที่สดใสกว่าวันนี้

ส่วนการประยุกต์ใช้ในโลกของการเกษตรหรือการเลี้ยงสัตว์เราได้ปฏิบัติอยู่ทุกวันและจะมีอนาคตที่สดใสกว่าวันนี้

ความวิตกกังวลและความตื่นตัว

เป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนที่จะรู้ว่าตัวเองเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราถือว่าเป็นความลึกลับในอนาคตหรือไม่? เธอรู้สึกอย่างไรหากพบว่าเธอจะตายตอนอายุ 40 ปีหรือจะมีภาวะกล้ามเนื้ออัมพาตเมื่ออายุย่าง 50 ปี? แน่นอนว่านี่ไม่ใช่ความอัปยศและไม่ใช่ข้อกล่าวหาที่จะรู้ในอนาคต แต่มันเหมือนคุณเห็นเสี้ยวในช่วงต้นเดือนคุณต้องพูดว่า: ดวงจันทร์เสี้ยวนี้จะเป็นดวงจันทร์เต็มดวงหลังจากผ่านไปสองสัปดาห์

การอ่านพันธุกรรมเป็นสิ่งที่ล่าสุดที่ได้รับทราบเพื่อทำนายอนาคตที่จาง ๆ ไม่มีความสุขในชีวิตถ้ามนุษย์ได้รู้เรื่องนี้และไม่รู้สึกตื่นเต้นกับชีวิตของเขาที่กำลังรอชะตากรรมที่ได้ทราบมาก่อน และการเกิดความโศกเศร้านั้นดีย่อมดีกว่าการรอคอยมันตามที่ระบุไว้ในคำอุปมาของชาวอาหรับ ในอนาคตอันใกล้นี้ไม่มีความคาดหวังว่าจะสามารถจัดการกับโรคได้และแพทย์ท่านหนึ่งที่เชี่ยวชาญในการวินิจฉัยก็ไม่สามารถรักษาได้ ผู้ป่วยยังคงสับสนว่าเขาจะต้องการแต่งงานหรือไม่ หรือว่าเขาต้องการมีลูกหรือไม่และเขาควรจะกลัวหรือมั่นใจ

เกิดอะไรขึ้นถ้ารัฐบาลหรือหน่วยงานอื่นต้องการบังคับใช้การตรวจคัดกรองทางการแพทย์สำหรับการอ่านจีโนมเป็นขั้นตอนการสมัครงานและพบว่ามียีนที่แสดงถึงความเสี่ยงต่อโรคหัวใจ มะเร็งหรืออื่นๆ?

การแต่งตั้งจะถูกปฏิเสธหรือไม่นั้นมีทัศนคติที่มีอคติกับกลุ่มดังกล่าวเช่นการเหยียดผิว แม้ว่าจะอยู่บนพื้นฐานของสุขภาพและไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพศหรือสีผิว? มันยุติธรรมหรือไม่?

นั่นคือสิ่งที่ บริษัท ประกันสุขภาพหรือ บริษัท ประกันชีวิตใช้กฎเกณฑ์ในการวิจัยจีโนม จากนั้นจะถูกปฏิเสธหรือยอมรับขึ้นอยู่กับโอกาสของสุขภาพอนาคตด้านสุขภาพโดยทั่วไปรู้ว่ายีนที่กลายพันธุ์ไม่ได้ติดเชื้อทั้งหมด ในกรณีส่วนใหญ่โรคนี้เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ของยีนเหล่านี้กับองค์ประกอบภายนอก (สิ่งแวดล้อม) ที่อาจไม่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยจึงช่วยป้องกันโรคได้

ขอบเขตข้อมูลเกี่ยวกับพันธุกรรมสามารถได้รับการคุ้มครองได้เพียงไหน เพราะมันเป็นความเป็นลับส่วนตัวของบุคคลที่เกี่ยวข้องในบริบทของการรักษาความลับของวิชาชีพ มีการลงทะเบียนบนดิสก์คอมพิวเตอร์ที่ดำเนินการโดยบุคลากรที่ไม่ใช่ทางการแพทย์และการรักษาที่ควบคุมโดยบุคคล หน่วยงานของบริษัทต่างๆและรัฐบาล นี่เป็นรูปแบบการสอดแนมที่ต้องห้าม

หากข้อมูลมีการรั่วไหลจะมีผลต่อคนเหล่านี้หรือไม่เพราะด้วยความประมาทของพวกเขาและระบุไว้อย่างสังหรณ์ใจแม้ว่าจะเป็นเพียงสมมติฐานที่ไม่คาดคิดหรือไม่ และระบุว่าพวกเขามีสัญชาตญาณแม้ว่าจะเป็นเพียงสมมติฐานที่ไม่คาดคิด

ถ้าการตรวจสอบแสดงให้เห็นว่ามีการระบาดของโรคที่เกิดขึ้นกับครอบครัว และฉันต้องการยืนยันการดำรงอยู่ หรือการไม่อยู่ในหมู่เครือญาติ นี่ถือว่าเป็นเหตุผลสำหรับการแพร่กระจายความลับของบุคคลนั้นไปยังญาติๆของเขาเพื่อจุดประสงค์ให้มีการตรวจสอบหรือไม่ จริยธรรมทางการแพทย์ได้อนุญาตให้พวกเขาแจ้งหรือไม่ ถึงแม้ว่าพวกเขามีแนวโน้มเพื่อไม่ให้เปิดเผยและเลือกที่จะใช้ชีวิตของเขาตามปกติที่พระเจ้าประทานให้โดยไม่เพิ่มความกังวลใหม่ๆ

ในแง่มุมการฝึกปฏิบัติ การอ่านจีโนมจะเริ่มต้นขึ้นในกรณีที่สงสัยโดยคำนึงถึงประวัติครอบครัวที่สืบทอดกัน ตัวอย่างเช่น ผู้หญิงที่มารดายาย หรือพี่น้องของพวกเขามีโรคมะเร็งเต้านมเพื่ออยากให้ทราบว่ายีนของโรคอยู่ในจีโนมของพวกเขาหรือไม่ นี่คือการวิจัยยีนที่เพิ่งค้นพบใหม่ หากยืนยันว่าหญิงที่สงสัยนั้นมีโรคดังกล่าว พวกเขาควรจะอยู่ภายใต้การดูแลรักษาของแพทย์และได้รับการตรวจสอบอัลตราซาวน์เพื่อตรวจหาโรคนี้ ถ้าทราบในระยะเริ่มต้น การรักษาที่ได้ผลประสิทธิภาพสามารถทำได้เนื่องจากไม่มีการรักษาโรคทางพันธุกรรมนี้ ถ้าเราบอกว่าสิบเปอร์เซ็นต์ของพวกเขาจะเป็นโรคในอนาคตที่จะมาถึง ก็ไม่เป็นไรถ้าหากตั้งอีกหนึ่งร้อยเพื่อเฝ้าระวังดูแลเพื่อผลประโยชน์ของอีกสิบ

อย่างไรก็ตามจะเกิดอาการเช่นใดถ้าหากมารบกวนผู้หญิงเหล่านี้พวกเขาทั้งหมดก็เลยขอให้กำจัดเต้านมของพวกเขาตามความคาดหวังและคาดการณ์ หมายความว่า 90 จากทุกๆ 100 จะทำการผ่าตัดแม้ว่าจะไม่จำเป็น การสูญเสียในการผ่าตัดครั้งยิ่งใหญ่ นี้จะถูกยอมรับไหม วิธีนี้เป็นข้อดีสำหรับส่วนรวมและเป็นการรักษาที่ดีที่สุดแล้วใช่หรือไม่

ในเรื่องของการสืบพันธุ์ของมนุษย์ การอ่านจีโนมของทารกในครรภ์ช่วยให้เราสามารถทราบข้อบกพร่องของทารกในครรภ์ และได้รู้ถึงการกลายพันธุ์ที่กำลังจะมาถึงในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นอนาคตที่ใกล้จะถึงนี้หรือที่จะถึงอีกยาวไกล แม้จะเป็นทศวรรษต่อมาก็ตาม ด้วยเหตุนี้จะทำให้เพิ่มจำนวนของการทำแท้งในประเทศต่างๆที่อนุญาตให้มีการทำแท้ง แม้ว่าโรคนั้นอาจไม่รุนแรงก็ตาม ถึงแม้ว่าโรคนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อตอนอายุ 40 ปีขึ้นไป ในขณะที่การใช้ชีวิตในช่วงอายุสี่สิบหรือห้าสิบปีจะเป็นช่วงการใช้ชีวิตที่เป็นประโยชน์และมีประสิทธิผล

ด้วยความทันสมัยของการอ่านจีโนมและความเป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งนี้ หากพ่อแม่ต้องการให้ลูกๆมีลักษณะเฉพาะตามที่ต้องการ อย่างเช่น ความสูง สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ยอมรับหรือไม่ ถ้าหากเรื่องนี้มีการแพร่กระจาย มันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงมาตรฐานปกติในสังคมที่มีผู้คนที่ไม่ได้มีความสูงที่อยู่นอกช่วงปกติจะถูกมองว่าเป็นคนพิการและถูกเลือกปฏิบัติในที่ทำงาน ในการแต่งงาน หรืออื่นๆที่เป็นแบบอย่างในแวดวงสังคมใช่หรือไม่

มันเป็นสิ่งสำคัญไหมสำหรับสังคมที่จะมีลูกตามที่ต้องการ ไม่ได้ตามที่ถูกกำหนด แม้ว่าคุณลักษณะของพวกเขาเป็นการลอกเลียนแบบและไม่ใช่ที่เกิดจากธรรมชาติ? นี่ไม่ใช่รูปแบบของการดูถูกต่อเด็กเหล่านี้ดอกหรือ? ราวกับว่าพวกเขากำลังทำกำไรได้ตามข้อกำหนดบางอย่างและราวกับว่าพวกเขามาจากแคตตาล็อกและไม่ใช่สิ่งที่ถูกประทานจากพระเจ้าตามฮิกมัตและกฎพร้อมความต้องการของพระองค์ต่อมนุษย์ในระยะเวลาและช่วงที่ยาวนาน ซึ่งไม่ได้มาจากมุมมองของมนุษย์และยังไม่ได้ถูกสำรวจโดยวิทยาศาสตร์? ตามคำสั่งของพระเจ้าในการกำหนดของพระองค์ ถ้ามันกลายพันธุ์ มันอาจนำไปสู่การทำลายและความเสียหายที่ไม่มีใครสามารถพลาดได้

การอภิปรายครั้งต่อไปเกี่ยวกับยีนพฤติกรรม นักวิจัยชี้ให้เห็นว่ามียีนที่กระตุ้นให้ติดสารแอลกอฮอล์และยังมียีนกระตุ้นการเกิดความสัมพันธ์ในรูปแบบเกี่ยวกับการรักร่วมเพศ ข้อเรียกร้องนี้ยังไม่ได้รับการพิสูจน์ในปัจจุบันแต่ถ้าพิสูจน์แล้วจะสามารถช่วยเจ้าของไม่ให้ตกเป็นเหยื่อการประพฤติหรืออาชญากรรมได้หรือไม่ ในมุมมองของเรานี่คือสิ่งที่ตรงกันข้าม

ใครก็ตามที่มียีนที่ติดแอลกอฮอล์ดังนั้นเขาจำเป็นที่จะต้องหลีกเลี่ยงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อไม่ให้ติด ในความเป็นจริงแล้วเขาควรหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แม้ว่าแต่เดิมเขาไม่ได้ติดสารเสพติดอื่นๆเลย สำหรับผู้ที่มียีนรักร่วมเพศพวกเขาควรได้รับการรักษาทางจิตวิทยาที่เหมาะสมสถานการณ์เกิดขึ้นกระทั่งปี 1976 เมื่อ American Society of Psychiatrists ประกาศว่าการทุจริตทางเพศเป็นแนวโน้มตามธรรมชาติในครอบครัวและไม่ได้ถือว่าเป็นความเจ็บป่วยที่ได้รับการปฏิบัติหรือความอับอายที่น่าอับอาย

นี่เป็นข้อบ่งชี้ถึงข้อเสียของกลุ่มนี้ในชุมชนที่จะกลายเป็นคลื่นทางการเมืองที่มีผู้ติดตามนับพันคน ปัญหานี้กับเราเป็นปัญหาที่ไม่มีทางแก้ เพราะอิสลามสั่งให้ละเว้นและห้ามตามกิเลส ไม่ใช่สิ่งที่ควรอ้างว่าเป็น "สิ่งที่คุณต้องการ" แต่แทนที่จะเป็น "สิ่งที่คุณควรจะเป็น"

การอภิปรายนี้เป็นอย่างต่อเนื่องเพื่อรวมความพยายามในการปรับปรุงสายของมนุษย์ด้วยการฝังยีนที่มีลักษณะที่ต้องการ ดังนั้นยีนความกล้าหาญถูกปลูกในตัวคนขี้ขลาด และยีนความสนิทสนมถูกปลูกในตัวคนชั่วร้าย จนถึงวันนี้ถือว่าเป็นการคาดการณ์ทางวิทยาศาสตร์มากกว่าความเป็นจริง หากเกิดเหตุการณ์เช่นนี้จะเป็นการเปิดตัวที่เป็นอันตรายเนื่องจากวิทยาศาสตร์ได้กระทำเกินจากการควบคุมของธรรมชาติรวมถึงการควบคุมมนุษย์ด้วย

พื้นฐานของเอกลักษณ์ของมนุษย์คือทางเลือกที่อิสระสำหรับเขา ดังนั้นเขาเป็นผู้รับผิดชอบในสิ่งที่เขาเลือกจะเปล่าประโยชน์สำหรับบทบาทมนุษย์ที่ไม่มีความรับผิดชอบต่อตัวเองและเป็นความสูญเสียต่อมนุษย์นั้นเอง ในทางเดียวกันจะไม่ได้รับอนุญาตโดยศาสนาอิสลามเด็ดขาดไม่ว่าด้วยวิธีใดก็ตาม

คำถามเหล่านี้เป็นข้อกังวลของนักวิทยาศาสตร์ หมอ นักคิด นักศีลธรรม และผู้ปฏิบัติงานด้านกฎหมายปัจจุบัน ไม่ว่าพวกเขาจะสับสนหรือกลุ้มใจมากเพียงใดก็ไม่มีใครพยายามหรือมีความสามารถที่จะหยุดความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์นี้ได้อย่างไรก็ตามการดำเนินการที่จำเป็นคือการสร้างกฎหมายและจริยธรรมที่สามารถควบคุมความสำเร็จต่อไปได้เนื่องจากไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ก่อนที่เราจะพบแนวทางแก้ไขหากความเสี่ยงเกิดขึ้นก็ยากที่จะแก้ไขมันและถ้าญิน (Jin)ได้ออกจากขวดแล้วมันก็ยากที่จะจับอีกครั้ง

การโคลนนิ่งมนุษย์

การโคลนนิ่งคือกระบวนการผลิตและคัดลอกบางอย่างที่มาจากสิ่งเดิมของมนุษย์ นี่คือการจำลองแบบเดิมเนื่องจากมีวัสดุพันธุกรรมคล้ายกับต้นฉบับ

นี่คือการจำลองแบบเดิมเพราะมีวัสดุพันธุกรรมคล้ายคลึงกับต้นฉบับ เช่นหน้ากระดาษที่คุณคัดลอกจากหลายชุดทั้งหมดมีรูปแบบเดียวกัน

เมื่อปี ค.ศ. 1993 นักวิทยาศาสตร์สองคนได้ประกาศความสำเร็จของการค้นพบของพวกเขาในขั้นตอนการโคลนนิ่งที่ชื่อว่า (perfection) กระบวนการนี้จะช่วยกระตุ้นไข่ที่อุดมสมบูรณ์ในการผลิตฝาแฝดที่เหมือนกัน (เริ่มต้นด้วยหนึ่งไข่แล้วยืนจะเริ่มแบ่งครึ่ง) เมื่อไข่เริ่มแตกตัวลงในตัวอ่อนและเมื่อแบ่งออกเป็นสองเซลล์ที่เป็นรุ่นแรก เทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์จะเริ่มแทรกแซง เพื่อแยกเซลล์และกระตุ้นเซลล์ต้นกำเนิดแต่ละเซลล์ให้กลายเป็นเซลล์ใหม่ จากนั้นแยกเริ่มต้นในรูปแบบของทารกในครรภ์และมีสองตัวอ่อนเหมือนกันการต่ออายุเทคนิคใหม่นี้เป็นวิธีที่จะเลียนแบบและจัดการกับธรรมชาติของการผลิตฝาแฝดที่เหมือนกัน นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นในการสืบพันธุ์ของมนุษย์ตามธรรมชาติโดยบังเอิญของการตั้งครรภ์ทั้งหมด 300 ครั้ง (การตั้งครรภ์โดยเฉลี่ยคู่เป็น 90 ซึ่งน้อยกว่าหนึ่งในสามเป็นคู่เดียวกันมาจากไข่เดียวกัน)
ที่แน่นอนก็คือไม่มีเทคนิคใดที่จะช่วยป้องกันการทำซ้ำขั้นตอนในเซลล์รุ่นเดียวกันในการผลิตแฝดที่เหมือนกันของไข่ตัวแรก

อย่างไรก็ตามในปี ค.ศ. 1997 นักวิทยาศาสตร์ได้ประกาศความสำเร็จในวิธีการอื่น ๆ ที่ใช้กับสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมเพื่อผลิตแพะที่เรียกว่า Dolly ที่ Scotland (วิธีที่สามารถใช้ในสัตว์ขนาดเล็กเช่นกบและสัตว์เล็ก ๆ ที่อาศัยอยู่ในทะเลสาบ) สิ่งใหม่ที่สำคัญในเทคนิคนี้คือการผลิตลูก โดยไม่ต้องมีอสุจิและไข่ในกระบวนการปฏิสนธิ สัตว์ที่มีตัวอสุจิและไข่ที่โตแล้ว จะลดนิวเคลียสลงในแต่ละนิวเคลียสครึ่งหนึ่ง (ครึ่งหนึ่งของสารพันธุกรรม) หากทั้งสองปะทะกับไข่ที่ปฏิสนธิแล้วเซลล์เพาะพันธุ์จะทำให้เกิดตัวอ่อนในครรภ์
ในขณะที่เซลล์ของร่างกายปกติ (ไม่ใช่ตัวอสุจิและไข่) ข้างในนั้นมีสารพันธุกรรมที่สมบูรณ์ แต่เมื่อมันผสมพันธุ์จะกลายเป็นเซลล์รุ่นใหม่ที่คล้ายคลึงกับมัน แต่จะไม่พัฒนาเป็นทารกในครรภ์ ตัวอย่างเช่นเซลล์ผิวสามารถผลิตเซลล์ผิวใหม่และจะเป็นประโยชน์ต่อเซลล์ผิวเป็นชั้นของแผลไหม้ในพื้นที่ที่ถูกเผา อย่างไรก็ตามเซลล์ผิวสามารถที่จะเพิ่มจำนวนและพัฒนาเป็นทารกในครรภ์ได้หรือไม่? แน่นอนไม่ได้! จนกว่าเราจะลบเซลล์ผิวของนิวเคลียสแล้วเราจะเพิ่มมันด้วยไข่ที่สกัด จากนั้นการขยายพันธ์จะผลิตตัวอ่อน แต่ไม่ใช่การรวมกันระหว่างชายและหญิง!

นี่คือสิ่งที่นักวิทยาศาสตร์ในสกอตแลนด์ทำ พวกเขาเอาเซลล์จากอวัยวะเพศของแพะและสเปิร์มของมันจะถูกสกัดออกเพื่อจะตั้งเปลือกไข่ที่แยกจากน้ำอสุจิแล้ว

แกะดอลลี่เป็นผลมาจากการคัดลอกที่สอดคล้องกับรุ่นแกะที่ถ่ายโดยเซลล์ แกะของ Dolly ถูกห่อไว้รอบ ๆ ครรภ์จากครรภ์อื่น ๆ ของเธอเพื่อให้ทารกในครรภ์เติบโตขึ้นจนเกิด Dolly Dolly ไม่ได้เกิดมาจากเพศผู้หรือเพศเมีย แต่มันเกิดจากเซลล์ร่างกายจากร่างข้างเดียว

โลกถูกครอบครองทำไม เนื่องจากเทคโนโลยีเดียวกันนี้สามารถสร้างผลสัมฤทธิ์เดียวกันให้กับมนุษย์ได้ จากนั้นเซลล์จากผู้ชายจะสร้างแบบจำลองคล้ายกับพวกเขาในทำนองเดียวกันเซลล์จากผู้หญิงจะผลิตออกมาแบบเดียวกัน ไม่มีการจำกัดจำนวนของการโคลนนิ่งที่สามารถทำได้เช่นเดียวกับเครื่องพิมพ์ที่พิมพ์หน้าที่ถูกคัดลอก

หลังจากหลายเดือนที่ผ่านมาสหรัฐอเมริกาได้ประกาศการสร้างวัวและลิงโดยไม่รวมองค์ประกอบทั้งเพศผู้และเพศเมีย แต่เป็นเซลล์ที่มาจากหนึ่งร่างที่ผลิตคล้ายกับสัตว์ที่นำมาจากเซลล์ของพวกเขา (หมายเหตุ: ไม่เพียงพอที่จะรับเซลล์ที่พบในไข่ไก่ แต่พอกับน้ำอสุจิที่มีสารพันธุกรรมอยู่) แล้วมนุษย์จะเป็นอย่างไรหรือ? รัฐบาลที่ดำเนินการศึกษารูปแบบนี้ได้ตั้งข้อห้ามชั่วคราวเกี่ยวกับเรื่องนี้ก่อนที่การศึกษาจะเสร็จสิ้นสมบูรณ์ เพื่อให้สามารถใช้งานได้ กฎหมายศาสนาและจริยธรรมช้ากว่าความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ฉะนั้นทั้งสองควรมีโอกาสแสดงความคืบหน้า

เมื่อหัวข้อดังกล่าวได้รับการถกเถียงกันในการประชุมสัมมนาที่จัดโดยสมาคมวิทยาศาสตร์การแพทย์อิสลามในเมืองคาซาบลังกาประเทศโมร็อกโกในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1976 โดยความร่วมมือกับสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และการวิจัยทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับ Ramadan Hassan II และองค์การวิทยาศาสตร์และการศึกษาวัฒนธรรมอิสลามสถาบัน Fiqh Islamic Academy และ Regional Health Organizationของฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียนตะวันออก หัวข้อนี้จะกล่าวถึงและมีศักยภาพที่เป็นไปได้หลายประการในการสืบพันธุ์ของมนุษย์ บางคนได้ยอมรับ บางคนได้ปฏิเสธ มีที่ยังต้องการวิธีการทางนิติศาสตร์เพื่อกำหนดตำแหน่งของพวกเขาเพื่อให้พวกเขาไม่ได้ไปหลงทางและไม่เบี่ยงเบน เป็นเพราะว่าสิ่งนี้ยังคงใหม่ มันไม่ได้ประดิษฐานอยู่ในคัมภีร์อื่นๆของคนก่อนหน้าใดๆ สิ่งนี้ทำให้เกิดความสับสนในจิตใจของนักฟูกอฮาอฺของเราเพื่อพยายามและคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆทางวิชาการศาสนาภายในขอบเขตของวิธีการทางนิติศาสตร์อิสลาม

สถานการณ์ที่ 1 :

สมมติว่าหนึ่งในเซลล์ของฉัน (ตัวอย่างเช่นผิวหนัง) ถูกนำตัวและได้รับการรักษาโดยมีจุดมุ่งหมายในการทำสำเนาพันธุกรรมที่คล้ายคลึงกันกับฉันแล้วเก็บไว้ในระยะแรกด้วยวิธีการแช่แข็งเป็นเวลาร้อยปีหรือมากกว่า แล้วการพัฒนายังคงดำเนินต่อไปและฝัง (ภายในมดลูก) ดังนั้นเขาจึงเกิดและเติบโตขึ้นมาในวัยผู้ใหญ่ จากนั้น "ฉัน" ฉบับใหม่ – ต้นฉบับที่ได้พบกับลูกหลานหรือลูกๆของเขา และเรียกร้องที่ดิน "ฉัน" ที่มีสิทธิ์ได้รับ กฎหมายหรือข้อเสนอแนะทางฟิกส์ที่จะจัดการกับสถานการณ์เช่นนี้คืออะไร

สถานการณ์ที่ 2 :

เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์เทคนิคใหม่ ๆ อนุญาตให้มีการสืบพันธุ์ของมนุษย์ "ไม่ใช่การปฏิสนธิ" (เช่นจุลินทรีย์) ทารกไม่ได้ถูกสร้างขึ้นทางพันธุกรรมจากวัสดุทางพันธุกรรมสองแบบสำหรับทั้งชายและหญิง แต่ผ่านอย่างใดอย่างหนึ่งในนั้น ในบริบทของครอบครัว เด็กๆจะไม่ได้รับการเรียกว่า "ลูก ๆ ของเรา" แต่ผู้ชายมาจากยีนของสามีและหญิงนั้นมาจากสำยีนของภรรยาจากลักษณะทางพันธุกรรม แม้ว่าเป็นเซลล์สืบพันธ์ของสามีได้รับมาจากภรรยาที่ตั้งครรภ์แทน (การตั้งครรภ์แทนหรือการอุ้มบุญ) จนกระทั่งเด็กเกิด

สถานการณ์ที่ 3 :

การสมรสถือว่าไม่ก่อผลถ้าภรรยาไม่มีรังไข่ในการผลิตไข่ เซลล์จากสามีของเธอถูกนำมาเป็นสำเนาทางพันธุกรรมซึ่งได้รับการรักษาแล้วและเก็บรักษาไว้จนกระทั่งเกิด ด้านหนึ่งจะรู้สึกว่าทารกไม่มียืนอยู่จริงๆ ในขณะเดียวกันในกระบวนการผลิตทารกนี้ไม่มีสัญญาการแต่งงานสำหรับบุคคลที่สาม (เช่นเดียวกับที่เกิดในเทคโนโลยีของทารกในหลอดทดสอบ แม้ว่าจะเป็นอสุจิของผู้อื่นหรือไข่ของผู้อื่นหรือในมดลูกของผู้อื่น)

เทคนิคนี้ถูกมองว่าเป็นทางออกสำหรับภาวะมีบุตรยาก คุณมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้?

สถานการณ์ที่ 4 :

บุคคลหลายคนเป็นแบบจำลองที่มาจากหนึ่งคน เกิดคดีการฆาตกรรมโดยมีหลักฐานจากลายนิ้วมือและการสังเคราะห์ดีเอ็นเอ : ดีเอ็นเอ คือหลักฐานที่มั่นคงในการวิพากษ์วิจารณ์บุคคล.....ปานฉะนี้ แต่หลักฐานในสถานการณ์ดังกล่าวได้ใช้กับหลายๆคน พวกเขานั้นมีลักษณะเหมือนกันเพราะพวกเขาเป็นแบบจำลอง เทคโนโลยีใหม่นี้อาจบิดข้อเท็จจริงที่มีแนวโน้มที่จะห้ามความยุติธรรม

หรือทำให้เป็นเรื่องยากสำหรับทุกคนเพราะต้องจัดการมากกว่าหนึ่งฉบับในการซื้อขาย ตราสารหนี้ ข้อตกลงหรือสัญญาต่างๆ

สถานการณ์ที่ 5 :

ปัญหาการตั้งครรภ์ของสาวแก่ ทำสำเนาสำหรับร่างกายของสาวแก่เพื่อใช้หนึ่งในเซลล์ของเขาและจากนั้นตัวอ่อนจะได้รับการคุ้มครองโดยมดลูกเพื่อขยายจนกว่าจะมีการคลอด การตั้งครรภ์นี้ถูกต้องตามหลักการหรือไม่ ในขณะที่เขาไม่มีสามี? หรือว่าเป็นที่ยอมรับ แม้ว่ายังไม่โดนแตะต้องโดยมนุษย์คนไหนก็ตาม?

สถานการณ์ที่ 6 :

บริษัทการโคลนนิ่งและแคมเปญโฆษณาเกี่ยวกับการผลิตโคลนสำหรับความสามารถพิเศษในด้านกีฬา วิทยาศาสตร์หรือดนตรี นักกีฬาที่เก่งแนะนำให้ผลิตห้าโคลน.....และโคลนเหล่านั้นเติบโต แต่ไม่มีใครสักคนที่เล่นกีฬาได้ดี เพราะเหตุใด? มันไม่ได้ผ่านขั้นการฝึกอบรมและขั้นตอนการปฏิบัติที่สมควร มันอาจจะผอม อ้วน ตรงและโกรธง่ายเพราะเนื่องจากปัจจัยทางโภชนาการ สิ่งแวดล้อม และการดูแลสุขภาพ

คุณจะฟ้องร้องว่าบริษัทนั้นโกงเพราะไม่ได้อธิบายเรื่องดังกล่าวก่อนหน้านี้อย่างชัดเจนใช่หรือไม่

สถานการณ์ที่ 7 :

ครอบครัวหนึ่งทำโคลนสำหรับลูกของเขาและจะถูกเก็บไว้ในกระบวนการแช่แข็งเพื่อเป็นมาตรการป้องกันและถ้าลูกเขาเสียชีวิต พวกเขาต้องการที่จะปลูกถ่ายพันธ์ดังกล่าวนั้นเพื่อแทนที่ตัวเอง จำเป็นที่จะต้องสร้างมนุษย์ให้กลายเป็นสื่อกลางเพื่อจุดประสงค์หนึ่งและไม่ใช่จุดประสงค์นั้นหรือไม่?

หรือถ้าหากลูกนั้นเสียชีวิตและพวกเขารีบเร่งที่จะใช้เซลล์นั้นเพื่อผลิตโคลนทั้งสองในขณะที่ในความเป็นจริงเขายังไม่ตาย?

หรือถ้าหากในอนาคต เด็กนั้นต้องการเปลี่ยนย้ายอวัยวะในร่างกาย ดังนั้นจะใช้โคลนเพื่อให้ได้อวัยวะดังกล่าวด้วยความมั่นใจว่าร่างกายจะยอมรับและไม่ปฏิเสธ

สถานการณ์ที่ 8 :

เด็กคนหนึ่งได้เติบโตมาหลายปีแล้ว แต่โคลนของเขาถูกเก็บไว้ก่อนหน้านี้โดยใช้วิธีการแข็งตัวเพื่อให้โอกาสสำหรับผู้หญิงที่ต้องการตั้งครรภ์ผ่านเทคนิคทารกในหลอดแก้ว ผู้หญิงนั้นต้องการเห็นว่าโคลนจะเป็นอย่างไรในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า ว่าเขาสามารถเลือกจากคอลเลกชันหรืออาจจะเป็นแคตตาล็อกและจากนั้นเขาซื้อสิ่งที่เขาชอบ การตลาดนี้คุ้มค่าหรือเป็นอันตรายในระยะใกล้และระยะยาวหรือไม่?

สถานการณ์ที่ 9 :

มีบุคคลหนึ่งอายุห้าสิบกว่าและโคลนใหม่ของเขาอายุห้าขวบ เวอร์ชันเก่าได้รับการติดเชื้อจากโรคมะเร็งร้ายแรงที่เกิดจากพันธุกรรม เวอร์ชันเล็กได้ทราบว่านี่คือชะตากรรมของเขา และเขาก็ได้ดูว่าเวอร์ชันแรกทนทุกข์ทรมานจากความเจ็บปวดที่กำลังรอคอยเขาในอนาคต

คุณคิดว่านี่เป็นการทรมานต่อรุ่นเล็กหรือไม่ โปรดสังเกตว่าบางกรณี (ไม่ทั้งหมด) สามารถหลีกเลี่ยงโดยการเอาอวัยวะเดียวกันออกก่อนที่มะเร็งจะเกิดขึ้น ฉันบอกว่าเพียงบางรายเท่านั้นเพราะมันค่อนข้างเป็นไปไม่ได้ที่จะกำหนดระหว่างไตซ้ายหรือขวา เต้านมขวาหรือซ้าย และระหว่างโรคมะเร็งที่ไม่สามารถถอดออกได้หรือไม่สามารถผ่าตัดได้ก็คือมะเร็งเม็ดเลือดหรือมะเร็งเม็ดเลือดขาว มะเร็งอาจไม่เกิดขึ้นในช่วงวัยเด็ก แต่ถ้าหากว่าได้เกิดขึ้นทำให้ชีวิตของเขาอยู่ไม่เป็นสุขและอาจจะไม่สามารถรับได้ ... หรือจำเป็นต้องผ่านการผ่าตัดที่สำคัญที่ไม่ต้องการ

สถานการณ์ที่ 10 :

โรคกรรมพันธุ์ที่เกิดจากความผิดปกติทางพันธุกรรมและวงศ์ตระกูล นี่เป็นเพราะการลดอัตราพันธุกรรมดั้งเดิมของพันธุกรรมโคลนและการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรมตามปกติ ดังนั้นเราจึงเริ่มสร้างสายเลือดที่บริสุทธิ์สำหรับการเพาะพันธุ์ในอนาคตที่ปราศจากโรคทางพันธุกรรมด้วยการปล่อยยีนที่เปลี่ยนไป

สถานการณ์ที่ 11 :

เป็นการยากที่จะรักษาชีวิตที่ซับซ้อนรวมถึงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่ขึ้นอยู่กับกระบวนการสืบพันธุ์ระหว่างตัวผู้และตัวเมีย แท้จริงแล้วยีนของเราเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาจะเรียกว่าเป็นการกลายพันธุ์ที่แปลงพันธุกรรมปกติไปยังพันธุกรรมที่เสียหาย

หนึ่งในวิธีที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการแก้ปัญหาทางพันธุกรรมนี้คือการมีเซลล์เพศ (เซลล์ไข่หรือเซลล์อสุจิ) เพราะเมื่อกำจัดครึ่งหนึ่งจากพันธุกรรมถูกตกทอด มันกลายเป็นเติบโตขึ้นและกลายเป็นวัคซีน (ถ้าส่วนของเพศชายและเพศหญิงเข้าร่วมกันไข่ได้รับการผสมผสานกันอย่างลงตัว) หากมีความสมดุลทางพันธุกรรมที่ไม่แข็งแรงในพื้นที่ที่จะผลิตเมล็ดอาจเป็นส่วนหนึ่งของตัวอสุจิของสามีที่สามารถครอบงำและป้องกันการเกิดโรคได้

สำหรับการผสมพันธุ์ (โดยไม่มีการแต่งงาน) มันอาจเป็นพันธุกรรมที่ไม่แข็งแรง และถ้าโคลนถูกสร้างขึ้นจากสายพันธุ์ที่หลากหลายของโคลน มันจะรวบรวมพันธุกรรมที่ไม่แข็งแรงและเกิดการกลายพันธ์ทางพันธุกรรมใหม่และทารกในครรภ์จะพิการแต่กำเนิดและอาจเสียชีวิตได้

เรื่องนี้เพียงพอสำหรับเป็นพื้นฐานของชื่อเรื่องนี้ได้หรือไม่? มีการกำหนดให้การโคลนนิ่งอยู่ในแนวนอนเท่านั้นหรือไม่ (โคลนทั้งหมดถูกนำมาจากต้นฉบับ) ไม่ใช่แนวตรง (โคลนแต่ละโคลนถูกนำผ่านกรรมพันธุ์)?

การศึกษาวิจัยต่อสัตว์อาจจะสามารถตอบคำถามนี้ได้ แต่คำถามอื่นๆก็จะถูกทิ้ง จะปลอดภัยหรือไม่ถ้าได้กินสัตว์ต่างๆที่มันสะสมการกลายพันธุ์แต่ยังไม่ถึงขั้นเกิดการพิการหรือปรากฏอาการของโรคที่ชัดเจน

ทั้งหมดนี้และการอภิปรายจากข้างบนนั้นจะยังคงจดบันทึกอย่างต่อเนื่องเป็นเพราะ“Al-Araaitiyyin” ที่เป็นทางวิทยาศาสตร์ จนทำให้ความก้าวหน้าในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ในกรณีนี้ประสบผลสำเร็จ

สถานการณ์ที่สามและสิบน่าที่จะให้ความสนใจ แต่ถ้าได้เริ่มต้นแล้ว ความพยายามในการคุมมันจะเป็นเรื่องยากมาก

ดังนั้นนักฟูกอฮาอฺให้ความคิดเห็นว่าให้ปิดเรื่องนี้ทันทีในสภาพแวดล้อมของมนุษย์แต่ไม่เป็นความผิดในสภาพแวดล้อมของสัตว์ นอกจากนี้พวกเขาก็ได้ให้การตักเตือนว่าการห้ามทำการวิจัยนี้ในประเทศที่สามารถรับสร้างทุนต่างประเทศในประเทศโลกที่สามและพวกเขาเรียกร้องให้รัฐบาลอิสลามปิดกั้นประตูที่อาจนำไปสู่อันตรายนี้โดยตรงหรือโดยอ้อม ที่อาจคุกคามความสัมพันธ์ทางสังคม ,เครือญาติ,ความสัมพันธ์ เชื้อสายและอื่นๆ ที่กระตุ้นให้เกิดอารยธรรมมนุษย์

การบังเกิดใหม่

ใครบ้างในหมู่พวกเราที่ไม่มีความสุขและตื่นเต้นที่ได้เห็นสัญญาณของการลุกขึ้นใหม่อีกครั้งของศาสนาอิสลามได้เริ่มพัฒนาขึ้นในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา?

การบังเกิดใหม่ครั้งนี้เป็นจุดเด่นของการแสวงหาและความมุ่งมั่นอย่างแท้จริงที่เริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ต้นศตวรรษนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงกลาง

บางทีความพ่ายแพ้ที่เกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2510 มีผลกระทบอย่างมากทำให้ชาวมุสลิมเข้าใกล้พระเจ้ามากขึ้น เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นหลังจากที่พวกเขาเดินตามเส้นทางของพวกเขาเองซึ่งในที่สุดก็นำไปสู่ความแตกแยกและหลังจากชาวมุสลิมลุกขึ้นจากความล้มเหลว ชาวมุสลิมถูกมองว่าเป็นมหาอำนาจในตะวันออกกลางที่สร้างเข็มและจรวดและครอบงำสถานการณ์บนบก ทะเล และทางอากาศ ทำให้อิสราเอลรู้สึกสั่นสะพรึงกลัวและพร้อมต่อสู้ในการเผชิญกับอเมริกา ใครที่คัดค้านแล้วต้องได้รับผลของมัน

อย่างไรก็ตาม ชาวมุสลิมได้เห็นอำนาจอันยิ่งใหญ่นั้นถูกทำลายภายในไม่กี่ชั่วโมงและพ่ายแพ้ภายในไม่กี่วันเท่านั้น ชาวมุสลิมรู้สึกขมที่จะพ่ายแพ้ซึ่งกลายเป็นความอัปยศอดสู เป็นเรื่องแปลก มีสมาชิกของรัฐสภาอียิปต์ที่รู้สึกพอใจเพราะศัตรูกำหนดเป้าหมายการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครอง แต่การเปลี่ยนแปลงไม่ได้เกิดขึ้น เขารู้สึกมีความสุขและยินดีเป็นอย่างยิ่ง

ชาวมุสลิมตระหนักดีว่าความพ่ายแพ้ไม่ได้เกิดจากการขาดอาวุธและอุปกรณ์สงคราม แล้วไม่ใช่เพราะความลังเลของนายทหารและทหารที่ต้องทำงานหนักและต่อสู้ และไม่ใช่เพราะประชนที่ใจร้อน ไม่มีความสามารถในการเผชิญความยากลำบาก จำเป็นต้องผูกท้องและเงียบในทุกๆสถานการณ์ต่างๆ เพราะไม่มีเสียงที่สามารถเอาชนะเสียงสงครามได้ แต่ความพ่ายแพ้นี้เกิดขึ้นจากการสั่นคลอนของระบบภายในเพียงแค่ดูเข้มแข็งจากภายนอก การแพร่กระจายของยาพิษที่เข้าไปเสมือนน่ากินต่อผู้ที่มองจากภายนอก, ผู้นำจะถูกมองระดับต่ำในสายตาของประชาชน มีเพียงแค่ผู้นำที่คิดถึงประชาชนแต่ประชาชนไม่คิดถึงผู้นำและเสียแรงบันดาลใจที่จะต่อสู้เสียสละถึงแม้ว่าเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ พอสำหรับเรารับรู้ว่าเมื่อเครื่องบินอิสราเอลยิ่งเรา ฝ่ายที่รับผิดชอบไม่สามารถสั่งการกองกำลังเพื่อทำการโจมตีกลับ เมื่อเครื่องบินผู้ติดตามที่ได้ทำการแอบมองจากอวกาศ ผู้คนมากมายเสมือนเป็นอัมพาต กลัวถูกโจมตีโดยเครื่องบินผู้ติดตามนั้น

แท้จริงแล้วไม่สามารถยอมรับได้ว่าความพ่ายแพ้นั้นที่ทำให้เกิดการลุกขึ้นใหม่อีกครั้ง ยากที่จะเชื่อได้ว่าบทบาทของขบวนการอิสลามในอียิปต์ในช่วงเวลานี้และสายของมันในประเทศอาหรับปฏิเสธ การมีส่วนร่วมของพวกเขาในการสร้างการลุกขึ้นใหม่อีกครั้งนี้

พวกเขาเป็นคนที่ทำให้เกิดความคิดเรื่องการลุกขึ้นใหม่อีกครั้งของอิสลาม สิ่งนี้ส่งผลให้เกิดความสำเร็จอย่างมากและสามารถดับช่องว่างระหว่างบทสนทนาและการกระทำได้ ในคำสอนของศาสนาอิสลามมนุษย์ต้องมุ่งมั่นที่จะก้าวไปข้างหน้าและไม่ปล่อยให้มีการสอนเพียงแค่บันทึกไว้ในหน้าของหนังสือเท่านั้น ชาวมุสลิมยังต้องมุ่งมั่นที่จะตรวจสอบทุกแง่มุมของกฎหมายอิสลามด้วยความเต็มใจ ศาสนาอิสลามไม่เพียงแต่ครอบคลุมเรื่องการปฏิบัติศาสนกิจเท่านั้น แต่รวมถึงทุกด้านของชีวิตรวมทั้งบุคคลชุมชนและประเทศต่างๆ คำสอนของศาสนาอิสลาม ได้แก่ การสนับสนุนความจริง การปฏิเสธการปกครองแบบเผด็จการ การได้รับความยุติธรรม การได้รับอิสรภาพ และการบรรลุอิสรภาพ ด้วยเหตุนี้ความคิดของมนุษย์ได้เปิดกว้างหลังจากถูกปิดมานานหลายศตวรรษ****

ฉันสามารถพูดได้ว่าการต่อสู้ของอิสลามมักจะเผชิญหน้ากับศัตรู การเป็นศัตรูนี้นี้เพิ่มขึ้นพร้อมกับการพัฒนาขบวนการอิสลาม ศัตรูมักเป็นกลุ่มที่ยึดครองรัฐบาลทั้งในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์หรือพรรครีพับลิกัน (สาธารณรัฐ) ผู้บุกรุกชาวต่างชาติคอมมิวนิสต์หรือไซออนิสอยู่ในโซนเดียวกับศัตรูในผ้าห่ม แม้แต่ศัตรูในผ้าห่มก็เป็นผู้ครอบครองและควบคุมศัตรูภายนอก พวกเขารู้ว่าภัยคุกคามที่รุนแรงของอิสลามต่อการกดขี่ข่มเหงและอำนาจในการเผชิญหน้ากับศัตรู ฉันไม่รู้สึกว่าการต่อสู้กับอิสราเอลและการใช้อาวุธทุกครั้งที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องบังเอิญ แต่เกี่ยวข้องกับกระแสการฟื้นฟูอิสลาม ก่อนที่จะถึงปีค.ศ.1948 เมื่ออิสราเอลโผล่ขึ้นมาและก่อนปีค.ศ. 1956 เมื่ออิสราเอลเข้าร่วมกับอังกฤษและฝรั่งเศสในการโจมตีสามพรรค ก่อนและระหว่าง ค.ศ. 1967 (ถูกเผยในปีค.ศ. 1973 อันวาร์ ซาดัต ผู้ปกครองของอียิปต์ได้จัดแคมเปญรณรงค์การชุมนุมทางศาสนาอย่างเข้มข้นเพื่อเป็นสมาชิกของกองกำลังติดอาวุธที่เห็นผลชัดเจนในช่วงสงครามเพราะมันเป็นครั้งแรกที่เข้าร่วมด้วยอาวุธแห่งศรัทธา)ในบรรดาเหตุการณ์ที่แปลกประหลาดและน่าเศร้าที่เกิดขึ้นก่อนเกิดโศกนาฏกรรมในปีค.ศ.1967 ชาวมุสลิมในค่ายกักขังของพวกเขาได้ขอให้เตรียมตัวเพื่อเข้าร่วมสงครามด้วยคำมั่นสัญญาว่าพวกเขาจะกลับไปที่ค่ายกักขังหลังการสู้รบ แต่คำขอนี้ถูกปฏิเสธ พวกเขายังขอให้ส่งกระเป๋าเลือดเพื่อบริจาคโลหิตเนื่องจากมีหมอที่มีความสามารถในการขนย้ายดังกล่าว คำขอของพวกเขาถูกปฏิเสธอีกครั้ง เนื่องจากคำขอเหล่านี้ถูกปฏิเสธอยู่บ่อยครั้ง พวกเขาตั้งใจที่จะบริจาคเงินที่เก็บไว้ในค่ายกักขัง แต่คำขอนี้ถูกปฏิเสธ นี้แสดงให้เห็นว่ามีความตื่นตัวสูง เนื่องจากกลัวว่าความเชื่อที่มีอยู่จะถูกปนเปื้อนโดยค่านิยมของอิสลาม

ยุคนี้เป็นยุคชาตินิยมอาหรับและลัทธิสังคมนิยมที่ควบคุมและข่มเหงความคิดหรือเสียงของอิสลามอย่างเข้มงวด ทุกที่ชุมชนของอาหรับทำปฏิกิริยาโดยการแสดงเดินขบวนและให้การสนับสนุน

ซึ่งหวังว่าจะมีแรงบันดาลใจใหม่และความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ กำลังใจจากประชาชนมีอย่างเต็มเปี่ยมเมื่อพวกเขาได้ยินและดูสิ่งที่พวกเขาภูมิใจ กำลังใจของชาตินิยมอาหรับในเวลานั้นเป็นเสมือนศาสนาสำหรับคนส่วนใหญ่ ในการให้สัมภาษณ์กับเพื่อนที่เป็นตัวแทนของกระทรวงในประเทศอาหรับเขากล่าวว่า "ดูฉัน ฉันเป็นคนอาหรับและอาหรับเป็นรากฐานของฉัน ... ฉันทำงานกับคริสต์เตียนเลบานอนดีกว่าทำงานติดต่อกับชาวมุสลิมอิหร่าน"

เขายังสั่งให้ฉันเขียนแถลงข่าวที่ออกอากาศทางวิทยุเมื่อไม่กี่วันก่อนเกิดเหตุเมื่อปีค.ศ. 1967 ฉันได้ชี้ให้เห็นความจริงนั้นต่อเขาเพื่อขอความเห็น จากนั้นเขาก็หยิบปากกาขึ้นและเขาก็ไม่ได้ลบคำใดนอกจากวลี (Bismillah al-Rahman al-Rahim) เพราะกลัวถ้าหากฉันใส่เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของศาสนาอิสลาม ฉันพูดกับเขาว่า "คุณทำให้ฉันรู้สึกในด้านแง่ร้าย" ภายในไม่กี่วันเราร้องไห้ด้วยกันกับสิ่งที่เกิดขึ้นและเรารู้สึกเสียใจกับความผิดพลาดราวกับว่าเราตกจากที่สูง ชาวมุสลิมยังประสบกับการกระแทกที่น่าตกใจมากกว่าการถูกไฟฟ้าดูด ท่ามกลางระหว่างลมหายใจที่สิ้นหวัง ความทุกข์ทรมาน และความโกรธ มุสลิมกำลังมองหาแนวทางแก้ไข แต่ก็ไม่มีทางแก้ได้นอกจากการกลับไปหาอัลลอฮฺ

ฉันพลิกม่านแห่งการลุกขึ้นใหม่อีกครั้งของอิสลามเพื่อให้สัญญาณของการปรากฏตัวของมันไม่ได้รับการคุ้มครองจากใคร ประเทศอาหรับได้ปฏิบัติตัวอุอาจต่อชุมชนมุสลิมอื่นๆ ตอนที่ฉันได้เดินทางไปเที่ยวในตุรกีและฉันเข้าไปในมัสยิดที่อิสตันบูลเหมือนกับนักท่องเที่ยวคนอื่นๆได้เข้าไป พร้อมสังเกตผลงานศิลปะและประวัติศาสตร์ ฉันได้ทำการละหมาดสองรอกาอัตในมัสยิดนั้นด้วย รู้สึกราวกับว่าฉันต้องการเพิ่มคุณลักษณะความเป็นอิสลามเพราะนั้นเป็นมัสยิดไม่ใช่พิพิธภัณฑ์ พื้นมีไว้สำหรับผู้ที่ก้มลงพร้อมสูญดไม่ใช่แค่เพียงเพื่อสำรวจโดยนักท่องเที่ยว ฉันเกือบจะร้องไห้รู้สึกเสมือนว่างเปล่า ไม่กี่ปีต่อมาฉันไปเยือนตุรกีอีกครั้ง ในมัสยิดเต็มไปด้วยผู้แสวงบุญที่กำลังทำการละหมาดซึ่งส่วนใหญ่เป็นเยาวชน และผู้หญิงส่วนใหญ่ได้สวมฮิญาบในประเทศที่ไม่ได้มุ่งเน้นกับการสวมฮิญาบ ฉันคิดว่าประชาชาติมุสลิมเพียงหลับใหลไม่ใช่ตาย ประชาชาติแห่งนี้ได้ลุกขึ้นหลังจากที่หลับใหลไปนานมากและใจของเขาเต้นด้วยเลือดแห่งความศรัทธาที่ไหลเวียนอยู่ในเส้นประสาททุกเส้นของเขา

ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าการลุกขึ้นใหม่อีกครั้งนี้เต็มไปด้วยพระพร การลุกขึ้นใหม่อีกครั้งที่ต่อเนื่องสูงขึ้นก้าวไปข้างหน้าและส่องอนาคตที่สว่างสดใส แท้จริงการไหลของอิสลามที่รุ่งเรือง รุ่งโรจน์ มีความคิด และอุดมการณ์ได้ก้าวเข้าสู่ความสงบและสอดคล้องกัน

การลุกขึ้นใหม่อีกครั้งนี้ไม่ได้จำกัดต่อพรรคการเมืองใดๆหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง การเคลื่อนไหวครั้งนี้เป็นเอกลักษณ์ประจำตัว เส้นทางชีวิต และแนวทางการแก้ปัญหาต่อชาวมุสลิม ไหลสู่ความดี จะยิ่งดีถ้ารัฐบาลและประชาชนที่ต้องการความดีเข้าร่วมการฟื้นฟูนี้ อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นจนกระทั่งบัดนี้ เป็นเพราะความเผด็จการของมนุษย์ผู้กระทำผิดกลัวความยุติธรรม คนหลงทางเป็นเรื่องยากสำหรับเขาจะตามเส้นทางตรง และผู้ที่คิดว่าตัวเองเป็นพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ไม่ว่าเมื่อก่อนหรือปัจจุบัน ยากที่จะเชื่อมโยงกับผู้อื่น

การเคลื่อนไหวนี้กลัวโดยบุคคลภายนอกและถูกห้ามในประเทศที่อ่อนแอหรือประเทศที่รัฐบาลของตนเป็นหนี้บุญคุณต่ออำนาจสูงสุดของต่างประเทศ เหนือกว่าที่พวกเขาเป็นหนี้ต่อพระเจ้า

การเคลื่อนไหวนี้อยู่ในรูปแบบความปลอดภัย มีการศึกษา และมีอารยธรรม แต่ข้อดีนี้ถูกมองว่าเป็นภัยคุกคามใหญ่ต่อสายตาของระบอบการปกครองอื่นๆ เหตุนี้ทำให้พวกเขาตัดสินใจที่จะต่อต้านมันโดยปราศจากความเมตตา ทำให้เสื่อมเสียภาพลักษณ์ของเขา ใส่ร้ายเขา และทำให้สังคมเป็นศัตรูกับเขา พวกเขา – ตามความเห็นของเขา - มีเหตุผลที่จะทำเช่นนั้น อย่างไรก็ตามศาสนาอิสลามตามมุมมองที่แท้จริงคือศาสนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการต่อสู้กับการก่อการร้าย ซึ่งมีความสามารถในการดึงดูดความสนใจของมนุษย์ ยอดเยี่ยมในการสร้างความพึงพอใจต่อมนุษย์และเหมาะสมที่สุดในการควบคุมชีวิตและให้การชี้แนะต่อมนุษย์ ดังนั้นศัตรูของศาสนาอิสลามจึงเกลียดชังและระมัดระวังต่อประชาชาติมุสลิม

ในงานวุฒิสภาสหรัฐสภา, มีคณะกรรมการที่เรียกว่าคณะกรรมการตรวจสอบความรุนแรงสำหรับพรรครีพับลิกัน คณะกรรมการนี้ได้เผยแพร่สิ่งตีพิมพ์หลายฉบับเพื่อทำร้ายอิสลามและชาวมุสลิม หัวหน้าของเขาเป็นชาวยิวที่เป็นนักสืบของอิสราเอล ความชั่วทั้งหมดที่เกิดขึ้นเขาจะโยงเกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลาม เขาไม่ปล่อยการกระทำรุนแรงใดๆที่กระทำโดยชาวมุสลิมนอกจากจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับคำสอนทางศาสนา น่าเสียดาย รายงานฉบับนี้ถูกเผยแพร่ไปยังสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิง วันนี้ชาวมุสลิมเริ่มเข้าสู่เวทีนี้ เวทีการปกครองและการเมืองซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่สัญญาว่าจะเกิดข้อดีด้วยความประสงค์ของอัลลอฮฺ แต่สิ่งที่น่าเศร้าใจที่สุดเมื่อดูจากโทรทัศน์ ผู้ว่าราชการอาหรับในการสัมภาษณ์ในอเมริกา เมื่อถูกถามคำถามว่า "ตามที่ได้ระบุไว้ มีประชาชาติอิสลามในระดับปานกลางและมุสลิมหัวรุนแรง ... " จากนั้นเขาก็ตอบอย่างเด่นชัดว่า "ไม่ ทั้งหมดนับถือศาสนาเดียวกัน!" อย่างไรก็ตาม ไม่เป็นความจริงถ้าเราแชร์เฉพาะบางส่วนของความจริง และเราซ่อนบางส่วนอื่นๆ

เราจำเป็นต้องยอมรับว่าประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูของศาสนาอิสลามถูกปนเปื้อนโดยชาวมุสลิมเองที่ให้ผลด้านลบต่ออิสลามและการฟื้นฟูของศาสนาอิสลาม ในนามของศาสนาอิสลาม พวกเขาทำหน้าที่อย่างบ้าคลั่งและพวกเขาอ้างว่าการกระทำดังกล่าวเป็นสิ่งที่อุทิศให้กับศาสนาอิสลาม สิ่งนี้ทำให้การลุกขึ้นใหม่อีกครั้งถูกปกคลุมด้วยองค์ประกอบเชิงลบที่ควรได้รับการตรวจสอบและชี้แจง นอกเหนือจากนั้น กลุ่มนี้ควรได้รับการเรียกร้องให้ปล่อยทิ้งไว้เรื่องดังกล่าว เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องยากหากมีความเข้าใจและความจริงใจ

ประการแรก ปรากฏการณ์ของความรุนแรงและคิดว่าเป็นวิธีการในการได้รับสิทธิที่คาดหวังไว้ ในศาสนาอิสลาม เป้าหมายไม่เคยอนุญาตให้วิธีการเด็ดขาดและเป้าหมายที่ดีนั้นไม่สามารถบรรลุได้ด้วยวิธีการที่ไม่บริสุทธิ์ ฉันทันพลิกการจัดพิมพ์ที่เป็นของกลุ่มดังกล่าว เกิดการสะท้อนกลับในขณะฉันอ่านเรื่อง "ความรุนแรง Fiqh" พวกเขาพยายามร่างหลักฐานกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับความเป็นธรรมของการกระทำพวกเขา บางคนในหมู่ของเขาได้รับการศึกษาศาสนาอิสลาม เหตุใดจึงจะลืมว่าศักดิ์ศรีของชีวิตมนุษย์ได้รับการยอมรับโดยอิสลาม ในคัมภีร์อัล-กุรอานได้กำหนดไว้ว่าผู้ใดที่ฆ่าคนอื่นโดยไม่มีเหตุผลสมควรหรือทำความชั่วร้ายในแผ่นดิน ราวกับว่าเขาได้ฆ่ามวลมนุษย์ทั้งหมดทุกคน อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ใน ซูเราะฮฺ อัล-มาอิดะฮฺ:32 ความว่า "แท้จริงผู้ใดฆ่าชีวิตหนึ่งโดยมิใช่เป็นการชดเชยอีกชีวิตหนึ่ง หรือมิใช่เนื่องจากการบ่อนทำลายในแผ่นดินแล้วก็ประหนึ่งว่าเขาได้ฆ่ามนุษย์ทั้งมวล"

บุคคลที่มีสิทธิในการดำเนินการลงโทษประหารชีวิตคือฝ่ายนิติบัญญัติในแต่ละประเทศและการลงโทษนั้นจะถูกดำเนินการตามขั้นตอนที่ชัดเจน โดยผ่านระบบตุลาการที่เป็นธรรมและจะไม่ดำเนินการหากมีข้อสงสัยใดๆ ด้วยเหตุนี้ไม่ได้หมายความว่าประตูจะเปิดให้คนที่กล่าวหาคนอื่นเพื่อฆ่าผู้ต้องหาต่อหรือการฆ่าต่อผู้ที่มีความสำคัญ ฆ่าเขาเพื่อที่จะได้รับผลประโยชน์เหล่านั้น ในบทนั้น มีการอนุโลมการฆาตกรรม (บนพื้นฐานของการเมือง) ด้วยเหตุผลที่ว่าท่านศาสดามูฮำหมัด (ซ.ล.) ได้สั่งคนหนึ่งให้ไปฆ่าคนยิวชื่อว่า Ka'ab bin Al-Asyraf ซึ่งเป็นหัวหน้า Bani Nadir พวกเขาลืมไปว่าท่านศาสดามูฮัมหมัดนอกจากเป็นรอซูล ท่านก็ยังเป็นผู้นำของรัฐอิสลามที่มีอำนาจในการประณามบทลงโทษต่างๆ ในเหตุการณ์ดังกล่าว Ka`ab bin Al-Asyraf ได้ก่ออาชญากรรมต่อสนธิสัญญาและก่ออาชญากรรมร้ายแรง ในการลงโทษดังกล่าวนั้นมีจุดประสงค์เพื่อไม่ให้มีเหตุการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้นกับชาวมุสลิมอีกต่อไป หลังจากการสู้รบอูฮูด Ka`ab ได้เดินทางไปยังเมกกะ เพื่อนำทัพทหารรักษาการณ์ 40 คนและมีข้อตกลงทางทหารกับชาวกุร็อยชเพื่อช่วยพวกเขาเอาชนะชาวมุสลิม สิ่งที่ท่านศาสดามูฮัมหมัด ซ.ล.

ตัดสินใจเป็นศาลยุติธรรมและความยุติธรรมทางกฎหมายศาล หากชาวมุสลิมคนใดที่ไม่เชื่อฟังคำสั่งของศาสดาและปฏิบัติตัวโดยปราศจากความยินยอมของท่านนบี คนนั้นก็ถูกฆ่าตายตามที่ถูกยอมรับโดยท่านนบี ซ.ล.

ยิ่งแย่กว่านั้นเมื่อขอบเขตของคดีฆาตกรรมได้แพร่หลายไปทั่วทุกแห่ง รวมไปถึงกลุ่มผู้บริสุทธิ์และคนที่ไม่บาป เช่นกลุ่มผู้หญิง เด็ก และผู้อพยพที่เกี่ยวข้องกับสงครามระหว่างชนเผ่าใดชนเผ่าหนึ่งกับรัฐบาล ระหว่างความโง่เขลาที่เห็นได้ชัด เมื่อพวกเขาเข้าไปคุกคามเพื่อทำลายเทศกาลการท่องเที่ยวของอียิปต์เพื่อเป็นแรงกดดันต่อรัฐบาล และพวกเขาลืมไปว่าที่จริงแล้วพวกเขาทำให้อียิปต์เป็นประเทศที่ยากจน น่าสงสาร และยุ่งเหยิงกับปัญหาภายในของตนเมื่อเทียบกับประเทศอิสราเอลที่มีอำนาจและมั่งคั่งและมีความปรารถนาอย่างสูงที่จะแสวงหาผลประโยชน์จากปัญหาภายนอก

ในประเด็นเรื่องความรุนแรงนี้เราไม่มีทางเลือกนอกจากการปฏิเสธและตำหนิติเตียน สิ่งที่ทำให้เราเศร้าคือคำสอนของอิสลามที่รักในสันติภาพถูกตำหนิและมองผิด เพราะความรุนแรงที่กระทำโดยข้อกล่าวหาว่าการก่อการร้ายกระทำเพื่อปล่อยพวกเขาจากภาระที่ถูกแบกไว้ ความจริง การกระทำของพวกเขานั้น ไม่ใช่เพื่อปล่อยตัวเอง แต่เป็นเพราะเบื่อกับนิสัยความเรียบง่ายและการประท้วงต่อต้านสันติภาพ แน่นอนนี่ไม่ใช่ความยุติธรรม

ในบรรดาคำสอนของท่านศาสดามูฮัมหมัด ซ.ล. ก็คือเมื่อมีคนคนหนึ่งได้ปล่อยน้ำปัสสาวะ เขาควรกล่าวว่า "การสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮฺผู้ทรงกำจัดสิ่งสกปรกออกจากตัวเรา" มนุษย์ถูกสอนให้สรรเสริญพระเจ้าเมื่อสิ่งสกปรกถูกขับออกจากร่างกาย

แท้จริงแล้วสิ่งที่คนเหล่านี้ได้กระทำ อยู่ในเรื่องอาชญากรรมและระหว่างความโง่เขลาที่อัปยศ เมื่อการกระทำนี้ถือเป็นการฟื้นฟูอิสลาม ไม่มีอะไรที่ถูกเรียกให้เป็น "อาชญากรรมอิสลาม" เพราะดังกล่าวนั้นเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้

มีปัญหาที่รู้จักกันในนามการหลอกลวงคนโง่และความโง่เขลาที่ถูกหลอกลวง...ทุกคนคิดว่าตัวเองเป็นนักวิชาการอิสลาม (นักอุลามาอฺ) แต่พวกเขาไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับศาสนาอิสลามที่ครบสมบูรณ์และมีความเข้าใจในเรื่องศาสนาอย่างชัดเจนเปรียบเสมือนกับความสว่างของดวงอาทิตย์ เป็นไปได้เยาวชนจากกลุ่มพวกเขาอายุเท่ากับหลานของฉัน เมื่อฉันไม่เห็นด้วยกับเขา ฉันจะถูกกล่าวหาว่าอยู่แบบตะวันตกหรือมีศาสนาแค่ตื้นๆเรียบง่าย

หรือเขารู้ความรู้บางอย่างที่ฉันไม่รู้ ดังนั้นฉันจึงต้องปฏิบัติตามเขา เพื่อที่เขาจะได้นำทางฉันไปสู่เส้นทางที่ถูกต้อง ตัวอย่างเช่นนี้เป็นที่แพร่หลายในตะวันออกและตะวันตก

แท้จริงแล้วเขารู้สึกกลุ้มใจ จากนั้นคิดว่าลักษณะของการมีศาสนาคือการขาดความกตัญญูและการขาดมารยาท ฉันเคยเข้าร่วมการประชุมอาหรับอิสลามที่อเมริกา (ฉันไม่ค่อยได้ทำ) ที่อยู่บนเวทีพร้อมกับฉันคือนักเขียนชื่อดังอุซตาส Fahmi Huwaidi เขาได้เจรจาและฉันก็ได้พูดคุยเช่นกัน จนถึงช่วงถามตอบก็จะมีคำถามที่เขียนเข้ามาด้วย

จนมาถึงตอนเปิดช่วงให้ถามตอบและมีคำถามที่ได้เขียนไว้ ฉันมองไปที่ผู้ดำเนินรายการแล้วส่งสัญญาณเกี่ยวกับคำถามที่ถูกลืม ที่มีว่า "นักอุลามาอฺและฟูกอฮาอฺที่มาจากตะวันออกกลางกำลังล้มเหลวใช่หรือไม่จากนั้นพวกคุณมาหาเราเพื่อให้เราฟัง Fahmi Huwaidi และ Hassan Hathoutหรือไม่?" ฉันมีความสุขกับคำถามนี้แล้วฉันก็มองไปที่ผู้ดำเนินรายการเพื่อให้ฉันได้มีโอกาสตอบคำถามนั้น บางทีคนที่ถามคำถามนั้นอาจจะหารูปแบบใหม่เกี่ยวกับมุสลิม ฉันก็เลยตอบว่า "ฉันจะไม่อนุญาตให้มาเปลี่ยนความรู้สึกของฉันเกี่ยวกับพี่น้องมุสลิมของฉัน (อาจเป็นลูกของฉันหรือหลานของฉัน)" มิฉะนั้นการกระทำนี้จะสร้างความเสียหายต่อความสัมพันธ์ของความรักระหว่างชาวมุสลิม ความเสียหายของความสัมพันธ์ต่อความรักนี้เปรียบเสมือนช่างโกน ที่ไม่โกนผม แต่โกนศาสนาตามที่ประดิษฐานอยู่ในคำพูดของท่านศาสดา ในเวลานั้นฉันหวังว่าเขาจะกล่าวในกระดาษคำถามของเขาถึงความผิดพลาดหรือสิ่งที่เขาไม่เห็นด้วย ด้วยเหตุนี้เขาจะนำพาเราออกจากความผิดพลาดที่เราได้กระทำไป แล้วเราสามารถกลับไปหาพระองค์และขอการอภัยโทษจากพระองค์ นั่นคือการกล่าวตักเตือนและศาสนานั้นก็คือการตักเตือนที่จะได้รับผลตอบแทนและหวังว่าทุกคนจะได้รับผลตอบแทนนั้น ทศวรรษที่ผ่านมานี้ได้เห็นว่าชัยตอนจะประสบความสำเร็จในการสร้างความขัดแย้งของเพื่อนชาวมุสลิม และฉันไม่รู้ว่าฉันควรโทษเขาหรือโทษชาวมุสลิม ในสองสถานการณ์นี้ ฉันระมัดระวังเพื่อไม่ให้เพิ่มชัยชนะอื่นๆให้กับชัยตอนอีก

ในชีวิตของฉัน ฉันได้รับโอกาสในการได้รับบทเรียนที่มีคุณค่า ซึ่งมันถึงเวลาแล้วที่ต้องได้รับการกล่าวถึงและเอามาเป็นบทเรียน ในช่วงเวลาที่เกิดการชุมนุมของกลุ่ม Ikhwanul Muslimin ในประเทศอียิปต์ก่อตัวขึ้นเป็นแรงผลักดัน (เพื่อเผยแพร่ศาสนาอิสลาม) ในช่วงครึ่งแรกของศตวรรษนี้ ในขณะนั้นสมาชิกทั้งหลายสวมกางเกงขาสั้นอยู่ หนึ่งในชาวเวสเทิร์นคิดว่าพวกเขาเป็นกาฟิรหรือเกือบจะเป็นกาฟิร หรือใกล้ที่จะเป็นคนกาฟิร

เขาก็ไปที่บ้านของผู้นำของเขาคือ Hasan Al-Banna และถูกเรียกว่า "Hasan Affandi" จากนั้นเขาก็ตอบว่า "ใช่ครับ" เขากล่าวว่า "ฉันเกลียดนาย!" ฮาซันตอบว่า "ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ฉันรักคุณ" เขาตอบว่า "แต่ฉันเกลียดคุณเพราะอัลลอฮฺ" เขาจึงตอบว่า "นี่ทำให้ฉันรักคุณมากขึ้น" นี่คือวิธีของบุคคลสำคัญสองคนที่มีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกันและมีความสัมพันธ์กัน แต่ฉันแน่ใจว่าบุคคลไหนที่เป็นตัวเลือกของฉัน อย่างไรก็ตาม ท่านรอซูลลูลลอฮฺ ซ.ล. ได้กล่าวว่า ฮิกมะฮฺนั้นเป็นสิ่งที่หายไปจากผู้ศรัทธา ถ้าหากเขาได้พบเจอ ดังนั้นเขานั้นแหล่ะเป็นคนที่มีสิทธิมากที่สุดต่อสิ่งนั้น ดังนั้นไม่ผิดที่ลูกชายของฉันได้ฟังจากบุคคลสำคัญอย่างเช่น Fahmi Huwaiudi และ Hasan Hath ถ้ามีอะไรที่ดีกับเขาเขาจะได้รับมัน ถ้าไม่ได้ เขาจะไม่สูญเสียอะไร

แท้จริงแล้วการสนทนานี้ยาวมาก สิ่งที่เราขอจากอัลลอฮฺคือเพื่อให้เราอยู่ในกลุ่มของพวกเขาที่ฟังสิ่งต่างๆตามสิ่งที่ดี

คำเหล่านี้ให้สัมผัสถึงความรู้สึกมหัศจรรย์แก่ผู้คนนับพันที่มาร่วมสัมมนานั้น และเป็นจุดเปลี่ยนตามความเห็นและการประชุมหลังจากงานและการมาเยี่ยมบ้านของฉันในตอนเย็น อย่างไรก็ตาม ตัวฉันรู้สึกเศร้าใจบางครั้งที่พบว่าจิตใจ "เยาวชนแห่งการฟื้นฟู" (ถ้าสามารถตั้งชื่อนี้ได้) เป็นเรื่องเกี่ยวกับความเกลียดชังความโกรธ และการโจมตี เป็นองค์ประกอบที่จำเป็นต้องมีอยู่ในองค์ประกอบของญิฮาดฟีซาบีลิลลาห์ มันเป็นเรื่องง่ายสำหรับพวกเขาหลังจากนี้ที่จะกระทำโดยไม่ทราบว่าสถานการณ์จริงเป็นอย่างไร ฉันไม่โทษกลุ่มวัยรุ่นอย่างเดียวสำหรับเรื่องนั้น นี่คือการยึดที่ถูกจัดกลุ่มโดยผู้นำ อุซตาสและครู

แท้จริงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับฮาลาลหรือหะรอม (ผิดกฎหมาย) ถูกหรือผิด และควรหรือไม่ควร ส่วนใหญ่เยาวชนเป็นเพียงเกณฑ์ทางอารมณ์เท่านั้น พวกเขาอาจจะก้าวผิดไปถึงแม้ว่าอารมณ์ของเขากำลังดุเดือดเพื่อต่อสู้และให้บริการต่อศาสนาอิสลามอันที่จริงสิ่งนี้เป็นสิ่งที่อันตรายเพราะสามารถเปลี่ยนศาสนาให้เป็นอารมณ์ใฝ่ต่ำได้ เบื้องหลังที่ฉันอยากเป็นคนที่ให้ความสำคัญการเชื่อฟังคำสอนทางศาสนา ฉันลื่นไถลแล้วฉันก็ทำให้ศาสนามาเคารพฉันต่อ หลังจากที่ฉันต้องการยึดมั่นในความยุติธรรมของกฎหมายอิสลาม สุดท้ายฉันก็สามารถทำให้ความยุติธรรมเป็นไปอย่างแม่พิมพ์ตามที่ฉันต้องการ! ฉันเคยไปเยือนเมือง Asyut ในอียิปต์ เมืองนี้ทำให้ฉันนึกถึงความทรงจำเก่าๆ เพราะสมัยก่อนฉันเคยเป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยแห่งนั้น มันยังคงอยู่ในหัวใจของฉันจนถึงบัดนี้ ในระหว่างการเดินทางของฉัน มีแพทย์หนุ่มมาด้วย เราได้ผ่านหน้าสมาคมเยาวชนคริสต์เตียนและฉันก็รู้สึกสนใจในงานเขียนด้วยหมึกสีดำหนาๆบนผนังเพื่อโฆษณ

าสถานที่และเวลาของการละหมาดในวันตรุษอีดิลฟิตรีที่จะจัดขึ้นนี้ เพื่อเรียกร้องชาวมุสลิมที่มีให้เข้าร่วม ฉันก็เลยถามเพื่อความสบายใจ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพวกเขาได้ขออนุญาตจากเจ้าบ้านก่อนที่จะทำสีโฆษณา หมอหนุ่มตอบด้วยความนุ่มนวล แต่รอยยิ้มบนริมฝีปากและสายตาของเขาบ่งบอกว่ามันเป็นไปไม่ได้

การจัดลำดับความสำคัญถูกพบว่ามีการผสมผสานระหว่างคนส่วนมากจนเราไม่สนใจลำดับความสำคัญ และเราไม่ได้แยกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่สำคัญและสำคัญกว่า ในช่วงเกิดโศกนาฏกรรมบอสเนียและเฮอร์เซโกวีนาและเมื่อมีการแพร่ระบาดของความอดอยาก ความยากจน และความเจ็บป่วยที่เกิดขึ้น และในช่วงที่มีการสังหารชาวมุสลิมที่ไร้อาวุธ และเมื่อหญิงสาวเสียศักดิ์ศรีด้วยการต้องตั้งครรภ์ลูกฝ่ายศัตรู มีกลุ่มสตรีในประเทศอาหรับที่ยินดีให้ความช่วยเหลือ ความช่วยเหลือนั้นคืออะไรหรือ? การช่วยเหลือนั้นคือจำนวนหนึ่งของฮิญาบเพราะเป็นสิ่งไม่ควรสำหรับผู้หญิงบอสเนียไม่คลุมฮิญาบ

เหตุการณ์นี้ทำให้ฉันนึกถึงวัยเด็กของฉัน ฉันได้เรียนรู้บทเรียนที่ไม่สามารถลืมเกี่ยวกับแนวความคิดนี้ได้ ในตอนนั้นเราอาศัยอยู่ที่แห่งบ้านหนึ่งซึ่งเป็นหนึ่งส่วนสามของบ้านหลังใหญ่เป็นของปู่ฝ่ายแม่ของฉัน หลังจากที่เขาเสียชีวิต บ้านนั้นถูกแบ่งให้ระหว่างลูกๆของเขา

บ้านของเรามักจะมีโจรเข้ามาบ่อย โจรนั้นปีนจากบ้านหลังหนึ่ง เมื่อไม่มีใครเห็น เขาเดินช้าๆจากหลังคาบ้านไปจนถึงหลังคาบ้านข้างๆที่ติดกับถนน มีเพื่อนบ้านที่เห็นการปรากฏตัวของพวกเขา ดังนั้นเกิดการร้องส่งเสียงดังในอากาศ พวกเขาพบว่าสิ่งต่างๆเช่นเสื้อผ้าที่ถูกตากไว้ และภาชนะทองแดงที่เก็บไว้ได้หายไป

เมื่อฉันอายุได้ห้าขวบ ฉันยืนอยู่กับแม่ที่ทำอาหารในห้องครัวพร้อมกับเสื้อผ้าที่ปกคลุมปิดเอารัตแค่บางส่วนในบ้าน เมื่อฉันได้ยินเสียงกรีดดัง แม่ของฉันรีบไปที่บันไดเพราะโจรในตอนนั้นอยู่ที่ประตูทางออก โจรนั้นกระโดดจากบันไดไปที่ประตู จากนั้นแม่ของฉันและเพื่อนบ้านก็เลยวิ่งตามเขาจากด้านหลัง หลังจากนั้นไม่นานก็ได้ยินเสียงไซเรนของรถตำรวจก็ดังขึ้นบนท้องถนน ชาวบ้านก็รีบดัดรถตำรวจนั้น แม่ของฉันก็เลยบอกตำรวจว่าโจรเข้าไปในบ้านนี้และตำรวจก็ไปจับกุมตัวพวกเขาที่อยู่บนหลังคาหลบซ่อนตัวอยู่ในกรงไก่

ในเวลานั้นแม่ของฉันต้องเลือกลำดับความสำคัญในสถานการณ์นี้ : เสื้อผ้าที่เหมาะสมหรือพยายามจับขโมย ลำดับความสำคัญคือการจับขโมยและในที่สุดโจรนั้นไม่สามารถหลบหนีได้

แท้จริงแล้วคนเรามักมุ่งเน้นเรื่องเล็กน้อยและละเลยสิ่งสำคัญที่อาจทำให้เกิดความโศกเศร้าและเสียใจ ฉันเคยไปบรรยายธรรมในการประชุมของประชากรในกรุงไคโรที่ได้จัดขึ้นในทุกๆปีและฉันได้รับโอกาสในการทบทวนร่างวาระก่อนที่จะทบทวนการปรับแต่งและการแก้ไข ฉันได้พูดถึงหลายๆอย่างที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับสิทธิทางเพศของวัยรุ่น การป้องกันจากการแทรกแซงของผู้ปกครองและความคุ้มครองในการรักษาทางการแพทย์แก่พวกเขารวมถึงความจำเป็นในการทำแท้งทารกตามกฎหมายเป็นหนึ่งในสิทธิของสตรี

ฉันบอกว่าถ้าพวกเขายอมรับเรื่องเหล่านี้ ดังนั้นสิ่งนี้เป็นสิ่งที่อันตรายที่สุดสำหรับชาวมุสลิมในประวัติศาสตร์อันยาวนานของพวกเขา ตอนที่ฉันกำลังจะจากไปหลังจากที่เรียนจบมหาลัย มีคนหนึ่งจากกลุ่มพวกเขามาที่ฉันโดยแสดงปฏิกิริยาที่สีหน้าของเขา เขามาเพื่อถามฉันว่าทำไมฉันถึงต้องผูกเน็คไทเหมือนกับคนกาฟีร(คนที่ไม่ใช่มุสลิม)? จากอัลลอฮฺเท่านั้นฉันขอความอดทนและความสงบสุข

เราเคยได้รับแจ้งจากอัลมัรฮูมเชคมูฮัมหมัดอัล-กาซาลี ชาวมุสลิมผู้ศรัทธา นักเทศน์และนักปฏิรูปอิสลามที่ยิ่งใหญ่เกี่ยวกับผลตอบแทนความดีความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่ออิสลามและชาวมุสลิมของเขา

ในบทความหนึ่ง เขาได้จดบันทึกไว้ว่าเขาได้บรรยายที่แอฟริกาเหนือและหลังจากการบรรยายนั้นมีชายหนุ่มคนหนึ่งยกมือขึ้นถามคำถามว่า "น้ำส้มสายชูมีกฎหมายในหลักการอิสลามอย่างไร?" ไม่กี่วันต่อมาเขาได้ไปบรรยายที่ประเทศอ่าวแห่งหนึ่ง ชายหนุ่มคนหนึ่งยกมือขึ้นถามคำถามเดียวกันเกี่ยวกับน้ำส้มสายชูในหลักกฎหมายอิสลาม เป็นตัวอย่างที่ให้ความสำคัญกับสิ่งที่ไม่ค่อยสำคัญ ไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่คำถามเดียวกันนี้จะมีอยู่ในสถานที่สองแห่งที่มีระยะห่างระหว่างกัน แต่ต้องมีทัศนคติที่ระมัดระวังต่อการเคลื่อนไหวที่มุ่งมั่นพยายาม เพื่อให้เยาวชนมุสลิมไม่สูญเสียเวลาและพลังงานเพื่อสิ่งเล็กน้อยเหล่านี้และห้ามพวกเขาจากการให้ความสำคัญที่เป็นความกังวลหลักของพวกเขา

ถ้าหากบางครั้งการอคตินั้นเกิดขึ้นจากความคิดที่คมชัด และถ้าคนมุอฺมินมีความรู้สึกที่สมเหตุสมผล ดังนั้นแท้จริงแล้วฉันรู้สึกว่าการฟื้นฟูนั้นปนเปื้อนสกปรกและเยาวชนของเขาไม่ว่าจะด้านความรุนแรงและความสับสนของพวกเขา อาจถูกกีดขวางโดยนักเคลื่อนไหวของมือที่ซ่อนอยู่ ฉันไม่มีหลักฐานจริงในมือของฉัน แต่ฉันทราบมันโดยสายลับของประเทศศัตรู

องค์ประกอบภายนอกนี้ เข้ามาในความคิดของฉันมิใช่ด้วยการมโนภาพอันเหลวไหลหรือความไร้สาระ ในต่างประเทศ ได้มีการตีพิมพ์หนังสือที่พูดถึงกลยุทธ์ที่จะให้อิสลามนั้นอ่อนแอจากภายในจากโดยน้ำมือของคนหนุ่มสาวของพวกเขา และสร้างความแตกแยกระหว่างคนมุสลิม จนกระทั่งทำให้พวกเขายอมเป็นกาเฟร (ผู้ปฏิเสธอิสลาม) ในหมู่ของเขาเองระหว่างพวกเขาเอง และที่แย่ไปกว่านั้น คือ สร้างจิตวิญญาณของความจงรักภักดีเพื่อการต่อต้านชนกลุ่มน้อยในประเทศอิสลาม

ฉันกล่าวได้ว่า พวกเขาสร้างมันให้เป็นที่ประสบความสำเร็จมิใช่ด้วยเหตุที่ว่าชาวมุสลิมส่วนมากคล้อยตามทิศทางที่ที่ครอบงำความคิดนี้ แต่ด้วยเหตุที่ว่า หลายต่อหลายครั้งที่ประเด็นเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยได้รับความสนใจจากสื่อมีเดียและเสียงของคนกลุ่มนี้ได้รับเสียงสะท้อนในฉนวนการเมือง หากเรานำเอาประเทศอียิปต์เป็นตัวอย่าง ประชาชนชาวอียิปต์นับว่าเป็นกลุ่มคนที่มีความรักใคร่สามัคคีกันที่มีชาวมุสลิมและกลุ่มชนชาวกกิบตีที่อาศัยอยู่มานานหลายศตวรรษในความเป็นภารดรภาพ ความรักใคร่และการร่วมกันมีบทบาทในการต่อสู้เพื่อประเทศชาติและปกปักษ์รักษาดินแดนตนจนกระทั่งสุดท้าย คนกลุ่มนี้สร้างความแปลกใหม่ในสังคมรอบๆด้วยเหตุการณ์ที่ครอบงำ โลกไม่ได้รับรู้ว่ากลุ่มชนชาวมุสลีมีนนั้นเป็นเหยื่อที่อ่อนแอที่สุดในชนกลุ่มดังกล่าวหากเทียบกับชนชาวกิบตี (ดังเช่นที่กล่าวโดยพระสันตะปาปาเชนูดา ขณะเยี่ยมเยือนศูนย์อิสลามในรัฐเคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา) แต่ส่วนน้อยจากของความคิดดังกล่าวถูกหยิบยกและเผยแพร่ไปทั่ว ดังเช่นที่โดดดังกันในต่างประเทศ หรือความโง่เขลาและความมืออบอดได้ประสบแก่เราแล้ว ในประเด็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเหตุการณ์นี้กับคำกล่าวอ้างของชาวไซออนิสต์ ในหนังสือ “แผนการไซออนิสต์สำหรับตะวันออกกลาง -1982” ของ Israel Shahak กล่าวว่า “ประเทศอียิปต์ในขณะนี้เปรียบเสมือนศพที่มีชีวิต” โดยเฉพาะหากเขาคิดคำนึงถึงช่องว่างระหว่างชาวมุสลิมกับชาวคริสต์เตียนที่เพิ่มมากขึ้น การแบ่งแยกของอียิปต์เป็นแผนการทางการเมืองของเพื่ออิสราเอล นี้เป็นตัวบีบบังคับให้อิสราเอลร่วมมือในเรื่องภายในประเทศทั้งในทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อการคุ้มกันความสำคัญของยุทธศาสตร์บริเวณพื้นที่คาบสมุทรไซนายเป็นเศรษฐกิจสำรองและพลังงานในภายภาคหน้า ประเทศอียิปต์ไม่สร้างสงครามกับชาวอิสราเอลเนื่องจากปัญหาภายใน มีการคาดการณ์ไว้ว่า ประเด็นนี้จะนำไปสู่เหตุการณ์ 1967 อีกครั้งในอนาคต

ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจถ้าหากวิสัยทัศน์ของนักคิดเช่นชายชาวมุสลิมฝรั่งเศส RogerGaraudy (แม้ว่ามุมมองของเขาจะแตกต่างไป) ขยายไปยังสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในโลกรอบตัวเรา Garaudy เขียนว่า "มีแผนที่จะแบ่งประเทศอียิปต์ออกเป็นสองประเทศในปียุค nineties "

เหตุการณ์เช่นนี้เคยเกิดขึ้นแล้วครั้งหนึ่งในประเทศเลบานอน ก่อนที่จะเกิดกับประเทศอียิปต์ การดำเนินการและการก่อกบฏถูกดำเนินการด้วยเป้าหมายที่เดียวกัน หากว่าเราได้วิเคราะห์จาหนังสือ แน่นอนว่าเราจะพบเห็นและเข้าใจตั้งแต่นานปานก่อนมาแล้ว ในปี 1980 คนหนึ่งที่มีชื่อว่า Livia Rokash ได้เขียนหนังสือเล่มหนึ่งที่มีชื่อว่า “Israel’s Sacred Terrorism” (ตีพิมพ์โดย Belmont -Massachusetts-USA) ในหน้าที่ 28 ถูกหยิบยกและตีพิมพ์มาจากบันทึกของ Moshe Sharett ลงวันที่ 16 พฤษภาคม 1945 ที่ซึ่งเป็นอดีตนายกรัฐมนตรีของอิสราเอล ซึ่งเป็นพันธ์กิจที่ส่งมาโดย Moshe Dayan ซึ่งเป็นหัวหน้ากองทับอิสราเอลในขณะนั้น บันทึกนั้นเขียนว่า “ทั้งหมดที่เราต้องการ คือ การหาเจ้าหน้าที่คนหนึ่งของเลบานอน ไม่ว่าจะเป็นในระดับสูง เราต้องทำให้เขาเชื่อใจ หรือซื้อเขาเพื่อประกาศว่าเขาเป็นผู้ป้องภัยชาวคริสต์เตียนโรมาไนต์ หลังจากนั้น กองทับอิสราเอลเข้าไปอาศัยอยู่ในดินเลบานอนที่เป็นพื้นที่ที่ต้องการและต่อต้านชาวคริสต์เตียนที่เป็นปรปักษ์กับอิสราเอล สุดท้ายแล้วพื้นที่ทางตอนใต้ของแม่น้ำลีตานตกเป็นของอิสราเอล

ในหน้าต่อมา (หน้าที 29) ถูกหยิบหยกและตีพิมพ์มาจากบันทึกของ Moshe Sharett ลงวันที่ 28 พฤษภาคม 1954 “ผู้บังคบบังชากองทับอิสราเอลได้ใช้พัทธ์กิจแผนการเพื่อว่าจ้างเจ้าหน้าที่เลบานอนและเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่จะทำให้เป็นตุ๊กตาให้กับฝ่ายเรา จนกระทั่งว่าทหารอิสราเอลเสมือนอาศัยอยู่ในเลบานอนเพื่อเป็นการตอบโต้ในการร้องขอความปลอดภัยเพื่อการปกป้องเลบานอนจากความหานกร้าวของอิสลาม

ในช่วงยุคของเราและช่วงก่อนหน้าเรานั้น ประชาชนชาวอียิปต์เข้าใจว่านักล่าอาณานิคมอังกฤษได้มีการทำลายและปกครองแผ่นดินของพวกเขา ดังนั้น เมื่อเกิดไฟไหม้ในโบสถ์ ผู้คนต่างคิดว่านั้นคือการเล่นละครตบตาจากผู้ปกครองนักล่าอาณานิคมและไม่เป็นผลต่อความสามัคคีของชาวมุสลีมีนและชาวกิบตี (Qibti) หรือมนุษย์ในสมัยก่อนนั้นมีความเฉลียวฉลาดมากกว่ามนุษย์ในปัจจุบันนี้ หรือความคัดแย้งและความรุนแรงนั้นคาดการณ์มากจากความโกรธค้าที่ปะทุขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการกดขี่และก่อกวนที่เกิดขึ้นในชีวิตจนกระทั่งถึงด้านศาสนา หรือนั้นเป็นเพียงการคาดการณ์จากความไม่เอาหนักในการแก้ปัญหาบางประการ บางครั้งความโง่เขลาดีกว่าการรู้เพียงผิวเผิน

แท้จริงแล้วความดี ความรักใคร่สามัคคี และความยุติธรรมเป็นคำสอนของศาสนาอิสลามที่ถูกบัญญัติไว้ ประเด็นเหล่านี้ต่างนับเป็นมนุษยธรรมที่กำหนดโดยตรรกะความคิดที่ซึ่งรวมอยู่ในปัญญาความคิดการสังเกตที่ดี ในปัจจัยเหล่านี้ สาวกอิสลามเปรียบเสมือนสาวกที่เหมาะสมที่สุดที่จะปกปักษ์รักษาและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

ประมาณหนึ่งในสามของชาวมุสลิมเป็นชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่ในประเทศที่ไม่ใช่มุสลิม ชาวมุสลิมต้องเป็นตัวอย่างที่ดีในการให้เกียรติแก่คนที่ไม่ใช่มุสลิม เพราะเป็นสิ่งที่ต้องพึงปฏิบัติในอิสลาม แม้ว่าการกระทำของเขาจะถูกต่อต้านและเกิดความขัดแย้งระหว่างชาวคริสต์เตียน และชาวมุสลิมเหมือนกับหลายๆประเทศที่เจริญแล้ว

สังคมโดยรวมแล้วดี แต่จะมีบางกลุ่มเท่านั้นที่คิดร้าย ความยากจนในเอกลักษณ์และความเกลียดชังต่อศาสนาอิสลามไม่จำเป็นต้องใช้จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง

ในอเมริกาเมื่อแผ่นงานนี้ได้ถูกเขียนขึ้น รวมถึงแคมเปญมวลชนได้ถูกกระตุ้นโดยชาวคริสต์เตียนที่สุดโต่งเกี่ยวกับการกดขี่ขมเหงต่อคริสต์เตียนที่เป็นชนกลุ่มน้อยในประเทศที่ไม่ใช่คริสต์เตียน บางประเทศมีความเกี่ยวข้องและเข้าร่วมด้วยทั้งประเทศอาหรับและประเทศอิสลาม เช่น อียิปต์ ซาอุดิอารเบีย ซูดาน อิหร่าน อินโดนีเซียและอื่น ๆ ตลอดจนประเทศอื่น ๆ ที่ไม่ใช่มุสลิม (รวม 42 ประเทศ) เช่น จีน และรัสเซีย ประเทศเหล่านี้แสดงความไม่พอใจต่อคริสต์ศาสนาที่กดขี่ชาวคริสต์เตียนที่ไม่ได้ปฏิบัติตามคำสอนของนิกายอีสเติร์นออร์โธด็อกซ์

งานเขียนต่างๆที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเกลียดชังได้ครอบงำหัวข้อนี้ แล้วพวกเขาก็บันทึกเหตุการณ์ที่ไร้สาระและเป็นไปไม่ได้ มีใครเชื่อบ้างไหมว่ามีลูกสาวคริสต์เตียนคนหนึ่งถูกลักพาตัวในประเทศของเราและบังคับให้นับถือศาสนาอิสลาม กล่าวคำปฏิญาณตน และบังคับให้ละหมาดตรงเวลา และในช่วงเวลานั้นเขาถูกละเมิดสิทธิและถูกข่มขืนหลายครั้ง? สาระสำคัญของเรื่องราวเหล่านี้ไม่สอดคล้องกันเลย และขนาดคนที่มีความรู้อันน้อยนิดเกี่ยวกับประเทศของเราก็ยังไม่สามารถเชื่อได้ แต่ทำไมคนถึงยอมทำเรื่องไร้สาระเช่นนี้ได้

ปัญหานี้ได้ยกขึ้นในวุฒิสภาแห่งสหรัฐอเมริกาและเสียงที่เรียกร้องให้มีการยกเลิกการช่วยเหลือและการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจจะเชื่อมโยงกับบริการของชาวคริสต์ ในที่สุดปัญหาก็ถูกยกขึ้นในทำเนียบขาว ทำเนียบขาวได้แก้ไขข้อขัดแย้งนี้โดยอ้างถึงคณะกรรมการในหลากหลายศาสนา

ด้วยความประสงค์ของพระเจ้าผู้ทรงได้ยินและรับรู้ ทำให้เรื่องนี้ได้รับการเผยแพร่ไปถึงคณะกรรมการเสียงแห่งอิสลามซึ่งหนึ่งในผู้นำของศูนย์อิสลามคาร์ลิฟอเนียตอนใต้เป็นตัวแทนในการออกเสียง และหนุ่มนักกฎหมายของเราที่สอนอยู่ที่มหาวิทยาลัยเท็กซัส

คณะกรรมการเหล่านี้ได้จัดงานๆหนึ่งอย่างเป็นพิธีการราวกับว่าเป็นงานที่แสดงถึงความเศร้าหมองต่อการกระทำที่โหดร้ายของชาวคริสต์เตียนบนโลกนี้ คำทักทายต่างๆ ถูกจัดส่งในระหว่างพิธี เมื่อมาถึงคิวของตัวแทนอิสลามเขากล่าวว่า:

ข้อแรก : เราได้ฟังเรื่องราวต่างๆ มามากมาย แต่เราไม่สามารถรู้ได้เลยว่าเรื่องราวเหล่านั้นมีความเป็นจริงเท็จเพียงใด

ข้อที่สอง : เราขอประณามการกดขี่ทางศาสนาและความคลั่งไคล้ของมัซฮับ (พรรค) ในบริบทของศาสนาโดยไม่คำนึงว่าสิ่งนั้นจะกระทำอย่างโหดร้ายหรือจะถูกกระทำด้วยความโหดร้าย เพื่อจำกัดปัญหานี้ให้กับคริสต์เตียนนั้นคือจุดเริ่มต้นของทัศนคติที่ครอบงำนั้นเอง

ข้อที่สาม : อุทธรณ์การแทรกแซงของสหรัฐฯตามข้อเสนอที่ได้รับการเตือนทำให้เรานึกถึงยุคอาณานิคมในสมัยก่อน ซึ่งส่งกองเรือไปยังชายฝั่งแล้วรัฐบาลต้องยอมแพ้หรือถูกทำร้าย

ข้อที่สี่ : มีความเฉียบแหลมทางปัญญาที่มนุษย์ไม่อาจรับรู้ได้ แต่มันคือสัจธรรมของชีวิตที่ไม่สามารถมองข้ามได้นั้นคือ หนึ่งในอาวุธที่สำคัญที่สุดในยุคอาณานิคมพลทหารนั้นคือ นักเผยแพร่ศาสนาพร้อมกับกองทหารราบ ปืนใหญ่และอาวุธยุทโธปกรณ์ การเผยแพร่ศาสนามักเกี่ยวข้องกับการยึดครองทางความคิดของมนุษย์

ข้อที่ห้า : สมาชิกวุฒิสภาสองคนพยายามที่จะไม่แสดงความคลั่งไคล้ต่อศาสนาคริสต์ดังนั้นพวกเขาจึงเสนอการลงโทษสำหรับผู้ที่ข่มเหงชาวยิว ชาวคริสต์เตียน ชาวบาไฮ และพุทธศาสนิกชน! ศาสนาอื่น ๆ ที่มาจากพระเจ้านั้นต้องทำอย่างไรต่อไป? คุณคิดอย่างไรกับการกระทำของชนกลุ่มใหญ่ต่อกลุ่มชนกลุ่มน้อยเมื่อคนในประเทศอื่นเข้ามาเพื่อปกป้องชนกลุ่มน้อย?

ข้อที่หก : เราอยู่ในสถานการณ์ประณามการกดขี่ทางศาสนา เราคาดหวังและคาดว่าไฟล์ดังกล่าวจะครอบคลุมการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการกดขี่ข่มเหงมุสลิมทั่วโลก เช่น อินเดีย แคชเมียร์ ฟิลิปปินส์ บอสเนีย สหภาพโซเวียต จีน ยุโรป และแม้แต่อเมริกา

ข้อที่เจ็ด : การค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ควรครอบคลุมถึงการกดขี่ต่อมุสลิมด้วยเนื่องจากความเป็นอิสลามของพวกเขาในประเทศ

ที่มีชาวมุสลิมส่วนใหญ่ ในสาระสำคัญพวกเขาเป็นเป้าหมายหลักของการประหัตประหารทางศาสนาและความปรารถนาในระบอบประชาธิปไตยของพวกเขาถูกระบุว่าเป็นสุดโต่งและอาชญากร

ข้อที่แปด : เราก็ได้รับรู้ว่าทุกประเด็นที่เราประชุมไม่ได้พูดถึงเรื่องอิสราเอลแม้แต่คำเดียว แม้ว่าทุกคนจะรู้ว่าทั้งคริสต์เตียนและชาวมุสลิมประสบปัญหาการกดขี่ทางศาสนา จนทำให้สังคมชาวคริสต์เตียนกลุ่มหนึ่งได้อพยพ อะไรคือเหตุผลกับความเงียบเหล่านี้?

เราไม่รู้ว่าหัวข้อนี้จะจบตอนไหนในขณะที่เราเขียนถึงย่อหน้านี้

เราได้พยายามปฏิบัติหน้าที่ที่ใหญ่หลวง และความสำเร็จอย่างชัดเจน อัลฮัมดุลิลาฮ แต่ในการเดินทางของเราบางครั้งก็มีอุปสรรคเสมือนมีลูกธนูเข้ามาเจาะกลางอกโดยคนมุสลิมเราเอง ความพินาศและบาดแผลมาจากไฟพี่น้องมุสลิม อย่างกับเหตุการณ์ที่เราได้ยินเมื่อสงครามอ่าว

เมื่อครั้งที่เราอธิบายเกี่ยวอิสลาม พวกเขาให้เกียรติ จากนั้นก็เป็นช่วงถามตอบ หนึ่งในข้อคำถามที่มักจะมีคนถามอยู่บ่อยๆคือ ท่านบอกว่าศาสนาอิสลามคือศาสนาแห่งความสันติสุข แล้วทำไมชาวมุสลิมถึงได้มีการฆ่ากัน และเกิดสงครสมหนองเลือดกันอย่างไม่หยุดไม่หย่อน ข้อกล่าวหานี้ต้องมีที่มา เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในศตวรรษนี้คืออิรักได้บุกทำลายอิหร่าน และทำสงครามระหว่างกันจนเกิดความหายนะและความเสียหายอย่างมหาศาล คนเป็นล้านคนตาย อาคารก่อสร้างถูกทำลาย แหล่งรายได้จากบ่อน้ำมันจะถูกเก็บไว้ให้กับฝ่ายที่ทำการต่อสู้ระหว่างอิหร่านและอิรัก และเขาก็ขายอาวุธสงครามแก่ทั้งสองฝ่าย การบาดเจ็บที่สาหัสได้สัมผัสโดยร่างกายของชาวมุสลิมตั้งแต่การโต้เถียงที่ยิ่งใหญ่ระหว่างอาลีกับมูอาวียะห์ ที่เราหวังว่าสักวันมันดีขึ้น เพราะการบาทเจ็บเหล่านี้ที่เกิดขึ้นกับมุสลิมจะหาย

ในบรรดาเหตุการณ์อื่นๆที่เกิดขึ้น คือสงครามระหว่างอิรักกับคูเวตจนทำให้เกิดความหายนะที่ไม่อาจจะจินตนาการได้ เราได้ประชุมร่วมกันกับ 50 ศูนย์อิสลามในนิวยอร์ก และเราก็ติดต่อกับประธานาธิบดีอิรักที่เป็นคนเดียวที่มีอำนาจในการห้ามไม่ให้กองทัพต่างประเทศเข้ามายังแผ่นดินอาหรับ คนดังกล่าวคือประธานาธิบดี ถ้าเขายอมถอนตัวจากคูเวตโดยทันที

อย่างไรก็ตาม เป็นเรื่องปกติในทุกเรื่องที่เกิดขึ้นกับประชาชนอิสลามในสมัยที่อิสลามเริ่มเป็นที่รู้จักในการที่จะเชื่อฟังคำสอนของท่านรอซูลซ.ล. และเหล่าซอฮาบะฮฺ ขอให้อัลลอฮฺทรงยอมรับพวกเขา แต่การตักเตือนแก่คนที่เป็นผู้บงการทุกสิ่งนั้นยากยิ่งนัก เพราะเขาถูกครอบงำและมีความเชื่อว่าเขานั้นมีความสมบูรณ์แบบที่สุดแล้ว

จากนั้นเขาจะใช้ประชาชนอิรักที่มีเชื่อสายอาหรับและนับถือศาสนาอิสลามเพื่อเป็นบ่อเกิดแห่งการทำลายล้างและความยากจน ความแตกแยกและสงครามตลอดจนยกเลิกการเคลื่อนไหวของชาวอาหรับอิสลามอย่างน้อยหนึ่งศตวรรษ เรากล่าวแก่มนุษย์ว่าสิ่งที่พวกเขาเห็นนั้นไม่ใช่บาปที่ทำโดยอิสลาม และมันก็ไม่ใช่ความผิดของชาวคริสต์เมื่อฮิตเลอร์ปรากฏตัวมา

พวกเขาพูดว่า ถ้าอิสลามเป็นเหมือนอย่างที่ได้กล่าวไว้คือ เป็นศาสนาแห่งความเมตตา ความเป็นพี่น้องและความร่วมมือช่วยกัน ทำไมยังเกิดช่องว่างแห่งความแตกต่างระหว่างกลุ่มอิสลามที่อยู่ในโลกอิสลามและกลุ่มคนอิสลามที่ไม่ได้อยู่ในโลกอิสลาม ทั้งในระดับบุคคลหรือระดับประเทศ เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่ซับซ้อนและทำให้สับสนได้

โลกอาหรับอย่างเดียว และที่สำคัญกว่านั้นคือโลกอิสลามที่มีแหล่งแรงงานและกลยุทธ์เพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งต่างๆเหล่านั้นเพียงพอ มิหนำซ้ำยังสามารถเตรียมอำนาจทางเศรษฐกิจและการทหารที่สามารถป้องกันไม่ให้พวกเขาก้มหัวให้ใครได้ ฉันไม่มีอะไรที่จะอธิบาย เว้นแต่เรื่องนี้ที่เป็นสาเหตุความเชื่อที่คลุมเครือและความสัมพันธ์ที่เปราะบางกับพระเจ้า บางครั้งฉันได้แสดงความคิดเห็นและจินตนาการของฉันที่กว้างไกล ฉันหวังว่าในวันอาคีเราะฮฺเราจะกล่าวว่า “แท้จริงศาสนา ณ ที่อัลลอฮฺคือศาสนาอิสลาม” ...จากนั้นได้ถามแก่คนทั่วไปว่าทำไมพวกเขาไม่เป็นคนอิสลาม?

พวกเขาบางคนจะตอบไปว่าเราไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับอิสลาม และบางคนก็บอกว่าพวกเขาไม่เคยได้ยินเรื่องดีเกี่ยวกับอิสลามเลย เพราะที่เคยได้ยินมานั้นเป็นเรื่องที่ไม่ดีทั้งนั้น บางคนก็พูดว่าเราเคยเห็นคนอิสลามแต่เราไม่เห็นถึงแรงจูงใจให้เราเป็นอย่างพวกขาเลย เวลานั้นฉันกลัวถ้านิ้วชี้ของฉันได้สั่งให้ใครทำอะไรแล้ว และพวกเขาต้องตกอยู่ในสภาพที่โดนกล่าวหา เราจำเป็นต้องรู้ว่าทุกซอกทุกมุมของโลกใบนี้เราสามารถเผยแพร่ศาสนาได้ทุกที่

ควรที่จะพูดว่าไม่ใช่หน้าที่ของท่านนบีซ.ล.ในการทำให้มนุษย์เป็นมุสลิมที่ดี แต่นบีมีหน้าที่เพื่อเผยแพร่อิสลามแก่มวลมนุษยชนและอธิบายให้กระจ่างแก่พวกเขา

อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ในซูเราะห์อัล-มาอีดะห์ : 99 มีความว่า “หน้าที่ของร่อซูลนั้นมิใช่อะไรอื่น นอกจากการประกาศให้ทราบเท่านั้น และอัลลอฮฺทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผย และสิ่งที่พวกเจ้าปกปิด”

ในซูเราะห์ อัลฆอซียะฮฺ : 31-32 มีความว่า “ดังนั้นเจ้าจงให้การเตือนสติเพียงอย่างเดียว (โอ้มูฮัมหมัดกับมนุษย์และอย่าเสียใจ) เพราะเจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้นเจ้าไม่ใช่ผู้ครอบครองเหนือพวกเขา (จงรับคำสอนของศาสนาอิสลามซึ่งเจ้าเป็น”

ในซูเราะห์ ซูเราะฮฺ อัรเราะอฺดฺ :40 มีความว่า “และหากเราจะให้เจ้าเห็นบางสิ่ง ซึ่งเราสัญญากับพวกเขา (ถึงการลงโทษ) หรือเราจะให้เจ้าตาย แท้จริงหน้าที่ของเจ้าคือการเผยแพร่ และหน้าที่ของเราคือการชำระบัญชี” ท่านนบีซ.ล.เคยผ่านวินาทีที่เศร้าที่สุดในชีวิตนั้นคือ เมื่อประชาชาติของท่านไม่รับศาสนาที่ท่านนบีเผยแพร่

จากนั้นอัลลอฮฺก็ได้ตรัสแก่ท่านนบีในซูเราะห์ ยูนุซ : 99 มีความว่า และหากพระเจ้าของเจ้าจงประสงค์แน่นอนผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งมวลจะศรัทธา เจ้าจะบังคับมวลชนจนกว่าพวกเจ้าจะเป็นผู้ศรัทธากระนั้นหรือ

อัลลอฮฺไม่ได้จำกัดการเผยแพร่ศาสนาของท่านนบีซ.ล.แต่อย่างใด และยังต้องรับภาระโดยประชาชาติของท่านนบีซ.ล. อัลลอฮฺได้มีการสั่งไว้อย่างชัดเจนในซูเราะห์ ยูซุฟ : 108 “จงกล่าวเถิดมุฮัมหมัด “นี่คือแนวทางของฉันฉันเรียกร้องไปสู่อัลลอฮฺอย่างประจักษ์แจ้งทั้งตัวฉันและผู้ปฏิบัติตามฉัน และมหาบริสุทธิ์แห่งอัลลอฮฺ ฉันมิได้อยู่ในหมู่ตั้งภาคี”

มุสลิมทุกคนต้องตระหนักถึงความเที่ยงตรงและความบริสุทธิ์ต่อคำถามเมื่อต้องการทำการตัดสินใจว่าเขาจะอยู่ในกลุ่มของคนที่ปฏิบัติตามท่านนบีมุฮัมหมัด ซ.ล. หรือไม่

ถ้าเขาเป็นคนหนึ่งที่ปฏิบัติตามท่านนบีมุฮัมหมัดซ.ล. ฉะนั้นก็เป็นอีกหนึ่งความรับผิดชอบต่ออิสลามเพื่อไม่ให้ศาสนาอิสลามนั้นสูญหายและเป็นศาสนาที่ไม่มีใครรู้จัก ศาสนาสั่งให้เราเป็นคนที่เผยแพร่ศาสนา เราไม่จำเป็นที่จะเอาศาสนาเป็นมรดกเก็บไว้ในกล่องไม่ให้ใครรู้ หรือเปรียบเสมือนโคมไฟที่ถูกปิดบังแสงสว่างจากมือมนุษย์ โลกนี้เป็นที่สำหรับเผยแพร่ ถ้าไม่เช่นนั้นเราจะเป็นพยานแก่มนุษย์ได้อย่างไรหากอิสลามนั้นถูกเปลี่ยนแปลง

ถึงอย่างไร ฉันต้องการความสนใจจากพี่น้องชาวอิสลามและความคิดเห็นของเยาวชนที่ยืนหยัดบนพื้นฐานของอิสลามด้วยตัวของเขาเอง การเผยแพร่ศาสนานั้นไม่ใช่เป็นแค่คำพูด แต่รวมถึงการกระทำด้วย มนุษย์ไม่ได้อ่านความรู้เกี่ยวกับศาสนาในหนังสือ แต่พวกเขาอ่านจากตัวบุคคลที่นับถือศาสนาอิสลามเอง การกระทำเชิงบวกต่อมุสลิมด้วยกันคือการกระทำที่ดียิ่งกว่าการพูดเสียอีก ในทัศนะของฉันคำว่าอิสลามไม่ใช่เป็นแค่ชื่อแต่เป็นการกระทำ

ฉันได้มีโอกาสได้เห็นถึงรูปแบบการเผยแพร่ศาสนาผ่านการกระทำโดยปราศจากเสียงเหล่านี้ มีเยาวชนมุสลิมคนหนึ่งได้สมัครเป็นผู้จัดการในบริษัทแห่งหนึ่งที่มีเครือข่ายกับร้านขายของชำ ในวันสอบสัมภาษณ์ หนุ่มคนนั้นได้ให้การสัมภาษณ์แก่เจ้าของบริษัทแห่งนั้นที่เป็นผู้หญิงว่าถ้าเขาได้ถูกเลือกมาทำงานที่นี่

ทางบริษัทต้องมีเวลาให้แก่เขาในเที่ยงวันศุกร์เพื่อเขาสามารถทำการละหมาดวันศุกร์ที่มัสยิดได้โดยไม่มีอุปสรรคใดๆ เพราะเขาเป็นมุสลิม

เมื่อเขามาทำงานได้ไม่กี่เดือน แผนกที่เขาทำงานอยู่นั้นได้กำไรเพิ่มขึ้นทุกเดือนเพราะข้อผูกมัดและความ บริสุทธิ์ใจในการทำงานของเขา หลายเดือนผ่านไป ผู้หญิงที่เขาได้เจอได้บอกกับเขาว่าตนได้อยู่ในประเทศอื่นเพื่อทำการสัมภาษณ์เพื่อเข้ารับคนทำงาน

การสัมภาษณ์พนักงานก็เริ่มขึ้น คนสมัครคนแรกได้รับการสัมภาษณ์ โดยคนสมัครผู้นั้นได้ตอบผู้หญิงที่สัมภาษณ์คนนั้นว่า "ถ้าฉันได้รับการเลือกให้มาทำงานที่นี้ ฉันต้องไปมัสยิดในวันศุกร์เพื่อทำการละหมาด" ผู้หญิงคนนั้นตอบทันทีเลยว่า "คุณได้รับการคัดเลือกเป็นพนักงานที่นี้" และผู้หญิงคนนั้นก็ไม่ทำการสัมภาษณ์คนต่อไปเลย

ในเมืองซีแอตเทิล ทางชายฝั่งอเมริกาตะวันตก มีผู้หญิงแก่คนหนึ่ง ขอให้อัลลอฮฺทรงเมตตาเขา ผู้หญิงคนนี้ได้ทำการตัดสินใจที่เสี่ยงมาก

ในวัยแปดสิบหกปี และการตัดสินใจของเขาในการเข้ารับศาสนาอิสลาม เขานั้นอยู่ในสภาพที่ต้องนั่งรถเข็นและสิ่งนี้เป็นปัญหาต่อเขาในการเคลื่อนไหว อัลออฮฺทรงประทานเพื่อนบ้านแก่ผู้หญิงคนนี้ ที่ซึ่งเขานั้นเป็นแพทย์จากปากีสถาน และเขาได้เสนอตัวเพื่อให้การรักษาตามเวลาที่แน่นอน การมอบแรงจูงใจ ยารักษาและการบำบัดที่เท้า จนกระทั่งเขาสามารถกลับมาเดินได้อีกครั้ง ฉันทึ่งเป็นที่สุดที่ได้รู้ว่าแพทย์ที่ให้การรักษาเขานั้นทำด้วยความสนใครใจ โดยปราศจากค่าตอบแทนใด ฉันได้ถามเขาไป และเขาตอบว่า เขานั้นเป็นมุสลีมะฮฺคนหนึ่ง และศาสนาของเขาสอนให้รักและเมตตาเพื่อนบ้าน ดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ใหญ่ รวมถึงรักษาผู้ป่วย เขากล่าวอีกว่า เขาไม่ได้เสียเวลาอย่างเปล่าประโยชน์แต่เขาได้รับผลบุญจากอัลลอฮฺผู้ทรงหญิงใหญ่ที่ไม่มีอะไรมาเทียบเคียงได้

ฉันยังจำได้เมื่อฉันได้ไปร่วมงานสัมมนาอิสลามในเมืองริยาด ผู้ชายที่อยู่ข้างฉันบนเวทีที่ร่วมสัมมนาด้วยกันนั้น ฉันคิดว่าเป็นหนุ่มที่มาจากซีเรีย เพราะภาษาอาหรับที่เขาสนทนานั้นสวยงามและไม่มีผิดพลาดเลย และพอฉันได้ทักเขาไป ฉันก็ได้รู้ว่าเขาเป็นคนชาวอเมริกา พ่อกับแม่ของเขาเป็นคนติดเหล้าหนักมาก จนไม่สามารถที่จะรักษาทางจิตและสังคมของพวกเขาทั้งครอบครัวได้

ครั้งหนึ่ง หนุ่มชาวอเมริกาคนนี้ได้เจอกับหนุ่มมุสลิมในงานสังคมแห่งหนึ่ง คนหนุ่มมุสลิมได้บอกหนุ่มอเมริกาคนนั้นว่า เขาไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เพราะเขาเป็นมุสลิม และอิสลามได้สั่งห้ามสาวกของพวกเขาไม่ให้ดื่มสุราโดยเด็ดขาด

ความจริงเหล่านี้เป็นข้อมูลใหม่สำหรับหนุ่มชาวอเมริกาคนนั้น และเขามีความสนใจในเรื่องศาสนาอิสลามมาก เขาจึงทำความรู้จักกับหนุ่มที่เป็นมุสลิมคนนั้น และเขาก็ได้เข้ารับศาสนาอิสลามพร้อมทั้งเรียนรู้ภาษาอาหรับจากหนุ่มมุสลิมจนสามารถสื่อสารได้ในที่สุด ดุอาของฉันเพื่อคนหนุ่มสาวที่เป็นความหวังในอนาคต ขอให้พวกเขาเหล่านั้นได้รับการชี้นำและฮีดายะห์ที่ดีจากอัลลอฮฺ

เปรียบเสมือนน้ำตาลที่มันหวานไปทั่วทั้งกระป๋องที่ใส่น้ำตาล ฉันหวังว่าเราจะสามารถเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นโดยเฉพาะเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม และเกิดความรักต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันไม่ว่าจะศาสนาอะไรก็ตาม นอกจากจะขจัดคอรัปชั่น ความขัดแย้งของสังคมได้แล้วนั้น เราก็ต้องทำความสะอาดตัวเองที่มีต่ออัลลอฮฺเช่นกัน

และทั้งหมดนี้ เสมือนเป็นเครื่องหมายที่วัดความฟื้นฟู แต่ทุกอย่างขึ้นอยู่กับความประสงค์ของอัลลอฮฺ พระองค์เท่านั้นที่สามารถควบคุมจิตใจของมนุษย์ได้

ศาสนา

มันจะดีมากถ้าเราเปิดบทนี้ด้วยคำตรัสของอัลลอฮฺในซูเราะห์ อัล-อิสเราะห์ : 70 มีความว่า "และโดยแน่นอน เราได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัม และเราได้บรรทุกพวกเขาทั้งทางบกและทางทะเล และได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีทั้งหลายแก่พวกเขา และเราได้ให้พวกเขาดีเด่นอย่างมีเกียรติเหนือกว่าผู้ที่เราได้ให้บังเกิดมาเป็นส่วนใหญ่"

คนๆหนึ่งมีเกียรติและมีศักดิ์ศรีเพราะเขาคือมนุษย์ และในเรื่องนี้คือการมีเกียรติและความมีศักดิ์ศรีของเขานั้นได้มาจากอัลลอฮฺที่ให้แก่ลูกหลานนบีอาดัม ถึงแม้อัลลอฮฺซ.บ.และเหล่าศาสนทูตจะรู้ดีว่าส่วนหนึ่งของมนุษย์จะนำพาซึ่งการหนองเลือดก็ตาม

สายเลือดมนุษย์มาจากอาดัมและฮาวา เชื้อสาย วงศ์ตระกูล และท้องเดียวกัน และนี้คือความเป็นมาที่มนุษย์ทุกคนคือพี่น้องกันในสังคมที่กว้างขวาง นี่คือความก้าวหน้าความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ และมนุษย์ทุกคนแม้จะมีความแตกต่างในด้านทัศนคติและและรูปลักษณ์ พระเจ้าได้นำพาจิตวิญญาณเข้าไปในตัวของอาดัม

ครอบครัวของมนุษย์ได้มีการขยายไปเรื่อยๆในหลากหลายที่ อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ในซูเราะห์ อัล-หุญุรอต : 13 มีความว่า "โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชาย และเพศหญิง และเราได้ให้พวกเจ้าแยกเป็นเผ่า และตระกูลเพื่อจะได้รู้จักกัน

คำว่า "เพื่อเจ้าจะได้รู้จักกัน" ในอายัตเหล่านี้ได้อธิบายสองลักษณะ ลักษณะแรกเพื่อให้พวกเจ้ารู้จักและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และลักษณะที่สอง คือ เพื่อให้พวกเจ้าได้สร้างสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน

อัลลอฮฺไม่ได้สร้างมนุษย์ด้วยการใช้ภาษาเพียงแค่ภาษาเดียว หรือสีผิวเดียว หรือลักษณะรูปร่างนั้น หรือศาสนาเดียว

อัลลอฮฺได้ให้สารแก่ท่านนบีซ.ล. ซึ่งตรัสไว้ในซูเราะห์ ยูนุซ : 99 มีความว่า "และหากพระเจ้าของเจ้าจงประสงค์แน่นอนผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งมวลจะศรัทธา เจ้าจะบังคับมวลชนจนกว่าพวกเจ้าจะเป็นผู้ศรัทธากระนั้นหรือ"

อัลลอฮฺได้ตรัสอีกในซูเราะห์อัล-มาอิดะฮฺ : 48 มีความว่า "สำหรับแต่ละประชาชาติในหมู่พวกเจ้านั้น เราได้ให้มีบทบัญญัติและแนวทางไว้(ที่ซึ่งจำเป็นยิ่งต่อการปฏิบัติตาม) และหากอัลลอฮฺทรงประสงค์แล้วแน่นอนก็ทรงให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติเดียวกันแล้ว(ที่ซึ่งนับถือในศาสนาเดียวกัน)" และอัลลอฮฺได้ตรัสไว้ในซูเราะฮฺอัชซูรอ : 8 ความว่า และหากว่าอัลลอฮฺทรงประสงค์ แน่นอนจะทรงทำให้พวกเขาเป็นประชาชาติเดียวกัน(ที่รักใคร่ในศาสนาของอัลลลอฮฺเพียงหนึ่งเดียว)

มนุษย์ถูกส่งมายังบนโลกใบนี้และหลังจากนั้นก็ซัยตอน อัลลอฮฺได้ชี้นำทางเพื่อไม่ให้ตกอยู่ในความชั่ว

อัลลอฮฺยังให้อิสระแก่มนุษย์ในการเป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่เขาได้เลือก และเพื่อให้มนุษย์ได้เชื่อว่าพวกเขาจะถูกสอบสวนทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และการสอบสวนและบทลงโทษในโลกหน้านั้นมีจริงและต้องเจออย่างแน่นอน

ฮิดายะห์ (การชี้นำทางสู่ความดี) จากอัลลอฮฺนั้น มาพร้อมกับการกำหนดท่านรอซูลและนบีในเวลาที่ยาวนาน และได้เกิดศาสนายิว คริสต์เตียน และอิสลาม และในหลายร้อยศาสนาที่มีอยู่ในโลกนี้นั้น มีสามศาสนาดังกล่าวเท่านั้นที่เชื่อว่าผู้สร้างมีพระเจ้าองค์เดียว เชื่อในศาสดา คัมภีร์ การสอบสวน และผลตอบแทนที่เป็นทั้งผลบุญและบาปกรรม วันที่ถูกสอบสวนและวันสิ้นโลก

เพราะฉะนั้น ฟิฏเราะฮฺทั้งสามศาสนาเหล่านี้มีความคล้ายคลึงกันในตัวของมันเมื่อเปรียบกับศาสนาอื่นๆ อัล-กุรอานได้ให้ชื่อแก่ชาวยิว และชาวคริสต์เตียนว่า อะห์ลีลกีตาบ เพราะอัลลอฮฺได้ประทานคัมภีร์เตารอต แก่ท่านนบีมูซา และคัมภีร์ไบเบิล (อินญิล) แก่ท่านนบีอีซา ก่อนที่ท่านนบีมุฮัมหมัดจะได้รับคัมภีร์อัล-กุรอานอย่างสมบูรณ์

ตำราคำสอนรับประกันคัมภีร์ต่างๆที่ได้ประทานลงมาก่อนหน้านี้ ซึ่งประกอบด้วยความจริงและการอธิบายเกี่ยวกับกฎหมายอิสลาม นอกจากการปฏิบัติศาสนกิจและคุณธรรมจริยธรรม อัล-กุรอานได้ประทานลงมาเป็นคัมภีร์หนึ่งเดียวที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆทั้งสิ้นทั้งในเรื่องของภาษา และตัวอักษร รวมทั้งประโยคในคัมภีร์ดังกล่าวด้วย

เหตุเพราะมนุษย์มาจากต้นกำเนิดที่เหมือนกัน อัลลอฮฺได้ให้ความน่าสนใจผ่านคำตรัสของพระองค์ในซูเราะห์อัช-ชูรอ : 13 มีความว่า “พระองค์ได้ทรงกำหนดศาสนาแก่พวกเจ้าเช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่นูหฺ และที่เราได้วะฮียุแก่เจ้าก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญชาแก่อิบรอฮิม และมูซา และอีซาว่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้คงมั่น และอย่าแตกแยกกันในเรื่องศาสนา”

ขอบเขตความเสมอภาคกันระหว่างชาวมุสลิมและอะลีลกีตาบมันกว้างและใหญ่มาก เมื่ออิสลามทำให้ชาวมุสลิมปลอดภัยในการที่จะมีชีวิตอยู่ร่วมกับมวลมนุษยชาติ ฉะนั้น การเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้านั้น มีความสำคัญเป็นที่สุด

การใช้ชีวิตในแนวทางที่สงบสุขนั้นไม่ใช่เพียงแค่เราทุกคนเห็นและยอมรับในทุกๆเรื่องเหมือนกัน แต่เมื่อฉันให้กฎที่ว่าต้องทำดีต่อใครก็ตามที่เหมือนฉัน (คนมุสลิมหรือไม่ใช่มุสลิม) เท่านั้น สิ่งนี้หมายถึงฉันรักตัวเองและความแตกต่างคือศัตรู สิ่งเหล่านี้เป็นข้อผิดพลาดที่พบในกลุ่มชาวมุสลิม จนกระทั่งมันก่อให้เกิดปัญหาระหว่างพวกเขา

นอกจากนี้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเท่าเทียมกันอาจจะเป็นประโยชน์ต่อทุกคนโดยเฉพาะอะลีลกีตาบสามารถเข้าความแตกต่างอย่างชัดเจนถึงแม้จะสั้นรัดกุมก็ตาม สิ่งเหล่านี้เพื่อให้พวกเขาสามารถกำหนดความเชื่อที่มีต่ออิสลามและคนมุสลิมอย่างชัดเจนและถูกต้องตามหลักวิชาการ และไม่รับสิ่งกระบวนการที่ล้างความคิดของพวกเขาที่ว่า "โดยรวมแล้วอิสลามนั้นเลวและคนมุสลิมนั้นเป็นคนเลวและเป็นศัตรูของชาวคริสต์เตียน"

ฉันถูกถามในห้องเรียนที่ยุโรปที่ฉันสอนอยู่บ่อยๆว่า : ถ้าหากว่าเธอละหมาดและเคารพต่อพระเจ้าแล้วใครคืออัลลอฮฺ? และฉันก็ได้ตอบพวกเขาว่า เขาคือ Yahweh เรียกในภาษาอิสราเอล เรียก Dieu ในภาษาฝรั่งเศส Theos ในภาษาลาติน Khoda ในภาษาเปอร์เซีย และอีกมากมาย แต่ในภาษาอังกฤษได้ย่อเป็น God

ความแตกต่างขั้นต้นระหว่างชาวยิวกับชาวคริสต์เตียน (เหล่าสาวก ไม่ใช่ศาสนา) กับคนอิสลามคือความแตกต่างโดยรวมในเรื่องของพื้นฐาน ดังนั้นกลุ่มตำราด้านชาวยิวจึงจบลงด้วยการนับถือศาสนายิว และด้านคริสต์เตียนจะจบลงด้วยศาสนาคริสต์ แต่สำหรับชาวมุสลิมเชื่อว่าตำราเหล่านี้มีมานานจนถึงตำราของศาสดามูฮัมหมัด อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ในซูเราะห์ อัล-มาอีดะห์ : 3 มีความว่า: "วันนี้ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งศาสนาของพวกเจ้าและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งความกรุณาเมตตาของข้า และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว"

อิสลามถือว่าศาสนายิว และคริสต์เตียนเป็นศาสนา ซามาวี (มาจากสวรรค์) แม้นว่าจะไม่ใช่ก็ตาม แท้จริงแล้วคนที่ไม่ศรัทธาต่อท่านนบีมุฮัมหมัดซ.ล. คือเป็นเรื่องที่กังวลมาก แต่มันคือความแตกต่างระหว่างชาวยิวและชาวคริสต์เตียนกับคนอิสลาม อย่างไรก็ตามอิสลามที่เฉลิมฉลองเรื่องเหล่านี้ได้อย่างชัดเจนนั้นไม่ใช่เพื่อความบันเทิงหรือความสวยงามของหลักศรัทธา แต่ด้วยสิ่งที่อธิบายไว้ในกิจการที่เป็นหลักคำสอนที่เน้นในเรื่องความสัมพันธ์และความเห็นอกเห็นใจแม้ว่าจะมีความแตกต่างในทางความเชื่อก็ตาม

เมื่อเรายอมรับความแตกต่างพื้นฐานเหล่านี้และเราหยุดอยู่ภายนอกบริบทของความเชื่อของพวกเขาเพื่อให้เราสามารถมองเห็นถึงความสัมพันธ์ของพวกเขาตามหลักคำสอนของความศรัทธาในหนังสือซึ่งถือว่าเป็นหนังสืออันศักดิ์สิทธิ์ แล้วเราในฐานะชาวมุสลิมพบว่านี่เป็นเรื่องแปลกและเป็นฟิฏเราะฮฺที่ไม่สามารถยอมรับได้ แม้ค่อนข้างอึดอัดใจที่เราได้ยิน

ถ้าเรานึกถึงหรือพูดถึงพระนามของอัลลอฮฺ ว่าพระองค์คือพระเจ้าที่เที่ยงแท้แน่นอน ไม่สามารถที่จะเปรียบเทียบกับทุกสรรพสิ่งในโลกนี้ได้ แสดงว่าความเชื่อของเรานั้นถูกต้อง พระเจ้าผู้บริสุทธิ์ ที่เราเลือกที่จะได้รับการอธิบายในภาษาแห่งความรุ่งโรจน์ เกียรติศักดิ์และความบริสุทธิ์ในความสารถสำหรับการเปิดเผย

เพราะฉะนั้นเรารู้สึกแปลกเมื่อเราอ่านคัมภีร์เตารอต เกี่ยวกับนิพจน์ที่บอกว่าอัลลอฮฺนั้นพำนักอยู่ในสวรรค์ชั้นอัคนี หรือพระองค์ได้รวบรวมเหล่ามลาอีกะฮฺ แล้วพระองค์ก็ได้กล่าวแก่มลาอีกะฮฺว่า

"พวกเจ้าจงมองดูอาดัม แท้จริงแล้วเขาต้องการเป็นส่วนหนึ่งของเรา" หรือพระองค์ได้สั่งลมใต้ฝุ่น จากนั้นพระองค์เสียใจกับการกระทำเหล่านั้นแล้วกล่าวว่า "ข้าไม่ต้องการกระทำเช่นนั้น" หรือ ยะกูบและพระเจ้าของเขาไม่ถูกกัน หรืออัลลอฮฺได้สร้างโลกใบนี้หกวันและพักผ่อนในวันที่เจ็ด เราไม่สามารถที่จะเชื่อเรื่องราวเหล่านั้นว่าคือวะฮฺยู เพราะแท้จริงแล้วอัลลอฮฺไม่ได้กระทำอย่างที่พวกเขาเล่าเลย และจงรู้ไว้ว่าเนื้อหาในคัมภีร์เตารอตนั้นได้ถูกเปลี่ยนแปลงไปโดยฝีมือมนุษย์

เมื่อเราเล่าเรื่องบรรดาท่านนบี เราเชื่อว่านบีทั้งหลายนั้นถูกเลือกโดยอัลลอฮฺและเป็นคนที่ดีที่สุดที่พร้อมจะเผยแพร่ศาสนาของอัลลอฮฺและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่มวลมนุษย์ทั้งหลาย

ศาสนาของเราไม่ได้สอนว่าบรรดาท่านนบีจะกระทำสิ่งเลวร้ายเช่น โกหก และพูดปด เหมือนอย่างที่เราได้อ่านในคัมภีร์เตารอตที่เขาเขียนว่านบียะกูบ (อิสราเอล) ได้ใช้ขนแกะพันตัวเองจนทำให้เขารู้สึกว่าผมของเขานั้นหนาขึ้น และเขาได้นำอาหารไปให้พ่อของเขา อิสฮะที่กำลังจะตาบอด และเขาพยายามที่จะหลอกพ่อของเขาว่าเขานั้นคือ เอสวา (อีซู) พี่น้องฝาแฝดของเขา เพื่อที่ว่าเขาจะได้ครอบครองบ่อที่เป็นของพี่น้องฝาแฝดของเขาที่ชื่อ เอสวา (อีซู) สิ่งนี้ศาสนาเราไม่ได้สอนว่าท่านนบีได้กระทำสิ่งที่ไม่ดีเหมือนอย่างที่ได้ถูกเปลี่ยนแปลงเนื้อหาในคัมภีร์เตารอต และได้บอกอีกว่านบีลูตเป็นคนที่ชอบดื่มน้ำเมาจนเขาได้ข่มขืนลูกสาวของเขาทั้งสองคน

แท้จริงแล้วคนอิสลามจะตกใจมากเมื่อได้อ่านประวัติศาสตร์เหล่านั้น เพราะมันเป็นไปไม่ได้อย่างยิ่ง และอัลลอฮฺจะประทานคัมภีร์โดยมีเนื้อหาแบบนั้นไม่มีคำอธิบายเกี่ยวกับเรื่องนี้ นอกเสียจากว่าเป็นฝีมืออันสกปรกของมนุษย์เราเองที่ทำการโกหกคัมภีร์เตารอตดังกล่าว

จากนั้นเราได้เล่าเรื่องชาวยิวเกี่ยวกับความเชื่อและศาสนาของพวกเขา ไม่ใช่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์หรือการกระทำของพวกเขาเพราะสิ่งเหล่านี้ได้ถูกเล่าในพื้นที่อื่นแล้ว เราจะเห็นว่ามีความแตกต่างสองอย่าง คือประการที่หนึ่งอิสลามไม่ได้จำกัดในเรื่องเชื้อชาติที่ถูกเลือก ประการที่สองชาวยิวเชื่อว่าอัลลอฮฺได้แบ่งเชื้อชาติที่พิเศษ คือ ยิว และส่วนที่เหลือของ กอยยิม (ชาติอื่น)

อัล-กุรอานได้กล่าวถึงมนุษย์ที่มีบรรพบุรุษมาจากมนุษย์ด้วยกัน (ผู้ชาย และผู้หญิง) คือ อาดัมและฮาวา ในขณะที่หะดิษ ซ.ล.ได้บอกว่ามนุษย์นั้นเปรียบเสมือนฟันที่เรียงอย่างเป็นระเบียบ (ทุกคนมาจากอาดัมที่ถูกสร้างมาจากดิน) ท่านนบีมุฮัมหมัดซ.ล.ได้กล่าวว่า แท้จริงแล้วมนุษย์นั้นได้รับการยกย่องด้วยความศรัทธา (มนุษย์ที่ดีที่สุดในหมู่พวกเจ้าเองคือ คนที่มีความศรัทธาต่ออัลลอฮฺ) ไม่ใช่อ้างอิงถึงมนุษย์ในวงศ์วานทางชีวภาพบางอย่าง ความแตกต่างที่สองคือ จุดยืนของชาวยิวต่อท่านนบีอีซา และมารดาผู้บริสุทธิ์ของท่านนบีอีซา คือมัรยัม

อีซาเป็นคนที่มาจากชาวยิวที่อัลลอฮฺได้เลือกเพื่อเผยแพร่ศาสนาและความรักในหมู่ของพวกเขาเองด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน และเกียรติของนบีอีซาที่ไม่ใช่มาจากความโลภและให้ความสำคัญต่อตนเองแต่เพียงผู้เดียว ท่านนบีอีซา ได้ตระหนักถึงหลักศาสนาและรากฐานของศาสนาหลังจากที่ชาวยิวได้กระทำเกินขอบเขตที่ศาสนาได้วางไว้ และได้อนุญาตบางสิ่งบางอย่างที่ก่อนหน้านี้ได้ถูกห้ามเอาไว้ อีซาได้ถูกประทานจากอัลลอฮฺเพื่อให้สารที่ดีแก่บรรดาประชาชาติด้วยการมาของรอซูลหลังจากอีซา คือ อาฮมัด และได้พิสูจน์ความจริงของคัมภีร์เตารอตรวมไปถึงเผยแพร่หลักคำสอนในคัมภีร์ไบเบิ้ลที่อัลลอฮฺประทานให้แก่นบีอีซา

ประชาชาติบางกลุ่มเชื่อและทำตามคำสอนของอีซา จากนั้นพวกเขาเป็นชาวคริสต์เตียน และกลุ่มคนที่ไม่เชื่อนั้น พวกเขาคือกลุ่มชาวยิวที่คิดว่าอีซาเป็นคนโกหก หลอกลวง และแม่ของเขาไม่ใช่ผู้หญิงบริสุทธิ์อย่างที่ได้กล่าวมาเลย แต่เป็นโสเภณีที่คาดว่าเป็นหนึ่งคนที่แตกต่าง

แม้จะมีข้อกล่าวหาและแอบอ้างของชาวยิวต่ออีซาและแม่ของเขา แต่พวกเขาต้องเผชิญหน้ากับอัล-กุรอานที่ปกป้องอีซาและอธิบายความจริงของอีซาและแม่และมีคำสอนพร้อมทั้งมัวะอฺญิซาต(ปฏิหาริย์)ที่อัลลอฮฺประทานแก่นบีอีซา แต่ชาวยิวกลับบอกว่าคัมภีร์อัล-กุรอานคือคัมภีร์มายากลที่แท้จริง

อัล-กุรอานได้กล่าวถึงนบีอีซาใน 13 ซูเราะห์ ภายใน 33 อายัต ชื่อนบีอีซาได้ถูกกล่าวทั้งหมด 59 ครั้ง 25 ครั้งด้วยคำว่าอีซา และ 23 ได้กล่าวเป็น อิบนูมัรยัม (ลูกของมัรยัม) และอีก 11 ครั้งกล่าวในชื่อของ อัล-มาซิฮ ส่วนมัรยัมแม่ของนบีอีซาได้ถูฏกล่าวไว้ในอัล-กุรอานทั้งหมด 12 ครั้ง และครั้งเดียวที่อธิบายว่า (ผู้ที่รักษาอวัยวะเพศของเขา)

เป็นสิ่งที่ดีมากหากเรายกตัวอย่างบางเรื่องจากมัน อย่างในซูเราะห์ อัน-นิสาอ์ : 171 ที่มีความว่า "...แท้จริง อัล-มะซีฮ์ อีซาบุตรของมัรยัมนั้น เป็นเพียงร่อซูลของอัลลอฮฺ และเป็นเพียงตรัสของพระองค์ที่ได้ทรงกล่าวแก่มัรยัม และเป็นเพียงวิญญาณหนึ่งจากพระองค์ เท่านั้น ..."

อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ในซูเราะห์ อัล-มาอิดะฮฺ : 46 มีความว่า "และเราได้ส่งอีซาบุตรของมัรยัมตามหลังพวกเขามา (นบีจากลูกหลานอิสราเอล) ในฐานะผู้ยืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าเขาคือ อัต-เตารอต และเราได้ให้อัล-อินญีลแก่เขา ซึ่งในนั้นมีคำแนะนำและแสงสว่าง และเป็นที่ยืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้ามัน คืออัต-เตารอต และเป็นคำแนะนำและคำตักเตือนแก่ผู้ยำเกรงทั้งหลาย"

อายัตอัล-กุรอานที่ได้กล่าวถึงมัรยัม เป็นผู้หญิงที่บริสุทธิ์ในซูเราะห์ อาล-อิมรอม : 42 มีความว่า และจงรำลึกขณะที่มะลาอิกะฮ์กล่าวว่ามัรยัมเอ๋ย! แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงเลือกเธอและทรงทำให้เธอบริสุทธิ์ และได้ทรงเลือกเธอให้เหนือบรรดาหญิงแห่งประชาชาติทั้งหลาย" ในซูเราะห์ อาล-อิมรอน : 45 มีความว่า "จงรำลึกถึงขณะที่มะลาอิกะฮ์กล่าวว่า มัรยัมเอ๋ย ! แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวดีแก่เธอซึ่งพจมานหนึ่งจากพระองค์ ชื่อของเขาคือ อัลมะซีห์ อีซาบุตรของมัรยัม โดยที่เขาจะเป็นผู้มีเกียรติในโลกนี้ และปรโลก และจะอยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิด"

เราศรัทธาว่าอัลลอฮฺซ.บ.ได้ประทานอีซาให้เป็นวิญญาณที่บริสุทธิ์ ดั่งคำตรัสของอัลลอฮฺในซูเราะห์ อัล-บะเกาะเราะฮ : 87 มีความว่า "และแท้จริงนั้น เราได้ให้คัมภีร์มูซาและหลังจากเขา เราได้ให้บรรดาร่อซูลติดตามมาได้ให้หลักฐานต่าง ๆ อันชัดเจนแก่อีซา บุตรของมัรยัม และเราได้สนับสนุนเขาด้วยวิญญาณอันบริสุทธิ์..."

แท้จริงแล้ว อัลลอฮฺซ.บ.ได้ประทานมัวะอฺญิซาต(ปาฏิหาริย์)ต่างๆมากมายอย่างที่กล่าวไว้ในซูเราะห์ อาล-อิมรอน : 49 มีความว่า "และเป็นฑูต (นะบีอีซา) ไปยังวงศ์วานอิสรออีล (โดยที่เขาจะกล่าวว่า) แท้จริงนั้นได้นำสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของพวกท่านมายังพวกท่านแล้ว โดยที่ฉันจะจำลองขึ้นจากดินให้แก่พวกท่าน ดั่งรูปนก แล้วฉันจะเป่าเข้าไปในมัน แล้วมันก็จะกลายเป็นนกด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และฉันจะรักษาคนตาบอดแต่กำเนิด และคนเป็นโรคเรื้อน และฉันจะให้ผุ้ที่ตายแล้วมีชีวิตขึ้น ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และฉันจะบอกพวกท่านถึงสิ่งที่พวกท่านจะบริโภคกันและสิ่งที่พวกท่านสะสมไว้ในบ้านของพวกท่าน แท้จริงในนั้น มีสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกท่าน หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา"

อัล-กุรอานยังอธิบายมัวะอฺญิซาต(ปฏิหาริย์) ซึ่งในศาสนาคริสต์ก็ไม่บอกไว้ อีซาสามารถพูดได้ตั้งแต่ยังเป็นทารก มัวะอฺญิซาต(ปฏิหาริย์)ดังกล่าวสำคัญมากสำหรับพวกเรา เพราะเมื่อมัรยัมได้คลอดอีซาแล้ว เขารู้สึกกลัวและกังวลต่อคำกล่าวหาของชาวบ้านที่มีต่อเขา มัรยัมก็ได้ดุอาขอพรต่ออัลลอฮฺ "ขอให้ฉันตายก่อนที่ฉันจะเป็นคนลืมและถูกลืมไป" มัรยัมถูกบังคับให้พาลูกของเขาออกมาเจอกับชาวบ้านโดยปราศจากเสียงพูดใดๆเพราะเขาในตั้งปฏิญาณไว้แล้วว่าเขาจะถือศีลการพูดจา สิ่งเหล่านี้ได้กล่าวไว้ในซูเราะห์ มัรยัม : 27-28 มีความว่า "แล้วนางได้พาเขามายังหมู่ญาติของนางโดยอุ้มเขามา พวกเขากล่าวว่า "โอ้ มัรยัมเอ๋ย!

แท้จริงเธอได้นำเรื่องประหลาดมาแล้ว, โอ้ น้องหญิงของฮารูน พ่อของเธอมิได้เป็นชายชั่ว และแม่ของเธอก็มิได้เป็นหญิงไม่บริสุทธิ์”

ข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการผิดประเวณี ถูกกล่าวไว้อย่างชัดเจนและกระจ่างชัด ในคัมภีร์เตารอต (หนังสือเฉลยธรรมบัญญัติ 22 : 13-27) “แท้จริงแล้วมัรยัมจักต้องได้รับโทษประหารชีวิต แต่ด้วยคำพูดของอีซาในขณะที่ยังเป็นทารก” ที่ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าแปลกใจยิ่ง ที่ทำให้เธอพ้นผิดจากข้อกล่าวหานั้น ประวัติศาสตร์นี้ได้ถูกบัญทึกไว้ในอัลกุรอ่าน ซูเราะห์มัรยัม : 29-33 ที่มีใจความว่า “นาง(มัรยัม)ชี้ไปทางเขา(อีซา) พวกเขากล่าวว่า “เราจะพูดกับผู้ที่อยู่ในเปลที่เป็นเด็กได้อย่างไร?” เขา (อีซา) กล่าวว่า “แท้จริงฉันเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงประทานคัมภีร์แก่ฉันและทรงให้ฉันเป็นนะบี”“และพระองค์ทรงให้ฉันได้รับความจำเริญ ไม่ว่าฉันจะอยู่ ณ ที่ใด และทรงสั่งเสียให้ฉันทำการละหมาดและจ่ายซะกาตตราบที่ฉันยังมีชีวิตอยู่” “และทรงให้ฉันทำดีต่อมารดาของฉันและจะไม่ทรงทำให้ฉันเป็นผู้หยิ่งยโส ผู้เลวทรามต่ำช้า” “และความศานติจงมีแด่ฉัน วันที่ฉันถูกคลอด และวันที่ฉันตาย และวันที่ฉันถูกฟื้นขึ้นให้มีชีวิตใหม่”

ตลอดระยะเวลาของการเข้าร่วมการชุมนุมคนคริสต์เตียนที่สหรัฐอเมริกา ไม่ว่าจะในโบสถ์ ในห้องเรียนมหาวิทยาลัย ในที่ประชุม หรือในที่ชุมนุมก็ตาม ฉันได้อ่านเกี่ยวกับการกำเนิดของอีซาดั่งที่กล่าวไว้ในซูเราะห์มัรยัมให้พวกเขาฟัง ฉันเห็นพวกเขาร้องไห้ที่ซึ่งทำให้ฉันนึกถึงการร้องไห้ของราชานาญาซีในขณะที่ฟังเรื่องราวของญะฟัร บินอาบีตาลิบ และเขา(ราชานาญาซี) ได้วาดเส้นลงบนพื้นโดยใช้ไม้เท้าของเขาพร้อมกับกล่าวว่า “ด้วยพระนามของอัลลอฮฺและสิ่งที่อยู่ระหว่างศาสนาของฉันและของของคุณมันมากกว่าเส้นที่ฉันวาดไว้เสียนี้อีก แท้จริงแล้วทั้งสองนั้นมีพื้นฐานจากความเชื่อเดียวกัน”

เช่นนั้นแล้ว!

เหตุใดกันที่ทำให้ประเด็นเกี่ยวกับอีซา จึงเป็นบ่อเกิดของความรุนแรงระหว่างมุสลิมและกลุ่มคนคริสเตียน มานับตั้งแต่ศตวรรษที่ 7 จนถึงปัจจุบัน เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วมุสลิมมีความศรัทธาในศาสดาอีซา(อะลัยฮิสสาลาม)มากกว่าคริสตชน ปี 325 นับว่าเป็นปีจัดตั้งองค์กรคริสเตียนออร์ธอดอกซ์ และได้มีการกำหนดให้จักรวรรดิโรมใช้หลักความเชื่อแบบตรีเอกานุภาค ซึ่งคริสตชนมิได้เป็นกลุ่มแรกที่เป็นที่รู้จักในหลักความเชื่อข้างต้น และมิได้ถูกสอนโดยบรรดาศาสดาก่อนอีซา ดั่งที่กล่าวไว้โดย New Encyclopedia Britannica: “ไม่มีหลักฐานหรือข้อบ่งชี้เกี่ยวกับหลักความเชื่อแบบตรีเอกานุภาคในพันธะสัญญาใหม่ อี. วาชเบิร์น (E. Washburn) อาจารย์จากมหาวิทยาลัยเยล ได้กล่าวไว้ในหนังสือของท่านที่มีชื่อว่า *Origin and Evolution of Religion* ว่า “ชัดเจนว่า

หลักความเชื่อแบบตรีเอกานุภาคมิได้ถูกยอมรับโดยอีซาและพอลก็ไม่เคยกล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้" สารานุกรมคาทอลิกได้กล่าวเช่นเดียวกันว่า ไม่ปรากฏแนวคิดแบบตรีเอกานุภาคในคัมภีร์ไบเบิล แท้จริงแล้วแนวคิดแบบตรีเอกานุภาคนั้นเกิดขึ้นในช่วงของการเกิดศาสนาคริสต์ ในศตวรรษที่ 7 โดยแท้จริงแล้วบรรดาบาทหลวงของคริสตจักรได้ออกมาต่อต้านการเผยแพร่แนวคิดใหม่ดั่งกล่าวนี้ แต่เมื่อกษัตริย์คอนสแตนติโนเปิลได้เรียกพวกเขาให้ไปยัง *Council of Nicaea* (เพื่อเจรจาในแนวคิดตรีเอกานุภาค) แต่พวกเขากลับปฏิเสธการเข้าร่วม มีเพียงกลุ่มน้อยเท่านั้น และนับตั้งแต่เหตุการณ์นั้น คอนสแตนติเปิลได้เปลี่ยนเป็นคริสต์ศาสนา แนวคิดของการยกย่องมนุษย์เป็นพระเจ้ามิได้เป็นแนวคิดที่แปลกประหลาดสำหรับมุมมองของพวกเขา บิดาของเขาถูกยกย่องให้เป็นพระเจ้า และพวกเขาเองต่างคาดว่า พวกเขาจะกลายเป็นพระเจ้าหลังจากที่พวกเขาได้ตายไปแล้ว

ในประวัติศาสตร์ของอารยธรรมมนุษย์ ความเชื่อแบบพระเจ้าสามองค์ถูกเป็นที่รู้จักก่อนหน้าแล้ว อาทิ แนวคิดตรีมุรติ (พระพรหม-พระศิวะ-พระวิษณุ) ในอินเดีย และแนวคิดโอไซริส-ไอซิส-ฮอรัส ในอียิปต์

บุคคลใดที่ติดตามบทบัญทึกประวัติประวัติศาสตร์คริสเตียนจะได้เห็นถึงการอภิปรายอย่างละเอียดระหว่างนักปราชญ์แห่งคริสตจักรและนักประวัติศาสตร์ท่านอื่นๆเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว บทสรุปเกี่ยวกับแนวคิดตรีเอกานุภาค พระเจ้าทรงมีสามภาคในองค์เดียวกัน นั้นคือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ (สามในหนึ่งและหนึ่งในสาม) พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เคยถูกยกระดับให้เป็นพระเจ้า จนกระทั่งในปี 381 ในระหว่างการประชุมคอนสแตนติโนเปิลโดยมีธี*โอโดเซีย*สมหาราชเป็นประธาน

โดยส่วนมากแล้วสหายของฉันที่เป็นคริสตชน พวกเขาจะเชื่อในมุมมองความเชื่อตรีเอกานุภาคบริสุทธิ์ พวกเราเคยพูดคุยอย่างสันติ พวกเขากล่าวว่า แท้จริงแล้วมุมมองตรีเอการนุภาค คือ คำสอนที่ถูกนำมาเป็นความเชื่อแม้นว่ามันไม่ใช่ตรรกะและการเจรจา

ฉันพยายามที่จะไม่นำความขัดแย้งที่เกิดจากข้อเห็นต่างระหว่างมุมมองตรีเอกานุภาคในคริสต์ศาสนาเขียนลงในหนังสือเล่มนี้ และเช่นเดียวกัน ฉันพยายามที่จะไม่เปิดประเด็นใหม่ที่จะนำไปสู่การดูถูกหรือดูหมิ่นในมุมมองนี้ บรรดาคริสตชนผู้ศรัทธาในมุมมองดังกล่าวรู้สึกเป็นอิสระในความเชื่อของตน ดังนั้น เราจงมอบหมายสิ่งนั้นแก่พวกเขา และอัลลอฮฺทรงตรัสไว้ในพระมหาคำภีร์อัล-กุรอาน ความว่า "ไม่มีการบังคับใด(ให้นับถือ)ในศาสนา" อัล-บะเกาะเราะหฺ : 256

แท้จริงแล้วสิ่งที่ฉันพยายามที่จะสื่อให้เห็นในหนังสือเล่มนี้ คือ ความเชื่อเช่นนี้ไม่ปรากฏให้เห็นในศาสนาอิสลามและศาสนายิว

รวมทั้งในคัมภีร์เตารอตและในอิสลามเมื่อต้องการกล่าวถึงอัลลอฮฺในรูปแบบจำนวน คำเดียวที่ใช้ได้ คือ " เ อ ก ะ " และแท้จริงแล้วอัลลอฮฺนั้นอยู่เหนือความเข้าใจของเราและเราไม่สามรถล่วงรู้ถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับมัน เราเพียงแต่รับรู้เกี่ยวกับอัลลอฮฺผ่านสรรพสิงที่พระองค์สร้างและพระองค์ไม่มีที่สินสุด

มุสลิมเชื่อว่า อีซาคือศาสดาท่านหนึ่งที่ประเสริฐและเป็นรอซูลที่ซื่อสัตย์ กระนั้นก็ตาม ท่านคือสิ่งที่อัลลอฮฺทรงสร้างและอัลลอฮฺไม่ได้เป็นผู้ผู้กำเนิดอีซา อัลลอฮฺทรงตรัสไว้ในอัล-กุรอานซูเราะฮฺอัล-อิคลาส : 1-4ความว่า "จงกล่าวเถิด มุฮัมหมัด พระองค์คืออัลลอฮฺผู้ทรงเอกะ อัลลอฮฺนั้นทรงเป็นที่พึ่ง พระองค์ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์"

มุมมองแบบอัล-คอลาส ตามความทัศนะของอิสลามแล้ว จะกล่าวเกี่ยวกับความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างผู้ทรงสร้างและผู้ถูกสร้าง แต่ในทัศนะของคริสตชนแล้วเขาคิดว่าศาสดาอีซาถูกประหารบนไม้กางเขน เพื่อให้เลือดของเขานั้นเป็นสิ่งไถ่โทษต่อความผิดบาปของมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้า และคนมุสลิมเชื่ออีกว่า มนุษย์ทุกคนต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตนกระทำและแท้จริงอัลลอฮฺจะทรงตัดสินและทรงลงโทษแต่มิใช่โดยการฆ่าใครคนใดคนหนึ่งเพื่อการไถ่โทษของอีกคน อีกทั้งอัล-กุรอานได้กล่าวว่าศาสดาอีซาไม่ได้ถูกประหารและถูกตรึง อัลลอฮฺทรงตรัสไว้ในวูเราะหฺอัน-นิซาอฺ: 157-158 ความว่า และการที่พวกเขากล่าวว่า แท้จริงพวกเราได้ฆ่า อัล-มะซีห์ อีซา บุตรของมัรยัม ร่อซูลของอัลลอฮฺ และพวกเขาหาได้ฆ่าอีซาและหาได้ตรึงเขาบนไม้กางเขนไม่ แต่ทว่าเขาถูกให้เหมือนแก่พวกเขา และแท้จริงบรรดาผู้ที่ขัดแย้งในตัวเขานั้นแน่นอนย่อมอยู่ในความสงสัยเกี่ยวกับเขาพวกเขาหามีความรู้ใดๆ ต่อเขาไม่ นอกจากคล้อยตามความนึกคิดเท่านั้นและพวกเขามิได้ฆ่าเขาด้วยความแน่ใจ (อีซา) หามิได้ อัลลอฮฺได้ทรงยกเขา (อีซา) ขึ้นไปยังพระองค์ต่างหากและอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ

มนุษย์มิใช่ผู้รอดพ้นจากความผิดบาปที่เราได้กระทำแม้นว่าเราไม่ได้ตั้งใจก็ตาม มุสลิมคนหนึ่ง เมื่อเขาได้กระทำผิด แท้จริงเขาจำเป็นต้องเตาบัต(การนึกผิด) วิงวอนและคาดหวังในการอภัยโทษของอัลลอฮฺ และไม่จำเป็นต้องไถ่โทษโดยการแลกด้วยชีวิต(ดังความเชื่อของคริสตชน) และไม่จำเป็นต้องทำการสารภาพบาปโดยการไปหาบาทหลวงกระทั้งเขากล่าวว่า "ลูกเอ่ย! เจ้าได้ถูกอภัยโทษแล้ว"

ตามความศรัทธาของมุสลิมแล้ว อัลลอฮฺคือผู้ทรงธรรมอย่างแท้จริงและทรงเมตตาอย่างแนนอน ความคาดหวังของเราต่อพระองค์มิใช่เพราะความพิเศษของเรา แต่ด้วยความยิ่งใหญ่ของพระองค์เอง ดูอาอฺต่อพระองค์ : โอ้อัลลอฮฺ! จงอย่าปฏิบัติต่อบ่าวของพระองค์ด้วยความเสมอภาคแต่จงปฏิบัติด้วยความเมตตาและความอภัยโทษของพร

ะองค์ อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ในหะดิษกุดซีย์: “โอ้ลูกหลานอาดัม! คราใดเจ้าวิงวอนต่อฉัน มีความหวังต่อฉัน ฉันก็จะให้อภัย แม้นว่าเจ้ามาด้วยความผิดเท่าไหร่ก็ตาม และฉันจะไม่สนใจ(ว่ามีความผิดแค่ไหน) โอ้ลูกหลานอาดัม! หากความผิดบาปของเจ้าที่ได้กระทำไว้มีปริมาณสูงเท่าฟากฟ้าแล้วเจ้าได้ขออภัยโทษต่อฉัน ฉันก็จะอภัยโทษแก่เจ้า โอ้ลูกหลานอาดัม! หากเจ้ามา(ในวันกิยามะฮฺ)โดยนำมาซึ่งน้ำหนักความชั่วเท่าโลกนี้แล้วมาพบฉันโดยไม่ได้ตั้งภาคีใดๆกับฉัน ฉันก็พร้อมที่จะอภัยโทษเท่ากับน้ำหนักโลกนี้ทั้งปวง” รายงานโดยอัต-ตัรมีซีและและอะหฺมัดจากอานัส (เราะฎิ*ยัลลอ*ฮฺอันฮู)

หะดีษบทนี้เปรียบเสมือนการให้ความหวังต่อบุคคลหนึ่งที่กระทำผิดบาปว่าอย่าได้สิ้นหวังในการขออภัยโทษ ในขณะเดียวกันบทอัล-กุรอานและฮาดิสทำให้เรารู้สึกหวาดกลัวและไม่มองว่าบาปนั้นเป็นเรื่องเล็ก อัลลอฮฺ(ซ.บ.) ได้กำหนดทุกๆบทลงโทษไว้อย่างชัดเจนและมนุษย์ไม่สามารถล่วงรู้ได้ เรามีชีวิตอยู่ท่ามกล่างความรู้สึกหวาดกลัวและคาดหวัง เพื่อให้เราไม่กระทำผิดต่อพระเจ้าและไม่สิ้นหวัง สิ่งเหล่านี้ต่างจากคำพูดของเพื่อนชาวตริสต์ของฉันที่พูดพลางล้อเล่นว่า “ฉันคือคนหนึ่งที่ผิดบาป ยังคงผิดบาป และจะเกิดการผิดบาป แต่ความผิดบาปเหล่านี้ได้ถูกลบล้างด้วยเลือดชาวคริสต์ก่อนหน้าฉันแล้ว และชีวิตของฉันได้ถูกรับรอง หากแต่เจ้าจะมีชีวิตอยู่ในความหวั่นกลัว ฉันตอบโต้ด้วยน้ำเสียงติดตลกว่า “เธอชั่งโชคดีเหลือเกิน” แท้จริงแล้วเราต่างต้องรับผิดของใครของมัน อัล-กุรอานได้บัญญัติไว้ในซูเราะหฺอัล-ฟาฏิร:18, ซูเราะหฺอัล-อันอาม:164, ซูเราะหฺอัล-อิซรออฺ:15 และซูเราะห์อัซ-ซูมัร:7 ความว่า “และไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้” เราะหฺอัล-มุดดัซซิร:38 แต่ละชีวิตย่อมถูกค้ำประกันกับสิ่งที่มันขวนขวายไป และอัลลอฮฺทรงตรัสเพิ่มอีกในอัล-กุรอาน ซูเราะหฺอันนีซาอฺ:111 ความว่า ผู้ใดที่แสวงหาบาปกรรมไว้ แท้จริงแล้วเขาแสวงหามันไว้ให้เป็นภัยแก่ตัวของเขาเองเท่านั้น และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ทรงปรีชาญาณ

บทอัล-กุรอานเช่นนี้ปรากฏมากมายในอัล-กุรอาน

ท่านนบีมูฮัมหมัด(ซ.ล.) เคยกล่าวแก่สมาชิกครอบครัวของท่านว่า “โอ้ลูกหลานมูฮัมหมัดทั้งหลาย! พวกเจ้าจงกระทำความดี แท้จริงฉันไม่ได้รับสิ่งตอบแทนใดๆจากการกระทำความดีของพวกท่านจากอัลลอฮฺ” และท่านอบูบักร อัศ-ศิดดีก “แม้นว่าขาข้างหนึ่งของฉันจะอยู่ในสวรรค์ แต่มิได้หมายความว่าข้าจะรอดพ้นจากการต่างๆของพระองค์ เพื่อเพิ่มความหนักแน่นในการศรัทธาและอีหม่านในจิตใจของเรานั้น จำเป็นต้องใช้เหตุผลเชิงตรรกะ

เมื่อลูกของฉันกระทำผิดต่อฉัน ฉันจะให้อภัยต่อเขาหรือลงโทษเขา แต่เมื่อใดที่ฉันลงโทษลูกของฉันอีกคนเพียงเพื่อการไถ่โทษลูกอีกคนที่กระทำผิด แน่นอนว่าสิ่งนี้ประหลาดยิ่ง

ปราศาจากความสงสัยใดๆอีกว่านี้คือความแตกต่างในความเชื่อ อีกอย่าง ฉันเคยได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้แล้วเกียวกับมุมมองความเชื่อบาปแรกและหน้าที่ของมนุษย์ที่ถูกส่งมายังโลกนี้ และสิ่งใดเล่าที่เราควรกระทำหลังจากนี้?

สิ่งใดกันที่เราควรกระทำต่อความแตกต่างในความเชื่อ? เราควรเข่นฆ่ากันหรือยอมรับในความแตกต่างนั้น เราควรพูดคุยและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นในประเด็นที่เราเห็นต่างและทำให้ทุกสิ่งนั้นไม่ผิดบาป เพื่อการใช้ชีวิตของมนุษย์หลังจากนี้นั้นเป็นสุข

เป็นที่น่าเสียดายยิ่งที่ประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติชี้ให้เราเห็นว่าวิธีแรก คือ การเลือกเสียงส่วนมากในสถานการณ์นั้นๆ โดยส่วนมากแล้วแม่ทัพทหารในสงครามจะเป็นบุคคลที่มีศาสนาที่อ้างตนว่ามีหน้าที่รับผิดชอบต่อสถานการณ์นั้น

ความขัดแย้งระหว่างศาสนาที่เคยเกิดขึ้น เฉกเช่น ครั้งหนึ่งเคยเกิดการเข่นฆ่าชาวยิวโดยชนชาวคริสต์ในยุโรป ในประวัติศาสตร์สมัยใหม่เช่นกัน เกิดการเข่นฆ่าชาวมุสลิมในส่งครามซาลิบและสงครามบอสเนีย ความขัดแย้งยังเกิดขึ้นแม้นว่าเป็นผู้นับถือศาสนาเดียวกันเฉกเช่นที่เคยเกิดกับชาวคริสต์นิกายคาทอลิกและนิกายโปรเตสแตนต์ ในสมัยก่อนและในภายภาคหน้า

เรากำลังเผชิญกับคำถามง่ายๆ “เราเชื่อกันจริงหรือ ว่า อัลลอฮฺ(ซ.บ.)ทรงไม่โกรธกริ้วและพึงพอพระทัยในบ่าวของตนที่ต่อสู้(เพื่อพระองค์) โดยการเข่นฆ่ากันและกันและนำมาสู่การนองเลือดที่ไหลเสมือนแม่น้ำ บุตรกำพร้าพ่อแม่ หญิงสาวกลายเป็นหม้าย และบ้านเรือนของเขาถูกทำลาย?” เราสามรถคาดไว้เลยว่า สำหรับมนุษย์ที่มีความนึกคิดและมีอีหม่านที่หนักแน่น แน่นพวกเขต้องตอบว่าไม่ ด้วยเหตุนี้ มันเกิดความสงสัยขึ้นเมื่อบาทหลวงอย่าง เซนต์ เบอร์นาร์ด ที่ซึงเป็นผู้นำหลักคำสอน “จงรักในเหล่าบรรดาศัตรูของคุณ” แต่เขากลับวิจารณ์เกี่ยวกับสงครามซาลิบ ว่า “แท้จริงแล้วคริสตชนรู้สึกภาคภูมิใจยิ่งที่ได้เข่นฆ่าชาวมุสลิม เพราะนั้นคือ ความรุ่งโรจน์ของชาวคริสเตียน” (Danial : *Islam,Europe and Empire*, 1960, ms 113) เช่นเดี่ยวกันกับชาวยิว “แท้จริงแล้วเราส่งทหารของเราไปยังตะวันออก เพียงเพื่อให้พวกเขาต่อสู่กับศัตรูของพระเจ้า นับประสาอะไรกับเหล่าศัตรูของเราอันใกล้นี้ คือ ชนชาวยิว แน่นอนว่าเราต้องจัดการกับพวกเขาเป็นลำดับแรก”

เราต่างยิ่งรู้สึกประหลาดใจ กับเหตุการณ์ การฆ่าคริสตชนนิกายโปรเตสแตนต์มากกว่า 40 หมื่นคนในประเทศฝรั่งเศสโดยชนชาวคริสต์นิกายคาทอลิก เพียงเพราะพวกเข้าปฏิเสธในหลักคำสอนของนิกายคาทอลิก พวกเขาต่างคือศัตรูที่ไม่สามารถประนีประนอมกันมาหลายศตวรรษแล้ว และความขัดแย้งเช่นนี้ยังคงเกิดขึ้นในประเทศไอร์แลนด์

... ... แท้จริงอิสลามได้ให้ทางออกที่เป็นตรรกะหลักแหลมและสันติ มุสลิมมิได้ถูกสนับสนุนให้สร้างสงครามเพียงเหตุเพราะว่าเขานั้นนับถือศาสนาอื่น...

มุสลิมต่างก็ยอมรับว่า พวาเขาไม่ใช่ผู้ตัดสินสำหรับเหตุการณ์ดังกล่าว แต่ผู้พิพากษาคืออัลลอฮฺ(ซ.บ.) พระองค์ทรงตรัสไว้ ซูเราะฮฺอัลมาอีดะฮฺ:48 ความว่า “ยังอัลลอฮ์นั้นคือการกลับไปของพวกเจ้าทั้งหมด แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเจ้าทราบในสิ่งที่พวกเจ้ากำลังขัดแย้งกันในสิ่งนั้น

สงครามถูกอนุญาตไว้เพื่อการป้องกันเท่านั้น อัลลอฮฺทรงตรัสไว้ในซูเราะฮฺอัล-บะเกาะเราฮฺ:190 ความว่า “และพวกเจ้าจงต่อสู้ในทางของอัลลอฮฺต่อบรรดาผู้ที่ทำร้ายพวกเจ้า และจงอย่ารุกรานแท้จริงอัลลอฮฺไม่ทรงชอบบรรดาผู้รุกราน” แต่หากว่าพวกเขาไม่ได้รุกรานเรา อัลลอฮฺได้ทรงตรัสเกี่ยวกับคุณสมบัติของมุสลิมไว้ในซูเราะฮฺอัล-มุมตะฮานะฮฺ:8 “ อัลลอฮฺมิได้ทรงห้ามพวกเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่มิได้ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนาและพวกเขามิได้ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะทำความดีแก่พวกเขา และให้ความยุติธรรมแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮฺทรงรักผู้มีความยุติธรรม”

การปฏิสัมพันธ์กับอะฮฺลุลกีตาบควรใช้คำพูดที่ดีและสันติ

นักกิจกรรมบางคนอ้างแก่ฉันว่า อะฮฺลุลกีตาบในนิยามของเขา คือบุคคลที่มีชีวิตร่วมสมัยกับท่านศาสดามูฮัมหมัด(ซ.ล.) และความศรัทธาของพวกเขาบริสุทธิ์ดังเช่นเราด้วยพระนามของอัลลอฮฺ มันไม่ใช่เช่นนั้น ถ้าหากไม่ใช่ เหตุใดกันเมื่ออัล-กุรอานได้บัญทึกการตำหนิติเตียน การเรียกร้องเพื่อไปสู่หนทางที่ถูกต้อง อัล-กุรอานได้เปิดให้เห็นถึงการศรัทธาที่ผิดนั้นและเรียกร้องให้พวกเขาละทิ้งมัน เพราะนั้นคือหนทางที่ดีกว่า

ลูกของฉันคนหนึ่งที่กำลังอยู่ในวัยคะนอง พูดแก่ฉันว่า อัลลอฮฺไม้ได้กล่าวไว้ในซูเราะฮฺอัล-มะอิดะฮฺ:17ไว้ดอกหรือ ความว่า “แน่นอนได้ปฏิเสธศรัทธาแล้วบรรดาผู้ที่กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคืออัลมะซีห์(นบีอีซา) บุตรของมัรยัม ฉันตอบไปว่า “ใช่” แต่ทางที่ดีเราควรอ่านและศึกษาอัล-กุรอานทั้งหมดเกี่ยวกับอะฮฺลิลกีบาต หากไม่แล้วอาจเกิดการเข้าใจผิดระหว่างอายะฮ์ ทุกๆอายะฮ์ถูกประทานลงมาด้วยบริบทเฉพาะ อัล-กุรอานเปรียบเสมือนข้อความและหะดิษนั้นเป็นดังคำอธิบายของมัน

ศาสตร์ความรู้ด้านฟิกฮฺเข้าใจทั้งสองแหล่งนี้แล้วได้อธิบายกฎหมายให้กับเรา บุคคลใดก็ตามที่ศึกษาอัล-กุรอานทั้งหมด แน่นอนว่าจะเข้าใจในรูปแบบของบทเกี่ยวกับอะฮฺลิลกีตาบ เพื่อเป็นแบบอย่าง แต่ไม่ใช่การเจาะจง ดังตัวอย่างอายะฮ์ที่เรายกมานี้

อัลลอฮฺทรงตรัสไว้ในซูเราะฮฺอาละอิมรอน: 64 ความว่า "จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าโอ้บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์! จงมายังถ้อยคำหนึ่งซึ่งเท่าเทียมกันระหว่างเราและพวกท่าน คือว่าเราจะไม่เคาระสักการะนอกจากพระองค์เท่านั้น และเราจะไม่ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และพวกเราบางคนก็จะไม่ยึดถืออีกบางคนเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ แล้วหากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิดว่า พวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริงพวกเราเป็นผู้น้อมตามอิสลาม"

อัลลอฮฺทรงตรัสไว้ในซูเราะฮฺอัล-อังกะบูต:46 ความว่า "และพวกเจ้าอย่าโต้เถียงกับพวกอะฮ์ลุลกิตาบเว้นแต่ด้วยวิธีที่ดีกว่า และสิ่งที่ได้ถูกประทานแก่พวกเจ้า และพระเจ้าของเราและพระเจ้าของพวกเขาเป็นเอกะ และเราเป็นผู้นอบน้อมต่อพระองค์"

อัลลอฮฺทรงตรัสไว้ในซูเราะฮฺอาละอิมรอน:61 ความว่า "ดังนั้นผู้ใดที่โต้เถียงเจ้าในเรื่องของเขา (อีซา) หลังจากที่ได้มีความรู้มายังเจ้าแล้ว ก็จงกล่าวเถิดว่า ท่านทั้งหลายจงมาเถิด เราก็จะเรียกลูก ๆ ของเรา และลูกของพวกท่านและเรียกบรรดาผู้หญิงของเรา และบรรดาผู้หญิงของพวกท่านและตัวของพวกเรา และตัวของพวกท่านและเราก็จะวิงวอนกัน (ต่ออัลลอฮ์) ด้วยความนอบน้อม โดยที่เราจะขอให้ละฮ์นัด ของอัลลอฮ์พึงประสบ แก่บรรพาผู้ที่พูดโกหก"

อัลลอฮฺทรงตรัสไว้ในซูเราะฮฺอาละอิมรอน:113-115 ความว่า "พวกเขาหาใช่เหมือนกันไม่ จากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้นมีกลุ่มชนหนึ่งที่เที่ยงธรรม ซึ่งพวกเขาอ่านบรรดาโองการของอัลลอฮ์ในยามค่ำคืน และพร้อมกันนั้น พวกเขาก็สุยูดกันพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่ไม่ชอบ และต่างรีบเร่งกันในบรรดาสิ่งดีงาม และชนเหล่านี้และอยู่ในหมู่ที่ประพฤติดีและความดีใด ๆ ที่พวกเขากระทำพวกเขาจะไม่ถูกปฏิเสธในความดีนั้น เป็นอันขาดและอัลลอฮ์ทรงรู้ดีต่อบรรดาผู้ที่ยำเกรง

อัลลอฮฺทรงตรัสไว้ในซูเราะฮฺอัลมะอิดะฮฺ:83 ความว่า "และเมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่ร่อซูลแล้ว เจ้า ก็จะเห็นตาของพวกเขาหลั่งออกมาซึ่งน้ำตา เนื่องจากความจริงที่พวกเขารู้"

อัลลอฮฺทรงตรัสไว้ในซูเราะฮฺอัล-บะเกาะเราะฮฺ:62 ความว่า "แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ที่เป็นยิว และบรรดาผู้ที่เป็นคริสเตียน และอัศ-ซอบิอีน ผู้ใดก็ตามที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและวันปรโลก และประกอบสิ่งที่ดีแล้ว พวกเขาก็จะได้รับรางวัลของพวกเขา ณ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ

อัลลอฮฺทรงตรัสไว้ในซูเราะฮฺอัล-มะอิดะฮฺ:82 ความว่า แน่นอนเจ้าจะพบว่า หมู่ชนที่เป็นศัตรูอันรุนแรงแก่บรรดาผู้ที่ศรัทธานั้นคือชาวยิว และบรรดาผู้ที่ให้มีภาคีแก่อัลลอฮฺ และแน่นอนเจ้าจะพบว่า บรรดาผู้ที่มีความรักใคร่แก่บรรดาผู้ที่ศรัทธาใกล้กว่าพวกเขา นั้นคือ บรรดาผู้ที่กล่าวว่าแท้จริงพวกเราเป็นคริสต์ นั่นก็เพราะว่า ในหมู่พวกเขานั้นมีบรรดานักปราชญ์ และบาทหลวงและก็เพราะว่าพวกเขาไม่เย่อหยิ่ง

อัลลอฮฺทรงตรัสไว้ในซูเราะฮฺอัล-มะอิดะฮฺ: 5 ความว่า อาหาร (ที่ผ่านการเชือดโดยถูกต้อง)ของบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้น เป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้าแล้ว และอาหารของพวกเจ้าก็เป็นที่อนุมัติแก่พวกเขาและบรรดาหญิงบริสุทธิ์ ในหมู่ผู้ศรัทธาหญิงและบรรดาหญิงบริสุทธิ์ในหมู่ผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก่อน จากพวกเจ้าก็เป็นอนุมัติแก่พวกเจ้าด้วย เมื่อพวกเจ้าได้มอบให้แก่พวกนางซึ่งมะหัร์ของพวกนางในฐานะเป็นผู้แต่งงานมิใช่เป็นผู้กระทำการซินาโดยเปิดเผย และมิใช่ยึดเอานางเป็นเพื่อน

นอกจากนั้น อิสลามยังได้กล่าวถึงการกระทำที่ละเมิดสิทธิต่ออัลลอฮฺ ต่อศาสดาของพระองค์ หรือต่ออิสลาม

เรามีคำอธิบายเกี่ยวกับอายะฮฺบทสุดท้ายที่กล่าวเกี่ยวกับสิทธิที่อนุญาตให้มุสลิมแต่งงานหญิงสาวอะฮ์ลุลกิตาบ พร้อมทั้งรับรองความอิสระในการนับถือศาสนาตามความเชื่อของตน แม้นว่าการศรัทธานั้นขัดต่อหลักความเชื่อของสามีตนที่เป็นมุสลิม

ไม่สมเหตุสมผลที่อัลลอฮฺจะอนุญาตให้บุรุษแต่งงานกับหญิงสาวโดยปราศจากเงื่อนไข แต่เขาควรรักนางด้วย แท้จริงแล้ว การแต่งงานนั้น คือ การผูกมัดระหว่างคนสองคนและด้วยพิธีแต่งงานั้นจึงมีการกล่าวข้อตกลงและคำสัญญาที่สำคัญดังที่กล่าวไว้ในอัล-กุรอาน และฉันได้กล่าวแกพวกเขา (ผู้ที่อ้างว่าหนึ่งในสิ่งประเสริฐของอิสลามเกลียดชังอะฮ์ลุลกิตาบ) ฉันไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวอ้างข้างต้นและฉันก็มิได้เกลียดชังอะฮ์ลุลกิตาบ ตามประสบการณ์แล้ว หัวใจที่เปี่ยมล้นด้วยความรักต่ออัลลอฮฺแล้ว ไม่มีพื้นที่เพื่อบรรจุความเกลียดชัง ฉันเกลียดชังความเลวทรามแต่มิได้ชิงชิงตัวบุคคลนั้น ฉันเพียงแต่ต่อสู้เพื่อความยุติธรรมมิใช่เพื่อความเกลียดชัง และนี้คือสิ่งที่พิสูจน์ถึงความรักไม่ใช่ความเกลียดชัง

คำอธิบายที่สองเกี่ยวกับอายะฮฺนั้น คือ เหตุการณ์ที่อุมัร อัล ค็อฏฏอบใช้ศาสตร์ฟิกฮฺ (ความจำเป็นที่ได้รับอนุญาต) เมื่อคนงานของเขาได้แต่งงานกับหญิงสาวชาวคริสเตียนโรมันที่เมืองซาม เมื่อท่าอูมัรได้รับทราบถึงเรื่องดังกล่าว ท่านจึงเขียนจดหมายถึงชายผู้นั้น “เมื่อจดหมายฉบับนี้ถึงมือเจ้าแล้ว เจ้าจงหย่ากับนางเสีย” แต่ชายผู้นั้นไม่เห็นด้วย จึงส่งจดหมายถามกลับ ว่า “สิ่งที่ฉันกระทำนั้น ผิดต่อหลักศาสนาหรือ” ท่านอูมัรจึงตอบกลับ “ไม่ สิ่งที่เจ้ากระทำนั้นไม่ผิด

เพียงแต่หากว่าเจ้าหรือผองเพื่อนของเจ้าได้หลงรักกับหญิงสาวชาวโรมันและแต่งงานกับพวกนางแล้วใครกันที่จะแต่งงานกับหญิงอาหรับล่ะ”

ประเด็นนี้จะไม่เป็นปัญหาสำหรับสังคมที่เป็นประเทศอิสลาม ถึงอย่างไรก็ตามเรื่องนี้มีมิติมุมมองแบบอื่นในประเทศที่มีมุสลิมเป็นกลุ่มน้อย ชายหนุ่มคนหนึ่งได้ถามเราว่า “ขัดต่อหลักศาสนาหรือ หากว่าคู่ครองของเขาไม่ใช่คนมุสลิม(โดยปกติแล้วพวกเขาต้องการคำตอบเพื่อพิสูจน์ให้เห็นถึงความเข้าใจผิดของพ่อแม่ของเขาที่ต่อต้าน) ฉันตอบเขากลับไปว่า “ไม่ เช่นนั้นย่อมไม่ผิด หากแต่ไม่ใช่สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับความถูกต้อง เนื่องจากว่าการที่กำหนดให้บุรุษมุสลิมแต่งงานกับหญิงสาวมุสลิมนั้นเพียงเพื่อต้องการให้คำนึงถึงบุตรของพวกเขาที่จะเกิดมาในภายหลังว่าเขาจะเป็นมุสลิมที่ดีหรือหลงทางจากศาสนา” แน่นอนว่า พวกเขามีโอกาสเพียงน้อยนิดหากว่ามารดาของพวกเขาไม่ใช่มุสลิม สำหรับชนกลุ่มน้อยแล้วเราไม่อนุญาตให้หญิงสาวมุสลีมะฮฺแต่งงานกับชายที่ไม่ได้นับถือศาสนาอิสลามหากชายหนุ่มต่างแต่งงานกับหญิงสาวอะฮลุลกีตาบ แน่นอนว่าพวกเขาปฏิเสธที่จะสมรสกับหญิงสาวมุสลีมะฮฺ หนุ่มสาวบางคนน้อมรับในคำแนะนำนี้

เช่นเดียวกัน เราได้รับถามจากเหล่าสตรีมุสลีมะฮฺในยุคของความเสรีและความเท่าเทียมระหว่างชายหญิง เหตุใดกันที่ชายหนุ่มมุสลิมสามารถที่จะเลือกคู่ครองที่เป็นอะฮฺลุลกีตาบ หากแต่สตรีมุสลีมะฮฺจะแต่งงานกับหนุ่มอะฮฺลุลกีตาบไม่ได้ หากเป็นเช่นนี้อย่างไรกันที่บอกว่าอิสลามนั้นยุติธรรมสำหรับสตรีเพศและพวกเขาเท่าเทียมกับเหล่าบุรุษ?

เราตอบว่า ศาสนาอิสลามนั้นเหมือนกันกับศาสนาคริสต์และยิวที่ยกย่องบุรุษเพศให้เป็นหัวหน้าสำหรับผู้หญิง(และผู้หญิงคือหัวใจของเขา) ตราบใดที่ยังไม่เกิดการพูดคุยในความเท่าเทียมกัน การเจรจา การเคารพในสิทธิและความสามัคคีกันในครอบครัว หัวหน้าก็ยังคงสถานะเช่นเดิม ดังที่กล่าวไว้ในบทก่อนหน้านี้ ถ้าหากว่าหัวหน้าครอบครัวนั้นเป็นมุสลิม แน่นอนว่าศาสนาของเขาได้ถูกยอมรับโดยคู่สมรสของเขาและสนับสนุนให้เคารพในศาสนาโดยการให้อิสระต่อคู่ครองของเขาและปราศจากการบังคับ แต่หากว่าหัวหน้าครอบครัวนั้นปฏิเสธในศาสนาอิสลามและท่านนบีมูฮัมหมัด(ซ.ล.)นั้นเป็นผู้ปดเท็จ ดังนั้นนี้คือความกังวลว่าอาจจะเกิดการบังคับต่อคู่รัก ตัวอย่างเช่น ในช่วงกลางวันของเดือนรอมาฎอน ภารยา(ซึ่งเป็นมุสลิม)ได้ถือศีลอดตามบัญญัติของอิสลามแต่ในขณะที่สามี(ซึ่งไม่ใช่มุสลิม)มีความต้องการทางอารมณ์ ซึ่งนั้นเป็นสิทธิอันชอบธรรมของเขา

ตรงนี้มีการขัดแย้งกันในเรื่องจงรักภักดีที่มีต่ออัลลอฮฺและสามีของตนในขณะที่สามีของตนปฏิเสธต่อศาสนาอิสลาม

กลับไปสู่หัวข้อเกี่ยวกับอะฮ์ลุลกิตาบในหะดิษของท่านรอซูลมูฮัมหมัด(ซ.ล.) ท่านกล่าวไว้ว่า "ใครก็ตามแต่ที่รุกรานกาเฟรซิมมีย์ แท้จริงแล้วเขาได้ทำร้ายข้าด้วย" ท่านได้กล่าวอีกว่า "ใครก็ตามที่ทำร้ายกาเฟร์ซิมมีย์ แท้จริงเขาได้ทำร้ายฉันด้วย" และ "ฉันใคร่ฝากไว้ว่ากิบตี(Qibti) ในเมืองอียิปต์นั้นประเสริญยิ่ง เนื่องด้วยคุณลักษณ์ที่มีความเมตตาและความเป็นพี่น้องในตัวเธอต่อพวกเขา"

ท่านรอซูลมูฮัมหมัด(ซ.ล.) ได้พบเจอกับชาวคริสตชนที่เดินทางมาจากเมืองนัจราน (Najran) ที่มัสยิดของท่าน ท่านยังได้อนุญาตให้พวกเขาทำการละหมาดในมัสยิดของท่าน ในขณะที่ท่านทราบดีว่าพวกเขาไม่ได้ยอมรับว่าท่านเป็นศาสนฑูตของอัลลอฮฺ พวกเขาเชื่อว่าศาสดาอีซาคือพระเจ้าและศรัทธาต่อความเชื่อตรีเอกานุภาค หลักและคำสอนที่ท่านศาสดาต้องการสื่อให้เห็นไม่ใช่เพราะท่านยอมรับหรือต้องการประนีประนอมกับความเชื่อของพวกเขา แต่ท่านต้องการชี้ให้เห็นถึงรูปแบบการสร้างปฏิสัมพันธ์ของมุสลิมต่อบุคคลต่างศาสนิก

ต่อไป เรามาพูดถึงกิจกรรมของบรรดาซอฮาบะฮฺของท่านนบี เกี่ยวกับการยอมรับในเรื่องดังกล่าว

มีเรื่องเล่าหนึ่งที่ซึ่งเกี่ยวกับท่านคอลีฟะฮฺอุมัร อิบนู คอฏฏอบ(ร.อ.) ที่ได้ตบลูกชายของท่าน (อัมรู) เพราะเขาได้ทำร้ายชายชาวอียิปต์ผู้หนึ่งซึ่งไม่ใช่มุสลิมและได้ไล่อะฮ์ลุลกิตาบให้ออกจากบัยตุลมาล ตอนที่ท่านได้รับบัยตุล-มักดิส(มัสยิดอัล-อักซ)กลับคืนมา นักบุญเจอโรม(Sophronius) ได้เชิญท่านให้ทำการละหมาดอัซรีในโบสถ์ของเขา แต่ท่านปฏิเสธ เนื่องด้วยกลัวว่ามุสลิมท่านอื่นๆจะเข้าใจผิด แต่นักบุญเจอโรมได้ตะเตรียมที่ละหมาดให้และท่านอูมัรก็ได้ทำการละหมาดในที่ที่ถูกเตรียมไว้ข้างนอกโบสถ์

ในขณะเดี่ยวกันนั้น ท่านอูมัรก็ได้มอบพันธะสัญญาฉบับหนึ่งให้แก่พวกเขา ด้วยข้อความว่า "นี้คือความสันติสุขที่มอบให้โดยบ่าวของอัลอฮฺที่มีนามว่า อุมัร อิบนู ค็อฏฏอบ ผู้ปกครองผู้ทรงธรรมของประชาชนชาว *Iliya* ท่านได้มอบความสันติแก่ชีวิต ทรัพย์สิน โบสถ์ สัญลักษณ์ทางศาสนาและกิจกรรมทางศาสนาของพวกเขา ท่านมิได้เคลื่อนย้าย ทำลายโบสถ์ของพวกเขา แม้กระทั้งทำให้มันเล็กลง และไม่ได้ยึดทรัพย์สินของเขา พวกเขาไม่ถูกเกลียดชังและถูกรุกรานโดยมุสลิม

กฎหมายอิสลามที่เฉพาะเจาะจงสำหรับชาวยิวและคริสตศาสนิกชนที่พำนักในประเทศมุสลิม ได้ถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจนในศาสตร์ฟิกฮฺ นั้นคือ "พวกเขาจักต้องได้รับทุกอย่าง อย่างที่มุสลิมได้รับและพวกเขาจักต้องรับผิดชอบทุกอย่าง อย่างที่มุสลิมรับผิดชอบ" สิทธิส่วนบุคคลจะไม่ถูกปฏิเสธ พวกเขามีอิสระในการนับถือหรือปฏิบัติตามคำสอนของศาสนาโดยปราศจากการ

ปาเลสไตน์ Palestin

เมื่อกล่าวถึงประเด็นปาเลสไตน์ มักมีสองมุมมองนึกคิดมาในความคิดของฉันมาโดยตลอด และฉันก็เริ่มนึกคิดถึงสองประเด็นดังกล่าวนั่น

ในปี 1947 สมัชชาสหประชาชาติได้ออกมติให้แบ่งดินแดนปาเลสไตน์ออกเป็นสองส่วน คือ ดินแดนชาวยิว (Yahudi) และอาหรับปาเลสไตน์ (Arab Palestin) อีกทั้งยังได้กำหนดเส้นแบ่งระหว่างสองประเทศนั้น เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 1938 ในที่สุดปาเลสไตน์ก็ถูกล่าอาณานิคมโดยประเทศอังกฤษ

ชาวยิวก็ได้ออกมติและประกาศการก่อตั้งเป็นประเทศอิสราเอล การประกาศในครั้งนี้ได้ถูกยอมรับโดยประเทศสหรัฐอเมริกาและรัสเซียในไม่กี่ชั่วโมงผ่านมา แท้จริงแล้วในเวลานั้นปาเลสไตน์(Palestin) และกลุ่มช่วยเหลืออาหรับ (Bantuan negara Arab) ควรออกมาต่อต้านมติของสมัชชาสหประชาชาตินั้นและรีบเร่งเพื่อเรียกร้องสิทธิของตนกลับมา ความพยายามนี้ไม่จำเป็นต้องมีการเตรียมการพิเศษแต่อย่างใด เนื่องจากว่ารัฐบาลปาเลสไตน์มีกลุ่มกลุ่มหนึ่งซึ่งรู้จักกันในนามว่า “รัฐบาลแห่งปาเลสไตน์ (Kerajaan Umum Palestin) ที่มีหัวหน้ากลุ่มชื่อ Ahmad Helmi Basha ดังนั้นประเทศปาเลสไตน์ก็ไม่ได้เป็นเฉกเช่นนี้ และและผู้ขีดกั้นก็ไม่ใช่สหรัฐอเมริกา รัสเซีย ชาวยิว อังกฤษหรือแม้แต่ฝรั่งเศสเอง

แต่แท้จริงแล้วผู้ขีดกั้นนั้นเป็นกลุ่มประเทศอาหรับด้วยกันเอง กลุ่มประเทศอาหรับเหล่านั้นได้ออกมาประกาศการเข้าร่วมทางทหารตั้งแต่ 15 พฤษภาคม เพื่อเป็นระเบียบประกาศทางการเพื่อเข้าไปจัดระเบียบชาวยิวในปาเลสไตน์ ประเทศอียิปต์ได้ครอบครองกาซ่า รวมถึง จอร์แดน ฝั่งตะวันตก (westbank) ต่างก็ไม่อนุญาตให้มีการก่อตั้ง “ประเทศใน/ซ้อนประเทศ” แต่อย่างไรก็ตามทหารของสองประเทศนั้นต่างไม่เห็นด้วยกับที่ทหารปาเลสไตน์เข้าร่วมการสู้รบก่อนหน้านี้

ความคิดเห็นที่สอง ฉันได้มีโอกาสอ่านงานเขียนของจิมมี คาร์เตอร์ (Jimmy Carter อดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา) ที่มีชื่อว่า *Keeping Faith* ซึ่งได้ตีพิมพ์หลังจากที่เขาได้พ่ายแพ้การเลือกตั้ง คาร์เตอร์ Carter ได้เข้าร่วมเจรจากับอันวัร ซาดาต Anwar Sadat และเมนาเฮม เบกิน Menachem Begin ที่แคมป์เดวิด(Camp David) เขาได้อธิบายว่าเขาเป็นคริสต์ศาสนิกชนคนหนึ่งที่เคารพในศาสนา สิ่งสำคัญอันดับแรกที่ทำให้เขาชนะการเลือกตั้งคือการนำความสันติสุขสู่ดินแดนปาเลสไตน์ ซึ่งเป็นดินแดนที่ประสูติของพระเยซูคริสต์และสิ่งนี้เป็นสิ่งแรกที่เขากระทำหลังจากการเข้ามาบริหารประเทศ

เขาเริ่มด้วยการส่งเอกอัครราชทูตของเขาเพื่อสังเกตการณ์สถานการณ์และมุมมองของประเทศอาหรับและอิสราเอล คาร์เตอร ท่านคาร์เตอร์เขียนว่า เหล่าประเทศอาหรับต่างเห็นด้วยกับการผนวกดินแดนปาเลสไตน์เข้ากับประเทศจอร์แดนและไม่เห็นด้วยกับการประกาศอิสรภาพให้กับดินแดนปาเลสไตน์เป็นเอกเทศน์

เจ้าหน้าที่ของประเทศอาหรับควรอ่านหนังสือเล่มนี้ในตอนที่จิมมี่ คาร์เตอร์เขียนมัน ซึ่งหากว่าประธานาธิบดีได้โกหกในประเด็นที่สำคัญเช่นนี้ เหล่าเจ้าหน้าที่ประเทศอาหรับจะได้คัดค้าน แต่น่าเสียดายที่ไม่มีการคัดค้านใดๆจากเหล่าสมาชิกประเทศอาหรับเลย ฉันจึงใคร่อยากให้ความสนใจถึงสองประเด็นนี้

วันหนึ่ง เจ้าของร้านอาหารผู้หนึ่งได้เล่าให้ฉันฟังเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับชายชาวปาเลสไตน์สองคน เขาเล่าว่า ในคืนหนึ่งชายชาวปาเลสไตน์สองคนได้นั่งกินอาหารในร้านอาหารของเขาร่วมกับลูกค้าชาวยิว ไม่นานหลังจากนั้น ได้เกิดเหตุทะเลาะวิวาทเกี่ยวกับประเด็นปาเลสไตน์และเจ้าของร้านอาหารทราบภายหลังว่า ชายชาวปาเลสไตน์สองคนนั้นไม่มีความรู้ความเข้าใจมากพอเกี่ยวกับวิกฤตการณ์แผ่นดินปาเลสไตน์ ดังนั้น ฉันจึงใคร่อยากบรรยายเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวโดยเฉพาะในกลุ่มหนุ่มสาว

แท้จริงแล้ววิกฤตการณ์ปาเลสไตน์เกิดขึ้นที่ยุโรปมานานหลายศตวรรษแล้ว วิกฤตการณ์นี้มีต้นสายปลายเหตุมาจากสองสงครามที่ไม่มีท่าทีว่าจะจบลง ตามประวัติศาสตร์คริสเตียนยุโรปแล้ว ชาวยิวคือเป้าหมายของการประหัตประหาร การเข่นฆ่าหลายต่อหลายชีวิตและความเกลียดชังที่ไม่มีวันให้อภัย ในด้านศาสนา คริสต์ศาสนิกชนเชื่อว่าชาวยิวคือผู้ประหารพระเจ้าของเขา(อีซา) เมื่อปีลาตุซ ผู้ปกครองประจำแคว้นกำลังลังเลเพื่อตัดสินลงโทษประหารชีวิตต่อชนชาวยิว(กฎหมายโรมันอนุญาตให้ชนชาวยิวออกกฎที่เกี่ยวกับกิจการทางศาสนา) คริสต์ศาสนิกชนผู้หนึ่งกล่าวว่า "หนี้โลหิตของชนชาวยิวต่อพวกเราและลูกหลานของเรานั้นยืนยาวจวบจนวันสิ้นโลก" และในด้านสังคม คริสต์ศาสนิกชนคริสต์เชื่อว่าชาวยิวคือผู้ที่เห็นแก่ตัว

พวกเขาเก็บเกี่ยวทักษะด้านการเงินเพื่อสร้างความมั่นคง และความมั่งคั่งนี้สามารถทำให้พวกเขามีบทบาททางการเมือง วิทยาศาสตร์และเศรษฐกิจ รวมไปถึงความสำคัญของประเทศชาติที่พวกเขาอาศัยอยู่

ก่อนที่สงครามครูเสดจะรุกรานไปยังมุสลิมฝั่งตะวันออก การสังหารหมู่ชาวยิวก็เริ่มต้นขึ้น ในตอนที่มุสลิมสเปนแพ้สงครามให้กับคริสต์เตียนคาทอลิกที่มีกษัตริย์เฟร์นันโดที่ 2 และสมเด็จพระราชินีอีซาเบลที่ 1เป็นแม่ทัพ พวกเขามิได้เพียงแค่แก้แค้นตอบกลับไปยังมุสลิมเพียงกลุ่มเดียว แต่ชนชาวยิวต่างถูกประหารแก้แค้นเช่นเดียวกัน คริสต์ศาสนจักรให้ทางเลือกแก่ชาวมุสลิมและชนชาวยิวด้วยกัน 2 ทางเลือก นั้นคือ เข้ารับนับถือศาสนาคริสต์หรืออพยพออกจากแผ่นดินตนหรือตาย ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วชาวยิวเลือกที่จะอพยพไปยังประเทศมุสลิมแถบแอฟริกาเหนือและเมืองแห่งคอลีฟะห์อย่างอิสตันบูลที่สามารถให้พวกเขาอาศัยอยู่ด้วยความปลอดภัย ท่านสุลต่านได้ประณามการกระทำของกษัตริย์เฟร์นันโดที่ 2 และสมเด็จพระราชินีอีซาเบล พร้อมกับกล่าวว่า “ท่านได้ทำลายบ้านเมืองของเขาแต่พวกเขากลับนำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่บ้านเมืองข้า”

ชนชาวยิวที่หลงเหลืออาศัยอยู่ในยุโรปใช้ชีวิตด้วยความลำบากและทุกข์ยาก จนกระทั่งเกิดการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ยิวในเยอรมันซึ่งนำโดยผู้นำกระหายเลือดอย่างอดอล์ฟ ฮิตเลอร์ ได้ทำการประหัตประหารชาวยิวอย่างเป็นระบบ ซึ่งเรียกว่า ฮลโลคอสต์ ป้ายโปสเตอร์ที่ข้อความสั้นๆว่า “สุนัขและชาวยิวห้ามเข้า” ถูกทิ้งกระจัดกระจายและถูกแขวนตามร้านข้างทางทั้งสองฝั่งทอดยาวเกือบไปถึงอังกฤษ การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ยาวเป็นเรื่องที่ฝังลึกในจิตใจของชาวยุโรป

ความโหดร้ายที่เกิดขึ้นได้สร้างความโกรธแค้นอย่างมหันต์แก่ชาวยิว จนทำให้เกิดแนวความคิดใหม่โดยนักคิดชาวยิวที่ว่า ชาวยิวจำเป็นต้องมีแผ่นดินอาศัยเป็นของตนเพื่อไม่ถูกกดขี่ ชาวยุโรปซึ่งเป็นผู้กดขี่และชนชาติยิวที่เป็นผู้ถูกกระทำต่างเห็นด้วยกับเป้าหมายนี้

ในการประชุมของสภาคองเกรสในปี 1895 ที่เมืองบาเซิล ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ธีโอดอร์ เฮิร์ซล์ (*Theodore Herzl*) ได้ประกาศแนวคิดเพื่อการก่อตั้งรัฐชาติยิวที่เป็นอิสระ การเคลื่อนไหวของขบวนการไซออนิสต์นี้ได้เข้ามาแทนที่ขบวนการเชื้อชาติและเริ่มมีการหาพื้นที่เพื่อจัดตั้งรัฐชาติยิว ในช่วงเริ่มต้นปาเลสไตน์ไม่ได้เป็นพื้นที่เป้าหมายสำหรับการก่อตั้งรัฐชาติยิว เฮิร์ซล์พยายามเข้าครอบครองประเทศโมซัมบิกและคองโกในเวลาต่อมา

โดยแนวความคิดนี้ได้รับความช่วยเหลือจากสหายร่วมสมัยของเขาอย่าง แมกซ์ นอร์ดาว (Max Nordau) ที่อยู่ในแอฟริกาและ เชม เวซแมน (Chaim Weizmann) ที่อาศัยอยู่ในประเทศยูกันกา ในปี 1897 อาร์เจนติน่าถูกเตรียมเพื่อสถาปนาเป็นรัฐชาติยิวและประเทศไซปรัสในปี 1901 และประเทศซีเนียในปีต่อมา และปี 1903 ประเทศยูกันดาถูกเสนอชื่อเพื่อจัดตั้งรัฐชาติยิวตามแผนการของอังกฤษ ธีโอดอร์ เฮิร์ซล์ Herzl ผิดหวังอย่างมากเนื่องจากเขาตั้งความหวังไว้สูง

ชนชาติยิวทั่วโลกต่างไม่เห็นด้วยกับแนวคิดของเขา อาจด้วยความแตกต่างทางความคิดและไม่พร้อมสำหรับการอพยพออกจากประเทศที่พวกเขาอาศัยอยู่ ณ ขณะนั้น การประชุมของคณะนักปราชญ์ชาวยิวที่จัดขึ้นที่เมืองฟิลาเดลเฟีย ประเทศสหรัฐอเมริกาในปลายศตวรรษที่ 19 มีคำชี้แจงว่า แนวคิดการจัดตั้งรัฐชาติยิวที่เป็นอิสระนั้นขัดกับหลักคำสอนของศาสนายิว จากประเด็นทำให้เฮิร์ซล์พยายามเอาแนวความคิดของเขามาผูกโยงกับประเด็นศาสนาเพื่อสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับชนชาติยิว

ธีโอดอร์ เฮิร์ซล์คิดว่าปาเลสไตน์เป็นสถานที่ที่เหมาะสมที่สุดที่จะเป็นพื้นที่จัดตั้งรัฐชาติยิว เพราะชนชาติยิวและปาเลสไตน์มีความเกี่ยวข้องกันในประวัติศาสตร์ศาสนา ความพยายามนี้ประสบความสำเสร็จในการปลูกฝังความเชื่อทางศาสนาเพื่อการจัดตั้งรัฐชาติยิว และในปี 1905

ก็ได้มีการประชุมชาติยิวทั่วโลกเพื่อการพูดคุยในประเด็นของการจัดตั้งรัฐชาติยิวในดินแดนปาเลสไตน์

ในความพยายามที่จะสร้างอิทธิพลแนวความคิดของพวกเขา ขบวนการไซออนิสต์ได้สร้างข้อเท็จจริงสองประการเพื่ออ้างเหตุผลสำหรับข้อเรียกร้องของพวกเขาต่อชาวปาเลสไตน์ ข้อเท็จจริงทั้งสองประการนั้นประสบความสำเสร็จอย่างมากต่อการสร้างอิทธิพลต่อชาวตะวันตก แม้นว่าทั้งสองประการนั้นไม่ถูกต้องหากวิเคราะห์ในเชิงลึก

ประการแรก คือ ประวัติศาสตร์ แท้จริงแล้วชนชาติยิวเคยอาศัยอยู่ในปาเลสไตน์มาอย่างยาวนานสองชั่วยุคสมัยที่ไม่เกินหลายร้อยปี ดังนั้นชนชาติยิวคิดว่าแผ่นดินนี้เป็นของพวกเขา แต่อย่างไรก็ตามประวัติต่างก็ได้บันทึกไว้ว่า ณ ขณะที่พวกเขาอพยพมายังดินแดนนี้นั้น แผ่นดินนี้ไม่มีผู้อยู่อาศัยและเช่นเดียวในตอนที่พวกเขาอพยพออกจากดินแดนนั้น ตามบันทึกในคัมภีร์เตารอตแล้วแผ่นดินนี้อาศัยโดยชาวปาเลสไตน์ดั่งเดิม พวกเขาอาศัยอยู่ก่อนการเข้ามาของชนชาติยิวและยังคงอาศัยอยู่จวบจนปัจจุบัน ดังนั้นปัจจัยข้อนี้ไม่เป็นจริงและเป็นความผิดพลาดทางประวัติศาสตร์

ประการที่สอง คือ ศาสนา ตามบันทึกพระคัมภีร์เตารอตแล้ว อัลลอฮฺได้ให้คำมั่นสัญญาต่อนบีอิบรอฮิม(อะลัยฮิสสาลาม) ไว้ว่า

“สำหรับตัวเจ้าและลูกหลานของเจ้าเท่านั้น ฉันประทานแผ่นดินนี้นับตั้งแต่ไนล์จวบจนถึงแม่น้ำยูเฟรทีสอันกว้างใหญ่” เรายอมรับในความคิดเห็นของพวกเขาได้ แต่ใครกันล่ะที่นับว่าเป็นลูกหลานนบีอิบรอฮิม? ตามความเชื่อของพวกเขาแล้ว พวกเขานับว่าเป็นลูกหลานอิสราเอล(นบียะกู๊บ) เราได้ตั้งคำถามกับพวกเขาว่า “จะเกิดอะไรขึ้นหากว่าหนึ่งในลูกหลานอิสราเอลนับถือต่อนบีอีซา บิน มัรยัมและศรัทธาต่อคริสต์ศาสนา” พวกเขาตอบว่า มันผู้นั้นได้หลุดพ้นออกจากการเป็นชนชาตยิวแต่ยังคงนับว่าเป็นลูกหลานนบียะกู๊บ

หลังจากนั้นเราถามต่อว่า “นอกจากนบียะกู๊บแล้ว ท่านนบีอิบรอฮิมมีบุตรอีกหนึ่งคน คือ นบีอิสมาอีล ลูกหลานนบีอิสมาอีลนับว่าเป็นลูกหลานอิบรอฮีมด้วยหรือไม่ แน่นอนว่าพวกเขาปฏิเสธ พวกเขาอ้างว่านบีอิสมาแอลไม่ได้ถูกยอมรับว่าเป็นลูกของนบีอิบรอฮิมเนื่องจากว่าฮาญัร(มารดาของนบีอิสมาอีล) เป็นลูกหลานของทาส จากนั้นเราจึงเปิดพระคัมภีร์เตารอตต่อหน้าพวกเขาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ท่านนบีอิบรอฮิมที่บันทึกในหนังสือปฐมกาล (Genesis) ในหนังสือนั้นนบีอิบรอฮีมเรียกขนานนามต่อนบีอิสมาแอลว่า ลูก ครั้งแล้วครั้งเล่า

จากนั้นเราได้ถามพวกเขาต่อเกี่ยวกับบุตรทั้ง 12 คนของนบียะกู๊บ นบียะกู๊บได้สมรสกับลูกพี่ลูกน้องของท่าน 2 คน นั้นคือ ราเชล(Rachel) และ ลีอา(Lea) และบ่าวอีก 2 คน นั้นคือ ซิลฟะฮฺ (zilpah) และ บิลฮะฮฺ (Bilhah) โดยบุตร 6 คน ของนบียะกู๊บเกิดจากบ่าวทั้งสองคนนั้น พวกเขาไม่ได้ถูกยอมรับว่าเป็นบุตรของอิสราเอลหรอกหรือ หรือมียศถาที่ต่ำกว่าบุตรท่านอื่นๆ

ข้อโต้แย้งเหล่านี้ได้เปิดโปงข้อเท็จจริงทางศาสนาที่อุปโลกน์โดยชนชาติยิว พวกเขาตะลึงและฉงนคริสต์ศาสนิกชนที่เข้าร่วมรับฟังการบรรยายในครั้งนั้นต่างมองหน้าของกันและกัน ต่างตื่นเต้นยินดีและยิ้มเล็กยิ้มน้อย พวกเขาต่างพากันปีติยินดีหลังจากเสร็จสิ้นการบรรยายในครั้งนั้นและพวกเขากล่าวว่า “พวกคุณได้เปิดใจของข้า ที่ซึ่งข้าไม่เคยทราบถึงข้อเท็จจริงใดเลยก่อนหน้านี้”

แท้จริงแล้วบทบาทสำคัญของมุสลิมในสหรัฐอเมริกาและตะวันตก คือ การให้ความรู้แก่สังคม มันไม่ได้เป็นสิ่งที่ยากลำบากแต่อย่างใดสำหรับเราเพื่ออธิบายต่อคริสต์ศาสนิกชนว่า หากเทียบกับชนชาติยิวแล้วมุสลิมต่างหากที่มีความใกล้ชิดกับพวกเขา เพราะเราต่างศรัทธาและยกย่องว่านบีอีซาคือศาสดาที่ทรงประเสริฐยิ่ง เป็นศาสดาที่มีความเที่ยงตรงและเป็นบุตรของพระมารดาผู้บริสุทธิ์และปราศจากมลทิน มีมุสลิมที่ประสบความสำเร็จในการกระทำเช่นนั้น และตรงกันข้ามได้ปรากฏตัวอย่างที่ไม่น่าปีติยินดี ซึ่งฉันเพียงหวังว่าแบบอย่างที่ไม่ดีเหล่านั้นเกิดขึ้นในตะวันออกกลางเท่านั้นมิใช่ในยุโรป ท่านผู้อ่านลองจินตนาการดูว่า

น่าผิดหวังเพียงใดหากมีมุสลิมเข้ามาหาฉันและเริ่มโต้เถียงด้วยความดุเดือดในประเด็นที่ว่า "มันสมเหตุสมผลหรือไม่หากเรารับภาษีญิซยะฮฺจากกลุ่มอเทวนิยมอย่างเช่นประเทศคอมมิวนิสต์" บางส่วนจากพวกเขาอนุญาตให้รับภาษีญิซยะฮฺจากประเทศคริสต์เตียนอย่างสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักรและฝรั่งเศส เนื่องจากว่าพวกเขาคือผู้ที่ได้รับคัมภีร์ แต่กลับปฏิเสธการอนุมัติการรับภาษีญิซยะฮฺจากประเทศคอมมิวนิสต์เพียงเพราะพวกเขาเป็นประเทศของกาเฟร์ (ผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺ) ฉันกล่าวว่า "โอ้ลูกหลานของฉัน! พวกเจ้าไม่เห็นหรอกหรือว่าในทุกวันนี้เราต่างเปรียบเสมือนผู้ที่จ่ายภาษีญิซยะฮฺให้แก่ชาวคริสต์เพื่อให้พวกเขาปกป้องภัยให้ห่างไกลจากเรา? แล้วภาษีนั้นมาจากใครกันเล่า เป็นที่น่าใจหายยิ่ง ภาษีนั้นมาจากมุสลิม

ฉันย้อนกลับไปในประเด็นเกี่ยวกับความพยายามในการก่อตั้งรัฐชาติยิว พวกเขาใส่ร้ายต่อสาธารณชน การใส่ร้ายนั้นถูกอุปโลกน์โดย Zenjoal ในปี 1905 ด้วยการป่าวประกาศสโลแกนที่ว่า "การมอบประเทศแด่ผู้ปราศจากเชื่อชาติแก่เชื่อชาติที่ไร้ประเทศ" การใส่ร้ายป้ายสีนี้แพร่กระจายไปทั่วจนกระทั่งว่าโกลดา เมอีร์(Golda Meir) ประธานาธิบดีอิสราเอลในปี 1969) ถูกถามในขณะที่กำลังทำการแถลงการณ์เกี่ยวกับการลิดรอนสิทธิของชาวปาเลสไตน์ว่า "ชาวปาเลสไตน์คือใคร" เขาตอบว่า "ชาวปาเลสไตน์ไม่มีจริงและฉันไม่เคยเห็นพวกเขาเสียด้วยซ้ำ" สุดท้ายแล้วการใส่ร้ายนี้สิ้นสุดด้วยการก่อตัวขึ้นของกลุ่มผู้ต่อต้านชาวปาเลสไตน์ที่รู้จักกันในกระบวนการ INTIFADAH ซึ่งสังคมเห็นถึงความคัดแย้งนั้น ดังนั้นพวกเขาจึงยอมรับการดำรงอยู่ของของชาวปาเลสไตน์ด้วยตรรกะที่ว่า "หากฉันต่อต้าน นั้นแปลว่าฉันดำรงอยู่"

แน่นอนว่าเงินเป็นอาวุธที่ทรงประสิทธิภาพที่สุดสำหรับขบวนการไซออนิสต์ พวกเขาพยายามโน้มน้าวให้สุลต่าน อับดุล ฮามิด Sultan Abdul Hamid อนุญาตจัดตั้งรัฐชาติยิวในปาเลสไตน์โดยการติดสินบนและจ่ายหนี้ประเทศให้ กระนั้นก็ตามแต่ สุลต่านอับดุล ฮามิด ปฏิเสธที่จะทำการพันแผ่นดินมุสลิม ดังนั้น งานวิจัยส่วนใหญ่จึงบอกว่านี้คือปัจจัยที่ทำให้ท่านถูกโค่นอำนาจและการลบล้างกาหลิบ/คอลีฟะห์แห่งอิสลาม

ไซออนิสต์(Zionis)พยายามสร้างความแข็งแกร่งและอำนาจของตน โดยเฉพาะในตะวันตกนานมาแล้วที่ไซออนิต์ซับซาบถึงอำนาจความสามารถของอิสลามในเอเชียและแอฟริกา (จนกระทั่งการปฏิวัติในปี 1952 คาบสมุทรไซนายกลับกลายเป็นพื้นที่ปกครองตนเองที่อยู่ภายใต้นักล่าอาณานิคมอังกฤษและประชาชนชาวอียิปต์ไม่ไดรับอนุญาตให้เข้าไปในพื้นที่ เว้นเสียแต่ว่าจำเป็นต้องใช้หนังสือเดินทาง ไซนายเปรียบเสมือนต่างประเทศ) ชนชาติยิวเองต่างพยายามโน้มน้าวต่อชาติอังกฤษว่าพวกเขาเปรียบดังผู้รักษาป้องกันภัยให้กับสหราชอาณาจั

กรในการเดินทางไปยังประเทศอินเดีย และในบางครั้งกลุ่มไซออนิสต์ใช้ทรัพย์สินเงินทองในการหลอกลวงทหารอังกฤษและการทำให้เจ้าหน้าที่ระดับสูงของสหราชอาณาจักรเป็นชนชาติยิว

เมื่อ เบนจามิน ดิสราเอลี (Disrael) ประธานาธิบดีอังกฤษที่มีเชื่อสายยิว หมดหนทางในการสรรหาทรัพยากรทางการเงินเพื่อซื้อหุ้นคลองสุเอซ(Suez)ที่นำเสนอโดย Khadewi ครอบครัวชนชาติยิวตระกูลรอธส์ไชลด์ (Rothchild)ได้เสนอการช่วยเหลือในการหาทรัพยากรทางการเงินให้ก่อนที่ฝรั่งเศสจะรับทราบในเรื่องนี้ สหราชอาณาจักรเพียงดำเนินการตามคำสั่งการของเบนจามิน ดิสราเอลี (Disrael) และตระกูลรอธส์ไชลด์(Rothchild)

สงครามโลกครั้งที่ 1 เกิดขึ้นในปี 1914-1918 นอกจากการช่วยเหลือทางการเงินแล้ว เชม เวซแมน (Chaim Weizmann) นักเคมีวิทยาชาวยิว (และได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานาธิบดีคนแรกของอิสราเอล อีกทั้งยังเป็นบิดาของ เอซรา เวซแมน (Ezra Weizmann) ที่ซึ่งเป็นประธานาบดีของอิสราเอลเช่นเดียวกัน) ประสบความสำเร็จในการสร้างระเบิดที่ไม่มีสิ่งอื่นใดเปรียบเทียบเท่าในเวลานั้น ผลผลิตในครั้งนี้ได้มอบให้กับสหราชอาณาจักรด้วยข้อแม้ว่า ชนชาติอังกฤษจะต้องให้ความช่วยเหลือพวกเขาในการก่อตั้งรัฐชาติยิวในดินแดนปาเลสไตน์

เฉกเช่นที่ทราบกันดีว่า ในสงครามครั้งนั้น นำโดยทหารอาหรับที่มีนามว่า ชารีฟ ฮูเซน (Sharif Hussein) หัวหน้าทหารอาหรับ จากราชอาณาจักรฮิญาซ (Hijaz) (มีศักดิ์เป็นบิดาต่อกษัตริย์อับดุลลอฮฺ(Abdullah)และปู่ของกษัตริย์ฮุซเซน(Hussein)แห่งจอร์แดน) ได้ร่วมมือกับสหราชอาณาจักรและประเทศพันธมิตรในกลุ่มพันธมิตรในการต่อต้านตุรกี ที่ตั้งอยู่ใน Central Block พร้อมกับเยอรมัน ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากว่า อังกฤษได้ให้คำมั่นสัญญาว่าจะแต่งตั้ง ชารีฟ ฮูเซน ขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งอาหรับอย่างอิสรภาพและในการเจรจาครั้งนั้น ได้มีการพูดคุยในประเด็นเกี่ยวกับความรุนแรงที่เกิดขึ้นในรัฐชาติยิว กษัตริย์ ชารีฟ ฮูเซน เห็นด้วยในประเด็นการก่อตั้งรัฐชาติยิวหลังจากการสถาปณาประเทศเอกราชอาหรับเป็นที่เรียบร้อย (ฉันได้ดูบันทึกข้อตกลงและการลงนามในสารคดีหนึ่งที่ออกอากาศทางรายการโทรทัศน์ในยุโรป) อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าเสียดายยิ่งเพราะในความพยายามเพื่อการก่อตั้งประเทศเอกราชอาหรับนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศของสหราชอาณาจักรและฝรั่งเศสได้แบ่งพื้นที่ที่อยู่ภายใต้การปกครองของอาณาจักรออตโตมันเป็น 2 ส่วนตามข้อตกลงลับไซส์-ปิโก้ (Sykes-Picot) สงครามจบลงด้วยชัยชนะของกลุ่มพันธมิตร ข้อตกลงระหว่างรัฐบาลสหราชอาณาจักรและกษัตริย์ ชารีฟ ฮูเซน ถูกลืมและเลือนหายไป ปาเลสไตน์และอิรักถูกปกครองโดยสหราชอาณาจักร เช่นเดียวกันกับซีเรีย เลบานอนและแอลจีเรียต่างถูกปกครองฝรั่งเศส เพื่อเป็นการตอบแทนสหราชอาณาจักรได้สถาปณาบุตรคนโตของกษัตริย์ ชารีฟ ฮูเซน

ที่มีนามว่าฟัยศ็อลขึ้นเป็นกษัตริย์ฟัยศ็อลที่ 1 แห่งอิรัก และบุตรคนสุดท้องที่มีนามว่าอัลดุลลอฮ์ เป็นผู้บังคับบังชาแห่งทรานส์จอร์แดน (Transjordan) ที่ครอบคลุมทั้งจอร์แดนและปาเลสไตน์ (และท่านได้สถาปนาเป็นกษัตริย์ในเวลาต่อมา)

ก่อนสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 1 ในปี 1918 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศของสหราชอาณาจักร ออาเทอร์ บัลโฟร์ ได้ออกแถลงการณ์ของคนที่เป็นที่โด่งดังในคำประกาศบัลโฟร์ นั้นคือ รัฐบาลอังกฤษได้พิจารณาถึงการก่อตั้งรัฐชาติยิวในดินแดนปาเลสไตน์โดยไม่กระทบกระเทือนต่อสิทธิของชนพื้นเมืองของประเทศนั้น

ภายหลังจากสงครามสิ้นสุดลง ปาเลสไตน์ถูกปกครองภายใต้อำนาจของรัฐบาลสหราชอาณาจักร ชาวยิวไซออนิสต์อย่างเฮอร์เบิร์ ซามูเอล (Herbert Samuel) ได้ถูกแต่งตั้งเป็นผู้ปกครองเมือง เขาพยายามที่จะทำการก่อตั้งรัฐชาติยิวในดินแดนปาเลสไตน์ให้สำเร็จ เขาได้ทำการก่อตั้งหน่วยงานและกองทุนยิวเพื่อการซื้อดินแดนอาหรับด้วยราคาที่ต่ำมาก (และเป็นที่น่าเสียดายยิ่งที่ชาวปาเลสไตน์ที่ร่ำรวยได้ขายมันให้กับชนชาติยิว) และได้ทำการตั้งถิ่นฐานที่ผิดกฎหมาย อีกทั้งยังรับผู้อพยพชนชาติยิวจากพื้นที่อื่นๆเข้ามาอาศัยในปาเลสไตน์

เกิดความไม่พอใจในบรรดาประชาชนชาวอาหรับปาเลสไตน์กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อพวกเขา พวกเขาได้ตัดสินใจที่จะโต้ตอบต่ออังกฤษและหยุดการหลั่งไหล่เข้ามาของผู้อพยพชนชาติยิวจากดินแดนอื่น พวกเขาคือผู้เรียกร้องสู่ความยุติธรรม ฉันหวังว่าผู้อ่านเคยได้ยินชื่อ มูญาฮิด อิซซุดดีน อัล-กอซิม (Mujahid Izzuddin Al Qassam) หรือกบฏและการปฏิวัติที่เกิดขึ้นปี 1936 ที่นำโดย ฮัจญี อามีน อัล-ฮูซัยนี (Haji Amin al-Hussaini) มุฟตีแห่งกรุงเยรูซาเล็ม

แน่นอนว่าสหราชอาณาจักรกำลังท้าทายอย่างมาก การก่อกบฏนี้กินเวลายาวนานถึง 1 ปี สุดท้ายแล้วเป็นเช่นไรกัน เหล่าประเทศอาหรับ! ใช่! ประเทศอาหรับเหล่านี้ได้ร่วมมือเพื่อทำการกดดันต่อปาเลสไตน์ให้หยุดทำการปฏิวัติ พวกเขาคือเส้นสายของชาติตะวันตกอังกฤษ

ความอ่อนแอของทหารเยอรมันยิ่งนับวันยิ่งแข็งแกร่งขึ้น พวกเขาเริ่มเคลื่อนไหวในตะวันตก ไฟของสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้เริ่มมอดไหม้ขึ้น กลุ่มประเทศอาหรับหวังว่าจะไม่มีการสร้างพันธมิตรและสัญญาว่าจะให้ความช่วยเหลือในภายภาคหน้า สงครามโลกครั้งที่ 2 เกิดขึ้นในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปี 1939

ชนชาติยิวกลับกลายเป็นส่วนหนึ่งของทหารอังกฤษโดยการก่อตั้งองค์กรขนาดเล็กที่มีนามว่า หน่วยทางการทหารยิว (Jewish Legion ที่มีเหล่าสมาชิกระดับแนวหน้าอย่าง Moshe Dayan และ Abba Eban) พวกเขาได้รับการฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อเก็บเกี่ยวประสบการณ์

อีกทั้งยังได้รับเสบียงอาวุธอย่างมากมาย อาวุธเหล่านั้นถูกนำเข้ามาในดินแดนปาเลสไตน์โดยการหนีภาษี แต่ตรงกันข้ามประชาชนชาวปาเลสไตน์ที่มีอาวุธไว้ในการครอบครองจะต้องโทษจำคุก 15 ปี

สงครามครั้งนี้สิ้นสุดโดยการพ่ายแพ้ของฝ่ายอักษะเยอรมัน อิตาลีและญี่ปุ่น ฝ่ายสัมพันธมิตรชนะสงครามเมื่อสหรัฐอเมริกาได้เข้าร่วมและช่วยเหลือทางทหารและอาวุธสงครามที่ทรงอนุภาคพร้อมด้วยระเบิดนิวเคลียร์ที่ทำให้ญี่ปุ่นจำต้องยอมแพ้

สถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในปาเลสไตน์ซ้ำแล้วซ้ำเล่าระหว่าง 3 ฝ่าย คือ ชนชาติยิว อังกฤษและประชาชนชาวปาเลสไตน์ อังกฤษได้ออกประกาศว่า เมนาเฮม เบกิน คือผู้ก่อการร้ายและได้มีการตั้งค่าตอบแทนสำหรับผู้ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเขาหลังจากเหตุการณ์การลอบวางระเบิด King David Hotel และหน่วยงานรัฐบาลทหารอังกฤษในเยรูซาเล็ม และเช่นเดียวกันกับทหารชนชาติยิวก็ได้ทำการรุกรานและทำร้ายผู้ที่กำลังทำการละหมาดที่มัสยิดอัล-อัรบัยน์ในจาฟฟา พวกเขาได้ทำการสังหารหมู่ที่ Deir Yassin อีกทั้งยังทำลายและสร้างความเสียหายเกือบทั้งหมดของพื้นที่นั้น พวกเขาได้กักขังประชาชนชาวปาเลสไตน์ไว้ในบ้านของเขาและเผาบ้านเรือนนั้น พวกเขาทำการควักทารกออกจากครรภ์มารดาและกล่าวแก่ผู้เป็นแม่ให้ดูลูกๆของตนก่อนที่พวกเขาจะพลีชีพทารกนั้น

ในช่วงที่แฮรี่ ทรูแมน นั่งเก้าอี้ประธานาธิบดีสหรัฐเอมริกา เขาเป็นพันธมิตรกับยิว เจ้าหน้าที่จากกระทรวงการต่างประเทศที่มีความเห็นอกเห็นใจต่อประชาชนชาวปาเลสไตน์ได้มีการพูดคุยกับเขาและตักเตือนเกี่ยวกับสิทธิของชาวอาหรับ เขากล่าวอย่างโมโหว่า “พวกเขามีจำนวนของสิทธิในการเลือกตั้งเท่าไหร่? พวกเขามีเอกสารทางกฎหมายแค่ม้วนเดียว” เขาได้เริ่มใช้เครื่องจักรทางการเมืองของเขาเพื่อกดดันให้สหรัฐอเมริกายอมรับและผ่านร่างการปฏิวัติเพื่อการแบ่งแยกดินแดนปาเลสไตน์ให้กับชาวอาหรับและชนชาติยิว ในขณะที่สหราชอาณาจักรประกาศยุติการเป็นเจ้าอาณานิคมต่อปาเลสไตน์ในวันที่ 15 พฤษภาคม 1948.

ประชาชนชาวปาเลสไตน์ต่างปฏิเสธต่อการแบ่งแยกดินแดนของตนให้กับคนแปลกหน้าที่ตนไม่รู้จัก พวกเขาเริ่มต่อต้านด้วยอาวุธ แม้นว่าด้วยอาวุธและกระสุนนั้นมีอย่างจำกัดอย่างมาก เหล่าสมาชิกนักปฏิวัติที่มาจากการสมัครใจจากประเทศอาหรับ อย่างเช่น องค์กรอิควานมุสลีมีน (Jamaah Ikhwan Muslimin) จากอียิปต์และเหล่าทหารอียิปต์ที่ลาจากการงานและเดินทางไปยังดินแดนปาเลสไตน์เพื่อเรียกร้องสู่ความยุติ

ธรรม หากว่าเหล่าประเทศอาหรับได้มีการตระเตรียมพวกเขาถึงแม้ว่าด้วยอาวุธขนาดเล็ก มันจะเป็นประโยชน์มากกว่าการเข้ามาของเหล่าประเทศอาหรับหลังจากนั้น

ฉันได้เห็นถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระยะเวลานั้น ณ ขณะนั้นฉันอยู่ที่ Romla ซึ่งห่างจากเมือง Lod. เพียง 4 กิโลเมตร กระนั้นก็ตามแต่ฉันไม่อาจรู้ถึงสถานการณ์ ณ ปัจจุบัน ประชาชนชาวอาหรับได้แตกแยกและไม่เป็นหนึ่งเดียวกันหลังจากที่กองกำลังกู้ภัยที่นำโดย Fawzi al-Qawuqji ถูกโจมตีเนื่องด้วยความอ่อนด้อยทางอาวุธยุทโธปกรณ์ ชนชาวอาหรับต่างทิ้งเมืองจาฟฟาก่อนการถูกปกครองโดยอาณานิคมอังกฤษ เนื่องด้วยอาวุธไม่เพียงพอ

ก่อนหน้านั้นในวันที่ 15 พฤษภาคม ฉันยุ่งอยู่กับการเคลื่อนย้ายผู้เข้าร่วมขบวนการที่ได้รับบาดเจ็บจากโรงพยาบาลในเมืองจาฟฟาไปยังโรงพยาบาลในรามลาโดยใช้รถฉุกเฉิน เนื่องด้วยเกรงว่าจะถูกโจมตีโดยยิวเมื่อเข้าไปเมืองจาฟฟาในขณะนั้นเกือบเป็นเมืองร้างเนื่องด้วยมีผู้อาศัยอยู่น้อยมาก หากกล่าวตามการแบ่งพื้นที่ที่กำหนดโดยองค์กรสหประชาชาติแล้ว เมืองจาฟฟาเป็นกรรมสิทธิ์ของปาเลสไตน์ จาฟฟาได้อุทธรณ์ไปยังคณะกรรมการสโมสรกองทัพอาหรับเพื่อการขนส่งอาวุธ แต่ความต้องการในครั้งนี้ถูกปฏิเสธโดยผู้ที่ไม่เห็นด้วยหรือกลุ่มที่อ้างว่าอาวุธมีเพียงพอแล้วเพียงแต่พวกเขาฟุ่มเฟือย เมื่อบรรลุข้อตกลงแล้ว ข้าวกลับกลายเป็นโจ๊ก และทุกอย่างสายเกินไปแล้ว

เมื่อเสียงนาฬิกาดังขึ้นบอกถึงเวลาเที่ยงคืนของวันที่ 15 พฤษภาคม 1948 ชนชาติยิวได้ประกาศสั่นการก่อตั้งประเทศอิสราเอล การประกาศในครั้งนี้ได้รับการยอมรับโดยสหรัฐอเมริกาโดยทันทีก่อนการยอมรับโดยสหภาพโซเวียต สามองค์กรทหาร อย่าง องค์กรฮาฆอนาฮ์ (Haganahองค์กรป้องกันยิวใต้ดิน) สเติร์น (Stern องค์กรนักสู่เพื่ออิสรภาพอิสราเอล) และ เออร์ฆูน (Irgun องค์กรแห่งกองทัพอิสราเอล) มีความเพียบพร้อมอย่างมากและได้ตระเตรียมด้วยอาวุธที่ทรงอนุภาคเมื่อเทียบกับกองทัพอาหรับที่ยังคงหมอกมืด ประชาชนในทุกๆเมือง ทุกๆพื้นที่ต่างออกมาปกป้องบ้านเรือนของตนด้วยอาวุธทีมีอยู่อย่างจำกัด พื้นที่ที่ปกครองโดยปาเลสไตน์ยิ่งนับวันยิ่งเล็กลง เมือง Ramla และ Lod ได้ถูกปิดล้อมทั่วทุกพื้นที กองทัพอาหรับที่ประกาศการเข้าร่วมยังอยู่ห่างไกลหลายพันไมล์ นักต่อสู้เพียง 82 ชาว Ramla จำต้องออกมาปกป้องตนเองโดยออกมาต่อต้านการโจมตีของทหารชนชาติยิวในทุกคืนวัน นี้คือเหตุผลของการพ่ายแพ้ มีผู้ได้รับบาดเจ็บ 9 คนที่เข้ามารับการรักษาที่โรงพยาบาลของเรา ซึ่งทางเราต่างให้การรักษาอย่างสุดความสามารถตามคำสอนของศาสนาอิสลาม ฉันมีเรื่องราวมากมายเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในครั้งนั้นแต่ฉันไม่ต้องการยืดเวลาของฉันเพื่อพูดถึงมัน

เหตุการณ์หนึ่งที่แปลกประหลาดได้ถูกบันทึกโดย Mohamrd Hassanien Heikal ในหนังสือของเขาเกี่ยวกับการเจรจาลับระหว่างกองทับอาหรับและอิสราเอลของวันที่ 21 พฤษภาคม 1948

โกลดา เมอีร์ ได้สวมรอยและลักลอบเข้าไปในจอร์แดนโดยการแต่งกายแบบชาวเบดูอิน ซึ่งได้พบปะกับกษัตริย์อัลดุลลอฮฺ บิน ฮัสซันแห่งจอร์แดน การบพปะพูดคุยในครั้งนั้นเพื่อให้มั่นใจว่ากษัตริย์จอร์แดนจะไม่เข้าร่วมกับกองทัพอาหรับ กษัตริย์จอร์แดนได้ให้คำมั่นว่าทหารของเขาจะไม่มีการข้ามผ่านชายแดนที่กำหนด ขณะที่กองทับอาหรับ (ที่รู้จักกันในนามกองทัพทหารจอร์แดนที่นำโดยเจ้าหน้าที่อังกฤษที่มีนามว่า Glubb Pasha) ได้เข้าไปยังเมืองโบราญกรุงเยรูซาเล็มและกองทัพอียิปต์ได้มุ่งหน้าจากทางทิศใต้สู่ฉนวนกาซ่า พวกเขาไม่ได้ทำการรุกรานใดๆต่ออยู่อาศัยชาวยิวที่ผิดกฎหมายในตอนที่เข้าไปในพื้นที่นั้น พวกเขาเพียงแต่มุ่งหน้าไปเรื่อยๆ ท้ายที่สุดแล้วกลับเป็นผู้อาศัยชาวยิวกลายเป็นเสมือนหนามในเนื้อซึ่งทำให้ยากสำหรับพวกเขาที่จะถอยกลับ พวกเขาเกือบโดนกองทับอื่นๆรุกรานและทำร้ายในตอนที่พวกเขาเข้าล้อมที่ Faluja (เข้าร่วมกองทัพโดย Jamal Abd-Nasser, Kamal al-din Hussein, Maarouf al-khudari และเจ้าหน้าที่อื่นๆหลังจากนั้นที่มีการเรียกร้องการปฏิวัติในอียิปต์)

การต่อสู้ในครั้งนั้น โดยส่วนมากแล้วทุกฝ่ายสนับสนุนฝ่ายกองทัพอาหรับ แต่โชคร้ายเหลือเกินที่พวกเขากลับถูกกดดันจากภายนอกในการยุติการรับอาวุธเป็นเวลาหนึ่งเดือน ที่ซึ่งการยุติอาวุธนั้นเป็นผลร้ายต่อกองทัพอาหรับเพราะในเวลาหนึ่งเดือนนั้นกองทัพอิสราเอลมีอาวุธครบครัน

ขณะพักรบ กองทัพทหารจอร์แดนพร้อมรถหุ้มเกราะและปืนใหญ่ ได้เดินทางไปยังรัมลา (Ramla) นำโดย Idris Bek ชาวรัมลา (Ramla) มีความสุข เพราะตอนนั้นรัมลา(Ramla) ปกป้องจังหวัดด้วยตนเอง โดยมีมีนปืนยาวแค่ 82 กระบอก อย่างไรก็ตามหลังจากที่มี รถถัง อาวุธ และ กองทัพทหารที่มีความสามารถ ชาวรัมลา (Ramla) หมื่นกว่าคน ที่ได้อพยพจากเมือง (Ramla) แล้วนั้น ก็ได้กลับมาอยู่เมืองรัมลา (Ramla) เนื่องจากรู้สึกว่าปลอดภัยขึ้น การป้องกันเมืองรัมลา(Ramla)หรือการต่อสู้นั้นได้สร้างความเชื่อมั่นอีกครั้งเพราะมีเหล่านักต่อสู้และกองทัพ/กองกำลังที่มีประสบการณ์ การพักรบครั้งสุดท้ายนี้ ได้มีการต่อสู้อีกครั้ง และได้มีกลุ่มนักต่อสู้ถอนตัวจากกองกำลังจอร์แดน เพราะการพ่ายแพ้ของ Lod และ Ramla เป็นสาเหตุในการพาดหัวข่าวของอียิปต์และอาหรับ จากหัวข้อ “การขัดแย้งในเขตประเทศ” (Konflik Pembahagian Negara) เปลี่ยนเป็น “ประเด็นการหนี” (Isu Pelarian)

ชาวยิวได้ขับไล่ กลุ่มเด็ก สตรี รวมถึง คนแก่ชรา ออกจากแผ่นดินเกิดของตนเอง หลังจากที่อำนาจได้ถูกยึด รวมถึง หลังจากการรณรงค์ความรุนแรงที่ได้เกิดขึ้น ทำให้ประชากรได้หนีออกไป

ฉันตั้งใจว่าจะไปที่แห่งนั้น แต่ขากลับแล้วฉันไม่สามารถเข้าไปยังรัมลา (Ramla)ได้ ดังนั้น ฉันได้เป็นจิตอาสาอยู่โรงพยาบาลใหม่ ณ โรงเรียน Al-Faradaz ซึ่งตั้งอยู่ในตัวเมืองรัมลา (Ramla) เพื่อที่ฉันสามารถดูแลผู้ที่หลบหนีจากการถูกกดขี่ ถูกทำร้าย และ ฆ่า

หนึ่งในผู้นำการต่อสู้คนหนึ่งที่มีชื่อ Khazemed ท่านได้เห็นว่าการเตรียมพร้อมของท่านในการโจมตีเมืองรัมลา (Ramla) ต่อหัวหน้าทหารจอร์แดน มีเงื่อนไขว่าทหารจอร์แดน ต้องไปเมืองรัมลา (Ramla) หลังจากชนะการโจมตี ซึ่งเจ้าหน้าที่เองก็ไม่เต็มใจ อีกทั้งยังคุกคาม ถ้าท่านได้ก่อการโจมตีนั้น

สถานการณ์ในขณะนี้ ยิ่งแย่ลง ในอียิปต์มีเป้าหมายเพื่อจะดึงกองกำลังทหารกลับมาอย่างปลอดภัย การพักรบครั้งที่ 2 ได้ประกาศขึ้น และ อิสราเอลได้มีอำนาจปกครองเขตประเทศที่ได้แก้ไขอย่างชะลอตัว อีกทั้งเมื่อเริ่มพักรบ ทหารเขาได้ดำเนินการความคืบหน้าและยึดพื้นที่สนาม นากิบ(Padang Naqib) ในสถานที่แห่งนั้นได้สร้างเมืองEilat ซึ่งเปรียบเสมือนทางเข้าไปยัง Laut Mati

ในการเจรจาพักรบสนาม อิสราเอลได้เจรจาแตกต่างจากบรรดาประเทศอาหรับ เพื่อประทับตรา การสัญญาสันติภาพของโรดส์ (Perjanjian Damai Rhodes) ในส่วนของพวกเขาปาเลสไตน์นั้น ไม่ได้อยู่ด้วย

กองทัพที่พ่ายแพ้นั้น คือ กองทัพที่อันตราย อันตรายยิ่งมากขึ้นเมื่อทราบกันว่าความพ่ายแพ้นั้นมาจากเหตุปัจจัยทางการเมือง ผู้นำกองทัพกล่าวว่าพวกเขาเข้าร่วมสงครามโดยมิได้ทำการเตรียมตัวมาก่อน และเป็นที่ง่ายดายยิ่งขึ้นสำหรับการคุกคามเมื่อเจ้าหน้าที่หรือกองกำลังรู้ว่ากองทัพเหล่านั้นมาพร้อมด้วยอาวุธสงครามที่ใช้การไม่ได้ในสนามรบ อาวุธสงครามเหล่านั้นอาจย้อนกลับมาทำร้ายพวกเขาเสียเอง พวกเขาทราบภายหลังว่ามีข้อผิดพลาดมากมายในรายละเอียดของอาวุธสงครามไม่ว่าจะเป็นผู้ซื้อหรือพ่อค้าคนกลางที่มาจากบริษัทที่มีกษัตริย์แห่งอียิปต์เป็นเจ้าของและผู้นำของเขามีความต้องการด้านกำไรการซื้อขายมากกว่าความปลอดภัยของกองกำลัง Ihsan Abdul Qudus ได้บันทึกเหตุการณ์นี้ในบทความที่เป็นที่รู้จัก “ฉันถูกใส่ร้าย” Aku dituduh ท่านถูกใส่ร้าย และแล้วนั้นเกิดความท้าทายของรัฐที่ได้ลงโทษท่านอย่างเพิ่มขึ้นด้วยบุคลิกกษัตรย์ที่โหดร้ายและชอบดูถูกคุณค่าของคน หน่วยงานไหนก็ไม่กล้าเผชิญกับท่านเลย

ทั้งหมดนี้คือฉนวนเหตุการณ์ปฏิวัติในปี 1952 และเป็นเหตุของการประกาศว่าอียิปต์เป็นสาธารณรัฐอียิปต์พร้อมด้วยการยกเลิกกฎหมายครอบครัวมูฮัมหมัด อาลี ที่มีมายาวนานถึง 147 ปี เหตุผลหนึ่งของการปฏิวัติคือการคืนอิสรภาพแก่ปาเลสไตน์ หลังจากการบริหารประเทศในระยะสั้นของมูฮัมหมัด นาจิบ การบริหารประเทศในฐานะสาธารณรัฐตกไปเป็นของญะมาล อับดุนนาศิร หนึ่งในข้อดีของการบริหารรัฐบาลของอับดุนนาศิร คือ

การยกเลิกการผู้ขาดอาวุธโดยการสนับสนุนให้มีการซื้อและนำเข้าอาวุธจากประเทศคอมมิวนิสต์เพื่อเพิ่มความแข็งแกร่งของกองกำลังดั่งความต้องการแรกของเขา เช่นนั้นแล้วอำนาจของอังกฤษต่ออียิปต์ได้หมดไป เมื่อสหรัฐอเมริกายกเลิกการลงทุนในการสร้างเขื่อนอัสวาน คลองสุเอซถูกประกาศให้เป็นของรัฐบาลและฝ่ายสหภาพโซเวียตได้มาบริหารแทนสหรัฐอเมริกาในเรื่องดังกล่าว อียิปต์ประสบความสำเร็จในการสร้างเขื่อนเสียเอง

การประกาศคลองสุเอซเป็นของรัฐบาลอียิปต์เปรียบเสมือนระเบิดขนาดใหญ่ต่ออังกฤษและฝรั่งเศส ดังนั้น ทั้งสองประเทศนั้นได้มีการก่อกบฏพร้อมด้วยอิสราเอลโดยการเข้ามาแทรกแซงอียิปต์ ซึ่งเรียกว่า การโจมตีข้ามฝ่ายในปี 1956 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรัสเซียได้ให้การข่มขู่ว่าลอนดอนและปารีสเป็นเป้าหมายของการทิ้งขีปนาวุธของรัสเซีย ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาดไวต์ ดี. ไอเซนฮาวร์(มีส่วน เกี่ยวข้องกับสงครามในสหรัฐ) ไม่พอใจอย่างมากต่อความขัดแย้งนั้นและไม่ให้ความช่วยเหลือใดๆในด้านกองกำลังและนำไปสู่การล่าถอยอังกฤษและฝรั่งเศสประสบกับความพายแพ้อย่างมหันต์อีกทั้งยังถูกเปลี่ยนมาเป็นประเทศโลกที่สอง อิสราเอลได้รับสิทธิในการเดินเรือในอ่าวอะกอบะฮ์แม้ว่าจะไม่รับทราบโดยชาวอียิปต์จนกระทั่งปี 1967 ซึ่งกินระยะเวลายาวนานถึง 11 ปี

แม้ว่าในขณะนั้นอียิปต์มีความพยายามในการก่อตั้งกองกำลังติดอาวุธที่แข็งแกร่งและได้รับการยอมรับจากประชาชนไม่ว่าจะเป็นในส่วนของพลังงานและทรัพย์สินเงินทอง จนกระทั่งว่า Jeneral Amer ภาคภูมิใจต่ออียิปต์ที่มีกองกำลังติดอาวุธที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันตก อย่างไรก็ตาม การไม่มีประชาธิปไตยในการบริหารประเทศนั้น ความไม่ระมัดระวังในความเสียหายที่เกิดขึ้นและอุปถัมภ์ความกลัวต่อมนุษยชาติก่อให้เกิดความไม่แน่นอนในอียิปต์แม้ว่าด้วยการที่มีอาวุธยุทโธปกรณ์ทางสงคราม ดังนั้น อียิปต์ได้พ่ายแพ้สงครามในปี 1976 ซึ่งเราไม่ต้องการลงลึกถึงรายละเอียดในเรื่องนี้

ญะมาล อับดุนนาศิร (Abdul Nasir)ได้ประกาศลั่นว่า “ดินแดนที่ถูกยึดด้วยการบังคับไม่อาจเอากลับคืนมานอกจากด้วยการขู่เข่นบังคับเช่นกัน” ด้วยการนี้ ก่อให้เกิด War of Attration (ระหว่างอียิปต์กับอิสราเอล) แต่ท่านได้เสียชีวิตในขณะที่สงครามกำลังปะทุอย่างดุเดือด ดังนั้นอันวาร อัสซาดาตเข้ายึดอำนาจและสานต่อสงครามยมคิปปูร์(Yom Kippur) ในปี 1973 สงครามในครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าอิสราเอลไม่ได้มีอำนาจทางทหารที่ไม่สามารถพ่ายแพ้ได้ดังที่กล่าวไว้ แต่เราสามารถเอาชนะพวกเขาได้และแท้จริงนั้นความศรัทธาเป็นดังขีปนาวุธที่ทรงพลังที่สุดในสนามรบ สหรัฐเท่านั้นที่เป็นเจ้าของอำนาจดุลยภาพตามความต้องการของตน

ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้อันวาร อัสซาดาต มั่นใจว่าเขาเหลือเพียงทางเลือกเดียวนั้นคือการสานความสัมพันธ์กับสหรัฐอเมริกา ดังนั้นเขาจึงตอบรับคำเชิญเพื่อเยือนอิสราเอลและได้ลงนามในข้อตกลงแคมป์เดวิด(Camp David Accords) อาหรับควรทราบด้วยว่าอียิปต์ได้หลุดพ้นออกจากสมาชิกสันนิบาตอาหรับ

พวกเขาไม่มีทางเลือกในทางการทหาร อัสซาดาตควรได้รับเงื่อนไขที่ดีกว่านี้ในข้อตกลงนั้น แต่น่าเสียดายยิ่งที่ท่านไม่รับฟังข้อคิดเห็นจากที่ปรึกษาของท่าน

จากสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันในปาเลสไตน์ หากพวกเขาเข้าร่วมการเจรจาแน่นอนว่าพวกเขาจะได้รับผลกำไรอย่างมหาศาลหากเทียบกับสิ่งที่พวกเขาเสาะหาแล้วในปัจจุบัน และแน่นอนว่าหากเหล่าประเทศอาหรับร่วมมือเป็นหนึ่งและจัดการเจรจา แน่นอนว่าพวกเขาจะได้รับผลกำไรอย่างมหาศาลเช่นกัน ในตอนที่ฉันกำลังเขียนเกี่ยวกับสิ่งนี้ สนธิสัญญาสันติภาพอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ได้เกิดการแตกแยกกันระหว่างบรรดาประเทศอาหรับเนื่องจากมีการสานสัมพันธ์ไมตรีกับอิสราเอล ความสามัคคีของบรรดาประเทศอาหรับเริ่มสั่นคลอนตั้งแต่อิรักมีการโจมตีคูเวตและไม่มีอีกแล้วเอกลักษณ์ที่เรียกว่าสหภาพอาหรับ ประชาชนชาวปาเลสไตน์จะได้รับประโยชน์ทางการเมืองเมื่อเกิดการปะทุขึ้นของขบวนการอินตีฟาดา แต่ยังไม่บรรลุเป้าหมายตามที่คาดไว้ ประชาชนชาวปาเลสไตน์จำต้องยอมรับอิสราเอลและมีการจัดการเจรจาระหว่างกัน

ความจงรักภักดีของประชาชนชาวปาเลสไตน์มิใช่เพื่อแผ่นดินเกิดของพวกเขาอีกต่อไป เพราะมันได้ถูกจำนำไปแล้ว แต่มันคือการหาผลประโยชน์จากชนชาติยิว เมื่อใดก็ตามแต่ที่ชนชาติยิวได้มีการปิดกั้นดินแดน จึงเกิดการประท้วงในหมู่ชาวปาเลสไตน์ อิสราเอลได้มีการจัดการกับปรัชญาของพรรคแรงงาน นั้นคือ "นอกจากแผ่นดินเกิดและความรอดปลอดภัยแล้ว พวกฉันจะครอบครองพื้นที่ตั้งแต่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียนยาวไปจนถึงอ่าวด้วยความเก่งกาจด้านเศรษฐกิจ" และพรรคลิคุดนั้นคือ "ชนชาติยิวจะไม่มีการถอนตัวจากดินแดนปาเลสไตน์และใช้ความแข็งแกร่งเพื่อการก่อตั้งรัฐชาติอิสราเอล"

จนถึงขั้นนี้ ฉันไม่อยากที่จะใคร่คิดถึงสิ่งที่อาจเกิดตามมา อย่างไรก็ตาม มีบางประเด็นที่ฉันไม่อยากให้เหล่าประเทศอาหรับมองข้ามมันในตอนที่พยายามสร้างสนธิสัญญาสันติภาพ นั้นคือ แกนแท้ของกลยุทธ์ของการเมืองอิสราเอล

แกนกลยุทธ์อันดับแรกคือ การล่าอาณานิคมที่ชอบโดยกฎหมายถูกอุปโลกน์ขึ้นมาเพื่อกำจัดชาวปาเลสไตน์หากเป็นไปได้ พวกเขาวิตกกังวลหากสถิติการเกิดของชาวอาหรับมีจำนวนมากกว่าชาวยิว เพราะมันคือภัยคุกคามด้านประชากรศาสตร์ ชนชาติยิวมิได้เหมือนกันกับคริสต์ศาสนิกชน เพราะพวกเขามีดินแดนเป็นของตนเอง แต่ชาชาติยิวมีความต้องการที่จะอาศัยอยู่ในดินแดนปาเลสไตน์ตราบนานเท่านาน พวกเขามิใช่เพียงขับไล่ชาวปาเลสไตน์ แต่บังคับขู่เข่นให้ก้มหัวแก่ชาวยิว ทำลายบ้านเรือนของพวกเขา

อีกทั้งยังเป็นการอพยพจากทั่วทุกมุมโลกของชาวยิวเข้ามาในปาเลสไตน์ เพื่อครอบครองอาชีพการงานในปาเลสไตน์ที่เป็นดังแหล่งต้นทุนชีวิตของชาวอาหรับปาเลสไตน์ เหล่าบรรดานักการเมืองหรือนักคิดชาวยิว เฉกเช่น ศาสตราจารย์เบน ไซออน ไดเนอร์ กล่าวว่า "เชื้อชาติสองเชื้อชาติที่แตกต่างกันไม่สามารถอยู่ร่วมกันได้ในประเทศของฉัน" *ประเทศของฉันไม่สามารถมีสองเชื้อชาติร่วมอยู่กันได้*

ดังเช่นที่ Yuri Livni (ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมอาหรับ) กล่าวว่า "เราจะทำการลดปริมาณของคนอาหรับให้เหลือเพียงกลุ่มผู้ตัดไม้และพนักงานร้านอาหาร" ดังเช่นที่ Syid Dawod กล่าวว่า "ไม่ว่าจะเป็นการสร้างรัฐชาติอิสราเอลที่ยิ่งใหญ่หรือรัฐอาหรับที่รุ่งเรือง"

แกนกลยุทธ์ลำดับที่สอง คือ การแผ่ขยายของการล่าอาณานิคม แผนที่นับจากแม่น้ำไนล์จวบจนแม่น้ำยูเฟรทีสยังคงมีอยู่ที่สำนักงานว่าการสหพันธรัฐ รัฐสภาอิสราเอล ลายเส้นสองเส้นที่ปรากฏอยู่บนธงชาติยิวทั้งบนและล้างเป็นสัญลักษณ์ของแม่น้ำไนล์และยูเฟรทีส โกลดา เมอีร์ ถูกสัดคำถามเกี่ยวกับเขตชายแดนประเทศอิสราเอลในความคิดของเขา เขากล่าวว่า "เมื่อตอนที่เราไปถึงตรงเขตชายแดนนั้นแล้ว เราจึงจะบอกให้ท่านทราบ" เดวิด เบนกูเรียน กล่าวเช่นกันว่า "ชนชาติยิวมีความไฝ่ฝันที่จะสร้างดินแดนของรัฐชาติไปจวบจนถึงทางตอนใต้ของเลบานอน *ซีเรียตอนใต้ จอร์แดน พร้อมด้วย* คาบสมุทรซีนาย

การล่าอาณานิคมนี้คือ การตั้งอาณานิคมเชื้อชาติ หนึ่งในข้อเท็จจริงก่อนหน้านี้ ราฟาเอล อีทาน เลขาธิการแห่งรามติกัล เสนาธิการกองกำลังปกป้องประเทศอิสราเอล กล่าวว่า "ผู้ใดก็ตามที่กล่าวหาว่าชนผิวขาวชาวแอฟริกาใต้ว่าเป็นกลุ่มชาตินิยมแล้วไซร้ เขาคือผู้โกหก" แท้จริงแล้วคนผิวสีที่ใคร่อยากครอบครองและควบคุมชนผิวขาว เฉกเช่นเดียวกับที่กลุ่มคนอาหรับต้องการควบคุมและครองครองพวกฉัน" เมื่อประเทศแอฟริกาได้ออกเสียงมติสมัชชาสหประชาชาติว่า นับว่าเป็นการแบ่งชนชั้นหรือเหยียดสีผิวไซออนิสต์ ยังคงอยู่ระหว่างเชื้อชาติที่ต่างกันในปี 1975 (มติที่ได้รับการพิจารณาแล้ว) เมนาเฮม เบกิน อดีตประธานาธิบดีอิสราเอลจึงได้ออกมาวิจารณ์ว่า "อย่างไรกันที่ยอมให้มนุษย์ยังอาศัยอยู่บนต้นไม้มาบริหารโลก?"

แน่นอนว่าคุณลักษณะความเป็นสังคมนิยมปรากฏให้เห็นแม้ในกลุ่มคนชนชาติยิวกันเอง ชาวยิวอาซเกซ ซึ่งเป็นชนชาติยิวผิวขาวซึ่งมีความเชื่อว่าพวกเขาประเสริฐกว่าชาวยิวเซฟาร์ดี แม้ว่าชนชาติยิวเซฟาร์ดีจะมีจำนวนมากถึง 70% จากจำนวนชาวยิวทั้งหมดก็ตาม ตามระบบการศึกษาและกองทุนเพื่อการศึกษาของอิสราเอลระบุว่ามีจำนวนเพียง 70% จากทั้งหมดที่ได้รับอนุญาตให้ศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยและมีเพียง 30% เท่านั้นที่ได้รับอนุญาตให้สำเร็จการศึกษา

ชนชาติยิวอูโทเฟียคือกลุ่มชนชั้นล้างสุดของสังคมยิว กระทั่งว่าเลือดบริจากการบุคคลที่เป็นยิวอูโทเฟียจะไม่ถูกตอบรับแล้วยังถูกโยนทิ้งเสีย เมื่อเหตุการณ์นี้ถูกแพร่กระจายและรับรู้โดยทั่วกัน ชนชาติยิวอูโทเฟียรู้สึกเสียใจที่ถูกกดขี่และเลือกปฏิบัติ ชนชาติยิวออร์โธดอกซ์ให้ข้อมติว่า ชนชาติยิวอนุรักษ์นิยมและปฏิรูปไม่นับว่าเป็นยิว

หลักฐานไม่มีความจำเป็นต่อการล่าอาณานิคมจอมเผด็จการ แต่กระนั้นก็ตาม พวกเราไม่อยากนำเสนอถึงหลักฐานที่มาจากพวกเขาเสียเอง ศาสตราจารย์ยูดาห์ ลีออน แมกเนส อธิการบดีมหาวิทยาลัยฮิบรูกล่าวว่า “ชนชาติยิวได้กระทำเกินกว่าเหตุในการเรียกร้องความยุติธรรม ฉันไม่พร้อมที่จะยอมรับความยุติธรรมสำหรับชนชาติยิวที่มีการกดขี่และขู่เข่นชาวอาหรับ” ศาสตราจารย์เบนจามิน โคเฮน อาจารย์จากมหาวิทยาลัยเทลอาวีฟกล่าวว่า “ยิวคือชนชาติที่มักถูกกดขี่อยู่บ่อยครั้งเหตุใดเล่าพวกเขาถึงตอบโต้ด้วยการกดขี่” และมีคนจำนวนมากที่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของท่าน ในสหรัฐอเมริกามี 2 ขบวนการ์ยิวขนาดใหญ่ หนึ่งคือ “ความสันติปัจจุบัน” และสอง “ระหว่างแผ่นดินเกิดกับความสันติ” พวกเขาปฏิเสธการกดขี่และทารุณกรรมที่กระทำต่อชาวปาเลสไตน์และมีความเห็นว่าชาวปาเลสไตน์ควรได้รับดินแดนของตนคืนและชนชาติยิวควรอาศัยอยู่ร่วมกับพวกเขาอย่างสันติ ซึ่งกลุ่มดังกล่าวมีจำนวนมากที่เดียว

ลัทธิการล่าอาณานิคมเช่นนี้ เรียกว่า ลัทธิการล่าอาณานิคมการก่อการร้าย ฉันมีข้อมูลจำนวนมากเกี่ยวกับความรุนแรงที่ก่อกระทำโดยรัฐบาลอิสราเอลเมื่อเทียบกับสิ่งที่กระทำโดยชนชาติยิวแบบปัจเจกบุคคล ฉันสรุปบทเขียนของฉันไว้เพียงเท่านี้เนื่องจากพื้นที่นี้มีจำกัด

ต่อไป...

สิ่งใดกันที่เราควรกระทำและปฏิบัติต่อไปนอกเสียจากความรู้สึกท้อถ่อยและสูญเสีย

ประการที่หนึ่ง คือ เราไม่ควรรู้สึกว่าเราคือผู้แพ้ ไม่ว่าในสถานการณ์การเมือง ทางทหารและเศรษฐกิจ เราควรรู้สึกว่าเราไม่เคยอ่อนแอและพ่ายแพ้ต่อมัน

สิ่งแรกที่ศัตรูของเราปรารถนา คือ เรายอมรับต่อจิตวิทยาของความพ่ายแพ้และความเจ็บปวดนี้ จนกระทั่งว่าเราต่างยอมรับและกลับกลายเป็นสิ่งธรรมดาทั่วไปของชีวิต สิ่งที่ศัตรูหวาดกลัวอย่างที่สุดคือการที่ประชาชนยังเชื่อมั่นว่าความหวังยังคงมีอยู่เสมอ เรื่องนี้ไม่ได้ง่ายดายเลยแม้แต่น้อยในสถานการณ์ที่สื่อและระบบการใช้จ่ายถูกควบคุมโดยฝ่ายศัตรูและหนุ่มสาวปัจจุบันได้สร้างความเข้าใจใหม่เกี่ยวกับความเป็นจริงในปัจจุบันขณะนี้ ดังนั้น จึงยอมรับมัน

ประการที่สอง คือ เราจำเป็นต้องเข้าใจและสามารถสะท้อนถึงตัวเราเองได้และมีความเข้าใจในประเด็นนี้อย่างถ่องแท้ ในระยะเวลาอันยาวนาน เราต่างมองประเด็นนี้จากเพียงแค่มุมเดียวเท่านั้นและไม่มองมันจากทุกมิติ

เราไม่มีความเข้าใจในบริบทของเหตุการณ์ สำหรับเราแล้วคำตอบเดียวเพียงพอแล้วสำหรับสองคำถาม จึงไม่แปลกหากเราเกิดข้อผิดพลาดในการคิดคำนวณ

คำถามประการแรก คือ เรามีสิทธิหรือ คำตอบชัดเจน คือ แน่นอน เรามีสิทธิ

คำถามประการที่สอง คือ เราเหมาะแก่การได้รับสิทธินั้นหรือไม่ ในทีนี้เราไม่สามารถให้คำตอบกันอย่างง่ายได้ กี่ข้อผิดพลาด บาป ความล้มเหลวและการทำลายล้างที่เราได้กระทำในแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับประเด็นปาเลสไตน์ตั้งแต่ต้นจนจบ หากว่ามนุษย์นั้นไม่เหมาะแก่การได้รับสิทธิของเขา ดังนั้นเขาจึงไม่ควรได้รับความยุติธรรม ทุกสรรพสิ่งบนพื้นโลกนี้ควรได้รับสิทธิของเขานั้นคือกฎแห่งธรรมชาติ

อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ ความว่า "แท้จริงแล้วอัลลฮฺทรงปกป้องผู้ศรัทธา" แล้วเหตุใดกันอัลลอฮฺจะไม่ปกป้องเรา และอัลลอฮฺได้ตรัสไว้ ความว่า "สิทธิของฉันในการช่วยเหลือผู้ศรัทธา" แล้วเหตุใดกันอัลลอฮฺจะไม่ช่วยเหลือเรา

แท้จริงแล้วเราไม่ควรสงสัยและเคลือบแคลงใจใดๆในสัญญาของอัลลอฮฺ แต่เราควรตั้งข้อสงสัยนั้นต่อสิ่งอื่น นั้นคือพวกเราในกลุ่มนั้นเอง คุณลักษณะต่างๆนั้นที่เป็นของเราคืออะไรบ้าง? เราจัดอยู่ในกลุ่มของผู้ศรัทธาหรือไม่? แท้จริงเราได้แบ่งแยกประเด็นนี้ออกจากคำสอนอิสลาม เราเปิดเผยมันเพียงต่อบรรดาประเทศอาหรับเท่านั้น และบางคนจากพวกเราตั้งใจโยนประเด็นเหล่านี้ให้กับชาวปาเลสไตน์ หากเป็นเช่นนั้น หน้าที่รับผิดชอบของเราเพียงแค่การขับเคลื่อนขบวนการสันติภาพ สร้างสัมพันธ์ที่ดีงามต่อพวกเขาและปล่อยให้เรามืดบอดต่อไป ในเวลาเดียวกันเหตุใดกันที่บางครั้งเรากลับปล่อยปะละเลยหน้าที่ความรับผิดชอบของเราต่อผู้อื่น เราได้มีการสาธิตอย่างกระตือรือร้นหรือประเทศของเราได้เตรียมพร้อมต่อการประท้วงอันยืดเยื้อในต่างประเทศและคำปราศรัยอันเป็นเท็จไว้ในประเทศของตน

เราควรยึดมั่นในความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺ เพียงแต่รอเวลาที่มันจะลงมายังผู้ที่มีสิทธิรับมัน แท้จริงผู้ที่กระตือรือร้นต่อปัญหาปาเลสไตน์ จิตวิญญาณของเขาว่างเปล่า ศาสนาของเขาอ่อนแอและมารยาทของเขาบกพร่องเปรียบดังผู้ที่ต้องการขึ้นรถไฟกลางทางที่ซึ่งไม่ใช่สถานีของมัน ศัตรูก็ได้สร้างความแตกแยกระหว่างรัฐบาลกับประชาชนของประเทศ จนกระทั่งมันกลายเป็นสิ่งปกติในชีวิต แท้จริงแล้ว มันคือความผิดอันมหันต์

ผล คือ สงครามนั้นเกิดขึ้นระหว่างเราเท่านั้น มิใช่เรากับกับศัตรู และเราต่างยุ่งอยู่กับการโต้เถียงภายในจากบุคคลภายนอก ฉันหวังว่าจะเกิดความตระหนักรู้ของเหล่าผู้นำและประชาชน พวกเขาต้องการเพียงความสันติ 10 ปี หรือขึ้นอยู่กับข้อตกลงร่วมกัน (โดยไม่ปฏิเสธการเมืองของฝ่ายค้านเพราะฝ่ายค้านคือการบริการของรัฐไม่ใช่ข้อต่อสู้)

และให้ความตั้งใจต่อความพยายามในการแก้ปัญหาในประเด็นไซออนิสต์ โดยไม่พาตัวเองไปพัวพันกับการทำสงครามเพราะมันเปรียบดังตัวทำลายล้างระบบภูมิคุ้มกันในตัว

ไม่เป็นที่เคลือบแคลงใจอีกต่อไปว่า สหรัฐอเมริกายังคงเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดการต่อสู้ของชาวปาเลสไตน์ เป็นที่น่าหดหู่ยิ่งในทุกครั้งของการเกิดสงครามและความรุนแรงที่กระทำโดยไซออนิสต์ เหล่าผู้นำของเรากลับไม่ฟ้องต่ออัลลอฮฺ แต่กลับฟ้องแย้งต่อสหรัฐอเมริกา จากนั้นเหล่าตัวแทนของพวกเขาได้ไปเข้าพบกับผู้นำของสหรัฐและขอร้องให้อเมริกาเข้ามามีบทบาทในการยุติสงครามและความรุนแรงนั้นในทุกครั้ง ไม่ว่าด้วยการตั้งใจหรือเหน็บแนม สหรัฐอเมริกากล่าวว่า "พวกเจ้าจงพยามยามให้มากขึ้น แต่ฉันอยู่ฝ่ายอิสราเอลเสมอ และฉันพร้อมให้ความช่วยเหลือพวกเขาในทุกๆสถานการณ์ และฉันจะปกป้องพวกเขาในการเผชิญหน้ากับทุกๆภัยคุกคามทางการเมืองและทางทหาร ฉันจะไม่กดดันพวกเขาในทุกประการ และหนึ่งเดียวในการแก้ปัญหาที่ฉันได้ข้อเสนอต่อพวกเขา คือ โดยการปล่อยให้ความขัดแย้งนี้กับทั้งสองฝ่ายที่ขัดแย้งกัน ดังนั้น ความพยายามของเราก็เปรียบเสมือนการเทน้ำลงบนใบบอน

เราไม่จำเป็นต้องยืนยันอีกครั้งว่าความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับอิสราเอลนั้นเป็นวัฒนธรรมของของจุดศูนย์กลางความสำคัญ มีบางกลุ่มกล่าวว่า "แต่ความสำคัญของสหรัฐอเมริกาต่อประเทศของเรา หากเทียบกันแล้วมีมากกว่าอิสราเอลเสียอีก" เราคำนึงถึงสิ่งนี้เป็นลำดับแรกในทุกครั้งของการส่งจดหมายไปยังสหรัฐอเมริกา สหรัฐอเมริกาได้ตอบโดยการกล่าวว่า ความสำคัญของเราในประเทศของคุณไม่ได้ส่งเสริมการสนับสนุนของเราต่ออิสราเอล แม้ในบางครั้งเรารับรู้ได้ว่าพวกคุณให้ความสำคัญต่อเราในการป้องกันความสำคัญนั้น ดังนั้น สิ่งใดกันที่ผลักดันให้เราเปลี่ยนแปลงการตัดสินทางการเมืองของเรา โอ้! พระเจ้า สาเหตุประการแรกของเรื่องนี้ คือ ความโง่เขลาและความไม่รู้จักตัวตนของตัวเราเอง บุคคลที่ไม่เคารพตนเอง เหตุใดถึงจะได้รับการเคารพจากผู้อื่น แท้จริงเราคือผู้อิสระเพียงกายหยาบแต่จิตวิญญาณของเราถูกควบคุมเยี่ยงทาส อิสราเอลนั้นแหละคือผลงานของสหรัฐอเมริกาที่ซึ่งไม่สามารถขัดขวางอะไรได้อีกเลย อิสราเอลมิใช่หรือที่เป็นผู้โจมตีเรือสอดแนม USS Liberty ในทะเลเมดิเตอร์เรเนียนระหว่างสงครามในปี 1967 ทีมีสหรัฐอเมริกาเป็นพันธมิตรของเขา

ได้เกิดเหตุการณ์บางกรณี เช่น กรณีของพอลลาร์ด (Pollard) นักสืบของอิสราเอลได้ทำการสอดแนมสหรัฐอเมริกา มิใช่นักสืบอิสราเอลดอกหรือที่ปลุกระดมเจ้าหน้าที่ตำรวจสหรัฐเพื่อเอารายงานลับของพวกเขาเกี่ยวกับควา

มปลอดภัย? มิใช่อิสราเอลดอกหรือที่ควบคุมการเลือกตั้งของสหรัฐอเมริกา จนกระทั่งผู้ลงสมัครเลือกตั้งจำต้องยอมเยือนอิสราเอลและส่วมหมวกคิปปาหฺของยิวบนหัวพวกเขา? เราเห็นไม่ใช่เหรอว่า..ประธานาธิบดีอิสราเอลมีบทบาทมากกว่าประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา เสมือนอิสราเอลที่ช่วยเหลือสหรัฐอเมริกา และ ไม่ใช่สหรัฐอเมริกาที่ช่วยอิสราเอล ?กรณีเช่นนี้ปรากฏให้เห็นมากมายทีเดียว แต่ฉันไม่ต้องกล่าวเป็นข้อๆได้

สิ่งที่น่าแปลกประหลาดยิ่งประการหนึ่ง คือ แท้จริงแล้วสหรัฐอเมริกามีความสำคัญต่อประเทศของเราและเราสามารถสร้างความกดดันให้เขาได้ แต่เมื่อใดที่เราเผชิญหน้ากับเขา เรากลับกลายเป็นดังนกพิราบที่ถูกโยนงูเข้าใส่ เพียงแค่เห็นงู นกพิราบก็ไม่อาจขยับตัวไปไหนได้ สหรัฐมีความเก่งฉกาจในเรื่องการใส่ไฟระหว่างพวกเรา และเราต่างง่ายดายต่อการถูกหลอกลวงโดยคำอุปโลกน์ของพวกเขา

หากว่าบรรดาผู้นำเป็นเหตุมาจากปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางการเมืองและเศรษฐกิจมีความรู้สึกหนักใจในการเผชิญหน้ากับผู้นำสหรัฐหรือทำการกดดันต่อพวกเขา(ขอให้อัลลอฮฺทรงเมตตาไฟซัล บิน อับดุลอาซิซ ที่มีบทบาทในการคว่ำบาตรปิโตรเลียมในปี 1973 ซึ่งคาดว่าการคว่ำบาตรครั้งนี้จะประสบความสำเร็จ แต่กลับถูกยกเลิกโดยอันวัร อัสซาดาต) ซึ่งประชาชนสามารถเนินการต่างๆได้ตราบเท่าที่ยังไม่ละเมิดกฎหรือนำความอับอายมาสู่ผู้นำด้วยเหตุที่ว่าพวกเขายังมีความศรัทธา ความตระหนักรู้และคุณค่าของตน แท้จริงแล้วการเมืองของสหรัฐอเมริกาให้ความสำคัญกับเงินทอง จะเกิดอะไรขึ้นหากว่ามุสลิมไม่บริโภคบุหรี่ที่ผลิตโดยสหรัฐอเมริกา แน่นอนว่าสหรัฐอเมริกาเริ่มรู้สึกว่าประชาชนจะมีการดำเนินการและกดดันพวกเขา แน่นอนว่าสหรัฐอเมริกายิ่งเคารพหากว่าเราสามารถดำเนินการบางอย่างที่มากกว่า นั้นคือ การคว่ำบาตรรถยนต์ที่ผลิตโดยสหรัฐอเมริกา โคคา-โคล่า แมคโดนัล เคนตักกี้และสินค้าอื่นๆของสหรัฐเอมริกา ท่านมหาตมะ คานทีเคยกระทำเช่นนี้ต่ออังกฤษในอินเดีย เรากระทำเช่นนี้ต่ออังกฤษในขณะที่อยู่ภายใต้การปกครองของพวกเขา แม่ของฉันปฏิเสธการซื้อและสวมใส่เสื้อที่นำเข้าจากอังกฤษและบริโภคสินค้าท้องถิ่นแม้นว่ามันไม่หรูหราก็ตาม ในขณะนั้น ฉันยังเป็นเด็กและรู้สึกได้ว่า แม่ของฉันชั่งสง่างามยิ่งนัก และฉันคือเด็กน้อยผู้ปกป้องเกียรติยศของประเทศชาติ

ฉันมิได้เกลียดชังสหรัฐอเมริกาแต่อย่างใดและมิใช่ศัตรูของพวกเขา ทว่าฉันยังเลือกที่จะเป็นประชาชนของประเทศนี้ อีกทั้งยังปรนนิบัติรับใช้เพื่อเป็นการสนับสนุนสหรัฐอเมริกา นั้นคือ การเปลี่ยนแปลงการกระทำของพวกเขาไปสู่ความถูกต้อง

การป้องกันภัยการทารุณกรรมและการสร้างคุณค่าและมารยาทอันดีงามที่ซึ่งกลายเป็นรากฐานอารยะธรรมที่เป็นหนึ่งในคำสอนของศาสนาอิสลาม

แท้จริงแล้วพื้นที่การค้าเสรีอิสลาม(โอ้! มุสลีมีน) แม้ว่าเขตการค้าเสรีอาหรับ(โอ้! ชาวอาหรับ) นับว่าเป็นขั้นแรกที่ทำให้เราพึ่งพาและยืนด้วยลำแข้งตนเองได้ แต่กลับกลายเป็นศัตรูของเราที่แบ่งแยกเราสู่ประเทศที่มีขอบเขตทางภูมิศาสตร์และการเมือง และเราต่างแบ่งแยกกันเองเป็นกลุ่มเล็กกลุ่มน้อย ทุกกลุ่มเผ่าต่างให้ความสำคัญต่อชนกลุ่มตนเองเท่านั้น พวกเขาไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ จากนั้นต่างก็ขอความช่วยเหลือจากตะวันตก หากว่าพวกเขาช่วยเหลือกันและกัน แน่นอนยิ่งว่าพวกเขาไม่ต้องการความช่วยเหลือจากประเทศใดๆ

แท้จริงแล้วอียิปต์ไม่ให้ความสำคัญกับการปลูกแป้ง แต่กลับให้ความสำคัญกับการปลูกต้นสตรอเบอร์รี่ เพราะผลผลิตสตรอเบอร์รี่นี้ให้ผลตอบแทนมหาศาล ส่วนแป้งนั้นถูกนำเข้าจากสหรัฐอเมริกาด้วยราคาที่ต่ำ หากพิจารณาแล้วอียิปต์นั้นชั่งโชคดียิ่ง แต่แท้จริงแล้วอียิปต์นั้นถูกควบคุมโดยสหรัฐอเมริกาที่ซึ่งเป็นผู้กำหนดเรื่องปากท้องของพวกเขา

คุณสมบัติของการพึ่งพาตนเองที่ฉันได้นิยามไปนั้น มิใช่แค่เรื่องปากท้องหรือเครื่องนุ่งห่ม แต่ทั้งด้านความปลอดภัยเช่นกัน ความพยายามของการก่อตั้งเขตการค้ากองทัพอาหรับได้เริ่มต้นขึ้น แต่โชคร้ายยิ่ง ที่ความพยามนี้ไม่ได้ถูกสานต่อเนื่องจากสายสัมพันธ์ที่ร่างขึ้นระหว่างเรา(บรรดาประเทศอาหรับ) มิใช่ความสัมพันธ์ตามแนวทางของอัลออฮฺและความละโมบโลภมากของเราในการกัดกินต่อกันและกัน สุดท้ายแล้วอัลลอฮฺจึงตอบแทนความเห็นแก่ตัวของเราด้วยความแตกแยกและเสื่อมถอยและนำมาซึ่งการโจมตีอย่างโหดร้ายต่อคูเวต

หากเราอยู่ในสถานการณ์นี้แล้วจงเปลี่ยนแปลงมัน อย่างน้อยเพื่อให้เราได้ยืนหยัดและอยู่ต่อในที่ตรงนี้ ภัยคุกคามลูกใหม่กำลังคืบคลานเข้ามาหาเรา นั้นคือการเข้ามาของเศรษฐกิจอิสราเอลสู่ประเทศของเรา บรรดาผู้คนที่ฝักใฝ่ในความมั่งคั่งจะช่วยเหลือพวกเขา การคุกคามทางเศรษฐกิจคือกลเม็ดและความชำนาญของชนชาติยิวตั้งแต่นานมาแล้ว พวกเขาตะเตรียมความพร้อมสำหรับบรรดาผู้ที่ต้องการสร้างจิตสำนึกสังคมเช่นการมอบการศึกษาฟรีในบางประเทศ เพื่อเขาสามารถสร้างและบรรจุความคิดใหม่ต่อบรรดาหนุ่มสาวคนรุ่นหลัง

และนี้คือความท้าทายที่เฝ้ารอคอยเราและเราต่างต้องเผชิญกับมัน เราได้ให้คำมั่นสัญญากับอัลลอฮฺว่าเราต่างจะพยายามมิใช่เพียงรอผลของมัน เราต้องพยายามอย่างสุดความสามารถ เมื่อใดที่เราพยายามอย่างสุดความสามารถแล้ว อัลลอฮฺจะทรงทำตามสัญญาของพระองค์ เราต้องได้รับชัยชนะและอัลลอฮฺตรัสไว้ว่า “เราจะให้ความชัยชนะแก่บรรดาผู้ศรัทธา”

กฎเกณฑ์ของโลกใหม่

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐอเมริกาเจมส์ เบเคอร์ ได้ประกาศตรากฎหมายการสร้างโลกใหม่ในตอนเกิดสงครามอ่าว ความแหลกสลายของลัทธิคอมมิวนิสต์และการล้มสลายของสหภาพโซเวียต

หลังจากผ่านไปชั่วครู่ ประเด็นได้ถูกเปิดเผยทีละเล็กทีละน้อย ในช่วงต้นเราต่างคิดว่าระบบนี้คือการสร้างโลกใหม่และนานาอารยประเทศเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อพัฒนา แต่การคาดเดาของเรากลับผิดพลาด ระบบนี้คือการสร้างโลกใหม่ที่อุปโลกน์โดยสหรัฐอเมริกา ความชัดเจนนี้เริ่มชัดเจนมากยิ่งขึ้นหลังจากนั้น

ในขั้นแรกนี้ เราใคร่อยากเน้นย้ำว่าการล้มสลายของลัทธิคอมมิวนิสต์นั้น มิใช่เป็นข้อบ่งชี้ที่ดีสำหรับระบบนายทุนตะวันตก แท้จริงแล้ว ระบบลัทธิคอมมิวนิสต์ได้ล้มสลายก่อนหน้าแล้ว หากสัญญาณที่เกิดขึ้นนี้ยังคงดำเนินต่อไป แน่นอนว่า นายทุนในปัจจุบันนี้คงต้องสิ้นสุดด้วยการล้มสลายนี้เช่นกัน

สิ่งที่เกิดขึ้นและกำลังจะเกิดขึ้นมิได้เกิดในเวลาอันปุ๊ปปั๊บและทันทีทันใด ทว่าได้ถูกคาดจากเหล่านักวิชาการจากตะวันออกและตะวันตก ทั้งที่เป็นมุสลิมและไม่ใช่ ที่กล่าวมาเช่นนี้เนื่องจากว่า ลัทธิคอมมิวนิสต์และนายทุนขึ้นอยู่กับปัจจัยในการจัดการบริหารมนุษย์ ในขณะที่องค์ประกอบทางจิตวิญญาณเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดและมีค่ามากที่สุดและแยกแยะออกมนุษย์จากสัตว์โลกอื่นๆ

โดยพื้นฐานของหลักวัตถุนิยม มนุษย์มีความสุขจากสองแนวคิดที่ขัดแย้งกัน ทั้งสองแนวคิดนี้ก่อให้เกิดผลสรุปทางความคิดที่แตกต่างกันเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสังคม ทั้งสองแนวคิดนี้เชื่อว่าการให้ต่อประโยชน์ส่วนตัวขัดต่อประโยชน์สาธารณะ แนวคิดคอมมิวนิสต์ให้ความสำคัญต่อประโยชน์ส่วนรวมจนกระทั่งปฏิเสธประโยชน์ส่วนบุคคล ปัจเจกบุคคลไม่มีสิทธิในการครองครองทรัพย์สินที่จะส่งผลให้บุคคลนั้นสูญเสียแรงจูงใจในการผลิตและความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งทั้งหมดนั้นเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ทว่าสังคมนั้นมิใช่ความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกบุคคลหรือไม่เป็นที่น่าแปลกใจใดๆเลยที่แนวคิดนี้สร้างสังคมที่น่าผิดหวังและเอารัดเอาเปรียบ

ระบบทุนนิยมเป็นแนวคิดที่ขัดแย้งกับลัทธิคอมมิวนิสต์ แนวคิดนี้เอนเอียงไปในทางสิทธิและความเป็นเสรีภาพของแต่ละบุคคล อีกทั้งยังให้ความเป็นเสรีภาพอันแท้จริงที่ก่อให้เกิดคุณลักษณ์ปัจเจกบุคคลโดยไม่สนใจต่อประโยชน์ส่วนรวม ปรัชญาของระบบทุนนิยมให้ความสำคัญต่อความเพิ่มพูนในการครอบครองในทรัพย์สินที่มากยิ่งขึ้นโดยไม่รู้จบ พวกเขาไม่เชื่อว่าการกระทำนั้นเป็นการกระทำที่งมงาย เนื่องจากการครอบครองทรัพย์สินอย่างไม่จำกัดในโลกอันจำกัดนี้ นั้นคือ สิ่งที่เป็นไปได้ จิตวิญญาณของผู้นับถือแนวคิดระบบทุนนิยมมีความพยายามอยู่ตลอดเพื่อการสร้างความใจถึงปรัชญาของแนวคิดนี้ 188ดังนั้น ตลาดในประเทศมีการเติบโตทั่วโลกจนกระทั้งถึงประเทศที่สาม พวกเขามีประเทศโลกที่สามที่เป็นเสมือนดินแดนที่เหมาะสมสำหรับพวกเขาแก่การผูกขาดและเอาเปรียบโดยปราศจากการต่อต้านใดๆ

เพื่อการเดินหน้าดำเนินการกิจการของพวกเขาในประเทศที่สาม พวกเขาได้สร้างวิถีชีวิตที่ตกต่ำโดยการทำให้ความมั่งคั่งคือหนึ่งสิ่งที่ปรารถนาและจำเป็น และสร้างสังคมให้ใช้จ่ายสินค้านำเข้ามาหลายเท่ากว่าสินค้าท้องถิ่น

ภาวะเศรษฐกิจในประเทศที่สามยิ่งนับวันยิ่งแย่ลง กระนั้นก็ตาม กลุ่มทุนนิยมไม่ต้องการให้คนในสังคมของประเทศที่สามนั้นสูญเสียการอำนาจในการจับจ่าย ดังนั้น พวกเขาได้เตรียมเงินเพื่อบริการเงินกู้ยืมและให้ความช่วยเหลือทางการเงินซึ่งข้อแม้ว่าพวกเขายังคงมีอำนาจเป็นผู้ผูกขาด ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นทั้งโดยตรงหรือหลับหลังผู้คน เฉกเช่นการเกิดขึ้นของกองทุนการเงินแห่งชาติหรือธนาคารแห่งชาติ เป็นต้น

เป็นที่น่าเสียดายและโชคร้ายยิ่งสำหรับประเทศที่สามเฉกเช่นประเทศของฉัน เพราะในความเป็นจริงแล้ว ยิ่งระบบทุนนิยมมีการจัดสรรเงินทุนมากขึ้นเพียงใด ยิ่งเพิ่มพูนความยากจนและการเพิ่มของหนี้ประเทศมากขึ้นอย่างเท่าตัว

สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นจากการการช่วยเหลือทางการเงินที่มาพร้อมกับข้อกำหนด เช่น อัตราดอกเบี้ยที่สูง การแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญจากสหรัฐอเมริกาด้วยการจ่ายเงินเดือนที่สูงและเงินเดือนที่จ่ายไปนั้นได้มาจากหนี้สิน สินค้าที่อนุญาตให้ทำการซื้อขายจำต้องเป็นสินค้าที่ผลิตโดยสหรัฐอเมริกาเท่านั้น การใช้เรือขนส่งสินค้าและการดำเนินการจำต้องได้รับอนุญาตจากสหรัฐอเมริกาเสียก่อน ประเทศที่สามารถทำการยืมและการจ่ายหนี้โดยปราศจากข้อกำหนดมีเพียงประเทศเดียว นั้นคือ อิสราเอล

กองทุนกู้ยืมที่มอบให้นั้นส่งผลโดยตรงต่อผลประโยชน์ของสังคม เช่น ผลกำไรจากการลงทุนในหนึ่งโครงการจะถูกคืนเพียงน้อยนิด และในระยะเวลาของการเจรจาตอรองนั้นประชาชนขาดทุนอันเนื่องมาจากการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเ

ท ศ
นี้เป็นเหตุให้คนรุ่นหลังที่ควรสืบทอดความรุ่งเรืองและมั่งคั่งกลับกลายต้องมาสืบทอดหนี้สินอันหมาศาลที่ซึ่งรัฐบาลไม่สามารถสะสางชำระได้

กลุ่มระบบทุนนิยมนั้นเหี้ยมโหดและไม่มีมนุษยธรรม พวกเขากอบโกยผลประโยชน์เพื่อพวกเขาเองมิใช่เพื่อสังคมและประเทศชาติ ดังนั้นความยากจนแสนเข็นยังคงปรากฏให้เห็นแม่แต่ในประเทศที่ร่ำรวยที่สุดในโลกและยังคงมีกลุ่มคนขอทานร่อนเร่ไปทั่ว พวกเขาได้เคลื่อนย้ายอุตสาหกรรมอันมหึมาของพวกเขาโดยส่วนใหญ่สู่ประเทศที่สามด้วยเหตุผลที่ค่าแรงราคาต่ำและไม่มีสิทธิใดๆสำหรับพนักงาน ความปลอดภัยของคนงานถูกละเลยและเพิกเฉย การจัดตั้งองค์กรแรงงานไม่ได้ถูกอนุมัติและต้นทุนการผลิตต่ำ ในขณะที่ราคาสินค้ามิได้ลดลงด้วย นี้เป็นเหตุให้ประชาชนชาวสหรัฐอเมริกาสูญเสียงานและว่างงาน

เพื่อให้แน่ใจว่าสถานการณ์นี้จะยังคงดำเนินต่อไป จึงมีการร่างพันธะสัญญาระหว่างรัฐบาลและผู้ดำเนินการกับนักล่าอาณานิคมใหม่ กลุ่มแรกต้องการความมั่นใจว่าสถานการณ์นี้ยังคงอยู่และดำเนินต่อ ในขณะที่กลุ่มที่สองด้วยความช่วยเหลือจากฝ่ายแรกจำเป็นต้องรับประกันความปลอดภัยหากเกิดภัยคุกคาม ซึ่งรวมไปถึงภัยคุกคามทางทหารด้วยเช่นกัน

ด้วยเหตุนั้นเอง ฝ่ายแรกจึงมีความแข็งแกร่งและความหาญกล้า ฉันได้ยินข่าวเกี่ยวกับประเทศหนึ่งที่เกือบลงนามในสัญญาฉบับใหญ่กับยุโรป แต่ด้วยเพียงเสี้ยวหนึ่งของเสียงเรียกเข้าโทรศัพท์ประเทศดังกล่าวกลับลงนามในสัญญากับสหรัฐอเมริกา

หนึ่งในผลิตผลหลักของกลุ่มระบบทุนนิยม คือ อาวุธยุทโธปกรณ์ และอาวุธนั้นนำมาซึ่งความหายนะมิใช่ความรุ่งเรือง มีบางประเทศที่จำยอมซื้อมันด้วยราคานับพันล้าน กลุ่มทุนนิยมทำการขายอาวุธโดยไม่เคยคำนึงถึงว่าร่ำรวยหรือจน ทำเพียงแต่เพื่อหาผลกำไรมาโดยตลอด ดังนั้น ประเทศจึงไม่เคยสงบสุขจากการทำสงคราม หากคุณได้สังเกตแล้ว อาวุธยุทโธปกรณ์ที่ใช้โดยทั้งสองฝ่ายในสงครามเป็นผลิตผลจากบริษัทเดียวกัน

ตามการคาดคะเนแรกสุด ภายหลังจากสงครามเย็นและการล้มสลายของสหภาพโซเวียตที่เป็นคู่แข่งสหรัฐอเมริกา งบประมาณและอุตสาหกรรมทหารได้เปลี่ยนไปสู่เป้าหมายของความสงบสุขและความเป็นอยู่ของประชนชนที่ดีขึ้นและสุขสำราญ ฉันเคยได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสำหรับองค์กรที่มีนามว่า "แนวร่วมศาสนาเพื่อต่อต้านการแข่งขันทางอาวุธ" องค์กรนี้ได้มีการจัดประชุมครั้งแล้วครั้งเล่าและได้มีการตัดสินใจเพื่อคลี่คลายประเด็นปัญหาเหล่านี้

ฉันเคยออกปากกล่าวว่า เราไม่มีทางจะได้รับความสันติสุขหลังจากการล้มสลายของระบบคอมมิวนิสต์ แต่เราจะกลับสู่ปัญหาเดิมก่อนการมีระบบคอมมิวนิสต์

เศรษฐกิจในหนทางของความสันติจะไม่มีทางเกิดขึ้น ซึ่งเราต่างไม่ต้องการให้สิ่งนี้เกิดขึ้น

ฉันเคยได้หยิบอ่านหนังสือเล่มหนึ่งที่มีความสำคัญและชัดแจ้ง นามว่า “Report from Iron Gate” Iron Gate แท้จริงแล้วหมายถึง ประตูเหล็ก แต่ในที่นี้มันหมายถึงชื่อหมู่บ้านแห่งหนึ่งที่ตั้งอยู่ใกล้กับมหานครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกาได้มีการจัดการประชุมร่วมกับนักวิชาการผู้ถูกเลือกสรรยาวนานถึงสองปีครึ่ง เพื่อศึกษาและรายงานปัญหาความสามารถในการเกิดความสันติสุข บทรายงานนี้จะตอบคำถามในสองข้อคำถาม นั้นคือ ความสันติสามารถเกิดขึ้นได้จริงหรือ? และความสันติคือสิ่งที่สังคมต้องการจริงหรือ?

รายงานฉบับนี้ได้เขียนเป็นที่เรียบร้อยแต่หนึ่งในสมาชิก(ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยท่านหนึ่งในสหรัฐอเมริกา) ไม่สามารถปกปิดความลับของผลการวิจัยของรายงานฉบับนี้ได้ ท่านได้ขอให้สหายสนิทของท่านตีพิมพ์รายงานเล่มนั้นโดยไม่เปิดเผยตัวตนของท่าน

กลุ่มนี้ได้ศึกษาถึงสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นหากความสันติเกิดขึ้นอย่างไม่หยุดหย่อน ผลการวิจัยของรายงานชี้ให้เห็นว่า ยากเหลือเกินที่สถานการณ์นั้นจะเกิดขึ้นแต่ก็เป็นไปได้และมันไม่เป็นประโยชน์ต่อชาตินิยมแม้แต่น้อย พวกเขาได้ทำการเปรียบเทียบถึงข้อดีของระบบความปลอดภัยกับระบบสงคราม พวกเขาได้ข้อสรุปว่า ระบบสงครามนั้นสอดรับถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติได้มากกว่า “แท้จริงแล้ว ระบบสงครามนั้นสามารถขับเคลื่อนความเสถียรภาพของประเทศชาติมากกว่า แม้นว่าอาจมีสิ่งอื่นมาทดแทนสิ่งนี้ แต่ระบบสงครามจำต้องดำเนินมีและปรับปรุงให้ขึ้นต่อไป” หนังสือเล่มกลายเป็นที่กล่าวขานอย่างหนาหูในตอนที่มันถูกตีพิมพ์ แต่สถานการณ์กลับกลายสงบสุขหลังจากนั้นชั่วครู่

นอกจากนั้น สงครามจำต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง รายงานนี้ยังชี้ให้เห็นถึงจำนวนผู้เสียชีวิตที่จำเป็นต้องสังหารในแต่ละปี อุตสาหกรรมยุทโธปกรณ์ยังคงมีอยู่ที่ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติ 10% ต่อปี

ข้อตกลงระหว่างนักอุตสาหกรรมกับกองทัพได้ปิดผนึก

งบประมาณสำหรับการป้องกันประเทศชาติเพิ่มมากยิ่งขึ้น

เสียงของผู้คัดค้านยิ่งถูกกลืนหายหลังจากสหรัฐอเมริกาประสบความสำเร็จในการพัฒนาระบบอาวุธยุทโธปกรณ์และก่อสงครามโดยไม่จำเป็นต้องสูญเสียประชากรของตน หรือเกือบไม่ต้องสูญเสียประชากรเลยแม้แต่คนเดียว

กลุ่มทุนนิยมชั่งเลือดเย็นยิ่ง พวกเขามิใช่เพียงขว้างปาระเบิดใส่ผู้ยากจน ทว่าพวกเขาอุบัติยาพิษของเสียจากโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ เป็นที่น่าฉงนยิ่งที่ สาร DDT ที่บ่อยครั้งถูกใช้เป็นสารกำจัดศัตรูพืชถูกสั่งห้ามใช้โดยสหรัฐอเมริกาตั้งแต่นานมาแล้ว กระนั้นก็ตาม ยังคงถูกผลิตอย่างต่อเนื่องเพื่อการส่งออกไปยังประเทศที่สาม

และเป็นที่ฉงนเช่นกัน สหรัฐอเมริกาได้ทำหลการรณรงค์ต่อต้านการสูบบุหรี่อย่างเอิกเกริกในช่วงให้หลังมานี้ เพียงเพราะบุหรี่นั้นอันตรายต่อสุขภาพและเป็นพฤติกรรมที่อันตรายยิ่ง การรณรงค์นี้ส่งผลโดยตรงต่ออุตสาหกรรมบุหรี่ ดังนั้นพวกเขาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะมีความยืดหยุ่นบ้างสำหรับการนำเข้าบุหรี่เข้าไปในประเทศที่สาม ประเทศนี้เสมือนว่าถูกครองครองและอาศัยอยู่โดยกลุ่มผู้มืดบอด ฉันใคร่ขอดูอาอฺต่ออัลลอฮฺเพียงหวังว่าสหายอิสลามของฉันมิได้ถูกจัดอยู่ในกลุ่มผู้มือบอด

ปัญหาประชากร

ประเด็นแรกสุดที่ได้รับความสนใจอย่างมากจากผู้กำหนดนโยบายและนักวางแผนทางการเมืองในประเทศโลกที่หนึ่ง นั้นคือ ประเด็นของการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร พวกเขาอ้างว่าการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรนี้เป็นเหตุให้เกิดความต้องการทรัพยากรธรรมชาติที่เพิ่มมากขึ้น การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร
โดยส่วนมากแล้วเกิดขึ้นในประเทศโลกที่สาม ประเทศโลกที่หนึ่งกล่าวโทษว่าประเทศโลกที่สามไร้ซึ่งความรับผิดชอบและพวกเขาควรปกป้องโลกจากความหายนะนี้

เช่นนั้นแล้ว รัฐบาลของโลกตะวันตกให้ความสนใจกับความจำเป็นของการลดจำนวนของการเพิ่มขึ้นของประชากรของประเทศโลกที่สาม ฉันจำได้ว่าในช่วงของรัฐบาลญะมาล อับดุนนาศิรนั้น เกิดเหตุความรุนแรงระหว่างอียิปต์กับสหรัฐอเมริกา สหรัฐอเมริกาได้ยุติงบประมาณโครงการและการวิจัยในอียิปต์จนกระทั่งมีการสั่งห้ามไม่ให้วารสารทางวิทยาศาสตร์เข้าประเทศอียิปต์ กระนั้นก็ตามมีหนึ่งโครงการที่ถูกเว้นไว้ นั้นคือ โครงการการควบคุมการเกิด ฉันสัมผัสได้ถึงความแน่วแน่ของพยายามของโลกตะวันตกสำหรับเป้าหมายนี้ เช่นเดียวกับการประชุมสัมมนาที่จัดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าซึ่งมีเป้าหมายเพื่อทดซักซ้อมและสร้างความมั่นใจต่อเหล่าทีมแพทย์เกี่ยวกับความสำคัญของประเด็นนั้น อีกทั้งพวกเขายังได้เชื้อเชิญศาสตราจารย์อาหรับมุสลิมที่เป็นประชากรของสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมการประชุมนี้และพูดถึงความจำเป็นของการทำแท้ง และมันมิได้ห้ามในทางศาสนาอิสลาม

ฉันขอบคุณต่อพระเจ้า(อัลลอฮฺ)ที่การแพร่กระจายของข้อกล่าวหาว่าศาสนาอิสลามการอนุมัติให้มีการทำแท้งกลับล้มเหลว

ฉันเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในด้านสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา ฉันให้ความสำคัญกับคำสอนศาสนาอิสลามอย่างมาก ตลอดระยะเวลาที่อยู่ในอาชีพนั้น ฉันได้อธิบายถึงวิธีการเพื่อการเว้นระยะของการตั้งครรภ์แก่เหล่ามารดาที่เป็นผู้ป่วยของฉันด้วยกันหลายวิธี อีกทั้งฉันยังตระหนักดีถึงอันตรายอันร้ายแรงต่อมารดาผู้ที่มักคลอดบุตรบ่อยครั้ง และฉันทราบถึงสถิติที่แสดงถึงข้อแตกต่างระหว่าง การเพิ่มขึ้นในความถี่ของการคลอดบุตร กับการเพิ่มขึ้นของระยะเวลาในระหว่างช่วงการคลอดบุตร

นอกจากนั้น ฉันทำตามแนวความคิดระบบโลก การสร้างกฎเกณฑ์โลกใหม่ที่เพิ่งได้ประกาศเกี่ยวกับความจำเป็นในการกำหนดการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรในประเทศโลกที่สาม (รวมถึงประเทศอิสลาม) จนกระทั่งมีนักการเมืองบางคนเร่งรีบเพื่อขอความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกาเพราะเกี่ยวเนื่องกับความสำเร็จของเขาในการกำหนดปริมาณ การเพิ่มขึ้นของประชากร ได้มีการทักท้วงและโต้ตอบเกี่ยวกับประเด็นการทำแท้งในช่วงของการประชุมประชากรที่จัดขึ้นที่เมืองไคโร ประเทศอียิปต์ แต่ไม่เป็นผล การประชุมดังกล่าวเป็นความพยายามความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยอัล-อัซฮัร กับนครรัฐวาติกัน

แม้ว่าจะปรากฏความชัดเจนในความจริงว่า การเพิ่มขึ้นของประชากรให้ผลกระทบในทางลบต่อประเทศโลกที่สาม เนื่องจากว่าการเติบโตของเศรษฐกิจไม่สามมารถรองรับการเพิ่มขึ้นของประชากรได้ แต่จากการศึกษาและความคิดของฉันสรุปได้ว่า ความจริงที่ว่านี้ไม่ชัดเจนในแบบองค์รวมและไม่สามารถสรุปได้อย่างครอบคลุม

ฉันทราบมาว่าปรากฏมุมมองด้านอื่นในประเด็นนี้ที่เกี่ยวเนื่องกับการเติบโตของเศรษฐกิจของประเทศโลกที่สาม ประสบการณ์ในยุโรปพิสูจน์ให้เห็นแล้ว และเช่นเดียวกับการประชุมด้านประชากรที่จัดขึ้นที่บูคาเรสต์ ประเทศโรมาเนีย ในปี 1974 ให้ข้อสรุปว่าการเติบโตของเศรษฐกิจเป็นเหตุให้อัตราการเกิดลดลงและไม่ใช่ด้วยการลดอัตราการเกิดเป็นปัจจัยให้เกิดการเติบโตด้านเศรษฐกิจ ความยากจนและการเพิ่มขึ้นของอัตราการตายของบุตรเป็นตัวบีบบังคับให้ครอบครัวหนึ่งเพิ่มอัตราการเกิดลูกเพื่อเป็นการรับรองถึงความตกต่ำของครอบครัวนั้นๆ หากกล่าวในทางจิตวิทยาแล้ว ประชาชนที่อาศัยอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่สงบสุขอย่างไม่ได้นึกคิด มีแนวโน้มนำไปสู่การเพิ่มจำนวนบุตรและเป็นมาตรการที่สามารถการันตีถึงความยั่งยืนในการสืบทอดวงษ์ตระกูลได้

ฉันยังทราบอีกว่ามีการโจมตีทางสถิติที่มีเป้าหมายเพื่อการเปลี่ยนแปลงอัตราจากชนกลุ่มมากให้เป็นชนกลุ่มน้อยและเปลี่ยนแปลงอัตราของชนกลุ่มน้อยเป็นชนกลุ่มมากในบางพื้นที่ ในตะวันออกกลาง

ฉันมีความคิดเห็นว่า ท่าทีของการเอาผิดประเทศโลกที่สามในประเด็นนี้และปล่อยให้ประเทศเหล่านั้นแก้ไขปัญหากันเอง นับว่าเป็นความโหดร้ายอย่างหนึ่ง เฉกเช่นสหรัฐอเมริกาเองที่มีประชากรเพียง 6% ของประชากรทั้งหมดทั่วโลก แต่กลับใช้ทรัพยากรธรรมชาติมากถึง 30% ดังนั้น ความยุติธรรมในการกระจายสิ่งจำเป็นและไม่สามารถปล่อยผ่านได้

Paul Ehrlich และ Anne Ehrlich จากคณะชีววิทยา มหาวิทยาลัยสแตนด์ฟอร์ด กล่าวว่า การคลอดของเด็กทารกอเมริกาหนึ่งคนใช้ทรัพยากรธรรมชาติและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเทียบเท่ากับการเกิดของเด็กทารก 100 คนในประเทศบังคลาเทศ (นิตยสารเนชั่นแนลจีโอกราฟฟิก: จากหนังสือ “ความหวังสำหรับหนึ่งการเปลี่ยนแปลง” โดย MichealHenderson)

ในช่วงหลังมานี้ งานวิจัยเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติอเมริกาเลขที่ 200 ที่มีหัวข้อว่า “ผลกระทบจากการเพิ่มอัตราประชากรโลกต่อความมั่นคงของสหรัฐอเมริกาและความสำคัญระหว่างประเทศ” ได้ถูกเผยแพร่ งานวิจัยครั้งนี้เป็นหนึ่งในเอกสารลับที่ถูกเปิดเผยหลังจากหมดอายุกำหนด (หอจดหมายเหตุแห่งชาติ: แบบบันทึกงานวิจัยความมั่งคงของชาติ หมายเลข 200 r.j 273) ฉันมีโอกาสได้อ่านมันและประหลาดใจกับเนื้อหาในนั้น ซึ่งเขากล่าวว่า แท้จริงแล้วปัญหาการเพิ่มขึ้นของอัตราประชากรก่อให้เกิดไฟแห่งการปฏิวัติและกระตุ้นการป้องกันตนหรือขัดขวางความสำคัญของเศรษฐกิจต่างประเทศ อัตราความยากจน การเพิ่มอัตราการสำรวจสำมะโนประชากรและการเพิ่มขึ้นร้อยละของประชากรคนหนุ่มสาว (ที่เป็นคุณลักษณะของประเทศโลกที่สาม) มีความต้องการการปรับปรุงเพื่อความเจริญก้าวหน้าและทบทวนใหม่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การลงทุนต่างประเทศ แม้กระทั่งกลุ่มประชากรเองสามารถนำไปสู่การพัฒนาด้านกองทัพทหาร ถ้าหากประเทศนั้นมีความคิดเห็นว่า อาชีพทหารสามารถลด/ป้องกันปัญหาการว่างงานได้

วารสารเกี่ยวกับกิจการต่างประเทศ ที่ถูกตีพิมพ์ในช่วงฤดูร้อนปี 1991 เป็นวารสารที่สำคัญ ที่ได้ตีพิมพ์บทความของ Dr. Nicholas Eberstadt ที่ได้มอบไว้ครั้งประชุมกองทัพสหรัฐเอมริกาเกี่ยวกับ “แผนระยะยาว” บทความฉบับนั้นกล่าวไว้ว่า กลุ่มชนวัยชราทั้งชายและหญิงจำนวน 8 คนในตะวันตกมีหลานเพียง 3-5 คนเท่านั้น หลังจากผ่านพ้นไปสามรุ่น แต่ในแอฟริกาและตะวันออกกลาง จำนวนลูกหลานของพวกเขามีจำนวนมากเกือบแตะ 300 คน บทความฉบับนี้ให้ข้อสรุปว่า ประเทศโลกที่หนึ่งในทุกวันนี้อาจเป็นประเทศที่มีประชากรน้อยที่สุดในโลกในเร็ววันนี้ และนี้เป็นภัยต่อระบบการเมืองโลกและลดบทบาทกำลังลง

ดังนั้น ประเด็นนี้มีมิติทางการเมืองและใจความสำคัญ แม้แต่ทั้งสองมิตินั้นมีความสำคัญยิ่ง

เป็นที่น่าเสียดายยิ่ง สิ่งเหล่านี้กลับมีบทบาททางการแพทย์ ในวารสาร World Health Forum (No. 14,1991 หน้า 105) ได้ตีพิมพ์บทความของ Dr. Gene Martin ในหัวข้อ "เป็นไปได้ไหม นิกโกเลาะ มาเกียเวลลี (Machiavelli) มีความเหมาะสมเป็นผู้แนะนำในการเป็นแพทย์มากกว่าฮิปพอคราทิส (Hippocrates) ?" ฮิปพอคราทิส (Hippocrates) ถือได้ว่าเป็นบิดาแห่งวงการแพทย์นับตั้งแต่สมัยอารยธรรมกรีก เป็นผู้ริเริ่มในวงการแพทย์ที่ได้รับการยอมรับไปทั่วโลกจวบจนปัจจุบันนี้ ท่านเป็นตัวอย่างอันดีงามมนุษยธรรมและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้ป่วยและความทุ่มเทต่อการให้บริการ ในขณะที่นิกโกเลาะ มาเกียเวลลีนั้น เป็นผู้นำในด้านการเมืองการปกครองในอิตาลี ที่ซึ่งได้เขียนหนังสือเล่มหนึ่งที่มีชื่อว่า "การปกครอง" หนังสือเล่มนั้นได้อธิบายถึงศิลปะทางการเมืองและการใช้กลอุบายในทางการเมืองเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

ในบทความนี้ ท่านได้กล่าวถึงความคิดเห็นบางประการที่เกี่ยวกับการแพทย์สมัยใหม่ ที่กล่าวว่าหนึ่งในวิธีของการแก้ปัญหาประชากร คือ การพัฒนาระบบการฉีกวัคซีนในประเทศโลกที่สาม เมื่อบรรดาเด็กๆไม่ได้รับการฉีกวัคซีนส่งผลให้พวกเขาเสียในชีวิตขณะยังเป็นเด็ก ในทางตรงกันข้ามหากว่ามีการฉีกวัคซีน พวกเขาจะเติบโตและใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งท้ายที่สุดแล้วพวกเขาจะประสบกับปัญหาการคาดแคลนอาหารและเสียชีวิตในที่สุด ดังนั้น ทำไมเราไม่จัดการปัญหานี้ตั้งแต่ต้น

โดยส่วนมากแล้วประเด็นเหล่านี้จะถูกปิดบังมิให้ประชาชนชาวอเมริการับรู้ และพวกเราพยายามอย่างหนักในการอธิบายสิ่งเหล่านี้ต่อประชาชนและเปิดใจพวกเขา ประเด็นนี้มีความสำคัญยิ่งต่อประชาชนชาวสหรัฐอเมริกาและต่อประโยชน์ของพวกเขา สิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงหากไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงมัน

สหรัฐอเมริกามิเคยพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงสถานการณ์จากจากดีไปสู่สถานการณ์ที่ย่ำแย่ลง แต่สถานการณ์เปลี่ยนแปลงจากสิ่งที่ย่ำแย่ไปสู่สิ่งที่ดีกว่า โดยปกติแล้วกลุ่มทุนนิยมไม่เคยที่จะเตาบัต(สารภาพบาปและกลับเนื้อกลับตัว)ในสิ่งที่ตนกระทำผิดไป ตราบเท่าที่ไม่มีผู้ใดบอกกล่าวแก่พวกเขา ผู้ตัดสินสุดท้ายคือ ประชาชน พวกเขาสามารถพูดกล่าวต่อนักการเมือง "เป็นฉันเหรอที่ต้องเปลี่ยนแปลงเขาหรือเขาเป็นผู้กำหนดตำแหน่ง" แท้จริงแล้วการเมืองก็เป็นธุรกิจประเภทหนึ่งที่ผูกมัดอยู่กับอุปทานและความต้องการของผู้บริโภค ตราบใดที่ประชาชนเลือกนักการเมืองที่ดี การเมืองนั้นก็จะโปร่งใส อย่างไรก็ตามแต่สิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับสามัญสำนึกของประชาชนและเป็นกระบวนการที่ยาวนานแต่มีความเป็นไปได้ที่จะบรรลุในสหรัฐอเมริกา เนื่องจากมีความอิสระ แม้ว่าพวกเขาจะมีมุมมองตรงข้ามที่แข็งแกร่ง

แต่สามารถสร้างความตระหนักต่อประชาชนชาวสหรัฐอเมริกาได้ง่ายกว่าประชาชนอื่นๆ ดังนั้น จงยืนหยัดต่อสู้เถอะ โอ้! ผู้ต่อสู้เพื่อความดี

ลำดับเหตุการณ์โลกอิสลามสมัยใหม่

ตั้งแต่หลายศตวรรษผ่านมาแล้ว ปัญญาชนแห่งอิสลามได้เผยแพร่ความคิดของพวกเขาว่า ลัทธิคอมมิวนิสต์และระบบทุนนิยมจะถึงจุดจบ แม้นว่าด้วยความรวดเร็ว(เฉกเช่นที่เกิดกับขึ้นกับลัทธิคอมมิวนิสต์ หรืออย่างช้าๆ (เฉกเช่นที่กำลังจะเกิดขึ้นกับระบบทุนนิยม) พวกเขาได้ศึกษาวิจัยอย่างรอบคอบเกี่ยวกับระบบโลกที่อยู่บนพื้นฐานหลักการและคุณค่าทางอิสลาม สิ่งเหล่านี้มิได้หมายถึงว่า มุสลิมต่างต้องการที่จะครอบครองโลกนี้ทั้งใบและยกให้เป็นระเบียบวาระการประชุมของพวกเขา แน่นอนว่าห่างไกลยิ่งเพราะคนมุสลิมยังมิได้ประสบความสำเร็จในการปกครองพวกเขาเองในประเทศของตน และมิได้หมายความว่า สิ่งที่พวกเขากระทำอยู่นั้นเพียงเพื่อการแสดงให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ในความคิดและความกระหายในปรัชญา อย่างไรก็ตามแต่คนมุสลิมก็เป็นหนึ่งส่วนของโลกที่เติบโตอย่างรวดเร็ว

พวกเขาและคนอื่นเปรียบดังผู้โดยสารในเรือลำใหญ่ หากว่ามีการก่อวินาศกรรมบนเรือลำนั้นแน่นอนว่าผู้โดยสารทุกคนต้องจมน้ำเสียชีวิต ในตรงกันข้าม หากว่าเรือลำนั้นได้ทอดสมออย่างปลอดภัยแน่นอนว่าทุกคนต้องปลอดภัย ตอนนี้นักวิชาการรู้และเชื่อมั่นว่า เรือลำนั้นกำลังมุ่งหน้าออกสู่มหาสมุทรที่เต็มไปด้วยโขดหินและจะเผชิญกับพายุที่โหมกระหน่ำ และผู้โดยสารที่ทำการทำลายและสร้างช่องโหว่ต่อเรือลำนั้น

ดังนั้นความเปลี่ยนแปลงคือสิ่งที่ควรเกิดขึ้น พวกเขาได้รับรู้ถึงสาระสำคัญของคำสอนของศาสนาอิสลามที่สามารถเปลี่ยนแปลงคนได้ เจ้าจงอย่าแสดงให้เห็นว่าอิสลามคือศาสนาและการถือครองศรัทธา ตรงกันข้าม แสดงให้เห็นถึงคำสอนของพระเจ้าที่ปฏิบัติโดยสาวกของศาสนาอับราฮัมและผู้ถือครองความบริสุทธิ์อันแท้จริง ดังนั้น จึงเป็นหนึ่งในสิ่งจำเป็นในการเผยแพร่คำสอนอิสลามต่อมนุษยชาติที่กำลังไขว่หาคำตอบหรือการแก้ปัญหามนุษยชาติ แน่นอนว่าสิ่งนี้สร้างความดีอกดีใจแก่ชาวมุสลิมและผู้มิใช่มุสลิมเป็นอย่างมาก แม้นว่าจำต้องปกปิดถึงเอกลักษณ์อิสลามก็ตามแต่ ฉันอธิบายไว้ด้านล่างนี้ด้วยคำสอนอิสลามอย่างคร่าวๆ

หนึ่ง: สสารที่ประเสริฐที่สุดมิใช่มนุษย์ แต่มนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับพระเจ้าผู้สูงส่ง นั้นคือ อัลลอฮฺ (ซบ.) มนุษย์ถูกสร้างและส่งลงมายังโลกนี้เพียงเพื่อดำเนินการด้วยกฎเกณฑ์ข้อบังคับที่สร้างโดยผู้สร้าง

มนุษย์มีความผิดยิ่งหากว่าพวกเขาคิดว่าคุณค่าความรู้ที่พวกเขาได้รับหรือความยิ่งใหญ่ที่พวกเขาครอบครองนั้นจะกระทำได้ดั่งพระเจ้า ดังนั้น มนุษย์จำเป็นยิ่งที่ต้องศรัทธาต่ออัลลอฮฺ (ซบ.) หากไม่แล้วมนุษย์จะหาเหตุผลเพื่ออ้างในทุกการกระทำของตนเปลี่ยนแปลงจากความดีงามสู่ความโสโครกหรือจากความสกปรกสู่ความประเสริฐ โดยปกติแล้วมนุษย์จะถูกชักนำโดยอารมณ์ใฝ่ต่ำ อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ในซูเราะฮฺอัล-ฟุรกอน: 43 ความว่า "เจ้าไม่เห็นดอกหรือ ผู้ที่ยึดเอาอารมณ์ต่ำของเขาเป็นพระเจ้าของเขาแล้วเจ้าจะเป็นผู้คุ้มครองเขากระนั้นหรือ?"

สอง: อำนาจและการครอบครองนั้นเป็นกรรมสิทธ์ของอัลลอฮฺองค์เดียวเท่านั้น อัลลอฮฺผู้ทรงสร้าง คือผู้มีอำนาจและครอบครองในทุกสรรพสิ่ง อำนาจของเราในการปกครองและสร้างความสันติสุขเป็นเพียงอำนาจด้านพลังกายเท่านั้น กิจการใดๆที่นำมาซึ่งการได้รับความมั่งคั่งเป็นที่อนุญาตด้วยเงื่อนไขการได้มาด้วยข้อกำหนดซารีอะฮฺ (กฎหมายอิสลาม) ปกป้องสิทธิของอัลลอฮเปรียบเสมือนกฎเกณฑข้อปฏิบัติ หากว่ากลุ่มทุนนิยมมีสิทธิและหน้าที่ความรับผิดชอบแล้ว แน่นอนว่ากลุ่มอื่นๆต่างก็มีหน้าที่ความรับผิดชอบเช่นกัน อัลลอฮฺ(ซบ.) คือผู้จัดสรรและประทานริสกี(โชคลาภ)แก่ผู้ยากจนในทรัพย์สินของผู้ร่ำรวยมิใช่ด้วยเพียงการบริจาคแต่ด้วยสิทธิอันพึ่งประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน (ซะกาต) การทำงานที่นำมาซึ่งกำไรคือข้อเรียกร้องสำหรับทุกคนที่มีความสามารถ และการมอบความมั่นคงปลอดภัยแก่ผู้ไร้ซึ่งความสามารถคือสิทธิในที่กำหนดเช่นกัน เมื่อเกิดการประจันหน้ากันระหว่างความสำคัญส่วนรวมกับส่วนตัว ความสำคัญส่วนรวมจึงเป็นสิ่งแรกที่จำต้องคำนึงถึง

มิใช่การแก้ปัญหาที่ถูกต้องเมื่อเปลี่ยนจากการทำงานสู่การว่างงาน ชีวิตมิใช่การพักผ่อนและมิใช่การสรรหาความสุขสงบให้กับชีวิตเช่นกัน สังคมต่างต้องการกันและกันเงินตราสามารถสังสรรค์ผลิตภัณฑ์มากมายและผลิตภัณฑ์เหล่านั้นต่างสร้างเม็ดเงินอย่างมหาศาลแต่เงินตรานั้นไม่สามารถสร้างเงินตราด้วยกันได้ ดังนั้น ดอกเบี้ยนั้น คือการกระทำที่ถูกสั่งห้าม

สาม: ความปรองดองของมุสลิม มนุษย์มีรากฐานมาจากที่เดียวกัน เพศ สีผิว สาวกและปัจเจกบุคคลมิใช่พื้นฐานในการเปรียบเทียบ ผู้คนที่ร่ำรวยไม่ควรละเลยผู้ยากไร้ และผู้ที่เข็มแข็งไม่ควรละเลยผู้ที่อ่อนแอ ทุกคนไม่ควรทำร้ายผู้อื่นและปฏิบัติดีเฉพาะคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น หลักการเหล่านี้ไม่สามารถใช้ได้โดยผ่านการบังคับใช้กฎหมายเท่านั้น แต่โดยผ่านระบบการศึกษาที่ให้ความสำคัญ การศึกษาที่ดีและการแสดงให้เห็นถึงตัวอย่างอันดีงาม

สี่: การยับยั้งความปรารถนาในอารมณ์ใฝ่ต่ำ นี้คือข้อแตกต่างระหว่างมนุษย์และสัตว์ หากว่าคุณค่านี้ห่างหายไปจากมนุษย์แล้ว แน่นอนว่าไม่ต่างอะไรไปจากสัตว์เหล่านั้น สโลแกน "จงเป็นตัวของตัวเอง" ต้องเปลี่ยนเป็น "จงเป็นอะไรที่คุณควรเป็น" การศึกษาและการสื่อต่างๆในตะวันตกในปัจจุบันได้ลดคุณค่าลงอย่างน่ากลัว และนำไปสู่ความหายนะอย่างมากมาย อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ในซูเราะฮฺอัลเกาะศ็อศ: 50 ความว่า "และผู้ใดเล่าจะหลงผิดยิ่งไปกว่าผู้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของเขา โดยปราศจากแนวทางที่ถูกต้องจากอัลลอฮฺ"

ห้า: สงครามและความสันติ เราได้อธิบายไว้แล้วก่อนหน้าว่า กฎข้อกำหนดของการทำสงครามนั้น เพื่อการปกป้องอิสลามจากศัตรูหรือการต่อสู้กับความอยุติธรรม สงครามคือทางออกหนึ่งที่หลังจากการไร้ซึ่งการแก้อื่นๆ หนึ่งในกฎข้อบังคับของการทำสงครามในอิสลาม คือ ห้ามทารุณทำร้ายบุคคลทั่วไป รวมไปถึงพืชพรรณและสัตว์ **ดูแลเชลยเป็นอย่างดีและควรยุติสงคราม ถ้าเป็นไปได้หาโอกาสเพื่อสันติสุขกัน**

แท้จริงแล้ว สงครามโลกครั้งที่หนึ่งมิได้เล็งเป้าไปที่สาธารณชนทั่วไป แต่ภายหลังจากนั้น ได้มีการสร้างอาวุธยุทโธปกรณ์ที่ทรงอนุภาคร้ายแรงขึ้น กฎข้อบังคับและมารยาทการทำสงครามในอิสลามไม่ได้ให้ความสำคัญอีกต่อไป ดังนั้นการกระทำที่ดีที่สุด คือ การไม่ก่อให้เกิดสงครามที่ซึ่งเป็นวิธีที่จะหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดการหนองเลือดกัน สงครามควรที่จะหลีกเลี่ยงมันด้วยความมุ่งมั่นอย่างเต็มรูปแบบ ความคิดที่มีอารยะธรรมควรที่จะคิดค้นและสรรหาวิธีอื่นๆ เช่น การก่อตั้งศาลตุลาการระหว่างประเทศที่เป็นอิสระโดยปราศจากการเมือง มีความพยายามเพื่อนำไปสู่การสงบศึกที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น หากว่ามนุษย์ไม่ร่วมมือในประเด็นนี้แล้วไซร้ แน่นอนว่าพวกเขาจำยอมที่จะต้องแบกรับผลที่หนักหน่วงยิ่ง

หก: สภาพแวดล้อม ผู้คนยากไร้ถูกจำกัดด้วยความยากลำบาก จึงทำให้พวกเขาจำต้องทำบางอย่างเพื่อความมั่นคงในความต้องการด้านอาหาร การซื้ออาวุธ และชี้แจงถึงหนี้สินของพวกเขา พวกเขามองไม่เห็นถึงวิธีการอื่น นอกเสียจากการขายทรัพยากรณ์ธรรมชาติที่อยู่ในกรรมสิทธิ์ของตน หลายต่อหลายครั้งที่ป่าถูกทำลายต้นไม้ต้นไม่ใหญ่ถูกโค้นลงเพื่อที่จะขายไม้ของมัน ซึ่งต้นไม้เหล่านั้นใช้เวลาเป็นสิบๆปีในการเจริญเติบโต ทั้งยังให้ก๊าซออกซิเจนแก่มนษย์และปกป้องชั้นบรรยากาศของโลก

ผู้คนที่ร่ำรวยกลับถูกครอบงำด้วยความหยิ่งยโสและความโลภ พวกเขาประพฤติตนด้วยความโลภในการใช้สอยทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการยกระดับอุตสาหกรรมของพวกเขา ดังนั้น

พวกเขาจึงแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวจากทรัพยากรธรรมชาติและสร้างมลพิษแก่โลกของเราด้วยขยะอุตสาหกรรม กัมมันตรังสีและสารพิษจากสารเคมี ทั้งหมดนี้ทำให้ชั้นโอโซนบางลง ข้อสมมติฐานข้อนี้ถูกต้องที่สุด "วิทยาศาสตร์ทำให้มนุษย์คร้าชีวิตของเขาเสียเอง" สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในขณะที่ความสงบสุขยังคงอยู่ สิ่งนี้จะเป็นอย่างไรหากเกิดในภาวะสงคราม?

ครั้งแล้วครั้งเล่าที่มีการแก้ปัญหาเหล่านี้ แต่สังคมโลกต่างก็ยังละเลยเนื่องจากยังมีกลุ่มคนที่มีความโลภมากอยู่ที่ยังคงสรรหาความร่ำรวยแบบฉาบฉวยโดยไม่คำนึงถึงความเสี่ยงในภายภาคหน้า พวกเขาต่างแก่งแย้งกันเพื่อการเป็นหนี้ในอนาคตโดยที่พวกเขาไม่ได้คำนึงถึงลูกหลานรุ่นต่อมาหากว่าพวกเขาไม่สามารถจ่ายคืนแทนได้ พวกเขาต่างมีความสุข ณ ปัจจุบัน แต่หารู้ไม่ลูกหลานรุ่นหลังจะต้องแบกรับกับความยากลำบากที่พวกเขาสร้างขึ้นในภายภาคหน้าอย่างแน่นอน

ในการเผชิญหน้ากับสิ่งเหล่านี้ การเดินหน้าการปฏิรูปทางการเมืองเฉกเช่นการเคลื่อนไหว Greenpeace และ Peace Now เป็นต้น ได้เกิดขึ้นแล้ว กระบอกเสียงและและอิทธิพลของมันยิ่งนับวันยิ่งได้รับความสนใจ แต่หากว่ากลุ่มที่มีส่วนได้ส่วนเสียมีอิทธิพลมากยิ่งขึ้นและมีตำแน่งที่ดี แม้นว่าการเคลื่อนไหวที่ให้ความสำคัญกับการปกปักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติเพิ่งเกิดขึ้น แต่ที่น่าสนใจคือเราสามารถพบข้อเสนอแนะได้ในอัล-กุรอ่านและหะดิษ และในทีนี้เราได้ยกบางตัวอย่าง

1. อัลลอฮฺ (ซบ.) ได้ตรัสไว้ในซูเราะฮฺอัลรูม : 41 ความว่า "การบ่อนทำลายได้เกิดขึ้นทั้งทางบกและทางน้ำ เนื่องจากสิ่งที่มือของมนุษย์ได้ขวนขวายไว้"

2. อัลลอฮฺ (ซบ.) ได้ตรัสไว้ในซูเราะฮฺอัลบะเกาะเราะฮฺ : 60 ความว่า "และจงอย่ากอกวนในผืนแผ่นดิน

3. อัลลอฮฺ (ซบ.) ได้ตรัสไว้ในซูเราะฮฺอัล-เกาะศ็อศ : 77 ความว่า "และอย่าแสวงหาความเสียหายในแผ่นดิน แท้จริง อัลลอฮ์ไม่ทรงโปรดบรรดาผู้บ่อนทำลาย"

4. อัลลอฮฺ (ซบ.) ได้ตรัสไว้ในซูเราะฮฺอัลบะเกาะเราะฮฺ : 11 ความว่า "และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงอย่าก่อความเสียหาแก่แผ่นดิน ซิ พวกเขาก็กล่าวว่า ที่จริงนั้นเราเป็นผู้ปรับปรุงให้ดีต่างหาก"

5. อัลลอฮฺ (ซบ.) ได้ตรัสไว้ในซูเราะฮฺอัลอะอฺรอฟ : 85 ความว่า "... อย่าให้ความชั่วร้ายเกิดขึ้นในแผ่นดินหลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทรงกระทำให้ดีที่สุดแล้ว นั่นเป็นสิ่งที่ดีสำหรับคุณถ้าคุณเป็นผู้ศรัทธา"

6. อัลลอฮฺ (ซบ.) ได้ตรัสไว้ในซูเราะฮฺอัล-บะเกาะเราฮฺ : 205 ความว่า “และเมื่อเขาให้กลังไปแล้ว เขาก็เพียรพยายามในแผ่นดิน เพื่อก่อความเสียหายในนั้นและทำลายพืชผล และเผ่าพันธุ์ และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบการก่อความเสียหาย”

7. อัลลอฮฺ (ซบ.) ได้ตรัสไว้ในซูเราะฮฺอัลอะอฺรอฟ : 31 ความว่า “และจงกินและจงดื่ม และจงอย่าฟุ่มเฟือย”

8. อัลลอฮฺ (ซบ.) ได้ตรัสไว้ในซูเราะฮฺอัลอันอาม : 141 ความว่า “จงบริโภคจากผลของมันเถิดเมื่อออกผล และจงจ่ายส่วนอันเป็นสิทธิในมันด้วย ในวันแห่งการเก็บเกี่ยวมัน และจงอย่าฟุ่มเฟือยทั้งหลาย(จากสิ่งที่พวกเจ้ากินและบริโภค)”

9. อัลลอฮฺ (ซบ.) ได้ตรัสไว้ในซูเราะฮฺอัลเกาะมัร : 28 ความว่า “และจงบอกพวกเขาว่า น้ำนั้นถูกแบ่งส่วนระหว่างพวกเขา ทุก ๆ ส่วนของน้ำดื่มถูกจัดไว้แล้ว”

10. อัลลอฮฺ (ซบ.) ได้ตรัสไว้ในซูเราะฮฺฮูด : 116 ความว่า “และบรรดาผู้อธรรมได้ปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาถูกให้อยู่ในความสำราญ พวกเขาจึงเป็นผู้กระทำผิด”

11. อัลลอฮฺ (ซบ.) ได้ตรัสไว้ในซูเราะฮฺอัลอิสรออฺ : 27 ความว่า “แท้จริงบรรดาผู้สุรุ่ยสุร่ายนั้นเป็นพวกพ้องของเหล่าชัยฏอน”

หะดิษต่างก็ได้กล่าวด้วยวิธีการทั่วไป ดังที่กล่าวโดยท่านนบีมูฮัมหมัด (ซ.ล.) ความว่า “ไม่มีการทำลายล้างและไม่อนุญาตให้ก่อการทำลายล้าง” หะดิษก็ได้อธิบายถึงคำแนะนำในประเด็นนี้ ดังที่ท่านนบีกล่าวไว้ ความว่า “แท้จริงแล้วอัลลอฮฺ คือ ผู้สง่างามยิ่งและทรงชอบความสง่างาม ทรงบริสุทธิ์และทรงชอบความสะอาด” “ความสะอาด คือ ส่วนหนึ่งของการศรัทธา” “...และจงให้สิทธิแก่ถนนหนทาง” “...และการปัดกวาดสิ่งกีดขวางบนท้องถนน คือ ส่วนหนึ่งของการบริจาคทาน” “จงถากถางทำความสะอาดสวนของพวกท่าน” “จงแกรงกลัวในสามสิ่งที่ถูกสาปแช่ง: การปัสสาวะในที่ร่มเงา ที่ต้นน้ำและบนถนนที่เป็นที่สัญจรของผู้คน” “ใครก็ตามแต่ที่หลีกเลี่ยงตนเองจากความชั่วร้าย เขาผู้นั้นจะถูกปกป้อง” “อาหารสำหรับหนึ่งคนเพียงพอสำหรับสองคน และอาหารสำหรับสองคนเพียงพอสำหรับสี่คน” “หากท่านทราบว่ามีบางคนล้มป่วยเป็นอหิวาตกโรคในพื้นที่บริเวณของท่าน ท่านจงหลีกหนือ อย่าได้เข้าใกล้ และหากท่านอาศัยอยู่ในบริเวณนั้นและท่านจะป่วยด้วย ท่านจงอยู่แต่ในบ้านและจงอย่าออกมาข้างนอก” “จงประหยัดการใช้น้ำในการอาบน้ำละหมาด แม้นว่าท่านอยู่แม่น้ำอันกว้างใหญ่ที่ไหลริน” “ห้ามผู้ใดก็ตามแต่ในกลุ่มพวกท่านเทน้ำสกปรก/ถ่ายเบาลงไปในน้ำที่ขังนิ่ง” “ไม่มีมุสลิมผู้ใดที่ทำการปลูกต้นไม้แต่กลับถูกกัดกินโดยนก มนุษย์หรือสัตว์ เพียงแต่เขาจะได้รับการบริจาคจากมัน” “ จงอย่าปล่อยให้ไฟลุกโชนในขณะที่พวกท่านหลับอยู่”

“หากว่าวันกียามัต(วันสิ้นโลก) กำลังมาถึง แต่ในมือของท่านมีเมล็ดพันธุ์ที่สามารถเพาะปลูกได้ก่อนการมาถึงของวันกียามัต(วันสิ้นโลก) จงปลูกมัน” “จงอย่าถากถางต้นไม้และล่านกในบริเวณณัศมี 4 ไมล์ในบริเวณหุบเขาวัจ (Waj) (พื้นที่ใกล้กับอัฏฏออิฟ) ใครก็ตามแต่ที่กระทำจะถูกลงโทษและถ้าหากเขาเตาบัต(กลับเนื้อกลับตัว) จงพาเขาไปหาท่านรอซูลมูฮัมหมัด(ซ.ล.) และสอบถามความเห็นของท่านเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว”

ศาสนาอิสลามมิใช่เพียงแต่ให้ความสำคัญกับการประเด็นการทำลายล้างสิ่งแวดล้อม ทว่าศาสนาอิสลามยังคงคำนึงถึงความตกต่ำของศีลธรรม ความตกต่ำทางศีลธรรมในหมู่มนุษยชาติได้ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีขนาดมหึมา อุตสาหกรรมนี้ถูกส่งเสริม ถูกโฆษณา ถูกวางตลาด และถูกประกอบด้วยการจ่ายเงินเดือนอันดีงาม อุตสาหกรรมนี้ได้ประสบความสำเร็จอย่างมากและก่อให้เกิดความตกต่ำทางศีลธรรมและคุณค่าทางสังคมโดยเฉพาะในกลุ่มคนหนุ่มสาว สิ่งใดก็ตามแต่ที่อุบัติขึ้นในมโนภาพกลับกลายเป็นสิ่งสามารถชื่นชมที่ปกติในโรงภาพยนตร์หรือทางโทรทัศน์หรือในนิตยสาร หนังสือพิมพ์และหนังสือต่างๆ นอกจากนั้นแล้ว การสร้างสวยสนุก คลับ คอนเสริต์ มหาวิทยาลัย โรงเรียน หลักสูตรการศึกษา ต่างก็มีบทบาทที่ทำให้ศีลธรรมและคุณค่านั้นตกต่ำลง ประเด็นเหล่านี้ต่างมีส่วนเกียวข้องกับการปกครองคริสจักรและการปกครองในระดับการเมืองในระดับสูง

ในขณะที่หนังสือเล่มนี้ถูกเขียนขึ้น มีหญิงสาวผู้หนึ่งได้แจ้งความไปยังศาลยุติธรรมเกี่ยวกับประเด็นที่ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาได้ล่วงละเมิดทางเพศเธอ ประชาชนชาวสหรัฐอเมริกามีอิสระในการออกเสียงเนื่องจากพวกเขาถูกปกป้องโดยรัฐธรรมนูญ หนึ่งสิ่งที่สามารถเข้าใจยากยิ่ง คือ ใครก็ตามที่ลอบวางยาพิษต่อบุคคลอื่น เขาจะถูกลงโทษด้วยการจำคุก แต่ใครก็ตามที่สร้างความตกต่ำในศีลธรรมกลับถูกปล่อยปะละเลยโดยปราศจากความยุติธรรม

ในศาสนาอิสลาม คุณค่าและศีลธรรมถูกตัดสินอย่างยุติธรรมโดยกฎหมาย ดังนั้น สิ่งแรกสุด คือการสร้างตัวตนมุสลิมและยึดมั่นรักษาความสัมพันธ์กับอัลลอฮฺ (ซบ.)

คำกล่าวปิด

หากว่าสาวกของศาสนาอิสลามเข้าใจในสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในโลก ณ ขณะนี้และซับทราบถึงทิศทางความเป็นไปของโลกตอนนี้ แน่นอนว่าพวกเขาจะไม่สามารถที่จะโอบกอดตัวเองและหลับใหลอย่างสงบได้

ช่องว่างระหว่างกลุ่มผู้พัฒนาแล้วเริ่มเสื่อมถ่อยลงและแผ่เป็นวงกวางมากยิ่งขึ้น เราไม่สามารถอ้างได้ว่าเรานั้นเป็นผู้ประเสริฐแล้ว เพราะว่าความประเสริฐนั้นเป็นนามธรรม เมื่อเราพัฒนาไปหนึ่งคืบ ผู้คนอื่นๆได้พัฒนาพวกเขาไปแล้วไมล์ นั้นหมายความว่าเรายังคงเป็นผู้ที่ล่าหลัง

แท้จริงแล้วประเทศโลกที่หนึ่งได้ร่างแผนเพื่อเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 เปรียบเสมือนระบบการเกษตร พวกเขานั้นแหละคือผู้ถือครองและเหล่าประเทศอื่นๆ เปรียบดั่งสัตว์เลี้ยงที่จำเป็นสำหรับการเกษตรกรและทาสรับใช้สำหรับยุคระบบศักดินา

และนี้คือความท้าทายของมัน เราทราบหรือไม่

ฉันหวังว่าเหล่านักอ่านไม่ได้ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้มองโลกในแง่ร้ายและผู้สนับสนุนความเลวร้าย ข้อกล่าวหานั้นเป็นเท็จยิ่ง

ดังนั้น ฉันไม่เพียงแค่วิพากษ์วิจารณ์กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของเราจนกระทั่งมันทำลายเราทุกๆคน ฉันเชื่อมั่นว่าการแก้ปัญหาจะไม่บรรลุเป้าหมายของมัน หากยังไม่รู้ซึ้งถึงต้นต่อและปัจจัยของปัญหาเป็นลำดับแรก

การเชิดชูและสรรเสริญความสำเร็จในอดีตนั้น มิได้นำมาซึ่งผลประโยชน์ต่อตัวมันเอง และเพียงแค่ได้ร้องไห้ให้กับเหตุการณ์ที่ผ่านมา ตราบใดที่เรายังไม่พยายามที่จะเข้าใจในสถานการณ์ ณ ปัจจุบัน และขยันขันแข่งในการทำงานเพื่อลิ้มรสความสำเร็จในภายภาคหน้า

สิ่งแรกที่มุสลิมควรปฏิบัติ คือ รับทราบและเข้าใจในข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง และมีปฏิกิริยาต่อข้อเท็จจริงเหล่านั้นเราจำเป็นต้องเรียนรู้ถึงแผนที่โลก (มิได้หมายถึงด้านภูมิศาสตร์) และกำหนดสภาพความเป็นอยู่ของเรา เพราะเราไม่สามารถไปถึงจุดหมายได้หากเราไม่ทราบว่าจุดเริ่มต้นคือที่ใด

เราต่างตั้งมั่นเพื่อการสร้างคุณค่าและปรับปรุงตนเอง เพราะว่าอัลลอฮฺจะไม่ทรงเปลี่ยนแปลงชนกลุ่มใดเพียงแต่พวกเขาจะเปลี่ยนแปลงตัวกลุ่มพวกเขาเสียเอง

ถ้าเส้นทางนั้นมันยากและไกล ฉะนั้นต้องเข็มแข็ง ทำให้มันเป็นสิ่งที่ท้าท้ายที่ต้องเผชิญ เป็นแรงบันดาลใจสำหรับเราเอง สิ่งแรกและลำดับแรก คือ นียัติ นียัติจากใจเรานียัติเพื่อเข้าใจความอ่อนแอของเราและอยู่นิ่ง แต่ไม่ใช่เพื่อหยิ่ง อีกทั้งยังเพื่อให้เราได้ขอโทษและขออภัยโทษจากอัลลอฮ

เราต่างตั้งมั่นเพื่อกลับไปสู่พระองค์ด้วยความจริงทุกประการและเต็มเปี่ยมด้วยความดีงาม การตั้งมั่นเช่นนี้เป็นสิ่งที่ดียิ่งกว่าการรู้สึกลุกฮือเพียงอย่างเดียว การกรีดร้องที่โหยหวน การเล็งไปมาและสงครามที่ปราศจากความตั้งใจที่ถูกต้อง การตั้งมั่นเช่นนี้ทำให้เราคำนึงถึงอัลลอฮฺเป็นสิ่งแรก มากกว่าอารมณใฝ่ต่ำ

จงระมัดระวัง โอ้! ชาวมุสลิมทั้งหลาย เจ้าจงอย่าได้รู้สึกท้อถอยเมื่อประชันหน้ากับความแข็งแก่งของศัตรู แท้จริงแล้วความแข็งแกร่งนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺและศาสดาของพระองค์ รวมทั้งผู้ที่เชื่อในพระองค์ กฎของมัน คือ เจ้าต้องเป็นผู้ที่เชื่อในพระองค์อย่างแน่วแน่และบริสุทธิ์ใจจริง

แท้จริงแล้วอรายธรรมทางวัตถุของศัตรูของท่านที่หยิ่งยโสนั้น มิใช่สิ่งที่แปลกอะไรแต่มันเป็นเพียงผลิตผลจากการมีอยู่ของวัตถุดิบ จิตวิญญาณและทรัพย์สิน แท้จริงคุณมีมากกว่าพวกเขาและเพียงแต่รอจังหวะเวลาที่เคลื่อนที่มันไป

แท้จริงแล้วประชาชนที่อยากประสบความสำเร็จในการจัดการที่ดีขึ้น จนกระทั่งมีการตั้งฉายาว่าเสือเศรษฐกิจ และหนึ่งในกลุ่มพวกเขานั้น คือชาวมุสลิม เฉกเช่นในประเทศมาเลเซียที่ประสบความสำเร็จในการส่งออกดอกไม้ไปยังประเทศเนเธอร์แลนด์ และไมโครชิปคอมพิวเตอร์ไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา ขอให้องค์อัลลอฮฺทรงปกป้องมาเลเซียจากภัยทั้งมวล

เนื่องจากอารยธรรมของเหล่าศัตรูของคุณนั้นเป็นลัทธิวัตถุนิยม ดังนั้นจิตวิญญาณของพวกเขานั้นผิดเพี้ยนจากความเมตตาและคำสอนของอัลลอฮฺ อารยธรรมของพวกเขาเปรียบดังอาคารที่ถูกสร้างที่ปราศจากรากฐานที่หนักแน่น เมื่ออาคารหลังนั้นยิ่งสูงขึ้นเทียมฟ้าเท่าใด ยิ่งง่ายดายต่อการพังทลายลงเท่านั้น

เราเป็นสาวกศาสนาอิสลามมิได้ถูกยกเว้นจากการสร้างอารยธรรม การใช้ทรัพยากรที่นำไปสู่การพัฒนาและนำไปประยุกต์ความรู้นั้นเพื่อเป้าหมายนั้น แต่อิสลามได้กำหนดไว้ถึงรากฐานของอารยธรรมหนึ่งและการพัฒนา อัลลอฮฺได้ตัดสินให้ท่านนบีมูฮัมหมัด (ซ.ล.) เพื่อความเมตตาสำหรับทุกสรรพสิ่ง และเราได้รับมอบหมายในมรดก “ความเมตตา” นั้น หลังจากการจากไปของท่านรอซูล

ดังนั้นเป็นสิ่งจำเป็น(วาญิบ)สำหรับเราในการบริหารหน้าที่ของเราด้วยความเมตตานี้ และส่งต่อความเมตตานี้เพียงเพื่ออัลลอฮฺเท่านั้นความเมตตาที่ดีนั้น คือการแสดงตัวอย่างที่ดี

สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นด้วยความอนุมัติจากอัลลอฮฺ แต่ด้วยอัลลอฮฺผู้ทรงอดกลั้นยิ่ง สิ่งเหล่านี้ไม่สารถเกิดขึ้นได้อย่างกะทันหันและทันท่วงที แต่ด้วยพระคุณและความเมตตาของพระองค์อัลลอฮฺทรงให้โอกาสแก่เราเพื่อหยิบฉวยสิ่งตอบแทนของพระองค์เพื่อเป็นผลตอบแทนสำหรับเราในเรื่องดังกล่าว หากเราเฉยเมยต่อสิ่งเหล่านี้แล้ว แน่นอนว่ากลุ่มผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและอัลลอฮฺต่างทรงเมตตาของพวกเขาที่ซึ่งพวกเขาจะตอบสนองต่อแนวทางนี้ แต่หากว่าเราปฏบัติตามแนวทางนี้ แน่นอนว่าเราถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มดังกล่าว อินชาอัลลอฮฺ

เพียงเพื่อพระองค์อัลลอฮฺ ฉันมอบหมายในทุกการงาน

ทุกการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

ความคิดเห็นของสำนักพิมพ์

ทำไมเราถึงได้ตีพิมพ์งานเขียนเล่มนี้?

ผู้เขียน : ความคิด และวิธีการของเขาเป็นอาหารรสเลิศแก่มุสลิมชาวอาหรับ

มนุษย์มีหลักการ หลักการคือความคิด ความคิดเกี่ยวข้องกับระเบียบวิธีการ

ศาสตราจารย์ ฮาซัน ฮัตฮูต เป็นนักวิชาการที่มีหลักการ ความคิด และระเบียบวิธีการ ท่านมีวิสัยทัศน์และความรู้สึก ความรับผิดชอบเพื่อกระทำสิ่งต่างๆ ท่านได้ให้สัญญาว่าจะปฏิบัติหน้าที่อยู่เสมอและจะไม่มีวันหยุด ในช่วงแรกของชีวิต ฮาซันได้รับฟังการเชิญชวนแห่งสติปัญญาและความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ เขาก็เลยละเลยในเรื่องของความรู้สึกที่มาจากจิตใจ

หลังจากประสบความสำเร็จในด้านการแพทย์แล้ว ฮาซันก็ลงสนามจริงเลย คือรักษาและบรรเทาผู้ป่วย

ในวัยหนุ่ม คือหลังจากที่ฮาซันได้สำเร็จการศึกษาจากคณะแพทยศาสตร์ เขาก็ได้ให้การรักษาแก่ผู้ป่วยในสนามรบ

เมื่อครั้นที่ปฏิบัติหน้าที่ในสนามรบ เขาได้แต่งงานกับผู้หญิงที่เข้าใจวิสัยทัศน์และเป้าหมายของเขา ภรรยาของเขาคือเพื่อนสมัยเรียน ภรรยาของเขาคอยให้กำลังใจและคำแนะนำเพื่อยืนหยัดในหน้าที่จนถึงทุกวันนี้

***

ศาสตราจารย์ ฮาซัน ได้เลือกอาชีพที่มีเกียรติ คือ หมอ เขากล่าวว่า

“ฉันชุโกร (ขอบคุณ) ต่ออัลลอฮฺเพราะฉันได้เลือกทางเดินในศาสตร์ทางการแพทย์ ศาสตร์ที่ไม่ทำให้ผิดหวังแก่ผู้ใดก็ตามที่เรียนรู้มัน ศาสตร์นี้ไม่ได้เพียงแค่ให้ความยุติธรรมในเรื่องการรักษา

แต่ยังสร้างพลังในการเห็นอกเห็นใจของแพทย์อีกด้วย หมอต้องรักษาเพื่อนและศัตรู ทั้งใกล้และไกล รวมไปถึงทหารที่บาดเจ็บในสนามรบซึ่งมีทั้งฝ่ายนักรบและศุตรู

ผู้ป่วยที่เข้ามาเจอหมอก็เพื่อจุดประสงค์เดียวคือต้องการการรักษาและความเมตตา เพราะฉะนั้นเจตคติของความยุติธรรมต่อผู้ป่วยนั้นเปลี่ยนเป็นความเมตตา พวกเขารักษาผู้ป่วยด้วยความเมตตาปราณี แท้จริงแล้วความเมตตาของอัลลอฮฺนั้นยิ่งใหญ่กว่าความยุติธรรมของอัลลอฮฺ และความเมตตาของพระเจ้ายิ่งกว่าความโกรธของพระองค์มนุษย์เป็นผู้เติมเต็มลักษณะของความเมตตาของพระเจ้า ฉันรู้สึกว่าความเมตตานี้เป็นรางวัลสำหรับมนุษย์ ให้รางวัลไม่เพียงแต่ในรูปของเงินและทรัพย์สินเท่านั้น

***

เราย้อนไปดูวิสัยทัศน์ของผู้เขียนในหนังสือเล่มนี้ วิสัยทัศน์การเผยแพร่ศาสนาอัลลอฮฺ ซ.บ. วิสัยทัศน์นี้ทำให้เขาได้เจอกับอุปสรรคมากมาย เขาไม่เคยรู้สึกท้อหรือยอมแพ้แต่อย่างใด แต่กลับมีพลังและความฝันที่เต็มเปี่ยม จากตรงนั้น ฮาซันตัดสินใจที่จะสละทิ้งการทำงานของเขาในด้านการแพทย์เมื่อตอนที่เขาอยู่ที่คูเวต และได้ย้ายไปยังประเทศอื่นที่มีความต้องการมากกว่าคือประเทศสหรัฐอเมริกา การอพยพย้ายถิ่นฐานของเขาเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่อัลลอฮฺได้ประทานแก่เขาในการเผยแพร่ศาสนาในหนทางของอัลลอฮฺ

สื่อส่วนใหญ่ที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่ได้มีบทบาทและปล่อยให้เกิดผลกระทบ เขาเชื่อว่าอิสรภาพเป็นจุดเริ่มต้นเพราะเหตุผลหลักสำหรับพวกที่ไม่เชื่อในพระเจ้าและนักสังคมนิยมในกลุ่มศาสนาคือกลุ่มศาสนาที่จำกัดเสรีภาพ

เราไม่สามารถจินตนาการถึงการมีอยู่ของการคำนวณโดยปราศจากเสรีภาพในการเลือก อิสระในการกระทำความดี อิสระในการตัดสินใจ มนุษย์ที่ปราศจากอิสระจะมีผลทำให้การสอบสวนไม่สามารถเกิดขึ้นได้ มนุษย์คือผู้เลือกและอัลลอฮฺคือผู้ช่วยในการตัดสินใจ ทั้งทางที่เที่ยงตรงและทางที่ผิดพลาด

การนับถือศาสนาควรเริ่มตั้งแต่ตรงนี้ และตามหลักการนี้ มนุษย์นั้นมีฟิฏเราะฮฺที่อิสระ ในสังคมอิสลามสังคมหนึ่ง มีกฎหมายอิสลาม และในสังคมที่ไม่ใช่อิสลามก็มีกฎหมายแพ่ง บางครั้งผู้คนมีความมุ่งมั่นต่อกฎหมายแพ่ง แต่พวกเขาก็ยังกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายและบาปอยู่ดี พวกเขาไม่อาจหลุดพ้นไปจากบทลงโทษของอัลลอฮฺได้

บางครั้งนักเผยแพร่ศาสนาบางคนไม่ใจความเป็นจริงของมนุษย์นั้นคือ ความเป็นอิสระ นักเผยแพร่ศาสนาบางคนเมื่อมีบทบาทเป็นเผด็จการ ก็จะเปลี่ยนด้วยมือและลิ้นของเขา

ลูกคนหนึ่งได้ทำให้พ่อหรือครูของเขาเป็นกาฟิร หรือบางคนทำลายงานๆหนึ่งด้วยการเอาสิ่งสกปรก (คิซิร) เข้ามาในงาน แท้จริงแล้วพวกเขาไม่รู้หลักการพื้นฐานของศาสนา

ศาสนายึดหลักความเป็นเสรีภาพ สิ่งมีชีวิตจะถูกสอบสวนเพราะการกระทำที่เป็นอิสระ นักเผยแพร่ศาสนาไม่มีสิทธิที่จะต่อว่าคนที่กระทำความผิด แต่เขาควรที่จะเชิญชวนและตักเตือน อัลลอฮฺได้ตรัสแก่ท่านรอซูล ซ.ล. ในซูเราะห์ อัล-ฆอซียะฮฺ : 21-22 มีความว่า “ดังนั้นจงตักเตือนเถิด เพราะแท้จริงเจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น เจ้ามิใช่ผู้มีอำนาจเหนือพวกเขา” คำตรัสของอัลลอฮฺในซูเราะห์ อัลบะกอเราะฮฺ : 256 มีความว่า “ไม่มีการบังคับใด (ให้นับถือ) ในศาสนา อิสลาม ...”
อิสระคือความประสงค์ของอัลลอฮฺต่อสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้นมา เพราะฉะนั้นเราต้องเคารพสิทธิเสรีภาพของมนุษย์ เราต้องทำดีต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ไม่ใช่กระทำความรุนแรงต่อพวกเขา เหล่านักเผยแพร่ศาสนาจริงๆแล้วควรที่จะอ้อนน้อมถ่อมตน บทบาทคือปลดล็อคจิตวิญญาณของมนุษย์ทุกคนเพราะจิตวิญญาณมันมีกุญแจล็อคอยู่ หน้าที่ของนักเผยแพร่ศาสนาคือมีคุณลักษณะที่อ่อนโยนเมื่อมีการเทศนา และเข้าใจว่าความรักความหวงแหนเป็นปัจจัยหลักในการประสบความสำเร็จ เพราะถเมนุษย์มีความรักความหวงแหนแล้ว พวกเขาก็จะรับฟังคำเทศนาต่างๆและชอบการเผยแพร่ศาสนา

ศาสตราจารย์ ฮาซันอธิบายว่า “อิสลามอยู่เหนือสุดของความงดงามและความสมบูรณ์แบบ แต่ชาวมุสลิมนั้นอยู่ในความอ่อนแอ ถ้าหากว่าในโลกนี้มีมุสลิมที่ปฏิบัติต่อคำสอนศาสนาอิสลามอย่างเคร่งครัด คนทุกคนบนโลกใบนี้ก็จะนับถือศาสนาอิสลาม อิสลามไม่ใช่เพื่อคนตะวันออกกลาง และไม่ใช่เพื่อชาวอาหรับ แต่อิสลามคือความเมตตาต่อทุกสรรพสิ่งบนโลกใบนี้

เพราะฉะนั้น หน้าที่ของเราคือเปลี่ยนธรรมชาติตามโลกทัศน์ของเราในฐานะมุสลิม ฉันเรียกร้องให้บรรดาผู้ที่เป็นนักเผยแพร่ศาสนาทั้งหลายจงยึดมั่นในคำสอนของอัลกุรอาน และหยิบยกคำสอนจากในนั้นอยู่เสมอ ใครที่คิดว่าตัวเขานั้นไม่สามารถทำการเผยแพร่ศาสนาได้อย่างดีนั้น ก็อย่าพยายามทำให้อิสลามนั้นสูญเสียเพียงเพราะการกระทำของเราเลย”

***

ศาสตราจารย์อุสตาซฮาซัน ฮัตฮูต ย้ายไปยังประเทศใหม่ เขาได้เผยแพร่ศาสนาอิสลามด้วยความรักและความศรัทธา วิธีการของเขาได้รับการตอบรับโดยผู้ฟังเป็นอย่างดี ทั้งในรูปแบบของการถ่ายทอดผ่านโทรทัศน์ ผ่านห้องเรียน หรืองานสัมมนาต่างๆ

ฮาซันได้ตีพิมพ์หนังสือเล่มหนึ่งที่มีชื่อเรื่องว่า “Reading Muslim Mind” ฉบับภาษาอังกฤษ หนังสือเล่มนี้ผลิตไว้สำหรับชาวตะวันตก เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้เขาได้อธิบายเกี่ยวกับความจริงที่ว่าศาสนาที่บริสุทธิ์ในเรื่องของหลักการและการปร

ะเมิน หนังสือเล่มนี้ได้รับการขนานนามโดยผู้อ่านชาวสหรัฐอเมริกา พวกเขาภูมิใจเกี่ยวกับความจริงของศาสนาอิสลามและบทบาทของศาสนาในการกำหนดขอบเขตของสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับผู้สร้าง และความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องมุสลิมด้วยกัน

หนังสือดังกล่าวได้ถูกตีพิมพ์แล้วสามครั้ง และจะทำการแปลภาษาเป็นภาษาฝรั่งเศสในเวลาอันใกล้นี้ อาชาอัลลอฮฺ พวกเราได้เจอกับศาสตราจารย์ อุสตาซ ฮาซัน ฮัตฮูต เราได้กล่าวว่า

มีผู้อ่านชาวอาหรับมุสลิมหลายท่านที่อ่านหนังสือเรื่อง *Reading Muslim Mind* ต้องการหนังสือที่อธิบายความเป็นอิสลามอย่างสมบูรณ์ แล้วศาสตราจารย์ ฮาซันก็ได้ตอบรับความต้องการเหล่านั้นด้วยความ

จุดประสงค์ที่เราผลิตหนังสือที่พิมพ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่ออัลลอฮฺเล่มนี้ เพื่อนำเสนอความคิดเห็นของศาสตราจารย์ ฮาซัน นักปราชญ์ผู้ที่ไม่เคยย่อท้อต่อการเผยแพร่ศาสนาอิสลาม การต่อสู้ของเขาในการปกป้องอิสลามถูกประดิษฐานอยู่ในสองผลงานของเขา:

1. หนังสือที่มีชื่อเรื่องว่า ‘Reading Muslim Mind’ ที่เขียนไว้เพื่อผู้อ่านชาวตะวันตก
2. หนังสือที่มีชื่อเรื่องว่า Hādhā alqā Allāh’ ที่เผยแพร่ให้แก่ผู้อ่านมุสลิมชาวอาหรับ

ความคิดริเริ่มอันที่สองของศาสตราจารย์ ฮาซัน ฮัตฮูต คือด้วยการขายหนังสือให้กับศูนย์บริหารจัดการศูนย์อิสลามในลอสแอนเจลิส ทางตอนใต้ของแคลิฟอเนีย เป็นวากัฟการศึกษาอิสลามเพื่อก่อตั้งโรงเรียนอิสลาม เป็นตัวอย่างแก่เด็กๆมุสลิมที่อยู่สหรัฐอเมริกา เขามั่นใจว่าวิสัยทัศน์ในการศึกษาแก่ลูกหลานที่โรงเรียนไม่มีการลดบทบาทสำคัญของมัสยิดในการให้ความรู้แก่บุตรหลานของตนถึงคุณค่าและความเข้าใจในศาสนาอันศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา

***

พวกเราหวังว่าหนังสือเล่มนี้ที่อยู่ในมือของผู้อ่านนั้นจะเป็นแสงสว่างในหนทางเดินของชาวมุสลิม หวังว่าหนังสือเล่มนี้จะให้ประโยชน์และก่อให้เกิดความปรารถนาของเราที่จะรับใช้เพื่อประโยชน์ของศาสนาอิสลามและกลายเป็นแหล่งคำแนะนำแก่ผู้ติดตามต่อไป

Ghanīmah Fahd al-Marzūq

เลขที่บัญชีและที่อยู่ธนาคาร:
กองทุนเพื่อการฟื้นฟู Waqf / กองทุนการศึกษา
ธนาคาร Ceders

444 ถนน South Flower

14 th ชั้น

Los Angeles, California 90071, USA

หมายเลขบัญชี: 1010620866

ABA หมายเลข: 122041523